

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 353

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

27 września 2016

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015–2016

Posiedzenia od 18 do 21 maja 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 217 z 16.6.2016.

TEKSTY PRZYJĘTE

Posiedzenie w dniu 27 maja 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 237 z 30.6.2016.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 19 maja 2015 r.

2016/C 353/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie finansowania rozwoju (2015/2044(INI))	2
---------------	---	---

2016/C 353/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie bezpieczniejszej opieki zdrowotnej w Europie: zwiększenie bezpieczeństwa pacjenta i przeciwdziałanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (2014/2207(INI))	12
---------------	--	----

2016/C 353/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie możliwości dla MŚP w związku z ekologicznym wzrostem gospodarczym (2014/2209(INI))	27
---------------	--	----

Środa, 20 maja 2015 r.

2016/C 353/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie dyrektywy delegowanej Komisji z dnia 30 stycznia 2015 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE w odniesieniu do wyłączenia dla zastosowań kadmu w systemach oświetlenia lub wyświetlania (C(2015)00383 – 2015/2542(DEA))	35
---------------	---	----

PL

2016/C 353/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 20 lutego 2015 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 376/2008 w odniesieniu do obowiązku przedstawiania pozwolenia na przywóz alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2336/2003 wprowadzające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 670/2003 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego (C(2015)00861 – 2015/2580(DEA))	38
2016/C 353/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie urlopu macierzyńskiego (2015/2655(RSP))	39
2016/C 353/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie listy pytań wstępnych przyjętej przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ w odniesieniu do wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej (2015/2684(RSP))	41
2016/C 353/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie epidemii w gajach oliwnych spowodowanej bakterią <i>Xylella fastidiosa</i> (2015/2652(RSP))	46
Czwartek, 21 maja 2015 r.		
2016/C 353/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie Zimbabwe – sprawa obrońcy praw człowieka Itaia Dzamary (2015/2710(RSP))	49
2016/C 353/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie dramatycznej sytuacji uchodźców należących do mniejszości etnicznej Rohingya, w tym kwestia masowych grobów w Tajlandii (2015/2711(RSP))	52
2016/C 353/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie Suazi: sprawy obrońców praw człowieka Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu (2015/2712(RSP))	55
2016/C 353/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa) (2014/2220(INI))	59
2016/C 353/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2014/2258(INI))	68
2016/C 353/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie wpływu zmian na europejskim rynku wyposażenia obronnego na możliwości w zakresie obronności i bezpieczeństwa w Europie (2015/2037(INI))	74

OPINIE

Parlament Europejski

Środa, 27 maja 2015 r.

2016/C 353/15	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji międzyinstytucjonalnych i określenia mandatu negocjacyjnego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych (COM(2014)0032 – C8-0025/2014 – 2014/0014(COD))	82
---------------	--	----

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 19 maja 2015 r.

2016/C 353/16	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Viktora Uspaskicha (2014/2203(IMM))	106
---------------	--	-----

2016/C 353/17	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Jérôme'a Lavrilleux (2015/2014(IMM))	108
2016/C 353/18	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Janusza Korwin-Mikkego (2015/2049(IMM))	110
2016/C 353/19	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Theodorosa Zagorakisa (II) (2015/2071(IMM))	112

III Akty przygotowawcze

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wtorek, 19 maja 2015 r.

2016/C 353/20	P8_TA(2015)0189 Środki ochronne przewidziane w umowie z Konfederacją Szwajcarską ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską (tekst jednolity) (COM(2014)0305 – C8-0009/2014 – 2014/0158(COD)) P8_TC1-COD(2014)0158 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 maja 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską (tekst jednolity)	114
2016/C 353/21	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym (07597/1/2014 – C8-0286/2014 – 2010/0361 (NLE))	115
2016/C 353/22	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))	116

Środa, 20 maja 2015 r.

2016/C 353/23	Decyzja Parlamentu Europejskiego o niewniesieniu sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 27 kwietnia 2015 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (C(2015)02802 – 2015/2673(DEA))	168
2016/C 353/24	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich protokołu dodatkowego do umowy o handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (07657/2015 – C8-0103/2015 – 2014/0236 (NLE))	169
2016/C 353/25	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (05933/4/2015 – C8-0109/2015 – 2013/0025(COD))	170

2016/C 353/26	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. dotyczącego stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (05932/2/2015 – C8-0108/2015 – 2013/0024(COD))	171
2016/C 353/27	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu z myślą o przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie postępowania upadłościowego (przekształcenie) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD))	172
2016/C 353/28	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 20 maja 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny system certyfikacji własnej w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw odpowiedzialnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD))	173

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytluszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015–2016

Posiedzenia od 18 do 21 maja 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 217 z 16.6.2016.

TEKSTY PRZYJĘTE

Posiedzenie w dniu 27 maja 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 237 z 30.6.2016.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 19 maja 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0196

Finansowanie rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie finansowania rozwoju (2015/2044(INI))

(2016/C 353/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokumenty końcowe Pierwszej i drugiej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju, w szczególności konsensus z Monterrey z 2002 r. i deklarację z Ad-Dauhy z 2008 r.,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 68/204 i 68/279 w sprawie Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 13–16 lipca 2015 r.,
- uwzględniając dokument określający główne zagadnienia, który w dniu 21 stycznia 2015 r. przedstawił współprzewodniczący procesu przygotowawczego do Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące sekretarza generalnego ONZ z grudnia 2014 r. w sprawie programu działań na okres po 2015 r. pt. „Droga ku godności do roku 2030: położenie kresu ubóstwu, przekształcanie życia wszystkich i ochrona planety”,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w sierpniu 2014 r. przez Międzyrządowy Komitet Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w lipcu 2014 r. przez Otwartą Grupę Roboczą ONZ ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie UNCTAD dotyczące inwestycji światowych za rok 2014 – „Inwestowanie w cele zrównoważonego rozwoju: plan działania” ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument końcowy Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio +20) z czerwca 2012 r. pt. „Przyszłość, jakiej chcemy”,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z września 2014 r. dotyczącą ustanowienia wielostronnych ram prawnych służących restrukturyzacji długu państwowego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2015 r. pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015” (COM(2015)0044),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. pt. „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania” (COM(2014)0335),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lipca 2013 r. pt. „Perspektywy po roku 2015: w stronę wszechstronnego i zintegrowanego podejścia do finansowania eliminacji ubóstwa i do zrównoważonego rozwoju” (COM(2013)0531),

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/publicationslibrary/wir2014_en.pdf

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 lutego 2013 r. pt. „Godne życie dla wszystkich: Eliminacja ubóstwa i zapewnienie światu zrównoważonej przyszłości” (COM(2013)0092),
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Ogólnych z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie programu transformacji na okres po roku 2015 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po 2015 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie wzmocnienia roli sektora prywatnego we współpracy na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Ogólnych z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie nadrzędnego programu działań na okres po roku 2015 ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z konferencją z Monterrey z 2002 r. w sprawie finansowania rozwoju ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoje następujące rezolucje: z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP 20) w Limie, Peru (1–12 grudnia 2014 r.) ⁽⁶⁾; z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie promowania rozwoju za pomocą odpowiedzialnych praktyk biznesowych, w tym w odniesieniu do roli przemysłu wydobywczego w krajach rozwijających się ⁽⁷⁾; z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽⁸⁾; z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽⁹⁾ oraz z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie dalszego rozwoju poprzez wymianę handlową ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 472/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie Europejskiego Roku na rzecz Rozwoju (2015) ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020,
 - uwzględniając art. 208 TFUE, który stanowi, że zmniejszenie ubóstwa jest głównym celem polityki UE na rzecz rozwoju, oraz ustanawia spójność polityki na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Budżetowej (A8–0143/2015),
- A. mając na uwadze, że rok 2015 jest kluczowym rokiem dla światowych działań na rzecz rozwoju, ponieważ przyjęto cele zrównoważonego rozwoju obowiązujące do 2030 r. i osiągnięto porozumienie w sprawie globalnych działań w dziedzinie klimatu ważne również do 2030 r.;
- B. mając na uwadze, że trzecia Międzynarodowa Konferencja w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 13–16 lipca 2015 r., musi stworzyć warunki niezbędne do sfinansowania i realizacji programu działań na okres po 2015 r., oraz że sukces tego programu działań będzie zależeć od tego, na ile ambitna okaże się ta konferencja;

⁽¹⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_15873_en.htm

⁽²⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_14363_en.htm

⁽³⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_13692_en.htm

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0063.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0163.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0394.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0119.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 136 z 9.5.2014, s. 1.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- C. mając na uwadze, że 1,5 mld ludzi nadal żyje w ubóstwie i jednocześnie cierpi niedostatek w zakresie opieki zdrowotnej i edukacji, a ich poziom życia jest zbyt niski, zwłaszcza w państwach ogarniętych konfliktami i w państwach niestabilnych; mając na uwadze, że jest to nie do zaakceptowania, zważywszy że na świecie istnieją wystarczające zasoby, aby stopniowo położyć kres tej sytuacji;
- D. mając na uwadze, że ubóstwo i nierówności można wyeliminować wyłącznie poprzez uruchomienie wystarczających i odpowiednich zasobów dla wszystkich oraz poprzez lepsze ukierunkowanie działań na zmarginalizowane grupy, takie jak dzieci, kobiety, osoby starsze lub niepełnosprawne; mając na uwadze, że pomimo znaczącego ograniczenia skrajnego ubóstwa postęp w realizacji działań skierowanych do dzieci jest wolniejszy, co sprawia, iż potrzeba inwestowania w dzieci – zarówno poprzez uruchomienie zasobów wewnętrznych, jak i międzynarodowe finansowanie ze środków publicznych – staje się kluczowym czynnikiem;
- E. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój bez pokoju i bezpieczeństwa nie jest możliwy, co uznano w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju z 2005 r.;
- F. mając na uwadze, że trzy czwarte najuboższych ludzi na świecie – których liczbę szacuje się na 960 mln – żyje obecnie w krajach o średnich dochodach, w związku z czym nowy model rozwoju wymaga programów ukierunkowanych zarówno na ubogie osoby, jak i na ubogie kraje;
- G. mając na uwadze, że według szacunków Konferencji NZ ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) potrzeby finansowe w krajach rozwijających się w zakresie realizacji nowych celów zrównoważonego rozwoju wynoszą 3,9 bln USD rocznie, a brakuje obecnie 2,5 bln USD rocznie; mając na uwadze, że koszty niewystarczającego działania będą ostatecznie znacznie większe niż koszty zdecydowanego działania na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- H. mając na uwadze, że ogrom wyzwania, jakim jest finansowanie celów zrównoważonego rozwoju, wymaga silnego i światowego partnerstwa oraz zastosowania wszelkich form finansowania (krajowego, międzynarodowego, publicznego, prywatnego i innowacyjnego) oraz środków niefinansowych; mając na uwadze, że finansowanie prywatne może być uzupełnieniem finansowania publicznego, lecz nie może go zastąpić;
- I. mając na uwadze, że uruchomienie zasobów krajowych oraz oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) są niemożliwymi do zastąpienia metodami finansowania rozwoju i należy je stosować jeszcze szerzej;
- J. mając na uwadze, że potencjał krajów rozwijających się w zakresie uruchomienia zasobów jest istotny, lecz w obecnej sytuacji istnieją granice tego, co kraje mogą osiągnąć same; mając na uwadze, że w większości krajów rozwijających się zasoby podatkowe wciąż stanowią niewielką część PKB, a zatem niezbędne jest wspieranie odpowiednio zrównoważonych, sprawiedliwych i skutecznych systemów podatkowych opartych na zdolności poszczególnych podatników i przedsiębiorstw do płacenia podatków; mając na uwadze, że uruchomienie zasobów krajowych wymaga również sprawiedliwego i przejrzystego podziału zysków pochodzących z zasobów naturalnych;
- K. mając na uwadze, że bardzo niewiele krajów rozwiniętych wypełnia swoje zobowiązanie do przeznaczania 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB) na ODA, w tym 0,15–0,20 % DNB na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych; mając na uwadze, że państwa członkowskie, które przystąpiły do UE w 2004 r. lub później, zobowiązały się do dążenia do realizacji celu dotyczącego przeznaczania na pomoc 0,33 % DNB, ale dotychczas żadne z nich tego celu nie osiągnęło;
- L. mając na uwadze, że wiele krajów słabiej rozwiniętych to państwa niestabilne lub państwa o zdestabilizowanej sytuacji w wyniku zdarzeń zewnętrznych, takich jak konflikty zbrojne, epidemie (np. epidemia wirusa Ebola), klęski żywiołowe, oraz mając na uwadze, że potrzebują one większego wsparcia;
- M. mając na uwadze, że zmniejszenie ubóstwa, wzrost gospodarczy i bezpieczeństwo zależą w znacznej mierze od zdolności państwa do wykonywania funkcji związanych ze sprawowaniem władzy w celu zapewnienia praworządności oraz do oferowania podstawowych usług publicznych, takich jak dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady odpowiedzialności za własny rozwój; mając na uwadze, że kraje te potrzebują w szczególności większego wsparcia we wprowadzaniu solidnego systemu opieki zdrowotnej;
- N. mając na uwadze, że program działań na rzecz rozwoju poszerza się, oraz że w związku z tym ważne jest, aby uznać znaczenie podejmowanych wysiłków wykraczających poza ODA i w dalszym ciągu do tych wysiłków zachęcać; mając na uwadze, że pomimo trudnej sytuacji budżetowej w wielu państwach OECD, utrzymano wysokie poziomy ODA, która w 2013 r. osiągnęła najwyższy w historii poziom 134,8 mld USD; mając na uwadze, że ODA może być katalizatorem służącym przyciąganiu inwestycji prywatnych, i należy zaznaczyć w tym kontekście znaczenie innowacyjnych instrumentów finansowych;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- O. mając na uwadze, że sektor prywatny i bezpośrednie inwestycje zagraniczne, o ile są odpowiednio uregulowane i powiązane z konkretnymi usprawnieniami gospodarki krajowej, mają istotny potencjał przyczyniania się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, o czym mowa we wniosku UNCTAD w sprawie planu działania dotyczącego inwestycji w cele zrównoważonego rozwoju;
- P. mając na uwadze, że kraje rozwijające się odczuwają różne – pozytywne i negatywne – skutki przepływu kapitału prywatnego; mając na uwadze, że przepływy finansowe ze źródeł prywatnych do krajów rozwijających się są istotne, lecz podlegają znacznym wahaniom, są nierównomiernie rozłożone i często powiązane z odpływem kapitału (jak np. w przypadku repatriacji zysków), który od 2010 r. przekracza poziom nowego napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- Q. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu powszechnego i otwartego procesu – zarówno na szczeblu krajowym, jak i globalnym – oraz przyczynia się do dobrych rządów i rozliczalności; mając na uwadze wzajemną niekompatybilność pomocy rozwojowej i korupcji;
- R. mając na uwadze, że należy wspierać ubankowanie w krajach rozwijających się;
- S. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie jako najwięksi darczyńcy pomocy rozwojowej muszą poprowadzić proces finansowania rozwoju i pomóc w wypracowaniu wiarygodnej odpowiedzi na wyzwania w dziedzinie finansowania rozwoju, zapewniając spójność polityki na rzecz rozwoju w programie działań na okres po 2015 r.; mając na uwadze, że inne kraje rozwinięte i wschodzące powinny podążać za przykładem UE;

Globalne partnerstwo

1. z zadowoleniem przyjmuje pierwszy projekt dokumentu końcowego Trzeciej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju i wzywa UE i jej państwa członkowskie do jego poparcia;
2. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie podsumowujące opracowane przez sekretarza generalnego ONZ oraz przyjęte w nim prowadzące do przemian, uniwersalne, całościowe i zintegrowane podejście do ambitnego światowego partnerstwa na rzecz nowych celów rozwoju i związanych z nimi ram finansowych, skoncentrowane na eliminacji ubóstwa, na uniwersalnym charakterze praw człowieka i równości płci; twierdzi, że takie ambitne partnerstwo nie powiedzie się bez kompleksowych i istotnych środków służących wdrożeniu;
3. wzywa UE, aby potwierdziła swoje polityczne przywództwo na wszystkich etapach procesu przygotowawczego do zdefiniowania ram zrównoważonego rozwoju, odnowionego porozumienia w sprawie finansowania rozwoju i innych metod realizacji zgodnie z zobowiązaniami i wartościami określonymi w traktatach założycielskich UE; jest zdania, że udzielanie pomocy rozwojowej przez UE nie powinno być uwarunkowane przez innych partnerów będących darczyńcami;
4. domaga się, by UE i jej państwa członkowskie utrzymały swoją pozycję głównych darczyńców pomocy rozwojowej, dążąc jednocześnie do wspólnej odpowiedzialności; wzywa kraje o wysokim dochodzie, kraje o dochodzie średnim wyższym i gospodarki wschodzące do podjęcia znacznych zobowiązań;
5. wyraża zadowolenie z komunikatu Komisji pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju po 2015 r.” z powodu jego wszechstronności, skupienia się na spójności politycznej i z powodu potwierdzenia, że UE pragnie w pełni wywiązać się ze swoich zadań w tym partnerstwie światowym; ubolewa jednak, że nie wykazano się pełnym zaangażowaniem na rzecz harmonogramu przyszłej realizacji celów finansowych;

Międzynarodowe finansowanie publiczne

6. podkreśla, że ODA to w dalszym ciągu kluczowy instrument finansowania rozwoju; wzywa UE i jej państwa członkowskie do ponownego niezwłocznego zobowiązania się do realizacji celu dotyczącego przeznaczenia 0,7 % DNB na ODA, przy czym 50 % ODA i co najmniej 0,2 % DNB powinno być zarezerwowane na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych, oraz do przedstawienia – przy uwzględnieniu ograniczeń budżetowych – wieloletnich harmonogramów budżetowych zakładających zwiększenie tych poziomów finansowania do 2020 r.; z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane stanowisko UE, że wysiłki należy skoncentrować zarówno na ilości, jak i na jakości pomocy rozwojowej; wzywa innych partnerów rozwojowych i kraje wschodzące do zwiększenia pomocy rozwojowej, a Komisję i państwa członkowskie do przekonania publicznych i prywatnych darczyńców na całym świecie do spełnienia ich obietnic finansowych i podjęcia nowych zobowiązań; podkreśla, że wszyscy darczyńcy powinni dopilnować, aby w ramach ODA rzeczywiście przekazywano środki krajom rozwijającym się;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

7. podkreśla, że UE i inne kraje rozwinięte muszą dotrzymać swojego zobowiązania do przekazywania zwiększonego, nowego i dodatkowego finansowania na działania w związku ze zmianą klimatu, służącego osiągnięciu celu polegającego na wspólnym zgromadzeniu do roku 2020 rocznej kwoty 100 mld USD pochodzącej z szerokiego wachlarza źródeł, publicznych i prywatnych, dwustronnych i wielostronnych, w tym ze źródeł alternatywnych; ubolewa nad brakiem postępów w sprawie dodatkowości finansowania działań w związku ze zmianą klimatu względem ODA; apeluje o podjęcie przez kraje rozwinięte i wschodzące wspólnych międzynarodowych wysiłków na rzecz znalezienia nowych i dodatkowych środków finansowych na działania w związku ze zmianą klimatu dla krajów rozwijających się, jednak nie kosztem budżetu na rzecz rozwoju, w ramach porozumienia w sprawie globalnych działań związanych z klimatem, które ma zostać zawarte na konferencji w Paryżu w grudniu 2015 r.; jest zdania, że UE powinna zaproponować etapy pośrednie służące osiągnięciu pełnej dodatkowości; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania dochodów zgromadzonych na rynkach emisji na finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu w krajach rozwijających się; wzywa również gospodarki wschodzące do znalezienia środków finansowych na działania w związku ze zmianą klimatu dla krajów rozwijających się;

8. popiera innowacyjne źródła dodatkowego finansowania na cele rozwojowe i klimatyczne, w tym podatki od transakcji finansowych i od emisji CO₂ przez międzynarodowy transport lotniczy i morski oraz automatyczną alokację przychodów z rynku emisji; z zadowoleniem przyjmuje dalsze starania europejskie i międzynarodowe w celu wskazania dalszych dodatkowych źródeł finansowania;

9. podkreśla, że ODA powinna pozostać standardowym elementem podejmowanych wysiłków finansowych; popiera wprowadzenie uzupełniającego wskaźnika o nazwie „całkowite oficjalne wsparcie na rzecz zrównoważonego rozwoju (TOSSD)”, pod warunkiem że zostanie jasno zaznaczone, że wskaźnik ten w żadnej mierze nie zastępuje instrumentu ODA ani nie umniejsza jego znaczenia;

10. zauważa, że choć większość ODA jest świadczona w formie dotacji, to pożyczki dotowane są również ważne, lecz przyczyniają się do zadłużenia i mogą skutkować bańką zadłużeniową, zwłaszcza w krajach Afryki Subsaharyjskiej i Karaibów, które dysponują ograniczonymi przychodami na obsługę zadłużenia; w związku z tym wzywa darczyńców do przekazywania pomocy krajom najsłabiej rozwiniętym w formie dotacji; uważa, że pożyczki dotowane mogą nie być odpowiednim instrumentem w odniesieniu do inwestycji w sektory społeczne, w przypadku których nie zakłada się generowania zysków; z zadowoleniem przyjmuje zawarte przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD (OECD-DAC) porozumienie w sprawie modernizacji sprawozdawczości związanej z pożyczkami dotowanymi poprzez wprowadzenie systemu ekwiwalentów dotacji na potrzeby obliczania wartości ODA;

11. zauważa, że UE jest największym darczyńcą pomocy rozwojowej na świecie, niosącym prawie 60 % oficjalnej światowej pomocy rozwojowej; zwraca się jednak do Komisji o dostarczenie jasnych i przejrzystych danych dotyczących tego, jaka część budżetu ogólnego jest przeznaczana na pomoc rozwojową UE, tak aby można było dokonać oceny działań podjętych przez wszystkich darczyńców europejskich w związku z konsensusem z Monterrey; wyraża również ubolewanie w związku z tym, że wysokość wkładów finansowych UE na rzecz krajów rozwijających się jest słabo widoczna, i zwraca się do Komisji o utworzenie odpowiednich i ukierunkowanych narzędzi komunikacyjnych i informacyjnych w celu zwiększenia widoczności pomocy rozwojowej UE;

12. wzywa UE do uwzględnienia długoterminowych wymogów finansowych poprzez opowiedzenie się za bardziej strategicznym, ambitnym i uniwersalnym podejściem zgodnym z celami zrównoważonego rozwoju oraz poprzez realizowanie takiego podejścia;

13. przypomina, że oprócz rezerwy na pomoc nadzwyczajną w wysokości 2,2 mld EUR wkład z budżetu UE na rzecz finansowania rozwoju w latach 2014–2020 ma wynieść 19,7 mld EUR na współpracę rozwojową i 6,8 mld EUR na pomoc humanitarną; zwraca również uwagę na Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) dysponujący środkami w wysokości 30,5 mld EUR; opowiada się za włączeniem EFR do budżetu, co przyniosłoby korzyści w postaci większej przejrzystości, widoczności, wydajności i skuteczności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że powyborczy śródkresowy przegląd i rewizja wieloletnich ram finansowych są okazją do uwzględnienia rosnących potrzeb strukturalnych w zakresie pomocy humanitarnej oraz potrzeb rozwojowych najsłabszych i najmniej stabilnych krajów;

14. zauważa, że w budżecie na 2015 r. przeznacza się 2,4 mld EUR w środkach na zobowiązania (2,1 mld EUR w środkach na płatności) na współpracę na rzecz rozwoju, a także 928,8 mln EUR w środkach na zobowiązania (918,8 mln EUR w środkach na płatności) na pomoc humanitarną; popiera działania podejmowane w celu ograniczenia liczby nieuregulowanych rachunków, aby w szczególności zapewnić stabilność finansową najsłabszych partnerów, a także podkreśla znaczenie zasady równowagi między zobowiązaniami i płatnościami w odniesieniu do pomocy humanitarnej, gdyż do kryzysów dochodzi coraz częściej i środki należy wydawać szybko;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

15. wzywa UE do zagwarantowania, by negocjacje w sprawie światowego programu działań na rzecz rozwoju, finansowania rozwoju oraz zmiany klimatu po roku 2015 były w wiarygodny sposób powiązane z nowymi ramami działania na rzecz redukcji ryzyka klęsk żywiołowych z Sendai na lata 2015–2030 w celu budowania odporności i przygotowania przy jednoczesnym realizowaniu światowego celu niepozostawiania nikogo samemu sobie;

16. przypomina, że współpraca na rzecz rozwoju stanowi wspólny obowiązek UE i jej państw członkowskich, a ponadto że musi ona być zgodna z zasadą komplementarności i koordynacji; podkreśla potrzebę zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych w proces koordynacji;

17. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania programu skuteczności pomocy w oparciu o zobowiązania określone w Partnerstwie z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju, zmniejszenia fragmentacji pomocy dzięki mechanizmowi finansowania łączonego oraz lepszej koordynacji różnych mechanizmów świadczenia pomocy i zainteresowanych stron; podkreśla, że finansowanie rozwoju powinno być w całości ukierunkowane na osoby ubogie, przy jego udzielaniu należy uwzględniać problematykę płci, powinno ono być racjonalne ekologicznie i odporne na zmianę klimatu;

18. przypomina, że zgodnie z TFUE zmniejszenie, a docelowo likwidacja ubóstwa to główny cel UE w dziedzinie rozwoju, natomiast podstawą działań na rzecz rozwoju w dalszym ciągu powinna być ochrona praw człowieka, równość płci, spójność społeczna i walka z przejawami nierówności;

19. podkreśla znaczenie jasnego określenia priorytetów po stronie wydatków, ze szczególnym uwzględnieniem działań w dziedzinie opieki zdrowotnej, edukacji, zaopatrzenia w energię i wodę, a także w dziedzinie infrastruktury; podkreśla potrzebę podejmowania dalszych wysiłków i dokonywania dalszych usprawnień w zakresie skuteczności pomocy poprzez lepsze koordynowanie poszczególnych mechanizmów pomocy i darczyńców;

20. podkreśla, że w ramach ODA należy priorytetowo traktować podstawowe usługi społeczne przeznaczone dla wszystkich oraz „dobra publiczne”, które są mniej skutecznie dostarczane przez sektor prywatny, takie jak szkolnictwo podstawowe, siatki bezpieczeństwa socjalnego, służba zdrowia czy infrastruktura sanitarna, wodociągowa i energetyczna, tak aby kraje rozwijające się mogły osiągnąć pełny potencjał; podkreśla, że dostępność powinna być kluczowym kryterium w międzynarodowym finansowaniu publicznym w celu promowania powszechnych i sprzyjających włączeniu społecznemu usług i infrastruktury;

21. podkreśla potrzebę zadbania o to, by najsłabsze grupy ludności mogły korzystać z szans rozwojowych; w związku z tym przypomina, że przekazywanie pomocy wyłącznie za pośrednictwem rządów grozi niewystarczającym finansowaniem zmarginalizowanych lub słabych społeczności lokalnych;

22. podkreśla wagę uruchamiania przez banki rozwoju dodatkowych środków na rzecz zmniejszania różnic dotyczących finansowania infrastruktury oraz dostępu do kredytów w krajach rozwijających się, którym to środkiem muszą towarzyszyć mechanizmy monitorowania i oceny oddziaływania;

23. podkreśla, że jest absolutnie konieczne, aby UE dążyła do najwyższego stopnia koordynacji w celu osiągnięcia spójności z innymi obszarami polityki (ochrona środowiska, migracja, handel międzynarodowy, prawa człowieka, rolnictwo itp.) i uniknięcia dublowania pracy oraz niekonsekwencji w działaniach; przypomina, że na mocy traktatu lizbońskiego (art. 208 TFUE) spójność polityki w dziedzinie rozwoju urosła do rangi zobowiązania traktatowego;

Uruchomienie zasobów krajowych i międzynarodowa współpraca podatkowa

24. podkreśla, że uruchamianie zasobów krajowych jest bardziej przewidywalnym i zrównoważonym instrumentem niż pomoc zagraniczna i musi być kluczowym źródłem finansowania; zachęca kraje rozwijające się do wysiłków w celu uruchamiania większych zasobów krajowych; podkreśla znaczenie sprawniejszego poboru podatków krajowych w krajach rozwijających się oraz konieczność zapewnienia solidnych, zrównoważonych, sprawiedliwych i skutecznych systemów podatkowych, które są ukierunkowane na osoby ubogie, wrażliwe na potrzeby najsłabszych grup i cechują się poszanowaniem międzynarodowych zobowiązań w zakresie zrównoważonego rozwoju; apeluje o zlikwidowanie szkodliwych dotacji w dziedzinie energii (zwłaszcza paliw kopalnych), rybołówstwa i rolnictwa;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

25. zwraca się do Komisji o zwiększenie pomocy na rzecz budowania zdolności w obszarach administracji podatkowej, zarządzania finansowego, zarządzania finansami publicznymi, zwalczania korupcji, odzyskiwania aktywów pochodzących z kradzieży oraz zwalczania oszustw podatkowych i manipulowania cenami transferowymi; jest zdania, że Unia ma w tej dziedzinie kluczową rolę do odegrania; przypomina o znaczeniu podziału dochodów pochodzących z opodatkowania zasobów naturalnych, zwłaszcza poprzez utworzenie państwowych funduszy majątkowych; podkreśla potrzebę przyspieszenia i zintensyfikowania podejmowanych obecnie wysiłków służących usprawnieniu sprawozdawczości budżetowej oraz apeluje o większą harmonizację stosowanych przez poszczególne kraje praktyk z zakresu sprawozdawczości budżetowej;

26. apeluje do UE i jej państw członkowskich o czynne zwalczanie rajów podatkowych, uchylania się od opodatkowania i nielegalnych przepływów finansowych, które to zjawiska przyćmiewają pomoc rozwojową i przyczyniają się do długów krajów rozwijających się, o współpracę z krajami rozwijającymi się w zakresie przeciwdziałania agresywnym praktykom unikania opodatkowania przez niektóre przedsiębiorstwa ponadnarodowe oraz o poszukiwanie sposobów pomocy krajom rozwijającym się w opieraniu się presji dotyczącej uczestnictwa w konkurencji podatkowej, ponieważ zagraża ona mobilizacji zasobów krajowych na rzecz rozwoju;

27. popiera utworzenie międzyrządowego organu na rzecz współpracy podatkowej pod auspicjami ONZ; zachęca do automatycznej wymiany informacji; wzywa do sporządzenia publicznych rejestrów własności rzeczywistej i do wprowadzenia wymogu obowiązkowej sprawozdawczości w odniesieniu do korporacji ponadnarodowych we wszystkich sektorach z podziałem na poszczególne kraje, a także do zapewnienia – podczas negocjacji konwencji podatkowych i umów inwestycyjnych z krajami rozwijającymi się – sprawiedliwego podziału praw do nakładania podatku;

28. uważa, że międzynarodowe przepisy dotyczące podatku od osób prawnych powinny obejmować zasadę, że podatki należy płacić tam, gdzie jest czerpana lub tworzona wartość;

29. podkreśla decydujące znaczenie dobrych rządów, ochrony praw człowieka, praworządności, ram instytucjonalnych i instrumentów regulacyjnych; popiera zwłaszcza inwestycje w budowanie potencjału, podstawowe usługi społeczne takie jak edukacja i opieka medyczna (zapewnienie powszechnej ochrony zdrowia), w tym prawa i zdrowie seksualne i reprodukcyjne, żywienie, usługi publiczne i ochrona socjalna oraz zwalczanie ubóstwa (w tym ubóstwa dzieci) i nierówności (w tym nierówności pod względem płci); uznaje potrzebę budowania dostępnej infrastruktury i realizowania wybiórczych inwestycji publicznych, jak też zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym przez przemysł wydobywczy;

30. podkreśla, że finansowanie rozwoju musi wzmacniać dostępne zasoby służące promowaniu równości płci, praw kobiet i wzmocnienia ich pozycji; podkreśla szczególną rolę kobiet w społeczeństwie i zwraca uwagę, że powinno to obejmować sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, ukierunkowane inwestycje w kluczowych sektorach, takich jak zdrowie i edukacja, oraz działania mające służyć zapewnieniu, by w ramach finansowania rozwoju zawsze w pełni uwzględniano sytuację kobiet i dziewcząt;

31. apeluje o większe finansowanie działalności badawczo-rozwojowej w dziedzinie nauki, technologii i innowacji w krajach rozwijających się, a jednocześnie uznaje, że to finansowanie powinno mieć wymiar zarówno krajowy, jak i międzynarodowy; wzywa do promowania badań i rozwoju, które mogą przyspieszyć postępy w podejmowaniu skomplikowanych wyzwań i w działaniach na rzecz dobrego zarządzania globalnymi dobrami publicznymi, takimi jak technologia i innowacje w dziedzinie zdrowia; zauważa w związku z tym ważną rolę mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw; apeluje o dokonanie przeglądu systemów ochrony praw własności intelektualnej, które zostały wprowadzone w krajach rozwijających się na podstawie umów o wolnym handlu, w celu zidentyfikowania wszelkich szkodliwych skutków dla zdrowia publicznego, środowiska naturalnego czy transferu technologii;

Sektor prywatny i społeczeństwo obywatelskie

32. podkreśla istotne znaczenie ustanowienia sprzyjających warunków dla przedsiębiorczości prywatnej w krajach rozwijających się, zwłaszcza dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ odgrywają one zasadniczą rolę jako siła napędowa tworzenia miejsc pracy i pobudzania wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa w szczególności do dalszego wzmacniania systemów mikrokredytów i gwarancji; obstaje przy konieczności dalszego rozwijania lokalnych i regionalnych banków oraz spółdzielni kredytowych w celu znaczącego obniżenia nadmiernych stóp procentowych kredytów rynkowych, co pozwoli lepiej wspierać rozwój społeczności lokalnych na szczeblu lokalnym⁽¹⁾; apeluje o to, by sektor prywatny dostosował się do celów zrównoważonego rozwoju dzięki odpowiednim partnerstwom, instrumentom finansowym, zachętom, ramom rozliczalności i skutecznej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; przypomina o konieczności przestrzegania uzgodnionych norm międzynarodowych, takich jak normy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka;

⁽¹⁾ Sprawozdanie w sprawie wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwijających się z wykorzystaniem instytucji pośrednictwa finansowego, Dalberg, listopad 2011 r., www.eib.org.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

33. podkreśla konieczność działań na rzecz udostępniania przedsiębiorstwom narzędzi informacyjnych, szkoleniowych i platform doradczych niezbędnych dla ich rozwoju;

34. podkreśla, że aby uzyskać długotrwale ożywienie gospodarki, niezbędne jest zapewnienie osobom młodym i kobietom dostępu do kredytów wspierających tworzenie nowych przedsiębiorstw;

35. podkreśla, że zbiorowa przedsiębiorczość zrzeszeń producentów zapewnia spójność społeczną, przez co odgrywa rolę w zapobieganiu konfliktom na tle etnicznym i religijnym;

36. twierdzi, że wsparcie UE dla sektora prywatnego i współpraca z nim może i musi przyczyniać się do ograniczenia ubóstwa i nierówności oraz poszanowania i wspierania praw człowieka, norm środowiskowych, zobowiązań dotyczących klimatu i dialogu społecznego; apeluje o ustanowienie prawnie wiążących ram dotyczących przedsiębiorstw, w tym korporacji ponadnarodowych, i obejmujących mechanizm dotyczący rozpatrywania skarg;

37. wzywa UE do ustanowienia wraz z krajami rozwijającymi się ram regulacyjnych – zgodnie z opracowanymi przez UNCTAD kompleksowymi ramami polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju – które pobudzą bardziej odpowiedzialne, przejrzyste i rozliczalne inwestycje przyczyniające się do rozwoju społecznie świadomego sektora prywatnego w krajach rozwijających się;

38. wzywa Komisję do wspierania większego dostępu do finansowania dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw i spółdzielni w krajach rozwijających się; podkreśla znaczenie systemów mikrokredytów, zwłaszcza dla kobiet; zachęca do dalszego rozwijania lokalnych i regionalnych banków oraz spółdzielni kredytowych; zwraca się do Komisji o zachęcanie krajów rozwijających się do wprowadzania polityki i ram prawnych prowadzących do rozwoju usług bankowych; wskazuje na potrzebę zapewnienia – różnym grupom, w tym ludziom ubogim, kobietom i innym najbardziej narażonym grupom – informacji i szkoleń z dziedziny finansów, korzystania z produktów bankowych i ubezpieczeniowych oraz powiązanych nowych technologii;

39. przypomina, że sama pomoc publiczna zdecydowanie nie wystarcza na pokrycie wszystkich potrzeb inwestycyjnych w krajach rozwijających się; w związku z tym obstaje przy wykorzystywaniu efektu dźwigni wywieranego przez łączenie instrumentów finansowania i partnerstwa publiczno-prywatne (PPP), które stanowią środki pozwalające zwiększyć oddziaływanie pomocy rozwojowej, co umożliwi przyciąganie finansowania prywatnego i wspieranie lokalnych przedsiębiorstw; podkreśla jednak, że instrumenty łączone nie mogą zastępować odpowiedzialności państwa w zakresie zaspokajania potrzeb społecznych, a ponadto powinny być wdrażane zgodnie z krajowymi celami rozwojowymi i z zasadami skuteczności rozwoju; promuje partnerstwo publiczno-prywatne, zwłaszcza w dziedzinie badań naukowych powiązanych z inicjatywą na rzecz innowacyjnych leków, takich jak program Ebola+;

40. apeluje o przyjęcie norm i kryteriów międzynarodowych oraz analizy ryzyka kredytowego w odniesieniu do projektów dotyczących instrumentów łączonych i partnerstw publiczno-prywatnych, które przyciągają finansowanie prywatne i wspierają lokalne przedsiębiorstwa, przestrzegając uzgodnionych norm MOP, WHO i międzynarodowych norm w zakresie praw człowieka; wzywa Komisję, która pragnie znacznego rozszerzenia wykorzystywania instrumentów łączonych w przyszłości, by wdrożyła zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat wykorzystywania łączenia instrumentów finansowych oraz by oceniła mechanizm łączenia pożyczek z dotacjami, zwłaszcza pod względem rozwoju i dodatkowości finansowej, przejrzystości oraz rozliczalności; wzywa EBI i inne instytucje finansowania rozwoju do inwestowania przede wszystkim w przedsiębiorstwa i fundusze, które publicznie ujawniają rzeczywistych właścicieli oraz prowadzą sprawozdawczość z podziałem na poszczególne kraje;

41. popiera większy dostęp do rynku dla krajów rozwijających się, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, ponieważ może on wzmocnić sektor prywatny i stworzyć zachęty do reform; wzywa Komisję do dopilnowania, by umowy handlowe i inwestycyjne, zwłaszcza z krajami rozwijającymi się, krajami najsłabiej rozwiniętymi i krajami niestabilnymi, były zgodne z celami zrównoważonego rozwoju i wspierały prawa człowieka oraz integrację regionalną; podkreśla, że umowy takie powinny podlegać ocenom skutków do celów zrównoważonego rozwoju; popiera propozycję Komisji, by zaktualizować strategię dotyczącą pomocy na rzecz wymiany handlowej w świetle wyników negocjacji na temat okresu po 2015 r. oraz by w sposób szczególnie i odrębny traktować w umowach handlowych kraje rozwijające się, kraje najsłabiej rozwinięte i kraje niestabilne, przy jednoczesnym poszanowaniu ich uprawnień politycznych do podejmowania suwerennych decyzji zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi i potrzebami ich ludności;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

42. apeluje o podjęcie działań służących zwiększeniu wykorzystania w działalności prowadzonej przez sektor publiczny krajowych procedur zamówień publicznych i zwiększenie przejrzystości tych procedur, a także apeluje o wzmocnienie organów ds. konkurencji w krajach rozwijających się;

43. podkreśla pozytywny wkład migrantów na rzecz rozwoju ich krajów pochodzenia oraz apeluje o skuteczniejszą i bardziej innowacyjną współpracę krajów pochodzenia i krajów docelowych w dziedzinie polityki migracyjnej; zwraca uwagę na znaczne i coraz większe przepływy finansowe w postaci przekazów pieniężnych z diaspory oraz popiera utworzenie funduszy diaspory; apeluje o dalsze wysiłki służące zmniejszeniu kosztów tych przekazów, aby zwiększyć wpływ przekazów na rozwój lokalny w krajach pochodzenia;

44. apeluje o większy udział władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego – w tym organizacji pozarządowych działających w społecznościach lokalnych – w dyskusjach na temat priorytetów rozwoju, a zwłaszcza w konferencji w Addis Abebie, a także apeluje o wdrażanie programu działań na okres po 2015 r. w sposób bardziej sprzyjający włączeniu społecznemu i gwarantujący większą rozliczalność; podkreśla rolę organizacji pozarządowych w realizowaniu działań na miejscu oraz w rozwijaniu rozliczalności, a także mechanizmów monitorowania i przeglądu; uznaje, że rola władz lokalnych we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju wymaga przydziału niezbędnych środków; apeluje o to, by w ramach dyskusji nad programem działań na okres po 2015 r. w większym stopniu konsultowano się z młodymi ludźmi, zwłaszcza z wykorzystaniem innowacyjnych technologii komunikacyjnych; podkreśla rolę delegatur UE jako ogniwa ułatwiającego prowadzenie takiego dialogu;

Globalne zarządzanie

45. przypomina o zasadniczej roli ONZ – we współpracy z innymi istniejącymi instytucjami i forami, takimi jak OECD – w globalnym zarządzaniu gospodarką i rozwojem; apeluje o równą i zrównoważoną pod względem płci reprezentację wszystkich krajów w instytucjach wielostronnych i innych organach ustalających normy i standardy, w tym w międzynarodowych instytucjach finansowych; przypomina, że wszystkie międzynarodowe instytucje finansowe powinny przestrzegać podstawowych norm w zakresie przejrzystości – zgodnie z postanowieniami Karty przejrzystości dla międzynarodowych instytucji finansowych – oraz ustanawiać strategię służącą podawaniu informacji do wiadomości publicznej;

46. nalega na ułatwienie wprowadzania rozwiązań na rzecz zrównoważonego poziomu zadłużenia, w tym norm odpowiedzialnego udzielania i zaciągania pożyczek, za pomocą wielostronnych ram prawnych dla procesów restrukturyzacji długu państwowego z myślą o zmniejszeniu ciężaru zadłużenia i uniknięciu niezrównoważonego poziomu zadłużenia; wzywa UE do konstruktywnego włączenia się w prowadzone w ramach ONZ negocjacje na temat tych ram; wzywa UE do dążenia do wprowadzenia zasad UNCTAD w zakresie odpowiedzialnych transakcji dotyczących długu państwowego realizowanych zarówno przez pożyczkobiorców, jak i pożyczkodawców;

47. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe wysiłki na rzecz zmniejszenia międzynarodowych zobowiązań dłużnych krajów dotkniętych epidemią eboli, aby pomóc im stawić czoło kryzysom gospodarczym wywołanym tą epidemią;

48. apeluje o przegląd programów i instrumentów organizacji międzynarodowych dotyczących pomocy finansowej na rzecz rozwoju, aby dostosować je do nowych celów zrównoważonego rozwoju; wzywa zwłaszcza Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Bank Światowy do ustanowienia najwyższych standardów odpowiedzialnego finansowania oraz do większego ukierunkowania ich zasobów na potrzeby krajów rozwijających się, w tym poprzez obopólne skuteczne instrumenty pożyczkowe dla osób ubogich; apeluje zwłaszcza o zwiększenie kwot dostępnych dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w sposób wykraczający poza jego obecne uprawnienia, w celu dalszego zwiększania udzielanego przez ten bank finansowania na rzecz krajów o niskich dochodach;

Monitorowanie, rozliczalność i przegląd

49. apeluje o osiągnięcie podczas konferencji w Addis Abebie porozumienia w sprawie solidnych, przejrzystych i dostępnych ram monitorowania i rozliczalności na rzecz skutecznego śledzenia inwestycji i postępów w zakresie konkretnych zobowiązań i celów oraz skutecznych działań następczych w tej dziedzinie; wzywa do podjęcia międzynarodowej inicjatywy służącej podniesieniu jakości statystyk, danych i informacji, w tym danych segregowanych według kryterium dochodu, płci, wieku, rasy, pochodzenia etnicznego i statusu migracyjnego, niepełnosprawności, położenia geograficznego i innych cech istotnych w kontekście krajowym; zwraca się do wszystkich stron o zapewnienie przejrzystego i skutecznego świadczenia pomocy i dostarczania finansowania, zwłaszcza poprzez podpisanie i skuteczne przestrzeganie postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz poprzez podjęcie zobowiązania do systematycznej publikacji dokładnych, terminowych i porównywalnych danych dotyczących przychodów i wydatków, a także dokumentacji budżetowej; w szczególności zwraca się do Komisji o dalsze monitorowanie i kontrolowanie mechanizmów finansowania przez nią programów i projektów pomocowych oraz o podejmowanie odpowiednich działań na wypadek udowodnienia korupcji i niegospodarności; apeluje również do Komisji o udoskonalenie wsparcia w celu wzmocnienia sądownictwa i organów antykorupcyjnych w krajach rozwijających się;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

50. wzywa do podjęcia międzynarodowej inicjatywy służącej podniesieniu jakości statystyk, danych i informacji w celu śledzenia wydatków, inwestycji i postępów dotyczących konkretnych zobowiązań i celów; z zadowoleniem przyjmuje podejmowane na szczeblu globalnym wysiłki zmierzające do zapewnienia, by dane wykorzystywane przy realizacji celów zrównoważonego rozwoju były w wystarczająco szczegółowy sposób podzielone ze względu na dochód, płeć, wiek i inne wskaźniki, tak aby możliwe było skuteczne monitorowanie wpływu polityk;

51. ponownie wyraża przekonanie, że konieczny jest nowy zestaw wskaźników uzupełniających PKB, aby uwzględnić nowe wyzwania społeczne i środowiskowe; ten zestaw wskaźników powinien obejmować w szczególności wskaźnik rozwoju społecznego, współczynnik Giniego, wskaźnik równości płci, ślad węglowy i ślad ekologiczny;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i mediatorom procesu przygotowawczego do Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0197

Bezpieczniejsza opieka zdrowotna w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie bezpieczniejszej opieki zdrowotnej w Europie: zwiększenie bezpieczeństwa pacjenta i przeciwdziałanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (2014/2207(INI))

(2016/C 353/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Rady w sprawie bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 9 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2011 r. dotyczący planu działania na rzecz zwalczania rosnącego zagrożenia związanego z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe (COM(2011)0748),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie skutków oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w sektorze medycznym i weterynaryjnym – perspektywa „Jedno zdrowie”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie wyzwań związanych z drobnoustrojami – rosnące zagrożenia związane z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdania Komisji dla Rady z dnia 13 listopada 2012 r. oraz 19 czerwca 2014 r., przygotowane na podstawie sprawozdań państw członkowskich, dotyczące wdrażania zalecenia Rady (2009/C 151/01) w sprawie bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną (COM(2012)0658 i COM(2014)0371),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2013 r. w sprawie sprawozdania Komisji dla Rady na podstawie sprawozdań państw członkowskich dotyczących wdrażania zalecenia Rady (2009/C 151/01) w sprawie bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia,
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometru nr 411 pt. „Bezpieczeństwo pacjentów i jakość opieki”,
- uwzględniając sprawozdanie z postępów realizacji planu działania na rzecz zwalczania rosnącego zagrożenia związanego z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe (SANTE/10251/2015),
- uwzględniając wniosek z dnia 10 września 2014 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych (2014/0257(COD)),
- uwzględniając „Ramy normalizacyjne międzynarodowej klasyfikacji na rzecz bezpieczeństwa pacjentów”, opracowane przez Światową Organizację Zdrowia (WHO),
- uwzględniając starania łotewskiej prezydencji o rozwiązaniu problemu oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, zwłaszcza w odniesieniu do gruźlicy i gruźlicy wielolekoopornej,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2014 r. w sprawie bezpieczeństwa pacjentów i jakości opieki, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 395.

⁽²⁾ Dz.U. C 151 z 3.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0483.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0435.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- uwzględniając pierwsze wspólne sprawozdanie Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i Europejskiej Agencji Leków (EMA) ws. zintegrowanej analizy spożycia środków przeciwdrobnoustrojowych i oporności bakterii obecnych w przewodzie pokarmowym człowieka i zwierząt hodowlanych na środki przeciwdrobnoustrojowe (Wspólna międzyagencyjna analiza spożycia środków przeciwdrobnoustrojowych i oporności na te środki – JIACRA),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8–0142/2015),
- A. mając na uwadze, że kluczem do całościowej jakości służby zdrowia jest bezpieczeństwo pacjentów, którego istotnymi elementami są kultura służby zdrowia i zarządzanie zdarzeniami niepożądanymi;
- B. mając na uwadze, że obecnie dostępne są jedynie ograniczone dane nt. rozpowszechnienia i częstotliwości zdarzeń niepożądanych w systemach opieki zdrowotnej w państwach członkowskich, jednak ilość tych danych stale wzrasta, przy czym najnowsze dostępne dane pochodzą z 2008 r.;
- C. mając na uwadze, że według szacunków od 8 % do 12 % pacjentów przyjmowanych do szpitali w UE dotyczących zdarzenia niepożądane związane ze świadczoną opieką zdrowotną, a niemal połowy tych zdarzeń można by uniknąć;
- D. mając na uwadze, że najczęściej występujące zdarzenia niepożądane związane z opieką zdrowotną to zakażenia związane z opieką zdrowotną, zdarzenia związane ze stosowanymi lekami i komplikacje występujące w trakcie operacji lub po niej;
- E. mając na uwadze, że bezpieczeństwo pacjentów i jakość opieki zdrowotnej wymaga godnych warunków pracy oraz bezpieczeństwa pracowników służby zdrowia w miejscu pracy, a w szczególności mając na uwadze, że zapewnienie bezpieczeństwa pacjentów, zapobieganie zakażeniom związanym z opieką zdrowotną i ich kontrola oraz zapobieganie rozprzestrzenianiu się bakterii opornych na wiele leków jest bardzo trudne w przepełnionych i cierpiących na braki kadrowe placówkach opieki zdrowotnej;
- F. mając na uwadze, że bieżący kryzys gospodarczy wywiera dodatkową presję na budżet służby zdrowia państw członkowskich, a przez to wpływa na bezpieczeństwo pacjentów, ponieważ w wielu państwach członkowskich zamiast należycie zająć się kwestią wydajności, zmniejszono budżet systemów opieki zdrowotnej i zredukowano w nich zatrudnienie, stosując dość drastyczne cięcia budżetowe;
- G. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy dodatkowo pogłębił wcześniejsze nierówności w dostępie do usług zdrowotnych;
- H. mając na uwadze, że szkolenie ustawiczne lekarzy i innych pracowników służby zdrowia ma zasadnicze znaczenie dla unikania zdarzeń niepożądanych, w tym niepożądanego działania leków, które według szacunków kosztują systemy opieki zdrowotnej w UE około 2,7 mld EUR rocznie (wydatki na opiekę) i jest przyczyną 1,1 % wszystkich hospitalizacji w Unii;
- I. mając na uwadze, że skoncentrowane na pacjencie e-zdrowie i leczenie domowe mogą znacznie poprawić jakość i wydajność terapii, przyczyniając się jednocześnie do lepszych wyników służby zdrowia;
- J. mając na uwadze, że podejście interdyscyplinarne zwiększa szanse na uzyskanie pozytywnych wyników leczenia;
- K. mając na uwadze, że pacjenci, ich rodziny i organizacje odgrywają kluczową rolę w dążeniu do bezpieczniejszej opieki i że należy ich wspierać w odgrywaniu tej roli, zapewniając upodmiotowienie pacjentów i ich udział w procesie opieki zdrowotnej i polityce jej dotyczącej na wszystkich szczeblach;
- L. mając na uwadze, że leczenie domowe może pomagać pacjentom pod względem psychologicznym i przynosić lepsze wyniki opieki zdrowotnej;
- M. mając na uwadze, że odnotowano, iż osoby gorzej poinformowane częściej sięgają po antybiotyki, natomiast pełna wiedza o tych środkach mogłaby zachęcić do ich bardziej odpowiedzialnego stosowania;
- N. mając na uwadze, że 30 % do 50 % pacjentów nie przyjmuje leków przepisanych przez lekarza lub przyjmuje je niezgodnie z jego zaleceniami;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- O. mając na uwadze związane z przemysłem farmaceutycznym konflikty interesów występujące w szpitalach, wśród lekarzy rodzinnych, a także wśród weterynarzy;
- P. mając na uwadze, że zakażenia związane z opieką zdrowotną są poważnym problemem w obszarze zdrowia publicznego w państwach członkowskich (według danych Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób w UE zakażenia tego typu dotyczą średnio jedną dwudziestą hospitalizowanych pacjentów, czyli 4,1 miliona osób rocznie, a ponad 37 000 pacjentów rocznie umiera w UE z powodu tych zakażeń, chociaż uważa się, że 20 % do 30 % takich zakażeń można uniknąć dzięki stosowaniu surowych środków higieny oraz programów kontroli), co jest poważnym obciążeniem dla budżetów służby zdrowia;
- Q. mając na uwadze, że często doświadczenia pacjentów i pochodzące od nich informacje różnią się od doświadczeń i informacji pracowników służby zdrowia, i mogą okazać się cenne przy opracowywaniu nowych metod ograniczania zakażeń związanych z opieką zdrowotną i zapobiegania im;
- R. mając na uwadze wzrastającą liczbę zakażeń związanych z opieką zdrowotną, wywołanych przez bakterie odporne na wiele leków;
- S. mając na uwadze, że na całym świecie rośnie oporność bakteryjnych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe, prowadząc do większego rozpowszechnienia zakażeń związanych z opieką zdrowotną oraz niepowodzeń w leczeniu chorób zakaźnych u ludzi i zwierząt na poziomie poszczególnych krajów, Europy i na świecie;
- T. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami do 2050 r. co roku 10 mln osób na całym świecie będzie umierać z powodu oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- U. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich oporność na antybiotyki powszechnie stosowane do walki z bakteriami chorobotwórczymi wynosi co najmniej 25 %; mając na uwadze rosnący rozdźwięk między opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe a opracowywaniem nowych antybiotyków i wprowadzaniem ich w praktyce klinicznej, związany z wyzwaniem o charakterze naukowym, regulacyjnym i gospodarczym;
- V. mając na uwadze, że najnowsze badania pokazują, iż w ostatnich latach w UE ogólnie wzrosła oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe w szpitalach, z kilkoma wyjątkami;
- W. mając na uwadze, że według szacunków UE co roku co najmniej 25 000 osób umiera w wyniku zakażenia bakteriami opornymi na środki przeciwdrobnoustrojowe, co – jak się ocenia – kosztuje systemy służby zdrowia 1,5 mld EUR, według informacji z 2011 r. zebranych przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC);
- X. mając na uwadze, że według szacunków koszty związane z zakażeniem lekoopornymi drobnoustrojami sięgają 1,5 mld EUR rocznie, co wynika ze wzrostu wydatków na opiekę zdrowotną i ze spadku produktywności; mając na uwadze, że podczas leczenia szpitalnego pacjenci zakażeni opornymi bakteriami muszą być izolowani, co przynosi dodatkowe koszty w wysokości 900 mln EUR i 2,5 mln dodatkowych dni hospitalizacji rocznie;
- Y. mając na uwadze, że do głównych przyczyn rozprzestrzeniania się w szpitalach oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe jest niestosowanie powszechnie przyjętych praktyk z zakresu profilaktyki i kontroli zakażeń;
- Z. mając na uwadze, że skuteczność leków pierwszego rzutu w walce z bakteryjnymi czynnikami chorobotwórczymi coraz bardziej spada z powodu oporności, a leki drugiego lub trzeciego rzutu nie zawsze są dostępne, a często są bardziej toksyczne, droższe i mniej skuteczne niż leki pierwszego rzutu;
- AA. mając na uwadze, że jedną z głównych przyczyn oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe jest niewłaściwe stosowanie tych środków, w tym antybiotyków, a w szczególności stosowanie ich bez względu na okoliczności oraz nadużywanie ich;
- AB. mając na uwadze, że wysoki poziom mobilności między europejskimi systemami opieki zdrowotnej oraz coraz bardziej transgraniczny charakter opieki zdrowotnej w Europie mogą sprzyjać przenoszeniu lekoopornych mikroorganizmów z jednego państwa członkowskiego do innego;
- AC. mając na uwadze, że programy szczepień to skuteczne narzędzie w walce z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe, ponieważ mogą one przyczyniać się do rzadszego sięgania po antybiotyki, a przez to do ograniczenia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- AD. mając na uwadze, że z działalnością badawczo-rozwojową w dziedzinie środków przeciwbakteryjnych wiążą się pewne wyjątkowe wyzwania, co wymaga przyjęcia długoterminowej perspektywy w celu zdobycia specjalistycznej wiedzy i zastosowania jej w laboratoriach, oraz mając na uwadze godny ubolewania fakt, że wielu badaczy posiadających taką specjalistyczną wiedzę zajęło się innymi dziedzinami z powodu braku finansowania zarówno ze środków sektora prywatnego, jak i publicznego;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- AE. mając na uwadze, że nieprzestrzeganie podstawowych środków ostrożności w zakresie higieny, zarówno w środowisku szpitalnym, jak i poza nim, może powodować rozpowszechnianie się patogenów, w szczególności tych, które są odporne na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- AF. mając na uwadze, że coraz więcej danych naukowych wskazuje, należyta higiena rąk w placówkach opieki zdrowotnej wymaga stosowania metod osuszania rąk niesprzyjających drobnoustrojowym zanieczyszczeniom krzyżowym przez rozprzestrzenianie i rozpylanie w powietrzu;
- AG. mając na uwadze, że bakterie odporne na środki przeciwdrobnoustrojowe mogą występować na wyrobach medycznych nawet po poddaniu ich sterylizacji zgodnie z zaleceniami producenta;
- AH. mając na uwadze, że stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu ludzi i zwierząt przyczynia się do powstania w środowisku rezystomu, który może być źródłem rozwoju oporności u ludzi i u zwierząt; mając na uwadze, że te same klasy antybiotyków są stosowane w leczeniu zarówno ludzi, jak i zwierząt, a w obu tych sektorach pojawiły się te same mechanizmy oporności;
- AI. mając na uwadze, że hodowla o wysokim zagęszczeniu może oznaczać niewłaściwe i rutynowe podawanie antybiotyków w paszy dla zwierząt hodowlanych, drobiu i ryb w celu uzyskania szybszego wzrostu, a także powszechne stosowanie antybiotyków w celach profilaktycznych, by zapobiegać rozprzestrzenianiu się chorób w wyniku ciasnoty, zamknięcia i stresujących warunków przetrzymywania zwierząt, wyłączających ich systemy odpornościowe, a także w celu wyrównania niehigienicznych warunków hodowli;
- AJ. mając na uwadze, że w podejściu „Jedno zdrowie” wspieranym przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) i Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) uznano, iż zdrowie ludzi, zdrowie zwierząt i ekosystemy są ze sobą wzajemnie powiązane; mając na uwadze w szczególności, że zwierzęta i żywność pochodzenia zwierzęcego może stanowić bezpośrednie główne źródło lekoopornych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych; mając w związku z tym na uwadze, że stosowanie antybiotyków u zwierząt, zwłaszcza przeznaczonych do produkcji żywności i hodowanych w gospodarstwach o wysokim zagęszczeniu, może wpływać na oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe u ludzi;
- AK. mając na uwadze, że w świetle podejścia „Jedno zdrowie” podejmowanie przez pracowników opieki zdrowotnej i służb weterynaryjnych inicjatyw na rzecz zapobiegania zakażeniom drobnoustrojami opornymi oraz ograniczania stosowania antybiotyków może zapobiegać zakażeniom związanym z opieką zdrowotną w szpitalach i poza nimi;
- AL. mając na uwadze, że według WHO w niektórych państwach członkowskich UE u zwierząt hodowlanych stosuje się o wiele więcej środków przeciwdrobnoustrojowych niż u ludzi ⁽¹⁾;
- AM. mając na uwadze, że, według europejskich organizacji konsumentów w ponad 70 % produktów mięsnych testowanych w sześciu państwach członkowskich UE wykryto bakterie odporne na antybiotyki, a w kolejnych ośmiu państwach członkowskich bakterie takie znaleziono w 50 % próbek ⁽²⁾;
- AN. mając na uwadze, że odnotowano wysoką oporność *Campylobacter* na fluorochinolony oraz że większość zakażeń *Campylobacter* u ludzi jest spowodowana dotykaniem, obróbką i spożyciem mięsa kurcząt; mając na uwadze, że tak wysoki poziom oporności ogranicza możliwości skutecznego leczenia zakażeń *Campylobacter* u ludzi;
- AO. mając na uwadze, że w 2006 r. zakazano w UE stosowania antybiotyków w ilościach poniżej dawek terapeutycznych, obejmującego podawanie małych dawek antybiotyków zwierzętom hodowlanym w celu przyspieszenia ich wzrostu;
- AP. mając na uwadze, że zdecydowana większość pasz leczniczych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych zawiera środki przeciwdrobnoustrojowe;
- AQ. mając na uwadze, że stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt domowych to dodatkowy czynnik ryzyka rozwoju i przekazywania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u ludzi, a obserwowane w klinikach weterynaryjnych dla zwierząt domowych tendencje do wzrostu oporności na antybiotyki są analogiczne do tych, które odnotowuje się w szpitalach;

⁽¹⁾ „Tackling antibiotic resistance from a food safety perspective in Europe”, WHO Europe, 2011.

⁽²⁾ „Antibiotic use in livestock: Time to act” (prezentacja stanowiska), BEUC (Europejska Organizacja Konsumentów).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- AR. mając na uwadze, że nie można dokładnie ocenić ryzyka przeniesienia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe ze zwierząt domowych na ludzi, a zagadnienie to wymaga dalszych badań;
- AS. mając na uwadze, że uznaje się, iż obecne przepisy dotyczące weterynaryjnych produktów leczniczych nie dostarczają wystarczających narzędzi zapewniających odpowiednie zarządzanie zagrożeniami dla zdrowia ludzi wynikającymi ze stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych;
- AT. mając na uwadze, że kwestia stosowania antybiotyków poza wskazaniami rejestracyjnymi budzi obawy zarówno w przypadku medycyny weterynaryjnej, jak i leczenia ludzi;
- AU. mając na uwadze, że firmy farmaceutyczne raczej dodają nowe antybiotyki do istniejących już klas antybiotyków, a nie odkrywają i nie opracowują naprawdę nowych środków przeciwbakteryjnych, zatem oporność na te nowe środki wystąpi szybciej, niż gdyby chodziło o leki o naprawdę nowym mechanizmie działania;
- AV. mając na uwadze, że należy zachęcać laboratoria farmaceutyczne do opracowywania nowych antybiotyków, prowadząc refleksję nad wprowadzeniem zachęt i alternatywnych modeli gospodarczych nagradzających za innowacyjność;
- AW. mając na uwadze ogromne znaczenie zachęcania firm farmaceutycznych do inwestowania i dalszego inwestowania w opracowywanie nowych środków przeciwdrobnoustrojowych, zwłaszcza środków zwalczających choroby, w których przypadku oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe budzi poważne obawy, przede wszystkim:
- choroby wywołane przez powszechnie występujące wielolekooporne bakterie Gram-ujemne (np. *K. pneumoniae*, *Acinetobacter* czy *E. coli*) lub przez inne wielolekooporne bakterie, np. *Staphylococcus aureus*, a także gruźlicę;
 - inne choroby, wywołane przez wirusy (np. wirus HIV) lub pasożyty (np. malarię),
- a także do opracowywania innych metod zwalczania zakażeń związanych z opieką zdrowotną, bez użycia antybiotyków;
- AX. mając na uwadze, że można to osiągnąć, podejmując niektóre spośród kluczowych wyzwań naukowych, regulacyjnych i gospodarczych, które utrudniają opracowywanie środków przeciwdrobnoustrojowych, a zwłaszcza zachęcając do inwestowania w działania badawczo-rozwojowe i ukierunkowując je na najważniejsze potrzeby dotyczące zdrowia publicznego, przy jednoczesnym utrzymaniu zrównoważonego charakteru krajowych systemów służby zdrowia;
- AY. mając na uwadze, że w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE określono termin wykorzystywania genów dających roślinom transgenicznym oporność na antybiotyki;
- AZ. mając na uwadze, że specjaliści ds. produktu nigdy nie powinni wykonywać zabiegów terapeutycznych, a tylko wspierać personel medyczny, jeżeli zostaną o to poproszeni, na przykład w wykonywaniu czynności montowania lub demontowania danych instrumentów;
- BA. mając na uwadze, że w całej UE wdrażane są obecnie przepisy dyrektywy 2011/24/UE w sprawie mobilności pacjentów, a tym samym bardziej istotne staje się informowanie pacjentów europejskich o bezpieczeństwie pacjentów w poszczególnych państwach członkowskich;
- BB. mając na uwadze kluczowe znaczenie zapewnienia praw pacjentów oraz zaufania społecznego do służby zdrowia przez zapewnienie stosowania przez państwa członkowskie systemów wypłacania uczciwego odszkodowania pieniężnego w razie zaniedbań wynikających z niewłaściwej opieki medycznej;
- BC. mając na uwadze, że internet jest największym nieuregulowanym rynkiem farmaceutycznym na świecie; mając na uwadze, że 62 % produktów leczniczych zakupionych online jest podrobiona albo nie odpowiada standardom; mając na uwadze, że bardzo duży odsetek podmiotów działających w internecie funkcjonuje nielegalnie, a w skali całego świata roczny obrót pochodzący z nielegalnej internetowej sprzedaży leków wydawanych na receptę szacuje się na 200 mld USD;
- BD. mając na uwadze, że art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, iż działania Unii muszą uzupełniać politykę krajową i być ukierunkowane na poprawę zdrowia publicznego, zapobieganie fizycznym i psychicznym chorobom i dolegliwościom, a także na usuwanie źródeł zagrożeń dla zdrowia fizycznego i psychicznego;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

*Wdrażanie zaleceń Rady dotyczących bezpieczeństwa pacjentów**Informacja zwrotna dotycząca drugiego sprawozdania Komisji w sprawie wykonania*

1. przypomina, że unijne przepisy farmaceutyczne wprowadzono w celu ochrony bezpieczeństwa pacjentów; przypomina rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2013 r. w sprawie sprawozdania Komisji dla Rady na podstawie sprawozdań państw członkowskich dotyczących wdrażania zalecenia Rady (2009/C 151/01) w sprawie bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną;
2. z zadowoleniem przyjmuje usprawnienie systemu nadzoru nad zakażeniami związanymi z opieką zdrowotną w UE oraz inne niedawne działania podjęte przez niektóre państwa członkowskie w celu poprawy ogólnego bezpieczeństwa pacjentów i zmniejszenia częstotliwości zakażeń związanych z opieką zdrowotną, a w szczególności postępy państw członkowskich w opracowywaniu strategii i programów bezpieczeństwa pacjentów, włączaniu kwestii bezpieczeństwa pacjentów do przepisów dotyczących służby zdrowia, a także tworzeniu systemów sprawozdawczości i kształcenia;
3. zauważa jednak, że drugie sprawozdanie z wykonania wciąż wskazuje na niejednakowe postępy państw członkowskich w zapewnianiu bezpieczeństwa pacjentów, i ubolewa, że niektóre państwa członkowskie wyraźnie spowolniły wdrażanie zaleceń Rady, być może m.in. w wyniku ograniczeń finansowych będących konsekwencją kryzysu gospodarczego;
4. zważywszy na uwadze krytyczną rolę personelu sprząającego w zapewnieniu wysokiego poziomu higieny, ubolewa, że polityka oszczędnościowa przyniosła ograniczenie liczby personelu sprząającego w szpitalach i innych placówkach służby zdrowia w całej Europie;
5. wzywa państwa członkowskie, by w czasie kryzysu gospodarczego zapewniły, że środki oszczędnościowe nie wpłyną na bezpieczeństwo pacjentów oraz że systemy służby zdrowia będą nadal odpowiednio finansowane, a w szczególności by unikały najbardziej szkodliwych środków, takich jak krótkoterminowe oszczędności, przynoszące wysokie koszty w perspektywie średnio- i długoterminowej, a w zamian by skupiały się na dalszym rozwoju systemów służby zdrowia charakteryzujących się wysoką jakością i wydajnością; apeluje do państw członkowskich, by zapewniły zatrudnienie wystarczającej liczby pracowników służby zdrowia przeszkolonych lub wyspecjalizowanych w profilaktyce i kontroli zakażeń oraz higienie szpitalnej, z myślą o podejściu bardziej skoncentrowanym na pacjencie;
6. zwraca się do państw członkowskich o wyznaczenie konkretnych i ambitnych celów ilościowych dotyczących redukcji wykorzystania antybiotyków;
7. z zadowoleniem przyjmuje prace grupy roboczej UE ds. bezpieczeństwa pacjentów i jakości opieki zdrowotnej, w której skład wchodzi przedstawiciele wszystkich 28 państw członkowskich UE, a także państw EFTA, organizacji międzynarodowych i organów UE, a która pomaga w opracowywaniu unijnego planu działania w zakresie bezpieczeństwa pacjentów i jakości opieki;
8. wzywa Komisję do dalszego monitorowania wdrażania przepisów w zakresie bezpieczeństwa pacjentów w państwach członkowskich, a w razie potrzeby do opracowania odpowiednich nowych wytycznych;

Wskazówki służące poprawie sytuacji

9. z zadowoleniem przyjmuje współfinansowane przez UE i prowadzone przez OECD prace nad porównywalnymi wskaźnikami oceny bezpieczeństwa pacjentów; wzywa państwa członkowskie, by stosowały takie wskaźniki do oceny bezpieczeństwa pacjentów;
10. odnotowuje znaczenie uwzględnienia bezpieczeństwa pacjentów w kształceniu, w szkoleniach w miejscu pracy oraz w szkoleniu ustawicznym pracowników służby zdrowia i specjalistów ds. opieki zdrowotnej we wszystkich państwach członkowskich;
11. podkreśla potencjalne korzyści z inicjatywy e-zdrowie dla ograniczania zdarzeń niepożądanych dzięki śledzeniu przepływu informacji oraz lepszemu zrozumieniu procesów leczenia, jak również dzięki cyfrowym receptom i ostrzeżeniom o interakcji leków; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego analizowania możliwości, jakie daje system e-zdrowie w obszarze bezpieczeństwa pacjentów, w tym jeśli chodzi o wprowadzenie elektronicznej dokumentacji pacjentów, oraz do zacieśnienia współpracy w celu dzielenia się doświadczeniami, wiedzą i dobrymi praktykami w tym sektorze;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny potencjału mobilnego zdrowia (m-zdrowia) w odniesieniu do wydajności opieki, częstości pobytów w szpitalu oraz ograniczenia kosztów opieki zdrowotnej w ujęciu rocznym na osobę;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

13. zauważa, że w poszczególnych państwach członkowskich antybiotyki stosuje się w bardzo różnym stopniu i znacznie różni się również stopień rozpowszechnienia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, oraz zachęca państwa członkowskie do stosowania najlepszych praktyk;
14. podkreśla pilną potrzebę wspierania badań i innowacji w weterynarii na szczeblu UE i na szczeblu krajowym;
15. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia i opracowania następujących środków:
 - a) dalsze starania o poprawę bezpieczeństwa pacjentów przez przyjęcie środków niezbędnych do pełnego wdrożenia zaleceń Rady;
 - b) regularne zbieranie danych, w oparciu o znormalizowane badania ankietowe, dotyczących rozpowszechnienia i częstotliwości zdarzeń niepożądanych na ich terytorium, a także usprawnianie systemów wczesnego ostrzegania i koordynowanie skutecznej wymiany wspomnianych danych;
 - c) zapewnienie zarządzania systemami i placówkami opieki zdrowotnej przez osoby wybierane na podstawie osiągnięć, a nie przynależności politycznej;
 - d) zapewnienie stałej poprawy i bieżącej oceny warunków pracy w służbie zdrowia w celu zwiększenia bezpieczeństwa pacjentów;
 - e) zapewnienie podstawowego szkolenia w dziedzinie profilaktyki i kontroli zakażeń wszystkim pracownikom służby zdrowia – nawet tym, którzy nie mają bezpośredniego kontaktu z pacjentami – przed podjęciem przez nich pracy w szpitalu lub innej placówce służby zdrowia, a następnie regularne powtarzanie takich szkoleń;
 - f) zapewnienie odpowiedniego i aktualizowanego szkolenia lekarzy i innych pracowników służby zdrowia, wymiana najlepszych praktyk służących podążaniu za rozwojem technologii i najlepszych praktyk w dziedzinie higieny szpitalnej, a także tworzenie systemów monitorowania służących weryfikacji aktualności ich kompetencji, zwłaszcza jeśli chodzi o stosowanie chirurgicznej listy kontrolnej WHO; zmniejszy to rozpowszechnienie błędów lekarskich (w tym zakażeń związanych z opieką zdrowotną) wynikających z częściowej wiedzy i nienadążaniem za rozwojem technologicznym;
 - g) zapewnienie przyjęcia interdyscyplinarnego podejścia w leczeniu;
 - h) zapewnienie większej spójności i ciągłości przebiegu leczenia pacjenta w systemie, z naciskiem na przechodzenie między poszczególnymi sektorami oraz przekaz informacji, np. między szpitalem a sektorem podstawowej opieki zdrowotnej;
 - i) zmniejszenie obciążenia placówek opieki zdrowotnej przez wspieranie opieki i leczenia w domu pacjenta;
 - j) zapewnienie informowania pacjentów przez pracowników służby zdrowia o zastosowaniu danego leku poza wskazaniami rejestracyjnymi oraz o potencjalnych zagrożeniach, by umożliwić pacjentom wyrażenie świadomej zgody;
 - k) wymiana informacji o najlepszych metodach zwalczania oporności na antybiotyki, by w całej Europie wprowadzić najbardziej skuteczne podejście;
 - l) zapewnienie pacjentom równego dostępu do służby zdrowia i leczenia, by zwalczać istniejące nierówności dotyczące zdrowia;
 - m) wspieranie kampanii informacyjnych dla pacjentów, dotyczących ryzyka zdarzeń niepożądanych w systemie opieki zdrowotnej oraz możliwych środków zapobiegawczych, poczynwszy od podstawowych środków higieny, a także prowadzenie kampanii uświadamiających i kursów edukacji zdrowotnej w szkołach, dotyczących nie tylko antybiotyków, ale wszystkich leków, a także ryzyka, jakie niesie z sobą wzrost oporności na antybiotyki; kampanie takie powinny być skierowane do rodziców i opiekunów małych dzieci i osób starszych oraz powinny przechodzić ocenę wyników;
 - n) podkreślanie znaczenia zapobiegania zakażeniom związanym z opieką zdrowotną w placówkach opieki zdrowotnej przez ograniczanie rozprzestrzeniania się zakażeń dzięki badaniom przesiewowym pacjentów i osób mających z nimi kontakt, a także dzięki środkom kontroli zakażeń, oraz dalsze propagowanie dobrych praktyk higienicznych (takich jak mycie rąk);

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- o) intensywniejsze środki ostrożności w zakresie higieny, przy większym udziale specjalistów w kontrolowaniu wszelkich aspektów zdrowotnych i higienicznych dotyczących placówek opieki zdrowotnej, pacjentów, a także kontaktów między pacjentami a odwiedzającymi;
 - p) czynne i formalne włączanie organizacji i przedstawicieli pacjentów na wszystkich etapach i szczeblach opracowywania strategii politycznych i programów;
 - q) opracowanie wytycznych UE dotyczących włączenia pacjentów w strategię i działania w dziedzinie bezpieczeństwa pacjentów we współpracy z zainteresowanymi stronami, zwłaszcza organizacjami pacjentów;
 - r) zapewnienie im odpowiedniego wsparcia do wykonywania działań związanych z bezpieczeństwem pacjentów;
16. apeluje do państw członkowskich o zbadanie ewentualnych błędów w sztuce związanych z odnowieniem i ponownym wykorzystaniem wyrobów medycznych pierwotnie przeznaczonych do jednorazowego użytku i w taki sposób oznakowanych;
17. wzywa państwa członkowskie do doskonalenia programów podnoszenia świadomości lekarzy, innych pracowników opieki zdrowotnej, weterynarzy i ogółu społeczeństwa, skupiających się na stosowaniu antybiotyków i zapobieganiu zakażeniom;
18. wzywa Europejską Agencję Leków (EMA) do opracowania wytycznych o stosowaniu leków poza wskazaniami rejestracyjnymi i licencyjnymi w oparciu o potrzeby medyczne, jak również do stworzenia wykazu leków stosowanych poza wskazaniami rejestracyjnymi mimo istnienia licencjonowanych rozwiązań alternatywnych;
19. wzywa Komisję i ECDC do opracowania wytycznych dla pracowników opieki zdrowotnej, pacjentów i ich rodzin, dotyczących skutecznego mycia i wycierania rąk oraz zachęających do stosowania takich metod osuszania rąk, które nie sprzyjają drobnoustrojowym zanieczyszczeniom krzyżowym przez rozprzestrzenianie i rozpylanie w powietrzu;
20. podkreśla potrzebę istotnej poprawy w komunikacji oraz kształceniu i szkoleniu zarówno weterynarzy, jak i rolników;
21. ponownie apeluje do Komisji, by jak najszybciej przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący obowiązkowego dodawania do ulotki załączonej do opakowania tabeli zawierającego podstawowe informacje na temat leku; zawarte w niej informacje powinny być dobrze czytelne, dobrze widoczne i łatwe do odróżnienia od pozostałej treści; tabela ta powinna zawierać krótki opis niezbędnych informacji o leku, umożliwiając pacjentowi zrozumienie przydatności produktu leczniczego i ewentualnego ryzyka związanego z jego stosowaniem, aby pacjent mógł go stosować w sposób bezpieczny i właściwy; informacje te obejmują między innymi zalecenia dotyczące prawidłowego i właściwego sposobu stosowania antybiotyków;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały wdrażanie europejskiego logo określonego w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 699/2014, które ma jednoznacznie identyfikować apteki internetowe zajmujące się sprzedażą leków na odległość, a jednocześnie chronić konsumentów przed zakupem leków podrabianych, często niebezpiecznych dla zdrowia;
23. przypomina, że na podstawie decyzji nr 1082/2013/UE w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia państwa członkowskie muszą dostarczyć Komisji zaktualizowane plany gotowości i reagowania na szczeblu krajowym, a także wzywa państwa członkowskie do przedstawienia stosownych informacji w terminach ustalonych w tej decyzji;

Sprawozdawczość i rozliczalność/odpowiedzialność

24. wzywa państwa członkowskie, by zachęcały pracowników opieki zdrowotnej do regularnego informowania pacjentów o sposobach minimalizowania zagrożeń dla ich bezpieczeństwa wynikających z kontaktów z systemem opieki zdrowotnej;
25. zachęca państwa członkowskie do ustanowienia niezależnych organów umożliwiających kontakty z pracownikami służby zdrowia w celu zapewnienia zwiększania świadomości i rozpowszechniania ostrzeżeń o zagrożeniach dla bezpieczeństwa pacjentów;
26. wzywa państwa członkowskie, by usprawniły systemy sprawozdawczości dotyczącej zdarzeń niepożądanych i błędów lekarskich przez stworzenie środków zachęających pracowników służby zdrowia i pacjentów do precyzyjnej, anonimowej sprawozdawczości bez wskazywania winnych, oraz by rozważyły możliwość wprowadzenia systemu elektronicznego, który mógłby ułatwić i usprawnić zgłaszanie takich przypadków przez pacjentów;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

27. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków, które podniosą jakość – a nie tylko zwiększą liczbę – sprawozdań dotyczących zdarzeń niepożądanych, by zawierały one rzetelne informacje rzeczywiście zwiększające bezpieczeństwo pacjentów, oraz do utworzenia systemu, z którego można łatwo uzyskać dane, zapewniającego kompleksową i systematyczną ocenę;
28. wzywa Komisję do opracowania znormalizowanych badań ankietowych służących zbieraniu danych na temat zakażeń związanych z opieką zdrowotną;
29. wzywa państwa członkowskie do bardziej rygorystycznej weryfikacji oraz egzekwowania zakazu przeprowadzania zabiegów medycznych przez niemedyczny personel zewnętrzny;
30. wzywa państwa członkowskie do informowania pacjentów o zagrożeniach i środkach zapobiegawczych dotyczących zdarzeń niepożądanych w opiece zdrowotnej, a w razie zdarzenia niepożądanego – o procedurach składania skarg i dostępnych rozwiązaniach prawnych, np. za pośrednictwem przedstawiciela ds. praw pacjentów;
31. wzywa państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych środków służących unikaniu przez lekarzy i weterynarzy wszelkich konfliktów interesów związanych z przepisywaniem i sprzedażą leków;
32. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia łatwej dostępności pełnych informacji na temat istniejących mechanizmów wnoszenia skarg i mechanizmów odwoławczych dla pacjentów poszkodowanych w wyniku zakażenia związanego z opieką zdrowotną lub w wyniku błędu lekarskiego;
33. zachęca Komisję do przedstawiania sprawozdań dotyczących krajowych zbiorowych mechanizmów odwoławczych w przypadku zakażeń związanych z opieką zdrowotną;
34. uznaje wartość inicjatyw obywatelskich, np. europejskiej karty praw pacjenta bazującej na Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a także Europejskiego Dnia Praw Pacjenta, organizowanego co roku od 18 kwietnia 2007 r.; zachęca Komisję i państwa członkowskie do wspierania organizacji Europejskiego Dnia Praw Pacjenta na szczeblu lokalnym, krajowym i unijnym;

Przeciwdziałanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe

Aktualna sytuacja i obiecujące rozwiązania

35. z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji dotyczące oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną, jak również starania ECDC na rzecz koordynacji i nadzoru, zwłaszcza w ramach europejskiego systemu nadzorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (EARS-Net), europejskiego systemu nadzorowania konsumpcji środków przeciwdrobnoustrojowych (ESAC-Net) oraz systemu nadzorowania zakażeń związanych z opieką zdrowotną (HAI-Net);
36. z zadowoleniem przyjmuje wspólne prace koordynacyjno-nadzorcze ECDC, EMA i EFSA dotyczące oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
37. zauważa z zaniepokojeniem, że w latach 2010–2013 odsetek *K. pneumoniae* opornych na fluorochinolony, cefalosporyny III generacji i aminoglikozydy, jak również jednocześnie na wszystkie trzy grupy antybiotyków i na karbapenemy, czyli antybiotyki ostatniego rzutu, wzrósł w wielu państwach członkowskich i w UE; odnotowuje również fakt, że w tym samym okresie w wielu państwach członkowskich i w UE jako całości znacznie wzrosła także oporność bakterii *E. coli* na cefalosporyny III generacji; zauważa ponadto, że w niektórych regionach Europy gruźlica wielolekooporna stanowi nawet 20 % wszystkich nowych przypadków zachorowań na gruźlicę, a poziom skuteczności leczenia gruźlicy wielolekoopornej jest alarmująco niski;
38. zauważa z zaniepokojeniem, że w krajach, w których notuje się wysoki poziom wielolekooporności, w tym oporność na karbapenemy, dostępnych jest niewiele możliwości leczenia, np. z wykorzystaniem polimyksyn; podkreśla, że w krajach tych obecność bakterii opornych na polimyksyny jest poważnym ostrzeżeniem, że możliwości leczenia zakażonych pacjentów stają się jeszcze bardziej ograniczone;
39. zauważa, że bardzo prawdopodobnym skutkiem zakażeń wywołanych bakteriami opornymi na środki przeciwdrobnoustrojowe mogą być kosztowne i przedłużone pobyty w szpitalu, a także konieczność stosowania alternatywnych i droższych metod leczenia, które będą zwiększać obciążenie systemów opieki zdrowotnej w państwach członkowskich;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

40. wyraża ubolewanie, że w ciągu ostatnich 25 lat nie uświadamiano sobie znaczenia racjonalnego wykorzystania środków przeciwdrobnoustrojowych, w szczególności antybiotyków, a w obszarze powstawania nowych leków przeciwdrobnoustrojowych nastąpiła stagnacja, wynikająca w szczególności z barier naukowych, gospodarczych i regulacyjnych;
41. zauważa, że zarówno w programie „Horyzont 2020”, jak i w trzecim unijnym programie w dziedzinie zdrowia publicznego położono nacisk na zakażenia związane z opieką zdrowotną i oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe;
42. zauważa, że niektóre istniejące i skuteczne antybiotyki nie są dostępne w niektórych państwach członkowskich, co prowadzi do nieodpowiedniego doboru leczenia farmakologicznego, i w związku z tym wzywa państwa członkowskie i Komisję do zbadania, jak można utrzymać na rynku skuteczne antybiotyki;
43. zauważa, że oporność na antybiotyki często opóźnia podjęcie odpowiedniej antybiotykoterapii, a w razie nieodpowiedniej lub spóźnionej antybiotykoterapii pacjenci cierpiący na poważne choroby zakaźne są narażeni na poważne powikłania prowadzące niekiedy do śmierci;
44. z wielkim zaniepokojeniem odnotowuje dużą liczbę zwierząt zakażonych bakteriami opornymi na antybiotyki oraz ryzyko przeniesienia tych bakterii z zakażonego mięsa na konsumentów;
45. z wielkim zaniepokojeniem zauważa powiązanie między stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w weterynarii a rozwojem oporności na te środki u rolników, a także zwraca uwagę na ryzyko rozprzestrzenienia się tej oporności przez leczenie szpitalne;
46. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez państwa członkowskie, specjalistów ds. zdrowia zwierząt i właścicieli zwierząt inicjatywy i działania mające na celu odpowiedzialne stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt i ograniczenie stosowania tych środków w hodowli;
47. uważa, że badania naukowe dotyczące nowych środków przeciwdrobnoustrojowych są kwestią najwyższej wagi, i wzywa Komisję, by wykorzystwała Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) do pobudzania badań, na przykład przez wspieranie już istniejących struktur, takich jak wspólne inicjatywy technologiczne w zakresie leków innowacyjnych (ILI);
48. apeluje, by więcej uwagi poświęcić opracowywaniu przeciwdrobnoustrojowych substancji czynnych ukierunkowanych na nowe cele;
49. z zadowoleniem przyjmuje badania w zakresie naprawę nowych leków przeciwdrobnoustrojowych i zachęca do ich dalszego prowadzenia, zwłaszcza jeśli chodzi o antybiotyki zwalczające powszechnie występujące wielolekooporne bakterie Gram-ujemne i choroby szczególnie podatne na wystąpienie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, np. *K. pneumoniae*, *Acinetobacter*, *E. coli*, wirus HIV, *Staphylococcus aureus*, gruźlica i malaria; zdecydowanie podkreśla jednak, że pierwszorzędne znaczenie ma przede wszystkim zapewnienie odpowiedzialnego i racjonalnego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych; z zadowoleniem przyjmuje badania w zakresie alternatywnych metod zwalczania zakażeń związanych z opieką zdrowotną bez wykorzystywania antybiotyków i zachęca do dalszego prowadzenia takich badań;
50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyspieszenia działań badawczo-rozwojowych, aby dostarczyć nowych narzędzi do walki z zakażeniami bakteryjnymi, coraz bardziej rozpowszechnionymi w Europie;
51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia zachęt na rzecz współpracy sektora publicznego i prywatnego w celu ożywienia działalności badawczo-rozwojowej w zakresie środków przeciwdrobnoustrojowych;
52. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa pacjentów oraz walki z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe, by ograniczyć i zmniejszyć rozpowszechnianie się drobnoustrojów opornych z jednego państwa członkowskiego do drugiego;
53. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stosowania systemów „ścieżek adaptacyjnych” oraz innych narzędzi regulacyjnych umożliwiających wcześniejszy dostęp pacjentów do innowacyjnych środków przeciwbakteryjnych przeznaczonych do leczenia zakażeń opornych na istniejące leki;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystywania programu „ścieżek adaptacyjnych” Europejskiej Agencji Leków oraz do sięgania po wszelkie dostępne narzędzia regulacyjne w celu zapewnienia pacjentom szybszego dostępu do innowacyjnych metod leczenia antybakteryjnego;

55. podkreśla potrzebę umieszczenia pacjentów w centrum każdej polityki zdrowotnej i zachęca do zwiększania kompetencji zdrowotnych i zaangażowania pacjentów w proces podejmowania decyzji dotyczących leczenia;

56. uważa za szczególnie ważne, by Komisja zapewniła kontynuację Planu działań UE w zakresie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe po roku 2016, kładąc szczególny nacisk na sposoby przewyżczania wyzwań o charakterze naukowym, regulacyjnym i gospodarczym związanych z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe, przy jednoczesnym uwzględnieniu profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną;

Zalecenia dotyczące stosowania antybiotyków w leczeniu ludzi

57. przypomina, że samodzielne leczenie antybiotykami powinno być surowo zakazane, i podkreśla konieczność egzekwowania przez właściwe organy krajowe państw członkowskich polityki wydawania leków wyłącznie na receptę w odniesieniu do środków przeciwbakteryjnych;

58. wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich działań służących zapewnieniu odpowiedzialnego i rozsądnego stosowania w leczeniu ludzi wszelkich środków przeciwdrobnoustrojowych, w szczególności antybiotyków uznawanych za leki ostatniego rzutu w przypadku zakażeń bakteryjnych w szpitalach, ponieważ niewłaściwe stosowanie antybiotyków w celach profilaktycznych (w tym w szpitalach) to jeden z podstawowych czynników przyczyniających się do wystąpienia oporności na antybiotyki;

59. wzywa państwa członkowskie, by wspierały dostęp do wysokiej jakości leków oraz stosowanie pełnych cykli leczenia u wszystkich pacjentów, ze szczególnym wsparciem osób znajdujących się w trudnej sytuacji, gdyż jest to metoda zapobiegania rozwojowi oporności;

60. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia badań nad tzw. zapomnianymi antybiotykami, by poszerzyć możliwość wyboru leków;

61. wzywa Komisję do zaangażowania się w prace WHO nad opracowaniem nowego modelu gospodarczego w celu uwzględnienia obaw i potrzeb związanych ze zdrowiem publicznym;

62. wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozpoczęcia procesu refleksji służącego opracowaniu nowego modelu gospodarczego, który oddzieli wielkość sprzedaży od ekonomicznych korzyści z wprowadzenia nowego antybiotyku, odzwierciedlających wartość społeczną nowego antybiotyku i dających przedsiębiorstwu wystarczający zwrot z inwestycji, a nabywcy prawo do stosowania produktu i pełnej kontroli nad jego ilością na rynku;

63. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia i opracowania następujących środków:

- a) przypominanie lekarzom o szczególnym znaczeniu zapewnienia odpowiedniego i odpowiedzialnego przepisywania antybiotyków w celach terapeutycznych;
- b) zapewnienie we wszystkich możliwych przypadkach wykonywania odpowiedniej diagnozy mikrobiologicznej przed wydaniem recepty na antybiotyki, np. z wykorzystaniem nowych narzędzi diagnostycznych mogących pozwalać na szybką diagnozę w miejscu świadczenia opieki lekarskiej lub z zastosowaniem antybiogramów, zwłaszcza w przypadku chorób nawracających, a także działania na rzecz usuwania przeszkód uniemożliwiających postawienie właściwej diagnozy mikrobiologicznej, zwłaszcza w sektorze opieki ambulatoryjnej;
- c) uregulowanie przepisywania antybiotyków w celach terapeutycznych, w szczególności wprowadzenie przepisów ściśle zakazujących udostępniania antybiotyków do celów terapeutycznych bez recepty, by zapewnić odpowiednie stosowanie leków, z podaniem celu leczenia i dzięki doborowi odpowiednich leków;
- d) wdrożenie odpowiedzialnych praktyk marketingowych zapobiegających konfliktowi interesów między producentami leków a lekarzami je przepisującymi;
- e) zachęcanie do opracowania nowych modeli przychodu, w których zyski przedsiębiorstw zostaną oddzielone od ilości przepisanych antybiotyków, przy jednoczesnym zachęcaniu do innowacyjności w farmacji oraz kompensowaniu jej zrównoważonym charakterem systemów opieki zdrowotnej;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- f) uregulowanie sprzedaży i dystrybucji antybiotyków, by pacjenci mogli wykupić wyłącznie określoną ilość leku, przepisaną przez lekarza, ponieważ w niektórych krajach członkowskich nadal obowiązują regulacje dotyczące pakowania antybiotyków umożliwiające zakup antybiotyków w opakowaniach zawierających więcej leku niż ilość w przewidziana w leczeniu;
- g) zapewnienie wyższego poziomu przestrzegania i stosowania przez pacjentów zasad dotyczących korzystania z antybiotyków i innych odpowiednich leków przepisanych przez lekarza oraz opracowanie strategii służących zwiększaniu wśród pacjentów wiedzy o znaczeniu odpowiedzialnego stosowania antybiotyków oraz o zagrożeniach związanych z rosnącą opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- h) monitorowanie oporności na antybiotyki i zużycia antybiotyków w szpitalach oraz zapewnienie stosowania antybiotyków w szpitalach tylko zgodnie z właściwymi wskazaniami i w odpowiedniej dawce, przez jak najkrótszy czas, zgodnie z zaleceniami opartymi na danych naukowych;
- i) zintensyfikowanie kontroli zakażeń, w szczególności w kontekście transgranicznym, a zwłaszcza uważne monitorowanie możliwości przeniesienia bakterii wielolekoopornych, dzięki odpowiednim badaniom przesiewowym wśród pacjentów przenoszonych z kraju, regionu lub szpitala, o którym wiadomo, że niezwykle powszechnie występują w nim bakterie wielolekooporne, oraz izolowaniu pacjentów zakażonych pacjentów w jednoosobowych pokojach lub łączenia ich w mniejsze grupy odizolowane od reszty pacjentów;
- j) opracowanie strategii dotyczącej gruźlicy wielolekoopornej i obejmującej wiele zainteresowanych stron w celu uwzględnienia kluczowych aspektów, takich jak zapobieganie, zwiększanie świadomości, diagnostyka, odpowiednie leczenie oraz stosowanie przepisanych leków zgodnie z zaleceniami;
- k) poprawa standardów bezpieczeństwa, szczególnie w przypadku wyrobów medycznych odpornych na sterylizację (na przykład endoskopów), oraz uważne monitorowanie mające zapewnić, by zregenerowane wyroby medyczne pierwotnie przeznaczone do jednorazowego użytku i jako takie opatrzone oznakowaniem CE spełniały wszelkie normy bezpieczeństwa i nie zagrażały zdrowiu użytkowników;
- l) zainicjowanie kampanii uświadamiających skierowanych do szerokiego grona odbiorców, w tym kursów edukacji zdrowotnej w szkołach, dotyczących racjonalnego stosowania antybiotyków oraz zagrożeń wynikających z rosnącej oporności na antybiotyki i znaczenia opracowywania dobrych praktyk w zakresie higieny osobistej; kampanie te powinny być skierowane do ludzi młodych i starszych, a także do rodziców i opiekunów, oraz powinny przechodzić ocenę wyników, z uwzględnieniem możliwości, jakie w tym względzie oferują systemy e-zdrowia;
- m) zwiększenie finansowania ze środków publicznych i tworzenie nowych stanowisk akademickich w celu skupienia się na badaniu i zatwierdzaniu nowych podejść do leczenia zakażeń bakteryjnych;
- n) zwiększenie w szczególności zachęt do badań i opracowywania nowych środków przeciwdrobnoustrojowych;
- o) zaproszenie ECDC do przeprowadzania misji w terenie w celu udzielenia państwom członkowskim pomocy naukowo-technicznej i szkoleń w zakresie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 851/2004 ustanawiającego ECDC; państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, a zwłaszcza te, w których oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe jest już na wysokim poziomie lub rośnie w niepokojącym tempie, powinny w trybie szczególnie pilnym zaprosić ECDC do przeprowadzenia takich misji;
- p) publiczne udostępnianie informacji o zakażeniach związanych z opieką zdrowotną w szpitalach i innych placówkach opieki zdrowotnej, aby pacjenci mogli dokonywać świadomego wyboru;

64. wzywa Komisję do refleksji nad skutkami zwiększonej mobilności przewidzianej w dyrektywie 2011/24/UE w odniesieniu do wzrostu oporności na środki przeciwbakteryjne, którego źródłem mogą być pacjenci podróżujący po Europie w celach terapeutycznych;

Zalecenia dotyczące stosowania antybiotyków w weterynarii, a szczególnie w hodowli

65. wyraża zaniepokojenie, że wspólne sprawozdanie EFSA i ECDC na temat oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe wykazuje, iż bakterie najczęściej powodujące zakażenia przenoszone drogą pokarmową, takie jak *Salmonella* czy *Campylobacter*, wykazują się znaczną opornością na powszechnie stosowane środki przeciwdrobnoustrojowe;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

66. powtarza apel z rezolucji z dnia 27 października 2011 r. w sprawie zagrożenia zdrowia publicznego w wyniku oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe⁽¹⁾, dotyczący stopniowego wycofywania profilaktycznego stosowania antybiotyków w hodowli zwierząt gospodarskich, podkreślając, że sektor hodowli zwierząt i intensywnej hodowli ryb powinny skupić się na zapobieganiu chorobom przez odpowiednią higienę, odpowiednie warunki przetrzymywania zwierząt i odpowiednie warunki hodowli, a także rygorystyczne środki z zakresu bezpieczeństwa biologicznego, a nie przez profilaktyczne stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych;

67. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia lub opracowania następujących środków:

- a) wspieranie i propagowanie odpowiedzialnego i rozsądnego stosowania w weterynarii wszelkich środków przeciwdrobnoustrojowych, w tym paszy leczniczej, przez zezwolenie na ich stosowanie wyłącznie do leczenia po postawieniu diagnozy weterynaryjnej, ze szczególnym uwzględnieniem antybiotyków wpisanych do sporządzonego przez WHO wykazu środków przeciwdrobnoustrojowych mających szczególne znaczenie dla leczenia ludzi;
- b) wprowadzenie instrumentów prawnych ograniczających stosowanie antybiotyków u zwierząt, jeśli wiąże się to ze znacznym zagrożeniem dla zdrowia publicznego;
- c) wdrożenie bardziej rygorystycznych kontroli w celu ograniczenia stosowania antybiotyków w weterynarii; jednym ze sposobów realizacji tego celu byłoby ograniczenie prawa do przepisywania antybiotyków do posiadających kwalifikacje zawodowe weterynarzy oraz oddzielenie prawa weterynarzy do przepisywania antybiotyków od prawa do ich sprzedaży w celu wyeliminowania wszelkiej motywacji ekonomicznej;
- d) zainicjowanie kampanii uświadamiających na temat odpowiedzialnego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt, w tym zwierząt domowych;
- e) ograniczenie potrzeby stosowania antybiotyków przez poprawę stanu zdrowia zwierząt dzięki środkom bezpieczeństwa biologicznego, zapobieganiu chorobom i dobrym praktykom w zakresie zarządzania, a także ustanowienie rygorystycznych i bardziej zrozumiałych metod i priorytetów zwalczania rozwoju oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- f) zapewnienie, że sektory hodowli zwierząt i akwakultury skupią się na zapobieganiu chorobom przez odpowiednią higienę, warunki przetrzymywania zwierząt i odpowiednie warunki hodowli, a także rygorystyczne środki z zakresu bezpieczeństwa biologicznego, a nie przez profilaktyczne stosowanie antybiotyków; wiadomo, że bardziej prawidłowe zarządzanie gospodarstwami rolnymi i procedurami hodowli zwierząt można osiągnąć dzięki przeglądowi przepisów dotyczących maksymalnej gęstości obsady w hodowli zwierząt, ponieważ obecnie liczebność stad często uniemożliwia leczenie pojedynczych osobników lub mniejszych grup zwierząt, co zachęca do profilaktycznego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych;
- g) ograniczenie wykorzystania antybiotyków w intensywnych hodowlach oraz zachęcanie do wprowadzania ekologicznych i ekstensywnych modeli hodowli;
- h) ograniczenie wykorzystania antybiotyków u zwierząt przez stopniowe eliminowanie użycia antybiotyków do celów profilaktycznych, oznaczającego podawanie zwierzętom antybiotyków w celu zapobiegania chorobom, oraz ograniczenie do minimum potrzeby metafilaktyki, tj. masowego podawania leków w celu wyleczenia chorych egzemplarzy w danym gospodarstwie, a jednocześnie zapobiegania zakażeniom wśród zwierząt zdrowych;
- i) opracowanie i wdrożenie krajowych strategii lub planów działania na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, obejmujących między innymi:
 - (i) wdrożenie krajowych wytycznych dotyczących leczenia zwierząt środkami przeciwdrobnoustrojowymi, by zapewnić odpowiedzialne stosowanie tych środków na podstawie konkretnych dowodów i warunków występujących w poszczególnych państwach członkowskich,
 - (ii) wdrożenie strategii profilaktyki zdrowotnej u zwierząt, mających na celu poprawę stanu zdrowia zwierząt oraz zmniejszenie potrzeby stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych w hodowli,
 - (iii) zdefiniowanie zakresu odpowiedzialności weterynarzy w odniesieniu do zarządzania zdrowiem zwierząt i podejmowania decyzji o zastosowaniu środków przeciwdrobnoustrojowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 116.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (iv) wdrożenie szkolenia ustawicznego specjalistów ds. zdrowia zwierząt i właścicieli zwierząt;
- j) potwierdzenie zakazu stosowania antybiotyków jako stymulatorów wzrostu u zwierząt hodowlanych;
68. wzywa państwa członkowskie do uregulowania wszelkich konfliktów interesów i zachęt finansowych w środowisku weterynaryj, którzy zarówno sprzedają, jak i przepisują antybiotyki;
69. zwraca się do Europejskiej Agencji Leków o stworzenie listy stosowanych u zwierząt antybiotyków, w przypadku których stwierdzono znaczne ryzyko dla zdrowia publicznego;
70. wzywa organy krajowe oraz EMA do podjęcia lub opracowania następujących środków:
- a) udoskonalenie istniejących ocen ryzyka dotyczących stosowanych w weterynarii nowych substancji przeciwdrobnoustrojowych przez wskazanie głównych potencjalnych zagrożeń dla zdrowia publicznego na bardzo wczesnym etapie wydawania pozwolenia;
 - b) monitorowanie rozwoju oporności u konkretnych bakterii zgodnie z planami uzgodnionymi przez organy regulacyjne i przedsiębiorstwa w momencie pierwszego dopuszczenia nowej substancji przeciwdrobnoustrojowej do użytku weterynaryjnego;
 - c) monitorowanie zmian w stosowaniu środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt w ramach (prowadzonego przez EMA) europejskiego programu nadzorowania konsumpcji weterynaryjnych środków przeciwdrobnoustrojowych (ESVAC) w celu zmierzenia wpływu wdrożonych działań;
71. wzywa współprawodawcę, by w negocjacjach nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych (2014/0257(COD)) trzymał się linii działania zgodnej z zasadami perspektywy „Jedno Zdrowie”, a w szczególności:
- przyjął przepisy zakazujące pozarejestrowego stosowania u zwierząt środków przeciwdrobnoustrojowych dopuszczonych tylko w leczeniu ludzi;
 - poparł obowiązkowe rejestrowanie ilości wszystkich środków przeciwdrobnoustrojowych stosowanych w hodowli zwierząt gospodarskich, zgłaszanie tych danych właściwym organom krajowym i coroczne ich publikowanie;
 - zapewnił nieobniżenie norm jakości, bezpieczeństwa i skuteczności weterynaryjnych produktów leczniczych w nowych przepisach dotyczących tych produktów oraz gwarantowanie tych wysokich norm w całym cyklu życia weterynaryjnych produktów leczniczych;
 - stworzył unijną bazę danych zawierającą informacje na temat zwierząt, u których stosowane są środki przeciwdrobnoustrojowe, a także na temat czasu, miejsca i sposobu ich stosowania;
 - wprowadził zakaz sprzedaży środków przeciwdrobnoustrojowych w internecie;
72. wzywa współprawodawcę, by w negocjacjach nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania pasz leczniczych oraz uchylającego dyrektywę Rady 90/167/EWG (2014/0255 (COD)) zapewnił ujęcie we wniosku przepisów służących znacznemu ograniczeniu stosowania pasz leczniczych zawierających środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności, a zwłaszcza wprowadzenie ścisłego zakazu profilaktycznego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych zawartych w paszach leczniczych;
73. wzywa Komisję i ECDC do przeprowadzenia badań dotyczących potencjalnych szkód – pośrednich lub bezpośrednich – powodowanych użyciem środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt domowych oraz do opracowania środków ograniczających ryzyko potencjalnego przeniesienia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe ze zwierząt domowych na ludzi;
74. zwraca uwagę, że niektóre państwa członkowskie z powodzeniem wycofały już stopniowo profilaktyczne stosowanie antybiotyków na poziomie gospodarstw hodowlanych; wzywa w związku z tym Komisję do przedstawienia wniosków ustawodawczych dotyczących stopniowego znoszenia profilaktycznego stosowania antybiotyków;

Podejścia do współpracy w Unii Europejskiej

75. zachęca państwa członkowskie do współpracy przy określaniu minimalnych norm bezpieczeństwa pacjentów oraz wskaźników bezpieczeństwa i jakości opieki zdrowotnej na szczeblu UE, w porozumieniu ze wszystkimi stosownymi zainteresowanymi stronami, w tym organizacjami pacjentów;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

76. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego angażowania się w dialog ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami oraz do opracowania skoordynowanej, całościowej i zrównoważonej strategii UE na rzecz bezpieczeństwa pacjentów, jak również do przedstawienia konkretnych rozwiązań, które można by wdrożyć na poziomie UE, krajowym, regionalnym, lokalnym lub na poziomie podstawowej opieki zdrowotnej;

77. wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozpoczęcia wraz z WHO procesu refleksji służącego opracowaniu nowego modelu gospodarczego, który oddzieli wielkość sprzedaży antybiotyków od korzyści finansowych ze sprzedaży nowego antybiotyku, zapewniając przedsiębiorstwu godziwy zwrot z inwestycji, a jednocześnie chroniąc zrównoważony charakter krajowych systemów opieki zdrowotnej;

78. wzywa Komisję, państwa członkowskie i przemysł farmaceutyczny do optymalizacji unijnych partnerstw między środowiskiem akademickim a branżą farmaceutyczną, na wzór wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie leków innowacyjnych (ILI);

79. zachęca firmy farmaceutyczne, rządy i środowisko akademickie, by z wykorzystaniem swoich najlepszych zasobów (infrastruktury, składników, pomysłów i zasobów finansowych) przyczyniały się do wstępnych projektów badawczych o przełomowym znaczeniu oraz do wspólnych projektów badań przedkonkurencyjnych; jest zdania, że wspólna inicjatywa technologiczna w zakresie leków innowacyjnych (ILI) powinna być na tyle elastyczna, by przeanalizować wszelkie nowe wyniki takich projektów;

80. zwraca się do Komisji o rozważenie wprowadzenia ram prawnych, które będą zachęcały do opracowywania nowych antybiotyków, np. w formie uregulowań dotyczących antybiotyków stosowanych w leczeniu ludzi, podobnych do zaproponowanych już uregulowań dotyczących antybiotyków stosowanych w leczeniu zwierząt;

81. z myślą o lepszym wykorzystaniu potencjału współpracy zachęca do dalszych wspólnych działań sektora prywatnego i publicznego, których przykładem są programy realizowane w ramach wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie leków innowacyjnych (ILI): „Nowe leki przeciw złym wirusom” (New Drugs for Bad Bugs), COMBACTE, TRANSLOCATION, Drive AB czy ENABLE;

82. z zadowoleniem przyjmuje wspólną inicjatywę programową dotyczącą oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, która pozwala państwom członkowskim uniknąć powielania prac dzięki uzgadnianiu celów badawczych, i apeluje o więcej środków finansowych na opracowywanie nowych leków jako alternatywy w stosunku do antybiotyków, z myślą o zwalczaniu oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

83. zachęca UE, by dołączyła do globalnego funduszu innowacyjności, którego utworzenie zaproponowano w przeprowadzonym w Wielkiej Brytanii „Przeglądzie oporności na antybiotyki”, w celu wspierania wstępnych projektów naukowych;

84. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o popieranie łatwych w użyciu narzędzi diagnostycznych, by zapewnić większą dostępność właściwej diagnozy przed przepisaniem lub podaniem antybiotyku, zwłaszcza w sektorze opieki ambulatoryjnej;

85. zachęca UE do wspierania wszelkich globalnych inicjatyw mających doskonalić metody zwalczania oporności na antybiotyki, brania udziału w tych inicjatywach oraz wspierania badań w tej dziedzinie;

86. wzywa Komisję do przygotowania, we współpracy z państwami członkowskimi, zaleceń dotyczących norm bezpieczeństwa żywności mających zastosowanie do obecności drobnoustrojów (wielolekoopornych lub określonych determinant oporności);

87. podkreśla, że oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe stała się poważnym problemem, który wymaga rozwiązania w trybie pilnym; wzywa Komisję, by rozważyła przedstawienie wniosku w sprawie przepisów dotyczących ostrożnego stosowania antybiotyków, jeżeli w ciągu pięciu lat od publikacji wspomnianych zaleceń w państwach członkowskich osiągnięty zostanie niewielki lub zerowy postęp w tej kwestii;

o

o o

88. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów i państwom członkowskim.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0198

Możliwości dla MŚP w związku z ekologicznym wzrostem gospodarczym**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie możliwości dla MŚP w związku z ekologicznym wzrostem gospodarczym (2014/2209(INI))**

(2016/C 353/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie poprawy dostępu MŚP do finansowania ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i trwałego rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie zmiany wytycznych Komisji dotyczących oceny skutków oraz w sprawie roli testu MŚP ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę – Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przegląd programu »Small Business Act« dla Europy” (COM(2011) 0078),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie możliwości zasobooszczędności w sektorze budowlanym (COM(2014) 0445),
- uwzględniając badanie Eurobarometru dotyczące MŚP, zasobooszczędności i rynków ekologicznych (Flash Eurobarometer 381) oraz badanie Eurobarometru dotyczące roli wsparcia publicznego we wprowadzaniu innowacji na rynek (Flash Eurobarometer 394),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów (przyjętą podczas 109. sesji plenarnej w dniach 3–4 grudnia 2014 r.) w sprawie pakietu dotyczącego polityki przemysłowej,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działań ekologicznych dla MŚP” (COM(2014)0440),
- uwzględniając Manifest europejskiej platformy oszczędnego gospodarowania zasobami i zalecenia polityczne z marca 2014 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program »zero odpadów dla Europy«” (COM(2014)0398),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Innowacja na rzecz zrównoważonej przyszłości – Plan działania w zakresie ekoinnowacji (Eco-AP)” (COM(2011)0899),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Budżetowej, a także Komisji Rozwoju Regionalnego (A8–0135/2015),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0036.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0032.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0069.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- A. mając na uwadze, że MŚP stanowią ponad 98 % przedsiębiorstw europejskich i oferują ponad 67 % wszystkich miejsc pracy w Unii oraz 58 % wartości dodanej brutto; mając na uwadze, że MŚP są filarem gospodarki Unii Europejskiej i kluczowymi siłami napędowymi długoterminowego wzrostu gospodarczego Europy oraz tworzenia trwałych miejsc pracy w 28 państwach członkowskich; mając na uwadze, że mimo kryzysu zatrudnienie w sektorze towarów i usług środowiskowych w latach 2007–2011 wzrosło o 20 % i że otwiera przed MŚP możliwości pobudzania aktywności gospodarczej i tworzenia nowych miejsc pracy, w tym na terenach dotkniętych procesami wyludniania i starzenia się społeczeństwa; mając na uwadze, że w związku z tym odgrywają one istotną rolę w ekosystemie przemysłowym wraz ze spółkami o średniej kapitalizacji i przedsiębiorstwami wielonarodowymi; mając na uwadze, że dziewięć na dziesięć MŚP to małe przedsiębiorstwa zatrudniające nie więcej niż 10 osób i że te mikroprzedsiębiorstwa zapewniają 53 % wszystkich miejsc pracy w Europie;
- B. mając na uwadze, że obecnie światowy rynek towarów i usług środowiskowych szacuje się na 1 000 mld EUR rocznie i zgodnie z przewidywaniami kwota ta wzrośnie dwu- lub nawet trzykrotnie do 2020 r., co stworzy ogromne szanse dla europejskich MŚP i ogólnie dla wzrostu gospodarczego w UE; mając na uwadze, że Unia Europejska jest światowym liderem zarówno w przywozie, jak i w wywozie towarów środowiskowych; mając na uwadze, że towary te są nierozdzielnie powiązane z usługami, a wciąż istnieją bariery pozataryfowe dla dostawców usług środowiskowych;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska zobowiązała się do reindustrializacji Europy przez wspieranie zasad zrównoważoności, konkurencyjności i innowacji i inwestowanie w nie, aby osiągnąć udział w produkcji przemysłowej na poziomie co najmniej 20 % PKB państw członkowskich UE do 2020 r.; mając na uwadze, że Rada Europejska zobowiązała się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % poprzez zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii do co najmniej 27 % i poprawę efektywności energetycznej o co najmniej 27 % do 2030 r. z zamiarem zwiększenia tego odsetka do 30 %; mając na uwadze, że MŚP powinny uczestniczyć w realizacji tych celów, ponieważ 93 %⁽¹⁾ z nich podjęło już działania w celu osiągnięcia większej zasobooszczędności; mając na uwadze, że według Komisji lepsze ekoprojektowanie, zapobieganie powstawaniu odpadów, recykling i ponowne wykorzystanie mogą przynosić przedsiębiorstwom unijnym szacunkowe oszczędności netto na poziomie do 600 mld EUR lub 8 % rocznego obrotu, a przy tym ograniczać łączne emisje gazów cieplarnianych o 2–4 %;
- D. mając na uwadze, że umożliwienie MŚP przekształcenia wyzwań środowiskowych w szanse gospodarcze przy jednoczesnym zrównoważonym działaniu jest jedną z zasad Small Business Act, lecz mając jednocześnie na uwadze, że nie osiągnięto znacznego postępu w dziedzinie polityki, a rozpoczynające działalność gospodarczą i wdrażające normy środowiskowe MŚP często muszą radzić sobie z niespójnymi strategiami politycznymi;
- E. mając na uwadze, że zarówno rynek, jak i prawodawstwo będą promować przestrzeganie przez MŚP coraz większej liczby norm środowiskowych; mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie powinny zminimalizować obciążenia administracyjne wynikające z nowych i obowiązujących regulacji, a ponadto powinny unikać powstawania dodatkowych kosztów dla przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem takich regulacji; mając na uwadze, że zaproponowano nowe inicjatywy w zakresie ograniczenia obciążeń regulacyjnych dla MŚP i innych sektorów, które powinny być realizowane przez Komisję i państwa członkowskie;
- F. mając na uwadze, że 90 % unijnych przedsiębiorstw to mikroprzedsiębiorstwa; mając na uwadze, że pomimo podejmowanych ostatnio działań MŚP i mikroprzedsiębiorstwa nadal mają trudności z dostępem do kompetencji, informacji i finansowania oraz do dostatecznie zróżnicowanego wyboru instrumentów kapitałowych i dłużnych potrzebnych na ścieżce wzrostu przedsiębiorstwa, a także mając na uwadze, że programy UE nadal nie wnoszą dostatecznego wkładu w innowacje; mając na uwadze, że procedury wnioskowania o finansowanie unijne dla MŚP są wciąż zbyt biurokratyczne, a zatem niedostępne dla wielu MŚP;
- G. mając na uwadze, że należy uwzględnić potencjał budżetu UE jako budżetu nastawionego na inwestycje, aby ułatwić europejskim MŚP dostęp do finansowania przez ograniczenie biurokracji, specjalne narzędzia finansowe oraz zwiększenie środków finansowych na lokalne biura przedsiębiorczości; mając na uwadze, że należy wspierać opracowywanie przyjaznych dla użytkownika procedur dotyczących poszczególnych form wsparcia;
- H. mając na uwadze, że małe przedsiębiorstwa zyskują proporcjonalnie więcej na działaniach mających na celu zwiększenie zasobooszczędności niż duże podmioty i to na małych przedsiębiorstwach powinna skupiać się w większym stopniu uwaga polityki; mając na uwadze, że potencjalne korzyści brutto wynikające ze zwiększenia zasobooszczędności wynoszą 10–17 % obrotu w zależności od sektora działalności;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_381_en.pdf

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- I. mając na uwadze, że technologia cyfrowa to dla MŚP ważne narzędzie realizacji zysków oczekiwanych przy optymalnym wykorzystaniu zasobów, a jednocześnie jest to sektor, który sprzyja powstawaniu i rozwojowi nowych MŚP;
- J. mając na uwadze, że uwaga koncentruje się głównie na MŚP bazujących na zaawansowanych technologiach, które bezpośrednio opracowują zielone innowacje, ale należy też wspierać inne przedsiębiorstwa umożliwiając im przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony środowiska, wdrażanie środków ekologicznej innowacji i poprawę efektów ich działalności środowiskowej; mając na uwadze, że ekoinnowacje mogą być koncepcją dla nowego przedsiębiorstwa, ale też środkiem służącym udoskonaleniu istniejących przedsiębiorstw w ramach zielonej gospodarki;
- K. mając na uwadze, że mimo braku uzgodnionej na szczeblu międzynarodowym definicji ekologicznego wzrostu gospodarczego panuje zgoda, że jest to połączenie wzrostu gospodarczego i zrównoważenia środowiskowego; mając na uwadze, że poprawa kompetencji i kształcenia stanowi kluczowe wyzwanie dla MŚP, które wymaga szczególnej troski, zwłaszcza w odniesieniu do innowacji i zasobooszczędności; mając na uwadze, że niewystarczający dostęp do odpowiednich źródeł kapitału wysokiego ryzyka, w szczególności na początkowych etapach działalności, jest nadal jedną z głównych przeszkód utrudniających zakładanie i rozwój przedsiębiorstw pro wzrostowych;
- L. mając na uwadze, że niezbędne jest spójne stosowanie definicji mikroprzedsiębiorstw zważywszy, że tworzą one tysiące miejsc pracy i zapewniają 53 % zatrudnienia w całej Europie, i w związku z tym wymagają innych ram funkcjonowania; mając na uwadze, że mikroprzedsiębiorstwa borykają się z wieloma poważnymi trudnościami, takimi jak przeszkody wynikające z przepisów dotyczących zamówień publicznych, nadmierne obciążenia regulacyjne i dostęp do finansowania;

Zagadnienia ogólne

1. popiera koncepcję ekologicznego wzrostu gospodarczego i gospodarki o obiegu zamkniętym oraz zauważa, że wynikające z niej szanse dotyczą różnych istotnych obszarów, takich jak odnawialne źródła energii, w szczególności wykorzystania energii wiatrowej, słonecznej, wodnej i geotermicznej w ekonomicznie efektywny sposób, efektywność energetyczna, zasobooszczędność, gospodarowanie odpadami, zmniejszenie emisji, elektryfikacja i zasada „od kołyski do kołyski”; wskazuje na znaczny potencjał gospodarczy i potencjał zatrudnienia tych obszarów dla różnych sektorów; zwraca uwagę, że ekologiczny wzrost gospodarczy powinien być częścią szerszej strategii promowania wśród MŚP tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego;
2. podkreśla, że na ekologiczny wzrost gospodarczy należy spojrzeć z szerokiej perspektywy i że powinien on obejmować wysiłki podejmowane na przestrzeni całego łańcucha wartości i w całym ekosystemie przedsiębiorczości, w tym działania podmiotów zaangażowanych w produkcję przemysłową mającą na celu ograniczenie śladu ekologicznego ich produktów, procesów produkcji, praktyk i usług biznesowych; przypomina zalecenia Europejskiej Platformy Efektywnego Gospodarowania Zasobami, w których podkreślono, że zasobooszczędność wymaga dynamicznych ram regulacyjnych dających odpowiednie sygnały producentom i konsumentom, jeżeli chodzi o poprawę efektywności produktów w ramach ich całego cyklu życia; wzywa Komisję do ustanowienia kompleksowych ram politycznych obejmujących konkretne cele polityczne oraz wykorzystujących w lepszy i sprawniejszy sposób istniejące narzędzia polityczne w celu zapewnienia możliwości i udziału MŚP w zielonej gospodarce o obiegu zamkniętym;
3. podkreśla, że globalna gospodarka będzie musiała sprostać potrzebom coraz większej liczby ludności – 9 mld osób do 2050 r. – oraz że nasze zasoby naturalne są ograniczone, w związku z czym należy z nich korzystać w sposób zrównoważony i niezwykle efektywny; zwraca uwagę na nowe innowacyjne, ekologiczne i zrównoważone sposoby sprostania tym wyzwaniom, takie jak nowe produkty, procesy produkcji, praktyki i usługi biznesowe, na przykład wykorzystujące innowacyjne technologie cyfrowe, oraz nowe pomocnicze ramy prawne;
4. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że MŚP w Europie są bardzo różnorodne i obejmują zarówno bardzo tradycyjne przedsiębiorstwa rodzinne, jak i szybko rozwijające się przedsiębiorstwa, firmy oparte na zaawansowanych technologiach, mikroprzedsiębiorstwa, przedsiębiorstwa społeczne i podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą, oraz że podejścia do udzielania im wsparcia muszą być równie zróżnicowane;
5. uważa, że UE musi diametralnie zmienić swoją kulturę przedsiębiorczości, aby przyczynić się do wzrostu gospodarczego dzięki większej liczbie osób rozpoczynających własną działalność gospodarczą i poszukujących nowych możliwości rynkowych, zwłaszcza w sektorze ekologicznego wzrostu gospodarczego, a także dzięki akceptacji niepowodzenia i podejmowania ryzyka; podkreśla znaczenie potraktowania tej kwestii jako jednego z głównych elementów kształtowania polityki; wzywa państwa członkowskie do ułatwiania przedsiębiorstwom wyodrębnienia się po niepowodzeniu w ramach ich odpowiednich przepisów, tak aby umożliwić ludziom zakładanie nowych przedsiębiorstw w krótkim czasie po niepowodzeniu poprzedniego przedsięwzięcia, zwłaszcza w nowych i innowacyjnych sektorach; wzywa Komisję do podjęcia działań mających na celu złagodzenie obaw przed niepowodzeniem w formie kampanii uświadamiających i edukacji;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

6. podkreśla wartość dodaną budżetu UE, jeśli chodzi o pomaganie MŚP, mikroprzedsiębiorstwom, przedsiębiorstwom społecznym i spółdzielniom w zdobywaniu dostępu do finansowania i rynków międzynarodowych, zwłaszcza za pośrednictwem programu COSME i w ramach programu „Horyzont 2020” oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; podkreśla konieczność przyjęcia przez krajowe organy regulacyjne jasnej i jednolitej w całej UE interpretacji, a także potrzebę przejrzystych przepisów dotyczących zamówień publicznych;

7. zwraca uwagę, że wiele europejskich MŚP konkuruje dziś na skalę międzynarodową pod względem rozwiązań, które obejmują zarówno produkty, jak i tzw. „ekologiczne usługi”, takie jak budowa, instalacje, naprawy i zarządzanie; zwraca uwagę, że usługi te mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju sprzedaży i eksportu produktów ekologicznych; wzywa Komisję do włączenia usług ekologicznych do aktualnie prowadzonych negocjacji w sprawie umowy dotyczącej towarów środowiskowych, a także do dwustronnych porozumień handlowych, takich jak TTIP, aby ograniczyć bariery dla europejskich MŚP i dostawców usług, którzy chcą prowadzić działalność międzynarodową;

8. podkreśla znaczenie dobrego zarządzania, niezależnego wymiaru sprawiedliwości, przejrzystości i państwa prawa w całej UE dla stworzenia przyjaznego klimatu dla przedsiębiorstw oraz rynku z równymi warunkami działania dla MŚP;

Finansowanie zielonych inicjatyw

9. zwraca uwagę, że w obecnych okolicznościach, w których niewystarczający dostęp do odpowiednich źródeł kapitału wysokiego ryzyka, w szczególności na wczesnych etapach, jest nadal jedną z głównych przeszkód utrudniających zakładanie i rozwój przedsiębiorstw zorientowanych na wzrost, plan działania Komisji na rzecz poprawy dostępu MŚP do finansowania kładzie duży nacisk na kapitał wysokiego ryzyka jako możliwy rodzaj finansowania wzrostu gospodarczego; podkreśla jednak, że ten rodzaj finansowania jest odpowiedni jedynie dla niewielu MŚP, a ważne źródło finansowania wciąż stanowią kredyty bankowe, oraz że sektor prywatny powinien opracować alternatywy; wskazuje w tym względzie na istotę stymulowania alternatywnych form udzielania kredytów dla MŚP, takich jak spółdzielnie kredytowe; wskazuje na potencjalne możliwości finansowania, które należy przeanalizować w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych;

10. zachęca państwa członkowskie do tworzenia zachęt dla inwestorów zagranicznych przez usuwanie barier językowych; zwraca uwagę, że krokiem w tym kierunku jest przyjmowanie wniosków i dostarczanie danych nie tylko w języku urzędowym lub językach urzędowych danego państwa członkowskiego, lecz również w języku angielskim;

11. podkreśla, że nie istnieje uniwersalny rodzaj finansowania odpowiadający wszystkim, i wzywa Komisję do uwzględnienia interesu MŚP we wszystkich istniejących i ewentualnych przyszłych programach, instrumentach i inicjatywach, zwłaszcza na potrzeby nowych modeli działalności gospodarczej w sektorze ekologicznej gospodarki – poczynając od instrumentów kapitałowych (takich jak aniołowie biznesu, finansowanie społecznościowe czy wielostronne platformy obrotu), przez instrumenty quasi-kapitałowe (takie jak finansowanie typu mezzanine) po instrumenty dłużne (takie jak obligacje przedsiębiorstw na małe kwoty, instrumenty gwarancyjne i platformy gwarancji) – oraz partnerstw między bankami i innymi podmiotami zaangażowanymi w finansowanie MŚP (specjaliści od księgowości, stowarzyszenia zrzeszające podmioty gospodarcze lub MŚP czy izby handlowe) w celu wsparcia przedsiębiorstw na etapach rozpoczynania działalności, rozwoju i transferu, z uwzględnieniem ich wielkości, obrotu i zapotrzebowania na finansowanie; wzywa państwa członkowskie oraz organy lokalne i regionalne do zapewnienia odpowiednich zachęt oraz do stworzenia zachęt podatkowych sprzyjających tym modelom finansowania; podkreśla znaczenie przeprowadzenia przeglądu istniejących instrumentów wspierających MŚP w celu uwzględnienia dodatkowych możliwości ekologicznego wzrostu gospodarczego;

12. podkreśla konieczność zapewnienia koordynacji i komplementarności pomiędzy instrumentami finansowymi w budżecie UE, zwłaszcza w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych oraz programu LIFE;

13. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do monitorowania wyników faktycznie uzyskanych przez MŚP, które miały dostęp do środków na finansowanie innowacji ekologicznych, w celu dokonania oceny skuteczności takiego finansowania; wzywa Komisję Europejską, aby w przypadku, gdy wyniki okażą się niezadowalające, przygotowała bezzwłocznie zmiany niezbędne do poprawy skuteczności tego finansowania;

14. zwraca uwagę, że ze względu na bardzo techniczny charakter wielu planów dotyczących zielonych inwestycji niezwykle istotne jest podkreślenie znaczenia znormalizowanych modeli ryzyka i zwrotu oraz opracowania nowych modeli na potrzeby nowych wyzwań i sektorów;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

15. przypomina, że można się spodziewać, iż MŚP będą odgrywały ważną rolę w gospodarce o obiegu zamkniętym, zapewniając zrównoważone, choć pracochłonne usługi, takie jak naprawy, renowacje i recykling; zauważa, że Komisja, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), Parlament i Eurogrupa zasadniczo popierają zasadę przesunięcia podatku z pracy na wykorzystanie zasobów naturalnych i konsumpcję; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie oceny skutków przesunięcia podatku z pracy na wykorzystanie zasobów naturalnych;

16. podkreśla, że przedsiębiorcy, MŚP, stowarzyszenia przedsiębiorców i organizacje wsparcia powinny posiadać większą wiedzę na temat możliwości finansowania bardziej wydajnych technologii lub zlecenia takich usług jak doradztwo, coaching i szkolenie w zakresie ekoprojektu, gospodarowania zasobami i zielonej przedsiębiorczości oraz dostępności ekologicznych technologii, produktów i usług, które mogą być pożyteczne dla ich działalności gospodarczej; wzywa państwa członkowskie do wspierania świadczenia usług dla MŚP w tych obszarach, a ponadto podkreśla potrzebę prostych i dostępnych źródeł informacji i baz danych na temat takich produktów i usług; przypomina Komisji i państwom członkowskim, że informacje te powinny być przekazywane w sposób, który najlepiej odpowiada logice i metodom pracy MŚP;

17. zauważa, że programy UE nie wnoszą znaczącego wkładu w ekoinnowacje i gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz że w związku z tym Komisja musi lepiej ukierunkować finansowanie z programów COSME i „Horyzont 2020” na rozwój rozwiązań ekoinnowacyjnych przez MŚP i dla MŚP oraz wspierać finansowanie lepszego projektowania produktów i lepszej wydajności procesów, posiłkując się pozytywnymi doświadczeniami w poprzednich wieloletnich ramach finansowych; uważa za szczególnie ważne pełne wdrożenie instrumentu MŚP w ramach programu „Horyzont 2020”;

18. wzywa Komisję i EBI do dopilnowania, aby na etapie realizacji „Planu inwestycyjnego dla Europy” MŚP, w tym zielone i innowacyjne, były głównymi beneficjentami wsparcia udzielanego w ramach tego projektu; nalega, aby opracować jasne kryteria służące osiągnięciu tego celu, w tym kryterium europejskiej wartości dodanej i usprawnić świadczenie usług doradczych z zakresu zasobooszczędności i ekoinnowacyjności dla MŚP; wzywa EBI i Komisję do dopilnowania, aby wszystkie kategorie wymienione w zaleceniu Komisji dotyczącym definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (C (2003)1422) korzystały z wsparcia w dostatecznym stopniu; podkreśla znaczenie programów „Horyzont 2020” i COSME dla wspierania MŚP oraz potrzebę pełnego wdrożenia instrumentu MŚP w ramach programu „Horyzont 2020”;

19. uważa, że dla zapewnienia komplementarności systemów finansowych dla MŚP niezbędna jest koordynacja działań podejmowanych w ramach polityki spójności i innych programów, takich jak program „Horyzont 2020”, zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym; podkreśla znaczenie stanowienia prawa w sposób umożliwiający MŚP utrzymanie konkurencyjności;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do znalezienia szybkiego i długotrwałego rozwiązania problemu ogromnych opóźnień w płatnościach związanych z polityką regionalną oraz przy rozliczaniu środków z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w minionych okresach finansowania, tak aby MŚP będące partnerami projektów nie były zniechęcane do uczestniczenia w programach i projektach wsparcia w związku z opóźnieniami w płatnościach;

Zarządzanie wiedzą

21. podkreśla znaczenie aktywnej współpracy międzysektorowej w ramach łańcuchów wartości i obszarów geograficznych, która oferuje możliwości pobudzenia innowacji i nowe szanse wzrostu dzięki wymianie pomysłów i innowacyjnych koncepcji; z zadowoleniem przyjmuje przewidziane w programie „Horyzont 2020” działanie na rzecz możliwych dzięki klastrom projektów służących nowym przemysłowym łańcuchom wartości, mające na celu większe odblokowanie innowacyjnego potencjału MŚP, w tym oferowanych przez nie ekoinnowacyjnych i zasobooszczędnych rozwiązań;

22. pochwała ustanowienie europejskiego centrum doskonałości w dziedzinie zasobooszczędności, którego zadaniem byłoby udzielanie porad i wspomaganie MŚP pragnących poprawić swoje wyniki w zakresie zasobooszczędności; podkreśla potrzebę nadania temu centrum formy silnej sieci partnerów w różnych regionach UE oraz wykorzystywania sprawdzonych doświadczeń w państwach członkowskich; wyraża przekonanie, że centrum powinno kierować MŚP do europejskich, krajowych i regionalnych programów w tym obszarze oraz zapewniać dostęp do wiedzy fachowej, sieci i infrastruktury;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

23. podkreśla znaczenie transferu wiedzy i dzielenia się wiedzą między wieloma zainteresowanymi podmiotami – także w skali transgranicznej, za pomocą nieformalnych sieci, zwłaszcza w przypadku MŚP i mikroprzedsiębiorstw – dla zwiększania wiedzy na temat istniejących i nowych innowacyjnych technik, najlepszych praktyk, sposobów pozyskiwania właściwego finansowania, możliwych programów wsparcia rządowego oraz odpowiednich ram prawnych, z którymi wiąże się najmniej uciążliwe formalności administracyjne, oraz przypomina, że istniejące krajowe punkty kontaktowe unijnych programów finansowania oraz Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości powinny być w pełni zaangażowane we wspieranie MŚP oraz podejmować na rzecz MŚP proaktywne działania w zakresie informowania, coachingu i wsparcia w celu wskazania możliwości finansowania na szczeblu unijnym, krajowym lub regionalnym; popiera organizację europejskiej kampanii na rzecz zasobooszczędności, której celem jest informowanie MŚP o korzyściach i szansach, jakie oferuje zasobooszczędność, oraz o sposobach tworzenia synergii przemysłowych dotyczących recyklingu; wzywa Komisję i Europejską Sieć Przedsiębiorczości do współpracy w obszarze zasobooszczędności ze stowarzyszeniami przemysłowymi, związkami zawodowymi, MŚP, organizacjami pozarządowymi, środowiskiem akademickim i organizacjami realizującymi inicjatywy regionalne; pochwała w tym względzie nacisk Komisji na symbiozę i klastry oraz zachęca Komisję do przedstawienia konkretnych inicjatyw w celu ułatwienia współpracy międzysektorowej oraz gospodarowania zasobami;

24. wzywa stowarzyszenia sektorowe do odgrywania większej roli w udzielaniu odpowiednich informacji i porad w zakresie ekologicznych technologii, możliwości finansowania i stosownych procedur; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wypełnienia luki w przypadkach, w których wsparcia tego brakuje, sprawdzania dalszych możliwości i przyspieszenia zrównoważonych rozwiązań oraz inwestowania w technologie przyjazne dla środowiska, zasobooszczędność i gospodarkę opartą na recyklingu; zwraca uwagę na coraz większy rozdział między potrzebami MŚP a umiejętnościami pracowników; zauważa, że 26 % pracodawców w Europie ma trudności ze znalezieniem pracowników wykazujących się odpowiednimi umiejętnościami;

Badania, rozwój i innowacje a umiejętności

25. podkreśla konieczność efektywniejszego opracowania podstaw badań i rozwoju, pełnego włączenia MŚP w ten proces oraz aktywnego wspierania dalszego przekształcania podstawowych wyników z obszaru badań i rozwoju w dalszy postęp technologiczny; podkreśla znaczenie reindustrializacji Europy, biorąc pod uwagę znaczenie przemysłu wytwórczego dla badań, rozwoju i innowacji, a tym samym dla przyszłej przewagi konkurencyjnej UE; wyraża przekonanie, że należy położyć dostateczny nacisk na innowacje pozatechnologiczne, organizacyjne, systemowe i w sektorze publicznym, jak i na rozwiązania technologiczne;

26. podkreśla znaczenie wprowadzania na rynek i podnoszenia wartości efektów prac badawczo-rozwojowych przez przedsiębiorstwa europejskie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia stabilniejszych ram regulacyjnych i odpowiednich programów finansowych w celu stworzenia możliwości rozwoju inicjatyw gospodarczych i przedsiębiorczości oraz skrócenia czasu wprowadzania na rynek nowych produktów, usług i praktyk prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza w sektorze zielonej gospodarki;

27. zwraca uwagę na potencjał, jaki dla innowacji i ekologicznego wzrostu gospodarczego stanowi nowa europejska infrastruktura kosmiczna; wzywa Komisję do promowania wśród MŚP wykorzystania w kontaktach z inkubatorami przedsiębiorczości danych pochodzących z tej infrastruktury; wzywa Komisję do umożliwienia MŚP korzystania w fazie badań, rozwoju i sprzedaży z systemu ułatwiającego dostęp do danych pochodzących z tej infrastruktury;

28. zwraca uwagę, że według badania *Innobarometru* z maja 2014 r. jedynie 9 % wszystkich przedsiębiorstw twierdzi, iż od stycznia 2011 r. skorzystało z publicznego wsparcia finansowego na swoją działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną; podkreśla konieczność opracowania przyjaznych dla użytkownika procedur dotyczących poszczególnych form wsparcia;

29. odnotowuje korzyści jednolitego patentu europejskiego dla MŚP, szczególnie w dziedzinie technologii ekologicznych; wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby przystąpiły do systemu jednolitego patentu europejskiego; wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia w krótkim terminie ratyfikacji porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego, niezbędnego do stosowania jednolitego patentu europejskiego; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego uproszczonej procedury ułatwiającej MŚP wszczynanie przed Jednolitym Sądem Patentowym postępowań w sprawie naruszenia przepisów;

30. wzywa do usprawnienia ram polityki w dziedzinie gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym do przyjęcia i wdrożenia inteligentnych regulacji, norm i kodeksów postępowania mających na celu internalizację efektów zewnętrznych, podjęcie działań w sprawie produktów zasobochłonnych, tworzenie równych warunków działania, nagradzanie liderów oraz przyspieszenie przejścia na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

31. wzywa Komisję do uwzględnienia w pakiecie dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym rozszerzonego instrumentu ekoprojektowania, tak aby obejmował wymiar zasobooszczędności; uważa, że ekoprojekt powinien obejmować trwałość produktu, możliwość naprawy i możliwość recyklingu, wraz z normami dotyczącymi gwarantowanej żywotności i demontażu;

32. zachęca do rozszerzenia nowatorskich systemów wsparcia, takich jak zielone kupony innowacyjności, które mogą propagować wprowadzanie na rynek zrównoważonych technologii i ekologicznych oraz odpornych na zmianę klimatu rozwiązań; w odniesieniu do składania wniosków o wsparcie uważa, że odnośne zasady powinny być jasne i proste oraz że nie powinny nakładać obciążeń administracyjnych; ponadto zachęca Komisję i państwa członkowskie do opracowania innowacyjnych rozwiązań finansowych służących wspieraniu MŚP oraz do zapewnienia w pełni dostępnych instrumentów finansowania; przypomina, że zrównoważony wzrost i zdolności innowacyjne europejskich MŚP stanowią jedną z głównych przewag konkurencyjnych UE na globalizowanych rynkach;

(De)regulacja jako motor wzrostu

33. wzywa państwa członkowskie, aby unikały tworzenia przeszkód na rynku wewnętrznym przez nadmiernie rygorystyczne wdrażanie przepisów, a także by zweryfikowały swoje obowiązujące systemy regulacyjne, usunęły wszelkie zbędne lub nieskuteczne regulacje stanowiące bariery rynkowe oraz aby zapewniły spójną transpozycję do ustawodawstwa krajowego; wzywa Komisję, aby zagwarantowała pełne stosowanie testu MŚP we wszystkich ocenach skutków; zachęca Komisję do podjęcia intensywniejszych wysiłków wraz z poszczególnymi państwami członkowskimi w celu zaradzenia problemowi nadmiernie rygorystycznego wdrażania przepisów; podkreśla konieczność przyjęcia przez krajowe organy regulacyjne jasnej i jednolitej w całej UE interpretacji, a także potrzebę przejrzystych przepisów dotyczących zamówień publicznych, w tym zielonych i elektronicznych zamówień publicznych, których brak stanowi obecnie istotną przeszkodę dla MŚP zamierzających umiędzynarodować swoją działalność, a jednocześnie ogromną szansę szybkiego ich przyjęcia przez państwa członkowskie, w tym w dziedzinie zasobooszczędnych i efektywnych energetycznie produktów i rozwiązań;

34. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o wycofaniu zdezaktualizowanych lub zbyt obciążających wniosków ustawodawczych; oczekuje od Komisji przedłożenia ambitniejszego wniosku ustawodawczego dotyczącego odpadów zapowiedzianego przez wiceprzewodniczącego Timmermansa na posiedzeniu plenarnym w Parlamencie w grudniu 2014 r.; wzywa Komisję do nieprzedstawiania wniosków ustawodawczych, które skutkowałyby niepotrzebnym obciążeniem administracyjnym dla przedsiębiorstw i MŚP, oraz do regularnego przeglądu obowiązującego prawodawstwa w celu zmniejszenia obecnego obciążenia administracyjnego, poprawy jakości i skuteczności przepisów oraz ich dostosowywania do nowych modeli działalności gospodarczej; podkreśla jednak konieczność podjęcia ambitnych działań, odpowiedniego i terminowego wdrażania istniejących przepisów oraz wczesnego angażowania zainteresowanych podmiotów z odpowiednich sektorów i MŚP, w tym w oceny skutków, z myślą o realizacji celów środowiskowych UE;

35. przypomina znaczenie prawodawstwa niemającego wpływu na technologię i sprzyjającego innowacjom, umożliwiającego rynkowe sprawdzanie i wycenę różnych nowych technologii; z zadowoleniem przyjmuje opracowanie programu weryfikacji technologii środowiskowych (ETV) jako nowego narzędzia wspomagającego wprowadzenie na rynek innowacyjnych technologii środowiskowych; wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego wykorzystania instrumentów rynkowych w ich programach wsparcia publicznego oraz do unikania szkodliwych dla środowiska i zakłócających rynek dotacji; przypomina, że interwencje publiczne powinny być wykorzystywane do eliminowania niedoskonałości rynku takich jak środki pozacenowe czy efekty zewnętrzne; wzywa Komisję do sporządzenia wspólnych wytycznych dotyczących krajowych programów wsparcia publicznego udzielanego na projekty zielonych inwestycji w celu określenia bardziej jednolitego zestawu środków;

36. zwraca uwagę, że przełomowe branże i technologie często ujawniają wady obowiązującego prawodawstwa; podkreśla konieczność ciągłego monitorowania i aktualizowania obowiązującego prawodawstwa oraz jego wdrażania, aby unikać barier dla zrównoważonych lub ekoinnowacyjnych technologii i dla nowych osiągnięć technologicznych;

Różne środki wspierające

37. uważa, że rozwój umiejętności i programów w dziedzinie przedsiębiorczości służących poznaniu sposobów działania, funkcjonowania i interakcji rynku, gospodarki i systemu finansowego, wraz z wiedzą na temat ochrony środowiska oraz sposobów, w jaki nowe technologie mogą wspierać efektywne, innowacyjne i zielone możliwości, należy uwzględniać w systemach kształcenia podstawowego i wyższego, a także propagować za pośrednictwem zajęć pozaszkolnych i w ramach uczenia się przez całe życie; uważa, że dobrze przygotowany biznesplan jest pierwszym krokiem ku łatwiejszemu dostępowi do finansowania oraz ku rentowności; wzywa Komisję i państwa członkowskie do niezwłocznego włączenia kształcenia w zakresie przedsiębiorczości, finansów, ekonomii i ochrony środowiska do krajowych programów nauczania; w związku z tym popiera program „Erasmus” dla młodych przedsiębiorców, którego celem jest promowanie kultury przedsiębiorczości oraz rozwój jednolitego rynku i konkurencyjności;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

38. podkreśla, że również mikroprzedsiębiorstwa i podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą powinny otrzymać pomoc i wskazówki, ułatwiające im przejście ku zrównoważonemu wzrostowi ekologicznemu; wzywa Komisję do dopilnowania, aby te przedsiębiorstwa były odpowiednio uwzględniane w nowych inicjatywach dotyczących możliwości osiągnięcia ekologicznego wzrostu przez MŚP;

39. zauważa, że program Erasmus+ umożliwia studentom i młodzieży rozwijanie umiejętności w zakresie przedsiębiorczości między innymi przez finansowanie stażów; popiera program „Erasmus” dla młodych przedsiębiorców, którego celem jest promowanie kultury przedsiębiorczości oraz rozwój jednolitego rynku i konkurencyjności;

40. zwraca uwagę na znaczenie ukierunkowania działań na wzorce konsumpcji niezgodne ze zrównoważonym rozwojem i promowania zmiany zachowań konsumentów; podkreśla konieczność odpowiedniej edukacji konsumenckiej oraz wspierania zachęt do bardziej zrównoważonej konsumpcji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy środków po stronie popytu, takich jak wykorzystywanie zamówień publicznych w celu lepszego wprowadzenia zasobooszczędnych i efektywnych energetycznie produktów i rozwiązań; podkreśla znaczenie uwzględnienia kwestii zużycia zasobów w informacji o produkcie oraz oznakowaniu ekologicznym, aby dać konsumentom możliwość wyboru;

41. podkreśla znaczenie ułatwienia działania podmiotom rozpoczynającym działalność gospodarczą i firmom odpryskowym dzięki współpracy z instytutami badań technologicznych, uniwersytetami oraz instytucjami kształcenia zawodowego;

42. podkreśla znaczenie eksportu dla wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie; wzywa Komisję do przyspieszenia procesu zawierania niesfinalizowanych umów handlowych z naszymi partnerami, aby ułatwić europejskim MŚP dostęp do nowych rynków;

43. uważa, że przedsiębiorczość kobiet jest dotychczas niedostatecznie docenianym zasobem na rzecz wzrostu i konkurencyjności UE, który powinno się promować i wzmocnić, oraz że należy usunąć wszelkie przeszkody, w szczególności dyskryminację płacową, jakie napotykały kobiety, również w ramach zielonej gospodarki, aby umożliwić kobietom i mężczyznom równe korzyści; uważa, że regularne gromadzenie ujednoliconych danych statystycznych, w tym dotyczących oddziaływania przepisów pod względem aspektów płci i danych na temat pracy w podziale na płeć, ułatwiłoby monitorowanie i kształtowanie polityki opartej w większym stopniu na dowodach oraz usunięcie braków wiedzy w zielonym dyskursie;

44. wzywa Komisję do przeanalizowania i wskazania sektorów przemysłu europejskiego i obszarów geograficznych, w których spełniono warunki utworzenia nowych klastrów i centrów, oraz do wspierania ich rozwoju;

45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi oraz zareagowania na szanse i wyzwania, które obszary wiejskie stanowią w kontekście MŚP, zielonego wzrostu czy eko-innowacji;

46. wzywa państwa członkowskie (na szczeblu krajowych, regionalnych i lokalnych podmiotów kształtujących politykę oraz organów zarządzających) do stałego propagowania zrównoważonego wzrostu w ramach strategii inteligentnej specjalizacji z udziałem najważniejszych zainteresowanych stron, wzrostu sprzyjającego tworzeniu klastrów, synergii oraz sieci wokół działalności w ramach zielonej gospodarki; zwraca się do Komisji o informowanie Parlamentu o postępach we wdrażaniu strategii inteligentnej specjalizacji na poziomie krajowym i/lub regionalnym, w stosownych przypadkach, a zwłaszcza w odniesieniu do różnych modeli działań ogólnych stosowanych w UE i państwach członkowskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostarczenia informacji o praktycznych środkach wprowadzonych w celu rozwoju kompetencji sprzyjających eko-innowacyjnemu MŚP za pośrednictwem wzajemnych połączeń między regionalnymi centrami innowacji i najważniejszych sieci wsparcia;

47. wzywa Komisję, by w ramach prowadzonej polityki regionalnej opracowała konkretne programy odzwierciedlające wszystkie istotne dla MŚP elementy zielonego wzrostu; podkreśla konieczność pełnego wykorzystania potencjału przedsiębiorczości młodzieży w kontekście ekologicznego wzrostu MŚP; wzywa Komisję do opracowania środków, które umożliwiłyby łączenie ze sobą instytucji oświatowych, programów europejskich oraz środków służących wspieraniu zielonej gospodarki; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi w celu udzielania porad pracownikom MŚP i zwiększania ich świadomości w celu rozwoju ich wiedzy i umiejętności; wzywa, aby w ramach wspierania kształcenia szczególną uwagę zwrócono na młodzież i grupy znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji.

o

o o

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0205

Sprzeciw wobec aktu delegowanego: wyłączenia dla zastosowań kadmu w systemach oświetlenia lub wyświetlania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie dyrektywy delegowanej Komisji z dnia 30 stycznia 2015 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE w odniesieniu do wyłączenia dla zastosowań kadmu w systemach oświetlenia lub wyświetlania (C(2015)00383 – 2015/2542(DEA))

(2016/C 353/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę delegowaną Komisji (C(2015)00383),
- uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w szczególności jej art. 4, art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 22 ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 105 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 4 ust. 1 dyrektywy 2011/65/UE w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (RoHS) ogranicza między innymi wykorzystanie kadmu w takim sprzęcie (zob. spis substancji w załączniku II do dyrektywy RoHS);
- B. mając na uwadze, że w załączniku III do dyrektywy RoHS określono zastosowania zwolnione z ograniczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1;
- C. mając na uwadze, że pkt 39 załącznika III zawiera wygasające w dniu 1 lipca 2014 r. odstępstwo dla „kadmu w połączeniu z pierwiastkami grupy II-VI do konwersji długości fal światła z diody elektroluminescencyjnej LED (< 10 µg Cd na mm² powierzchni emisyjnej) do zastosowania w półprzewodnikowych systemach oświetlenia lub wyświetlania;
- D. mając na uwadze, że art. 5 przewiduje dostosowanie załącznika III do postępu naukowo-technicznego poprzez dodanie lub usunięcie wyłączeń;
- E. mając na uwadze, że Komisja poinformowała, iż w grudniu 2012 r. otrzymała wniosek o przedłużenie wyłączenia 39, a w maju 2013 r. powiązany z nim wniosek o zawężone i bardziej szczegółowe wyłączenie dla kadmu w kropkach kwantowych w wyświetlaczach;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) wyłączenie zostaje uwzględnione w załączniku III, pod warunkiem że jego dodanie nie osłabi poziomu ochrony środowiska i zdrowia przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 oraz w przypadku spełnienia któregośkolwiek z następujących warunków: ich usunięcie lub zastąpienie poprzez zmiany projektowe lub materiały i części składowe, które nie wymagają żadnych materiałów lub substancji wymienionych w załączniku II, jest technicznie lub naukowo niewykonalne; nie można zapewnić niezawodności substytutów; albo ogólny negatywny wpływ na środowisko, zdrowie i bezpieczeństwo konsumenta spowodowany przez zastąpienie prawdopodobnie przeważa ogólne korzyści z ich zastąpienia w odniesieniu do środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa konsumenta;
- G. mając na uwadze, że dyrektywa delegowana Komisji przedłuża wyłączenie 39 do dnia 30 czerwca 2017 r., nadając mu nr 39a), i wprowadza bardziej szczegółowe wyłączenie 39b) dla „kadmu w półprzewodnikowych nanokrystalicznych kropkach kwantowych zawierających kadm, wykorzystywanych w systemach wyświetlania (< 0,2 µg Cd na mm² powierzchni ekranu wyświetlacza)”, które wygasa dnia 30 czerwca 2018 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88.

Środa, 20 maja 2015 r.

- H. mając na uwadze, że zarówno rozszerzenie wyłączenia 39, jak i nowe wyłączenie 39b) dotyczą kadmu w kropkach kwantowych, nawet jeśli konkretne odniesienie do kropek kwantowych znajduje się jedynie w wyłączeniu 39b);
- I. mając na uwadze, że rozszerzenie wyłączenia 39 dotyczy dwóch różnych zastosowań kadmu w kropkach kwantowych: jedno odnosi się do wykorzystania w półprzewodnikowych systemach oświetlenia (nazywanych dalej „oświetleniem”), a drugie w systemach wyświetlania;
- J. mając na uwadze, że nowe wyłączenie 39b) dotyczy tylko wyświetlaczy;
- K. mając na uwadze, że Komisja stwierdza wyraźnie, iż diody elektroluminescencyjne wykorzystujące kropki kwantowe (zawierające kadm i pozbawione kadmu) do zastosowania w oświetleniu nie są jeszcze dostępne, i przyznaje, że nie można w związku z tym stwierdzić, że mają one korzystny wpływ na środowisko; mając na uwadze, że Komisja niemniej jednak przedłużyła do dnia 30 czerwca 2017 r. ogólne wyłączenie w odniesieniu do kropek kwantowych zawierających kadm do zastosowań w oświetleniu, aby umożliwić sektorowi oświetlenia wystąpienie o wyłączenie szczegółowe, ponieważ do tego czasu takie zastosowania powinny znajdować się już w fazie przedprodukcyjnej;
- L. mając na uwadze, że niezależni konsultanci, którzy dokonali oceny zastosowań w imieniu Komisji, stwierdzili, że dostarczone informacje nie pozwalają na wyciągnięcie wniosku, że wyłączenie odnoszące się do oświetlenia jest uzasadnione w chwili obecnej, i w związku z tym opowiedzieli się jednoznacznie przeciw temu ⁽¹⁾;
- M. mając na uwadze, że nieformalne informacje rozpowszechnione przez Komisję w dniu 12 maja 2015 r. nie zmieniają sytuacji, jako że nie ma dowodów na dostępność tych produktów na rynku europejskim i nie przedstawiono oceny ich właściwości pod kątem warunków art. 5 ust. 1 lit. a);
- N. mając na uwadze, że z uwagi na brak jakichkolwiek odnośnych produktów oświetleniowych wnioskodawca nie był w stanie udowodnić spełnienia któregośkolwiek z warunków art. 5 ust. 1 lit. a) w odniesieniu do zastosowania kropek kwantowych zawierających kadm w oświetleniu; mając na uwadze, że decyzja o przedłużeniu wyłączenia w przypadku oświetlenia jest w związku z tym nieuzasadniona;
- O. mając na uwadze, że takie wyłączenie może być właściwe w przyszłości, jednak można go udzielić jedynie na podstawie odpowiedniej oceny, która dotychczas nie została sporządzona;
- P. mając na uwadze, że w dyrektywie delegowanej Komisja udzieliła ponadto nowego wyłączenia szczegółowego dla kropek kwantowych zawierających kadm w wyświetlaczach, twierdząc, że są one już stosowane w wyświetlaczach, że byłoby to ogólnie korzystne z uwagi na ich niskie zużycie energii i że kropki kwantowe niezawierające kadmu nie są jeszcze technicznie dostępne;
- Q. mając na uwadze, że niezależni konsultanci, którzy dokonali oceny zastosowań w imieniu Komisji, zalecili w kwietniu 2014 r. udzielenie szczegółowego wyłączenia dla kropek kwantowych zawierających kadm w wyświetlaczach na okres krótszy niż zastosowany (do dnia 30 czerwca 2017 r., tj. o rok krócej niż wynosi okres przyjęty przez Komisję), biorąc pod uwagę, że trwa ostatni etap badań nad zastosowaniami prowadzącymi do zmniejszenia ilości kadmu i nad substytutami niezawierającymi kadmu; mając na uwadze, że, innymi słowy, zalecenie opierało się na fakcie, że kropki kwantowe niezawierające kadmu nie były wówczas stosowane w wyświetlaczach;
- R. mając na uwadze, że od tego czasu zaszły jednak na rynku istotne zmiany; mając na uwadze, że w 2015 r. jeden z wiodących światowych producentów telewizorów wprowadził na rynek unijny całą linię nowych modeli telewizorów opartą na technologii kropek kwantowych niezawierających kadmu, dostępną w głównych punktach sprzedaży detalicznej w kilku państwach członkowskich (co najmniej w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie i Belgii);
- S. mając z drugiej strony na uwadze, że wydaje się, iż obecnie nie ma już na rynku unijnym telewizorów wykorzystujących kropki kwantowe zawierające kadm, oraz że trudno jest znaleźć jakiegokolwiek sprzedawcę detalicznego oferującego jedyny model notebooka, którego wyświetlacz opiera się na technologii kropek kwantowych zawierających kadm;

⁽¹⁾ Öko-Institut, Fraunhofer, Eunomia (2014): Pomoc dla Komisji w kwestii oceny technologicznej pod kątem społeczno-gospodarczym oraz kosztów i korzyści w związku z wyłączeniami odnośnie do ograniczeń stosowania różnych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (s. 89) – http://rohs.exemptions.oeko.info/fileadmin/user_upload/RoHS_IX/20140422_RoHS2_Evaluation_Ex_Requests_2013-1-5_final.pdf

Środa, 20 maja 2015 r.

- T. mając na uwadze, że można oczekiwać, że właściwości kropek kwantowych niezawierających kadmu w zakresie oszczędności energii są podobne do właściwości kropek kwantowych zawierających kadm; mając na uwadze, że zgodnie z informacjami zawartymi w oznakowaniu ekologicznym porównanie telewizorów tej samej wielkości wykazało mniejsze zużycie energii w przypadku wyświetlacza wykorzystującego kropki kwantowe niezawierające kadmu niż w przypadku modelu opartego na technologii kropek kwantowych zawierających kadm; mając na uwadze, że według informacji dostarczonych przez sektor testy jakości kolorów w odniesieniu do odpowiednich standardów wykazały równą, jeśli nie wyższą jakość w przypadku wyświetlaczy opartych na technologii kropek kwantowych niezawierających kadmu;
- U. mając na uwadze, że główne uzasadnienie Komisji dla udzielenia nowego wyłączenia szczegółowego opiera się na tym, że kropki kwantowe niezawierające kadmu nie są jeszcze technicznie dostępne;
- V. mając na uwadze, że uzasadnienie to jest całkowicie nieprawdziwe, ponieważ nie dość, że kropki kwantowe niezawierające kadmu są technicznie dostępne, to na rynku unijnym powszechnie dostępna jest cała linia telewizorów opartych na tej technologii, oferowana przez dobrze znanych ważnych sprzedawców detalicznych;
- W. mając na uwadze, że nieformalne informacje rozpowszechnione przez Komisję w dniu 12 maja 2015 r. nie zmieniają tego stanu rzeczy; mając na uwadze, że wymienione przez Komisję przykłady produktów o wyświetlaczach wykorzystujących technologię kropek kwantowych zawierających kadm albo nie są obecnie dostępne (telewizor TCL 55 cali), albo są dostępne wyłącznie w USA (notebook ASUS, telewizory SONY), albo dotyczą produktów, które mają się pojawić (Konka, Philips, AOC);
- X. mając na uwadze, że przedłużenie obecnego wyłączenia 39 i wprowadzenie nowego wyłączenia 39b) nie spełnia żadnego warunku określonego w art. 5 ust. 1 lit. a) i jest tym samym nieuzasadnione; mając na uwadze, że stosunkowo krótkie okresy wygaśnięcia nie mogą uzasadniać naruszania warunków art. 5 ust. 1 lit. a);
- Y. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy RoHS obowiązujące wyłączenie pozostaje ważne do momentu podjęcia przez Komisję decyzji dotyczącej wniosku o przedłużenie;
- Z. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 6 dyrektywy RoHS w przypadku odrzucenia wniosku o przedłużenie wyłączenia lub odwołania wyłączenia okres obowiązywania wyłączenia wygasa najwcześniej 12 miesięcy i najpóźniej 18 miesięcy od daty decyzji;
- AA. mając na uwadze, że odrzucenie dyrektywy delegowanej nie powoduje zatem zakazu stosowania kropek kwantowych zawierających kadm, a jedynie wymaga sporządzenia nowej oceny; mając na uwadze, że nie dojdzie przez to do zakłócenia funkcjonowania rynku, ponieważ obecne wyłączenie pozostaje w mocy do odwołania, po którym ma nastąpić dodatkowy okres karencji;
- AB. mając na uwadze, że zaszły ważne zmiany w zakresie dostępności w celach komercyjnych produktów opartych na technologii kropek kwantowych niezawierających kadmu, co wymaga przeprowadzenia nowej oceny;
1. wyraża sprzeciw wobec dyrektywy delegowanej Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i do powiadomienia jej, że dyrektywa delegowana nie może wejść w życie;
 3. uważa, że dyrektywa delegowana Komisji nie spełnia warunków określonych w art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/65/UE w odniesieniu do obu wyłączeń, które wprowadza ona w pkt 39a) i 39b) załącznika III do dyrektywy 2011/65/UE;
 4. twierdzi w szczególności, że uzasadnienie dotyczące wyłączenia w pkt 39b) opiera się na nieaktualnej sytuacji w zakresie możliwości zastępowania kadmu w kropkach kwantowych; dlatego wzywa do niezwłocznego przeglądu obecnego wyłączenia w pkt 39 załącznika III do dyrektywy 2011/65/UE pod kątem warunków określonych w art. 5 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy w celu jego odwołania;
 5. wzywa Komisję do przedstawienia nowego aktu delegowanego uwzględniającego stanowisko Parlamentu;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0206

Sprzeciw wobec aktu delegowanego: pozwolenia na przywóz alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 20 lutego 2015 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 376/2008 w odniesieniu do obowiązku przedstawiania pozwolenia na przywóz alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2336/2003 wprowadzające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 670/2003 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego (C(2015)00861 – 2015/2580(DEA))

(2016/C 353/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji C(2015)00861,
- uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, a w szczególności art. 177 ust. 1 lit. a) oraz art. 223 ust. 2 i art. 227 ust. 5 tego rozporządzenia;
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- uwzględniając art. 105 ust. 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że opieranie się na danych dotyczących alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego zapewnia przejrzystość oraz wiedzę na temat ewolucji rynku, który jest nadal niestabilny i musi stawiać czoła silnej konkurencji, w szczególności z uwagi na import z państw trzecich;
- B. mając na uwadze, że takie informacje są niezmiernie przydatne w przypadku negocjacji w sprawie porozumień międzynarodowych i dochodzeń antydumpingowych;
- C. mając na uwadze, że Eurostat nie dostarcza takich precyzyjnych informacji, co oznacza, że podmioty gospodarcze, państwa członkowskie i instytucje UE nie dysponują alternatywnym sposobem pozwalającym na pełny ogłód sytuacji na rynku;
- 1. wyraża sprzeciw wobec rozporządzenia delegowanego Komisji;
- 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i do powiadomienia jej, że rozporządzenie delegowane nie może wejść w życie;
- 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0207

Urlop macierzyński**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie urlopu macierzyńskiego (2015/2655(RSP))**

(2016/C 353/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8 i 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ciąży, pracowników, które niedawno rodziły, i pracowników karmiących piersią ⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie urlopu macierzyńskiego),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego (COM(2008)0637),
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu dnia 20 października 2010 r. w perspektywie przyjęcia dyrektywy 2011/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego ⁽²⁾,
 - uwzględniając wielokrotne oświadczenia Parlamentu na ten temat, w tym rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾ i przyszłe porozumienie na ten sam temat,
 - uwzględniając pytania do Rady i Komisji w sprawie urlopu macierzyńskiego (O-000049/2015 – B8-0119/2015 i O-000050/2015 – B8-0120/2015),
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2015 r. dotyczący między innymi prawa Komisji do wycofania projektu (sprawa C-409/13),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn zakłada brak jakiejkolwiek dyskryminacji, pośredniej lub bezpośredniej, również dyskryminacji związanej z macierzyństwem, ojcostwem oraz wypełnianiem obowiązków rodzinnych;
- B. mając na uwadze, że strategia „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu obejmuje ambitne cele, takie jak wskaźnik zatrudnienia na poziomie 75 % czy zmniejszenie liczby osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów do 2020 r.;
- C. mając na uwadze, że więcej kobiet niż mężczyzn żyje w ubóstwie i warunkach wykluczenia społecznego, zwłaszcza kobiety starsze, których poziom emerytury jest średnio o 39 % niższy od poziomu emerytur mężczyzn, oraz samotne matki; mając na uwadze, że kobiety częściej niż mężczyźni pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy, na umowy na czas określony lub umowy tymczasowe, oraz mając na uwadze, że ubóstwo kobiet spowodowane jest w dużej mierze małymi gwarancjami zatrudnienia;
- D. mając na uwadze, że kryzys pogłębia tendencję spadkową wskaźnika urodzeń w UE, ponieważ bezrobocie, niepewne warunki zatrudnienia, niepewność co do przyszłości i sytuacja gospodarcza skłaniają pary, zwłaszcza młodsze kobiety, do odkładania decyzji o posiadaniu dzieci, co dodatkowo nasila proces starzenia się społeczeństwa w UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 163.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0050.⁽⁴⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

Środa, 20 maja 2015 r.

- E. mając na uwadze, że kobiety poświęcają tygodniowo trzy razy więcej czasu na obowiązki domowe niż mężczyźni (w tym na opiekę nad dziećmi, osobami starszymi i osobami niepełnosprawnymi oraz na prace domowe); mając na uwadze, że wskaźnik bezrobocia kobiet jest zaniżony, ponieważ wiele kobiet nie jest zarejestrowanych jako bezrobotne, co dotyczy w szczególności kobiet zajmujących się tylko prowadzeniem domu i opieką nad dziećmi;
 - F. mając na uwadze, że podział obowiązków rodzinnych i domowych między mężczyznami i kobietami jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia równości mężczyzn i kobiet; mając na uwadze, że jedna czwarta państw członkowskich nie przewiduje urlopu ojcowskiego;
 - G. mając na uwadze, że Rada wciąż jeszcze nie zajęła oficjalnego stanowiska w związku ze stanowiskiem Parlamentu w pierwszym czytaniu z dnia 20 października 2010 r. dotyczącym wniosku w sprawie dyrektywy zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego;
1. ubolewa nad tym, że Rada zablokowała dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego; wzywa państwa członkowskie do wznowienia negocjacji;
 2. ubolewa nad niestabilnością międzyinstytucjonalną wynikającą z tego, że Rada zaniechała działania, biorąc pod uwagę, że Parlament zakończył pierwsze czytanie, a dyskusje w Radzie zostały przerwane, co wstrzymuje całą procedurę ustawodawczą;
 3. ponownie wyraża wolę przełamania impasu i zwraca się do Komisji, by odegrała rolę „uczciwego pośrednika” i podjęła konstruktywną współpracę ze współustawodawcami w celu zbliżenia stanowisk Parlamentu i Rady, z należytym uwzględnieniem równowagi między instytucjami oraz roli powierzonej jej w Traktatach;
 4. ubolewa nad tym, że Komisja może w ramach realizacji programu REFIT wycofać proponowany przegląd dyrektywy, i apeluje – jeśli ostatecznie miałyby do tego dojść – o inicjatywę ustawodawczą mającą na celu zmianę dyrektywy Rady 92/85/EWG jako bezpośrednią alternatywę, którą należy zainicjować podczas luksemburskiej prezydencji Rady, aby poprawić zdrowie i bezpieczeństwo pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią, co pozwoli stawić czoła wyzwaniom demograficznym, przy jednoczesnym ograniczeniu nierówności między mężczyznami i kobietami;
 5. zwraca uwagę na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2015 r. dotyczący prawa Komisji do wycofania projektu (sprawa C-409/13), w którym to wyroku potwierdzono specjalne warunki, jakie musi spełnić Komisja, między innymi musi wypełnić obowiązek przedstawienia Parlamentowi i Radzie powodów wycofania oraz obowiązek przestrzegania określonych w TUE zasad przyznania kompetencji, równowagi instytucjonalnej i lojalnej współpracy;
 6. ponownie wyraża wolę przygotowania osobnej dyrektywy ustanawiającej płatny urlop ojcowski w wymiarze co najmniej dziesięciu dni roboczych oraz propagującej środki, ustawodawcze i nieustawodawcze, umożliwiające mężczyznom, a zwłaszcza ojcom, korzystanie z prawa do godzenia życia prywatnego z życiem zawodowym;
 7. oczekuje na ostateczną ocenę dyrektywy Rady 2010/18/UE w sprawie urlopu rodzicielskiego oraz – biorąc pod uwagę dostępne badania tymczasowe – wzywa do dokonania przeglądu tej dyrektywy, ponieważ nie realizuje ona celu, jakim jest godzenie życia prywatnego i zawodowego, aby zapewnić równowagę między życiem zawodowym a prywatnym obojgu rodzicom, zwłaszcza kobietom, które cierpią na skutek różnic związanych z płcią w zakresie wynagrodzenia, emerytur i ubóstwa;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0208

Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie listy pytań wstępnych przyjętej przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ w odniesieniu do wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej (2015/2684(RSP))**

(2016/C 353/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie w UE dnia 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając kodeks postępowania pomiędzy Radą, państwami członkowskimi i Komisją zawierający wewnętrzne ustalenia dotyczące wdrażania przez Unię Europejską i reprezentowania Unii w odniesieniu do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych ⁽²⁾,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Sprawozdanie z wdrażania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych przez Unię Europejską” (SWD(2014)0182),
- uwzględniając listę pytań wstępnych przyjętą przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ w odniesieniu do wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2010 r. zatytułowany „Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010-2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier” (COM(2010)0636),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie mobilności i integracji osób niepełnosprawnych oraz europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich za 2013 r.,
- uwzględniając art. 2, 9, 10, 19 i 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 3, 15, 21, 23 i 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.⁽²⁾ Dz.U. C 340 z 15.12.2010, s. 11.⁽³⁾ CRPD/C/EU/Q/1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 9.⁽⁵⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Środa, 20 maja 2015 r.

- A. mając na uwadze, że jako pełnoprawni obywatele osoby niepełnosprawne mają równe prawa i przysługuje im niezaprzeczalne prawo do godności, równego traktowania, samodzielnego życia i pełnego uczestnictwa w życiu społecznym,
- B. mając na uwadze, że szacuje się, iż 80 mln ludzi w Unii Europejskiej to osoby niepełnosprawne;
- C. mając na uwadze, że dane zebrane przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej niezmiennie wykazują, że osoby niepełnosprawne spotykają się z dyskryminacją i napotykają na przeszkody jeśli chodzi o korzystanie na równi z innymi z przysługujących im praw;
- D. mając na uwadze, że osoby niepełnosprawne stanowią jedną z najbardziej narażonych grup w naszym społeczeństwie, a ich włączenie do rynku pracy stanowi jedno z największych wyzwań dla polityki społecznej i polityki rynku pracy;
- E. mając na uwadze, że pełne włączenie i równy udział osób niepełnosprawnych można osiągnąć jedynie stosując na wszystkich szczeblach kształtowania, wdrażania i monitorowania polityki UE, w tym w obrębie instytucji, podejście do kwestii niepełnosprawności oparte na prawach człowieka; mając również na uwadze, że Komisja musi należycie uwzględnić tę kwestię w swoich przyszłych wnioskach;
- F. mając na uwadze, że według Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej 21 spośród 28 państw członkowskich nadal nakłada ograniczenia w pełnym korzystaniu ze zdolności prawnej;
- G. mając na uwadze, że Komisja przygotowała w 2008 r. unijną dyrektywę o zwalczaniu dyskryminacji, jednak dyrektywa ta pozostaje zablokowana w Radzie;
- H. mając na uwadze, że zasady ujęte w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych znacznie wykraczają poza dyskryminację i wskazują drogę do pełnego korzystania z praw człowieka przez wszystkie osoby niepełnosprawne w społeczeństwie integracyjnym oraz że ich celem jest również zapewnienie koniecznej ochrony i pomocy, by umożliwić rodzinom osób niepełnosprawnych udział w zapewnianiu pełnego i równego korzystania z praw przez takie osoby;
- I. mając na uwadze, że UE formalnie ratyfikowała Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych, którą podpisało również wszystkie 28 państw członkowskich, a ratyfikowało 25 państw członkowskich;
- J. mając na uwadze, że każdego roku parlamentarna Komisja Petycji otrzymuje petycje dotyczące dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność jeśli chodzi o dostęp do zatrudnienia, działalności na własny rachunek, usług publicznych i edukacji;
- K. mając na uwadze, że osoby niepełnosprawne nie stanowią jednolitej grupy oraz że strategie i działania planowane na ich rzecz powinny uwzględniać tę niejednorodność, a także fakt, że niektóre grupy, na przykład kobiety, dzieci oraz osoby potrzebujące intensywniejszego wsparcia stają w obliczu dodatkowych trudności i różnorodnych form dyskryminacji;
- L. mając na uwadze, że Parlament musi uwzględnić fakt, że postanowienia Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych zawierają minimalne standardy pozwalające europejskim instytucjom na dodatkowe działania w celu ochrony osób niepełnosprawnych oraz zwalczania dyskryminacji;
- M. mając na uwadze, że dostęp do zatrudnienia oraz brak dyskryminacji w miejscu pracy są podstawowym czynnikiem umożliwiającym samostanowienie i samodzielne życie; mając na uwadze, że pomimo wszystkich uruchomionych na szczeblu UE programów, inicjatyw i strategii wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 20–64 lata wynosi ponad 70 %, natomiast wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych mniej niż 50 %; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia kobiet bez niepełnosprawności wynosi 65 %, w porównaniu z 44 % kobiet niepełnosprawnych;
- N. mając na uwadze, że płatna praca jest podstawowym warunkiem pozwalającym osobom niepełnosprawnym prowadzić samodzielne życie; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny zatem dążyć do zapewnienia osobom niepełnosprawnym szerszego dostępu do zatrudnienia, aby mogły one wносить wkład do społeczeństwa, w którym żyją, oraz powinny, jako warunek wstępny, zagwarantować integracyjną edukację dla wszystkich niepełnosprawnych dzieci, również tych, które mają trudności w nauce, aby pomóc im zdobyć dobre przygotowanie edukacyjne już od szkoły podstawowej, co umożliwi realizowanie programu dostosowanego do ich możliwości, dając im w ten sposób szansę zdobycia solidnej edukacji, która pomoże w rozwoju kariery lub zagwarantowaniu dobrej pracy, pozwalającej na prowadzenie w przyszłości samodzielnego życia;

Środa, 20 maja 2015 r.

- O. mając na uwadze, że niepełnosprawność jest koncepcją ewoluującą, która wynika z interakcji pomiędzy osobami upośledzonymi i barierami wynikającymi z postaw ludzkich lub z barierami środowiskowymi, które to utrudniają pełny i efektywny udział osób niepełnosprawnych w życiu społecznym na równych prawach z innymi i z zachowaniem takiej samej godności;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w procesie przygotowywania i wdrażania programów finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, należy uwzględnić w szczególności dostępność dla osób niepełnosprawnych; mając również na uwadze, że kwestie te należy uwzględnić w przygotowaniu i wdrażaniu innych funduszy UE;
- Q. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich zapotrzebowanie na usługi socjalne rośnie w wyniku zmian demograficznych i społecznych, przy coraz wyższej stopie bezrobocia, ubóstwa i wykluczenia społecznego, a także niedostępności wysokiej jakości usług dla osób niepełnosprawnych, co ma negatywny wpływ na zdolność osób niepełnosprawnych do samodzielnego życia, pełnego uczestnictwa w życiu społecznym na równych warunkach z pozostałymi obywatelami;
- R. mając na uwadze, że obowiązujące przepisy unijne dotyczące praw osób niepełnosprawnych powinny być lepiej wdrażane i egzekwowane, tak aby zwiększyć dostępność dla wszystkich niepełnosprawnych w całej UE;
- S. mając na uwadze, że Parlament stanowi część ram UE w zakresie promowania, ochrony i monitorowania wdrażania Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (zwanych dalej „ramami UE”), zgodnie z art. 33 ust. 2 konwencji;
- T. mając na uwadze, że wiele organizacji społeczeństwa obywatelskiego przedłożyło informacje do Komitetu do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych w związku z listą pytań wstępnych;
- U. mając na uwadze, że Komisja – jako komórka centralna zgodnie z art. 33 ust. 1 konwencji – została wyznaczona do odpowiedzi na listę pytań wstępnych przyjętą przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych;
- V. mając na uwadze, że Parlament jest jedyną instytucją Unii Europejskiej wyłanianą w wyborach bezpośrednich oraz reprezentującą obywateli europejskich i w związku z tym w pełni przestrzega on zasad paryskich, zgodnie z art. 33 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;
1. zapewnia Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych, że Parlament Europejski będzie odpowiadał na pytania skierowane bezpośrednio do niego, a jednocześnie wzywa Komisję do uwzględnienia opinii Parlamentu przy formułowaniu własnych odpowiedzi na pytania komitetu;
 2. wyraża ubolewanie, że Komisja i Rada przyjęły kodeks postępowania bez konsultacji z Parlamentem, w związku z czym Parlament posiada ograniczone możliwości monitorowania Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;
 3. wzywa Komisję, by przed udzieleniem odpowiedzi na listę pytań wstępnych odbyła formalne konsultacje ze wszystkimi właściwymi instytucjami i agencjami, w tym z Parlamentem, Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, Komitetem Regionów, Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich i Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
 4. domaga się zaproszenia uczestników ram UE do formalnego udziału w konstruktywnym dialogu;
 5. podkreśla fakt, że wniosek dotyczący unijnej dyrektywy o zwalczaniu dyskryminacji ma na celu ochronę osób niepełnosprawnych przed dyskryminacją w obszarach ubezpieczenia społecznego, opieki zdrowotnej i rehabilitacji, edukacji i dostępu do towarów i usług oraz do ich dostarczania, np. w odniesieniu do mieszkalnictwa, transportu i ubezpieczeń; ubolewa nad brakiem postępów w pracach Rady nad tym wnioskiem i wzywa państwa członkowskie do współpracy w celu przyjęcia wspólnego stanowiska bez dalszej zwłoki;
 6. zauważa, że brak danych zdezagregowanych i statystyk dotyczących grup o konkretnej niepełnosprawności uniemożliwia formułowanie odpowiednich strategii politycznych; wzywa zatem Komisję do gromadzenia i rozpowszechniania danych statystycznych dotyczących niepełnosprawności, segregowanych według kryterium wieku i płci, celem monitorowania sytuacji osób niepełnosprawnych w całej UE w konkretnych obszarach życia codziennego, a nie tylko na rynku pracy;

Środa, 20 maja 2015 r.

7. zauważa, że wiele organizacji społeczeństwa obywatelskiego przedłożyło informacje do Komitetu do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych w odpowiedzi na listę pytań wstępnych; domaga się zatem, aby Komisja dalej rozwijała usystematyzowany dialog, prowadziła konsultacje i współpracowała z organizacjami reprezentującymi osoby niepełnosprawne jako część przeglądu, w tym przy formułowaniu odpowiedzi na listę pytań wstępnych Komitetu do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych i przy kształtowaniu, wdrażaniu i monitorowaniu strategii politycznych UE w tym obszarze;
8. wzywa te państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do bezzwłocznego ratyfikowania Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;
9. wzywa Komisję do przedstawienia ambitnego wniosku dotyczącego europejskiego aktu w sprawie dostępności przy pełnym zaangażowaniu osób niepełnosprawnych na wszystkich etapach procesu ustawodawczego, a także podkreśla, jak ważne jest, aby wniosek ten obejmował pełen zakres obszarów polityki, jeżeli chodzi o dostępność towarów i usług dla wszystkich obywateli UE, sprzyjając samodzielnemu życiu i pełnej integracji osób niepełnosprawnych oraz ustanawiając stały, skuteczny i niezależny mechanizm monitorowania i egzekwowania;
10. wzywa państwa członkowskie do przeniesienia do prawa krajowego obowiązków zapisanych w art. 12 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, w szczególności w celu zniesienia wszelkich ograniczeń w czynnym i biernym prawie wyborczym;
11. wzywa Radę do przyspieszenia prac nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego w celu określenia wspólnego stanowiska i przyspieszenia przyjęcia tego aktu prawnego, co podniesie dostępność dokumentów, materiałów wideo i stron internetowych oraz zapewni alternatywne formaty oraz środki komunikacji;
12. zaleca, aby środki UE zostały wykorzystane do promocji dostępności oraz e-dostępności dla osób niepełnosprawnych, promocji przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki zapewnianej przez społeczności lokalne, rozwoju usług socjalnych i zdrowotnych wysokiej jakości i inwestowania w budowanie potencjału organizacji reprezentujących osoby niepełnosprawne;
13. odnotowuje swoje odpowiedzi i działania związane z listą pytań wstępnych przekazanych w związku ze sprawozdaniem Unii Europejskiej będącym częścią przeglądu Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych:
 - a) ustanowiono międzykomisyjną roboczą grupę koordynacyjną złożoną z członków wszystkich przedmiotowo właściwych komisji, która zajęła się organizowaniem otwartych dla całego personelu i posłów do PE kampanii informacyjnych, a także dodała do programu szkoleń kurs języka migowego;
 - b) w rezolucji z dnia 5 lipca 2011 r.⁽¹⁾ oraz w oświadczeniu z dnia 17 listopada 2011 r.⁽²⁾ podkreślono potrzebę dostępności usługi powszechnej oraz numeru alarmowego 112, co było kluczowym elementem rozwoju systemu pokładowego eCall;
 - c) po wyborach z 2014 r. zwiększyła się znacznie liczba niepełnosprawnych posłów do PE;
 - d) zobowiązuje się do aktywnej współpracy z właściwymi podmiotami celem znalezienia pragmatycznego rozwiązania kwestii przystąpienia do Traktatu z Marrakeszu;
 - e) podkreśla potrzebę poprawy wdrożenia przepisów UE, tak aby osoby niepełnosprawne mogły samodzielnie podróżować wszystkimi środkami transportu, w tym środkami transportu publicznego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 165.

Środa, 20 maja 2015 r.

- f) wzywa Komisję do przedstawienia oczekiwanych wyjaśnień na temat sposobu, w jaki zamierza zapewnić, że w obecnych oraz przyszłych przepisach osoby niepełnosprawne będą miały równe szanse, będą korzystały z praw podstawowych, równego dostępu do usług i rynku pracy, a także będą miały te same prawa i obowiązki w dostępie do zabezpieczenia społecznego jak obywatele państwa członkowskiego, w którym objęci są ubezpieczeniem, zgodnie z zasadą równego traktowania i braku dyskryminacji, tak aby wszystkie osoby niepełnosprawne mogły cieszyć się prawem do swobodnego przepływu osób przysługującym wszystkim obywatelom UE;
 - g) wzywa państwa członkowskie i Komisję do upewnienia się, że dostęp do wymiaru sprawiedliwości, jeżeli chodzi o przestrzeganie przepisów UE, jest w pełni zgodny z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych, tak aby wszyscy mogli korzystać z podstawowych praw;
14. podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy politycznej w obrębie ram UE, w tym zapewnienia koniecznych zasobów finansowych i ludzkich, aby możliwe było wykonanie zadań określonych w wyżej wymienionej decyzji Rady i wzywa podmioty zaangażowane w ramy UE do przeznaczenia na ten cel odpowiednich zasobów;
15. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę posłów do PE, którzy domagają się sporządzania regularnych wspólnych sprawozdań Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Petycji w odpowiedzi na zalecenia Komitetu do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0209

Epidemia w gajach oliwnych spowodowana bakterią *Xylella fastidiosa*

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie epidemii w gajach oliwnych spowodowanej bakterią *Xylella fastidiosa* (2015/2652(RSP))

(2016/C 353/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinie naukowe Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) dotyczące zagrożenia dla zdrowia roślin spowodowanego na terytorium UE przez bakterię *Xylella fastidiosa* oraz zawierające określenie i ocenę możliwości ograniczenia zagrożenia, opublikowane dnia 26 listopada 2013 r. oraz 6 stycznia 2015 r.,
 - uwzględniając decyzje wykonawcze Komisji z dnia 13 lutego 2014 r., 23 lipca 2014 r. i 28 kwietnia 2015 r. w odniesieniu do środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej bakterii *Xylella fastidiosa*,
 - uwzględniając sprawozdania Biura ds. Żywności i Weterynarii z audytów przeprowadzonych w lutym i listopadzie 2014 r.,
 - uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie epidemii w gajach oliwnych spowodowanej bakterią *Xylella fastidiosa* (O-000038/2015 – B8-0117/2015),
 - uwzględniając dyrektywę 2009/128/WE ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że bakteria *Xylella fastidiosa* stanowi bezpośrednie i bardzo duże zagrożenie dla produkcji określonych upraw w południowej Europie, w tym drzew oliwnych, migdałowców i brzoskwiń oraz roślin ozdobnych; mając na uwadze, że w zależności od gatunku bakterii stanowi ona potencjalne zagrożenie dla winnic, drzew cytrusowych i innych upraw oraz może doprowadzić do niespotykanych wcześniej, katastrofalnych strat, ze znaczącymi konsekwencjami dla gospodarki, środowiska i społeczeństwa; mając na uwadze, że szczep zakażający gaje oliwne w regionie Apulia różni się od szczepów powodujących chorobę winorośli lub cytrusów w innych częściach świata;
- B. mając na uwadze, że bakteria ta już powoduje znaczne szkody w gajach oliwnych w regionie Apulia w południowych Włoszech, potencjalnie zagrażając innym uprawom i regionom;
- C. mając na uwadze, że produkcja oliwek to jeden z najważniejszych sektorów rolnych w regionie Apulia, stanowiący w 2013 r. 11,6 % (522 mln EUR) całkowitej wartości produkcji rolnej w regionie i ponad 30 % wartości produkcji oliwek we Włoszech;
- D. mając na uwadze, że obecność bakterii *Xylella fastidiosa* powoduje znaczne szkody gospodarcze dotykające nie tylko producentów oliwek, lecz także cały łańcuch produkcji, w tym olejarnie spółdzielcze i prywatne, a także sektor turystyki i działalności handlowej;
- E. mając na uwadze, że władze włoskie po raz pierwszy poinformowały o epidemii spowodowanej bakterią *Xylella fastidiosa* w dniu 21 października 2013 r., a od tamtej pory alarmująco duża liczba drzew została zakażona;
- F. mając na uwadze, że kontrole przeprowadzone we Włoszech w lutym i listopadzie 2014 r. przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii (FVO) Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności potwierdzają dramatyczne pogorszenie sytuacji i nie wykluczają dalszego rozprzestrzeniania się bakterii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

Środa, 20 maja 2015 r.

- G. mając na uwadze, że nie jest obecnie dostępny żaden sposób leczenia chorych roślin, oraz mając na uwadze, że rośliny dotknięte chorobą na ogół pozostają zakażone w całym okresie życia lub szybko obumierają;
- H. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej żywicielami w przypadku tej choroby może być szereg różnych roślin, w tym niewykazujące objawów rośliny dzikie;
- I. mając na uwadze, że w opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, z powodu trudności w zatrzymaniu rozprzestrzeniania się bakterii *Xylella fastidiosa* po zarażeniu danego obszaru produkcji należy priorytetowo traktować działania zapobiegawcze skoncentrowane na przywozie oraz ograniczaniu wybuchu nowych ognisk epidemii, przy jednoczesnym rozszerzaniu wymiany wyników badań naukowych;
1. zwraca uwagę, że decyzje wykonawcze podjęte przez Komisję przed kwietniem 2015 r. koncentrowały się głównie na działaniach wewnętrznych zwalczających epidemię, ale nie obejmowały zdecydowanych środków zapobiegających wprowadzaniu choroby do UE z państw trzecich;
 2. wzywa Komisję do podjęcia zdecydowanych środków zwalczających bakterię *Xylella fastidiosa* w celu zapobieżenia przywozowi zakażonego materiału do UE; z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Komisję w kwietniu 2015 r. decyzję, by zatrzymać przywóz zakażonych roślin z gatunku kawowców z Kostaryki i Hondurasu, oraz ograniczenia przyjęte w odniesieniu do przywozu roślin z obszarów dotkniętych chorobą w innych państwach trzecich; zwraca się o zastosowanie, w razie konieczności, bardziej zdecydowanych środków, w tym zezwalania na przywóz wyłącznie z miejsc produkcji wolnych od agrofagów;
 3. wyraża ubolewanie, że Komisja nie zawsze reaguje wystarczająco szybko, by zapobiec wprowadzaniu do UE chorób roślin z państw trzecich; nalega zatem, by Komisja zweryfikowała źródło zakażenia i dokonała przeglądu unijnego urzędowego fitosanitarnego systemu kontroli w celu ochrony i zabezpieczenia terytorium UE;
 4. nalega – zwłaszcza w perspektywie nadchodzącego lata – by Komisja podjęła skuteczne środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się bakterii *Xylella fastidiosa* w granicach UE, w szczególności przez wytypowanie najbardziej zagrożonych upraw, a jednocześnie niezaniechanie innych upraw, które również mogą zostać w znacznym stopniu dotknięte chorobą, oraz podkreśla w tym kontekście znaczenie przepisów art. 9 decyzji wykonawczej z 2015 r.;
 5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zrekompensowania producentom środków zwalczania choroby oraz utraty dochodu – co obejmuje straty nie tylko w kontekście przyszłej produkcji rolnej, lecz także dziedzictwa kulturowego i historycznego oraz działalności związanej z turystyką;
 6. zwraca się do Komisji i odpowiednich organów o wykorzystanie wszelkich możliwych funduszy i instrumentów w celu wsparcia ożywienia gospodarczego obszarów dotkniętych chorobą; wzywa Komisję do określenia środków zachęt dla producentów wdrażających środki zapobiegawcze;
 7. wzywa Komisję do zapewnienia wystarczających zasobów finansowych i ludzkich w celu wdrożenia właściwych strategii, w tym wsparcia finansowego dla rolników na rzecz stosowania odpowiednich praktyk rolniczych w zakresie zarządzania bakterią *Xylella fastidiosa* i wektorami powodującymi jej rozprzestrzenianie; nalega, by Komisja niezwłocznie wsparła szerzej zakrojoną działalność badawczą, w tym poprzez nasilone tworzenie sieci kontaktów międzynarodowych oraz udostępnienie funduszy dla instytutów badawczych, w celu zwiększenia wiedzy naukowej o bakterii *Xylella fastidiosa* oraz jednoznacznego określenia charakteru związków między patogenem, objawami a rozwojem choroby;
 8. podkreśla konieczność prowadzenia kampanii informacyjnych w potencjalnie zagrożonych obszarach UE w celu uwrażliwienia podmiotów nie tylko w sektorze rolnictwa, lecz również w sektorze ogrodnictwa, co obejmuje detalicznych sprzedawców roślin ozdobnych, zawodowych ogrodników oraz ich klientów;
 9. uważa, zwłaszcza w perspektywie nadchodzącego lata, że Komisja i państwa członkowskie powinny ostrzegać podróżujących o ryzyku wprowadzenia do UE roślin zakażonych bakterią *Xylella fastidiosa* z państw dotkniętych tą chorobą;
 10. wzywa do udostępnienia wzmocnionych środków zapewniających wykrywanie szkodliwych organizmów w miejscach ich wprowadzania do UE; ponadto zachęca państwa członkowskie do zwiększenia liczby regularnych kontroli w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się bakterii *Xylella fastidiosa* poza strefy wydzielone;

Środa, 20 maja 2015 r.

11. wzywa Komisję do zapewnienia otwartej bazy danych z wykazem instytucji i właściwych organów na szczeblu UE i państw członkowskich w celu wymiany informacji i doświadczeń, w tym najlepszych praktyk, jak również w celu szybkiego powiadamiania właściwych organów i podejmowania koniecznych środków;
 12. wzywa Komisję do opracowania, w przejrzysty sposób, kompleksowych wytycznych dotyczących wdrażania środków zapobiegawczych i środków zwalczania choroby, z wyraźnym wskazaniem ich zakresu i czasu trwania, w oparciu o dotychczasowe doświadczenie i najlepsze praktyki, które mogą być wykorzystywane jako narzędzie wspierające przez właściwe organy i służby w państwach członkowskich;
 13. zwraca się do Komisji, by co roku – lub w dowolnym czasie w przypadku zmiany sytuacji – składała Parlamentowi sprawozdania dotyczące zagrożenia, jakie dla producentów w UE stanowi bakteria *Xylella fastidiosa* oraz inne organizmy niebezpieczne dla produkcji rolnej;
 14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-

Czwartek, 21 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0210

Zimbabwe: sprawa obrońcy praw człowieka Itaia Dzamary**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie Zimbabwe – sprawa obrońcy praw człowieka Itaia Dzamary (2015/2710(RSP))**

(2016/C 353/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Zimbabwe, w szczególności rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając oświadczenia UE w sprawie porwania Itaia Dzamary, wydane na miejscu w dniu 11 marca 2015 r. i 9 kwietnia 2015 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 19 lutego 2014 r. w imieniu UE przez wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, w sprawie przeglądu stosunków UE z Zimbabwe,
 - uwzględniając decyzję Rady 2014/98/WPZiB z dnia 17 lutego 2014 r. ⁽²⁾ i 2015/277/WPZiB z dnia 19 lutego 2015 r. ⁽³⁾, zmieniające decyzję 2011/101/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Zimbabwe,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Urzędu Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 18 stycznia 2013 r. w sprawie niedawnych ataków na obrońców praw człowieka w przededniu wyborów,
 - uwzględniając całościowe porozumienie polityczne podpisane w 2008 r. przez trzy główne partie polityczne: ZANU PF, MDC-T i MDC,
 - uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie Zimbabwe z dnia 23 lipca 2012 r. oraz decyzję wykonawczą Rady 2012/124/WPZiB z dnia 27 lutego 2012 r. ⁽⁴⁾ dotyczącą środków ograniczających wobec Zimbabwe,
 - uwzględniając ratyfikowaną przez Zimbabwe Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z dnia 27 czerwca 1981 r.,
 - uwzględniając konstytucję Zimbabwe,
 - uwzględniając umowę z Kotonu,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 9 marca 2015 r. doniesiono, iż na przedmieściach Harare pięciu niezidentyfikowanych uzbrojonych ludzi porwało Itaia Dzamara, czołowego zimbabweńskiego obrońcę praw człowieka, przywódcę ruchu Occupy Africa Unity Square i dysydenta sprzeciwiającego się rządowi prezydenta Roberta Mugabe; mając na uwadze, że do tej pory nic nie wiadomo o miejscu pobytu porwanego i istnieją poważne obawy o jego bezpieczeństwo i ochronę jego praw;
- B. mając na uwadze, że w miesiącach poprzedzających porwanie Itai Dzamara stanął na czele szeregu pokojowych protestów, będących odpowiedzią na pogarszającą się sytuację polityczną i gospodarczą w Zimbabwe; mając na uwadze, że dwa dni wcześniej Itai Dzamara wystąpił na wiecu politycznym zorganizowanym przez opozycyjną partię Ruch na rzecz Demokratycznej Zmiany – Tsvangirai (MDC-T), wzywając do masowych protestów przeciwko zaostrzającym się represjom i pogarszającej się sytuacji gospodarczej w kraju, apelując do prezydenta Roberta Mugabe o ustąpienie z funkcji i nawołując do reformy systemu wyborczego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0059.⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2014, s. 20.⁽³⁾ Dz.U. L 47 z 20.2.2015, s. 20.⁽⁴⁾ Dz.U. L 54 z 28.2.2012, s. 20.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- C. mając na uwadze, że do chwili obecnej rząd nie wypowiedział się w sprawie zniknięcia Itaia Dzamary, co skłoniło opinię publiczną do podejrzeń, że odpowiedzialność za nie może ponosić państwo; mając na uwadze, że rządząca partia ZANU-PF zaprzecza, jakoby chodziło o wymuszone zaginięcie, i twierdzi, że porwanie zainscenizowały partie opozycyjne;
- D. mając na uwadze, że sąd najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2015 r. nakazał władzom Zimbabwe zorganizować poszukiwanie Itaia Dzamary i co dwa tygodnie informować sąd o rozwoju sytuacji, do czasu ustalenia miejsca pobytu opozycjonisty; mając na uwadze, że wyrok sądu najwyższego został zignorowany przez organy odpowiedzialne za jego wykonanie, a struktury państwowe jeszcze się do niego nie zastosowały;
- E. mając na uwadze, że Itai Dzamara niejednokrotnie był przedmiotem napaści ze strony zwolenników rządzącej partii ZANU-PF i umundurowanych funkcjonariuszy policji; mając na uwadze, że w listopadzie 2014 r. około 20 umundurowanych policjantów zaatakowało Itaia Dzamara w kajdanki i pobiło do nieprzytomności, a także napadło jego prawnika, Kennedy'ego Masiye;
- F. mając na uwadze, że w dniu 27 kwietnia 2015 r. w Harare zatrzymano 11 osób, które wzięły udział w marszu poparcia dla zaginionego Itaia Dzamary; mając na uwadze, że działaczy tych aresztowano i przetrzymywano przez sześć godzin;
- G. mając na uwadze, że po porwaniu żona opozycjonisty, Sheffra Dzamara, wezwała sąd najwyższy w Harare, by nakazał policji i centralnej organizacji wywiadowczej (CIO) rozpoczęcie poszukiwań jej męża; mając na uwadze, że podczas przesłuchań przedstawiciele policji i CIO zaprzeczyli, jakoby wiedzieli cokolwiek o miejscu pobytu Itaia Dzamary; mając na uwadze, że na początku kwietnia Sheffra Dzamara powiadomiła, że stale śledzi ją niezidentyfikowany mężczyzna i że obawia się o swoje życie;
- H. mając na uwadze, że w Zimbabwe obecnie pogarsza się stan poszanowania praw człowieka i zasad demokracji, i stale zgłaszane są przypadki nękania i łamania praw człowieka w odniesieniu do obrońców praw człowieka, dziennikarzy i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w Zimbabwe;
- I. mając na uwadze, że policja często wykorzystuje obowiązujące przepisy, np. ustawę o porządku publicznym i bezpieczeństwie oraz ustawę o dostępie do informacji i ochronie prywatności, zakazując organizowania zgodnych z prawem publicznych zebrań i zgromadzeń;
- J. mając na uwadze, że swoboda zgromadzeń, zrzeszania się i wolność słowa to zasadnicze elementy każdej demokracji;
- K. mając na uwadze, że w lutym 2015 r. UE ponownie zaczęła udzielać pomocy Zimbabwe, przekazując 234 mln EUR na krajowy program orientacyjny mający pomóc Zimbabwe stać się bardziej demokratycznym i zasobnym krajem, podczas gdy Rada Europejska zdecydowała utrzymać niektóre sankcje wobec Zimbabwe; mając na uwadze, że zamrożenie aktywów i zakaz wjazdu do UE obowiązuje już tylko prezydenta Roberta Mugabe, jego żonę i jedno przedsiębiorstwo z sektora obronności; mając na uwadze, że w mocy pozostaje również unijne embargo na broń;
- L. mając na uwadze, że w dniu 16 marca 2013 r. w referendum przyjęto nową konstytucję, deklarując, że jej celem jest oczyszczenie polityki, jednak w praktyce postępy są powolne, a sytuacja w zakresie praw człowieka nadal niepewna;
1. zdecydowanie potępia wymuszone zaginięcie obrońcy praw człowieka Itaia Dzamary i apeluje o jego natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie;
 2. apeluje do rządu Zimbabwe o przyjęcie wszelkich środków niezbędnych do odnalezienia Itaia Dzamary i pociągnięcia wszystkich winnych do odpowiedzialności; wzywa rząd do wykonania w pełni nakazu sądu najwyższego, zgodnie z którym ma rozpocząć poszukiwania Itaia Dzamary;
 3. wzywa władze Zimbabwe do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony jego żonie i rodzinie, kolegom i zwolennikom;
 4. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami organizacji obrońców praw człowieka o narastającej przemocy politycznej i nękanii opozycji politycznej, a także ostrymi restrykcjami i zastraszaniem obrońców praw człowieka, często padających ofiarą pobicia przez policję i aresztowanych pod fałszywymi zarzutami; ubolewa, że od ostatnich wyborów i przyjęcia nowej konstytucji w 2013 r. osiągnięto niewielki postęp w kwestii praworządności, a zwłaszcza w reformach mających poprawić stan poszanowania praw człowieka;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

5. apeluje do władz Zimbabwe o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie doniesień o nadużywaniu siły i innych przypadkach łamania praw człowieka przez policję i urzędników państwowych oraz o rozliczenie ich z popełnionych czynów;
6. przypomina, że rząd Zimbabwe jest ogólnie odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim obywatelom; wzywa władze Zimbabwe do wdrożenia postanowień Powszechnej deklaracji praw człowieka, Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów oraz ratyfikowanych przez Zimbabwe regionalnych instrumentów dotyczących praw człowieka;
7. przypomina, że w całościowym porozumieniu politycznym Zimbabwe zobowiązało się do zapewnienia zgodności prawodawstwa, procedur i praktyk z międzynarodowymi zasadami i prawem dotyczącym praw człowieka, w tym z wolnością zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi;
8. odnotowuje fakt utworzenia w Zimbabwe Komisji Praw Człowieka, ale wyraża zaniepokojenie, że nie dano jej żadnych istotnych możliwości niezależnego działania i osiągania celów dotyczących pilnych zagadnień z dziedziny praw człowieka, z którymi zmagają się kraj;
9. dlatego też wzywa do skoordynowanych działań społeczność międzynarodową, zwłaszcza Południowoafrykańską Wspólnotę Rozwoju; uważa, że ta organizacja regionalna ma do odegrania ważną rolę gwaranta całościowego porozumienia politycznego, z naciskiem m.in. na wdrażanie porozumienia, a w szczególności art. 13, w celu zapewnienia bezstronnego działania policji i innych sił bezpieczeństwa;
10. apeluje do rządu Zimbabwe i prezydenta Roberta Mugabe o wywiązanie się z zobowiązań międzynarodowych i przestrzeganie postanowień umów międzynarodowych podpisanych przez Zimbabwe i gwarantujących poszanowanie praworządności i przestrzeganie praw obywatelskich i politycznych;
11. zwraca się do UE o nasilenie dialogu politycznego w sprawie praw człowieka na podstawie art. 8 umowy z Kotonu, a zwłaszcza o nakłanianie rządu do uchylecia lub odpowiedniej nowelizacji ustawy o porządku publicznym i bezpieczeństwie oraz ustawy o dostępie do informacji i ochronie prywatności, by położyć kres ich wykorzystywaniu do niewłaściwych celów;
12. ubolewa z powodu braku zdecydowanej i egzekwowlanej klauzuli praw człowieka w przejściowej umowie o partnerstwie gospodarczym zawartej z czterema państwami wschodniej i południowej Afryki, w tym z Zimbabwe;
13. odnotowuje decyzję UE o zniesieniu sankcji i popiera ukierunkowane środki utrzymane obecnie wobec prezydenta i jego żony, a także embargo na broń, będące reakcją na sytuację polityczną i stan poszanowania praw człowieka w Zimbabwe;
14. jest zdania, że wspieranie demokracji oraz ochrona praw człowieka i zasad praworządności mają zasadnicze znaczenie, jeśli Zimbabwe ma się stać wolnym i zasobnym krajem;
15. apeluje do delegatury UE w Harare, by nadal oferowała Zimbabwe wsparcie mające poprawić stan poszanowania praw człowieka; podkreśla z naciskiem, że UE musi zagwarantować, że środki finansowe z pomocy rozwojowej dla Zimbabwe rzeczywiście zostaną przeznaczone na zaspokajanie potrzeb mieszkańców, zwłaszcza za pośrednictwem organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a finansowane z tej pomocy reformy polityczne i gospodarcze zostaną rzeczywiście zrealizowane;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, ESDZ, rządowi i parlamentowi Zimbabwe, rządowi państw należących do Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju, Komisji Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz sekretarzowi generalnemu Wspólnoty Narodów.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0211

Dramatyczna sytuacja uchodźców należących do mniejszości etnicznej Rohingya, w tym kwestia masowych grobów w Tajlandii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie dramatycznej sytuacji uchodźców należących do mniejszości etnicznej Rohingya, w tym kwestia masowych grobów w Tajlandii (2015/2711(RSP))

(2016/C 353/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy/Mjanmy i mniejszości etnicznej Rohingya, w szczególności rezolucje z dnia 20 kwietnia 2012 r.⁽¹⁾, z dnia 13 września 2012 r.⁽²⁾, z dnia 22 listopada 2012 r.⁽³⁾ i z dnia 13 czerwca 2013 r.⁽⁴⁾, a także rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie dostępu Mjanmy/Birmy do ogólnych preferencji taryfowych⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie sytuacji uchodźców birmańskich w Tajlandii⁽⁶⁾,
 - uwzględniając oświadczenie agencji ONZ ds. uchodźców (UNHCR) z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie masowych grobów członków społeczności Rohingya w Tajlandii,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych ONZ z 1966 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
 - uwzględniając deklarację Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej w sprawie praw człowieka, a w szczególności jej ust. 13, 15, 16 i 18,
 - uwzględniając apel UNHCR z dnia 15 maja 2015 r. skierowany do władz regionalnych i dotyczący prowadzenia akcji poszukiwawczych i ratunkowych, w którym ostrzeżono przed „potencjalną katastrofą humanitarną,”
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wskutek eskalującego kryzysu regionalnego ocenia się, iż tysiące uchodźców należących do mniejszości etnicznej Rohingya i innych uchodźców w dalszym ciągu znajduje się na łodziach na Morzu Andamańskim i w Cieśninie Malakka, niektórzy z nich opuszczeni przez przemytników z niewielkimi zapasami żywności lub wody, i są oni spychani w głąb morza, jeżeli ich statki wpłyną na wody terytorialne;
- B. mając na uwadze, że w dniach 1 i 4 maja 2015 r. żandarmeria wojskowa odkryła ciała co najmniej 30 muzułmanów pochodzących z mniejszości etnicznej Rohingya w obozie, w którym – jak się przypuszcza – prowadzi się handel ludźmi, zlokalizowanym w dystrykcie Sadao w prowincji Songkhla w pobliżu tajlandzko-malezyjskiej granicy; mając na uwadze, że kilka dni później w innym obozie stwierdzono istnienie co najmniej 5 kolejnych grobów;
- C. mając na uwadze, że społeczność Rohingya wciąż cierpi z powodu prześladowań i dyskryminacji oraz jest nadal arbitralnie pozbawiona obywatelstwa Birmy/Mjanmy, co oznacza, że członkowie tej społeczności są bezpaństwowcami; mając na uwadze, że w dniu 1 kwietnia 2015 r. rząd Birmy unieważnił ich tymczasowe dowody tożsamości, odbierając im prawo głosu w wyborach; mając na uwadze, że bezkarność jest nadal powszechna w przypadku przestępstw oraz zbrodni popełnianych przeciwko tej mniejszości etnicznej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 79.

⁽²⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 145.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0464.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0286.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0228.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 144.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- D. mając na uwadze, że społeczność Rohingya licznie opuszcza Birmę/Mjanmę, od kiedy skierowane przeciw niej akty przemocy z 2012 r. zrównały z ziemią całe miejscowości i pochłonęły setki istnień ludzkich; mając na uwadze, że wiele z tych osób, którym udało się uciec, trafiło w ręce gangów parających się handlem ludźmi, działających w Zatoce Bengalskiej;
- E. mając na uwadze, że według sprawozdania okresowego UNHCR z dnia 8 maja 2015 r. w okresie od stycznia do marca tego roku około 25 000 członków społeczności Rohingya i obywateli Bangladeszu trafiło na pokład łodzi przemytników; mając na uwadze, że jest to prawie dwukrotny wzrost w porównaniu do liczby osób przemyconych w tym samym okresie w 2014 r.;
- F. mając na uwadze, że kilka tysięcy członków mniejszości etnicznej Rohingya uciekło drogą morską, aby uniknąć prześladowań, oraz że setki z nich zginęło na zatopionych łodziach lub w wyniku zepchnięcia do morza;
- G. mając na uwadze, że od chwili rozpoczęcia represji handlarze ludźmi zainteresowali się transportem drogą morską; mając na uwadze, że odnotowuje się coraz więcej przypadków migrantów porzuconych na morzu przez handlarzy;
- H. mając na uwadze, że tysiące członków społeczności Rohingya i innych migrantów jest nadal przemyconych przez Tajlandię i inne kraje regionu przez handlarzy ludźmi – którzy w niektórych przypadkach korumpują lokalne władze tajlandzkie – i przetrzymywanych w nieludzkich warunkach w obozach w dżungli na południu Tajlandii, gdzie padają oni ofiarą tortur, głodzenia i śmiertelnych pobić przez swoich porywaczy w celu wymuszenia okupu od rodziny i krewnych, lub też są sprzedawani jako niewolnicy;
- I. mając na uwadze, że UNHCR wezwała do wspólnej reakcji w obliczu odkrycia masowych grobów społeczności Rohingya w Tajlandii, apelując do państw regionu o zacieśnienie współpracy w celu zwalczania handlu ludźmi oraz przeciwdziałania ich przemytowi, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony ofiarom;
- J. mając na uwadze, że kwestia społeczności Rohingya nie została omówiona podczas niedawnego 26. szczytu ASEAN, który odbył się w dniach 26–28 kwietnia 2015 r. w Malezji;
- K. mając na uwadze, że od 2010 do 2015 r. Dyrekcja Generalna Komisji Europejskiej ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności (ECHO) przekazała około 57,3 mln EUR w ramach pomocy humanitarnej dla osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji w stanie Rakhine; mając na uwadze, że w 2015 r. ECHO finansuje projekty w całym stanie Rakhine w celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb mniejszości Rohingya w północnej części stanu, co obejmuje żywność i żywienie, podstawową opiekę zdrowotną i dostarczanie innych podstawowych artykułów gospodarstwa domowego, a także wspieranie osób przesiedlonych od 2012 r.;
- L. mając na uwadze, że od 2013 r. ECHO przeznaczyła 325 000 EUR na rzecz Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM), aby zapewnić żywność, artykuły pierwszej potrzeby, opiekę zdrowotną i ochronę około 3 000 mężczyzn, kobiet i dzieci należących do mniejszości Rohingya, a zatrzymanych w Tajlandii;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją uchodźców należących do mniejszości etnicznej Rohingya i kryzysem humanitarnym odbywającym się obecnie na pełnym morzu i na wodach terytorialnych między Mjanmą, Bangladeszem, Tajlandią i Indonezją oraz jest zbulwersowany wynikami ustaleń z niedawnych ekshumacji dziesiątek ciał z masowych grobów znalezionych w pobliżu obozów handlu ludźmi na południu Tajlandii; składa kondolencje rodzinom ofiar;
 2. wzywa władze Tajlandii do przeprowadzenia natychmiastowego, pełnego i wiarygodnego dochodzenia w sprawie masowych grobów muzułmanów należących do społeczności Rohingya, w razie potrzeby z pomocą ONZ, aby zapewnić postawienie osób odpowiedzialnych za to okrucieństwo przed wymiarem sprawiedliwości;
 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd Tajlandii uznał istnienie problemu handlu ludźmi w Tajlandii oraz w sąsiadującym regionie, a także problemu udziału niektórych skorumpowanych organów władzy w przemyśle ludzi; wzywa rząd Tajlandii i jego urzędników do położenia kresu wszelkiemu współdziałaniu z grupami przestępczymi przemycającymi członków mniejszości Rohingya i innych migrantów w Tajlandii;
 4. wzywa wszystkie państwa regionu do wzmocnienia współpracy w zakresie przeciwdziałania przemytowi ludzi i handlu ludźmi, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony ofiar; podkreśla ważną rolę, jaką może odegrać w tym względzie ASEAN; zachęca rządy państw regionu do udziału w zbliżającym się posiedzeniu regionalnym w sprawie sytuacji migrantów, które odbędzie się dnia 29 maja 2015 r. w Bangkoku w Tajlandii; z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez ASEAN konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi (ACTIP), która powinna zostać zatwierdzona przez przywódców ASEAN w trakcie roku 2015;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

5. apeluje do wszystkich państw w regionie, by podpisały i ratyfikowały Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców oraz zapewniły przynajmniej tymczasową ochronę osób ubiegających się o azyl należącym do mniejszości Rohingya, a zarazem wspierały rząd Birmy w poszukiwaniu długoterminowych, sprawiedliwych rozwiązań eliminujących głębokie przyczyny konfliktu;
 6. wzywa rząd Birmy/Mjanmy do zmiany polityki i podjęcia wszelkich koniecznych kroków, aby doprowadzić do zaprzestania prześladowania i dyskryminacji mniejszości Rohingya; ponawia swoje wcześniejsze apele o zmianę lub uchylenie Ustawy o obywatelstwie z 1982 r., aby zagwarantować społeczności Rohingya równy dostęp do birmańskiego obywatelstwa;
 7. z zadowoleniem przyjmuje wydane dnia 18 maja 2015 r. i długo oczekiwane oświadczenie rzecznika partii opozycyjnej Aung San Suu Kyi – Narodowej Ligi na rzecz Demokracji (NLD) – zgodnie z którym rząd Republiki Birmy/Mjanmy powinien przyznać obywatelstwo mniejszości Rohingya;
 8. wzywa przywódców Indonezji, Malezji i Tajlandii do uczynienia priorytetu z ratowania życia migrantów i uchodźców, którzy utknęli na statkach w Zatoce Bengalskiej i na Morzu Andamańskim, oraz z zadowoleniem przyjmuje deklarację Malezji i Indonezji z dnia 20 maja 2015 r., w której państwa te zapewniły, że udzielą tymczasowego schronienia migrantom znalezionym na morzu,
 9. z zadowoleniem przyjmuje pomoc Unii Europejskiej i organizacji międzynarodowych, takich jak UNHCR, udzielaną na rzecz mniejszości Rohingya w Mjanmie/Birmie i Tajlandii, a także unijną pomoc humanitarną dla wewnętrznych przesiedleńców w stanie Arakan/Rakhine, dla nieposiadających dokumentów członków mniejszości Rohingya, dla szczególnie narażonych społeczności przyjmujących w Bangladeszu, jak i dla migrantów z mniejszości Rohingya oraz bangladeskich migrantów przetrzymywanych obecnie w imigracyjnych obozach detencyjnych (mężczyźni) i ośrodkach opieki społecznej (kobiety i dzieci) w Tajlandii;
 10. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do zajęcia się tą sprawą na jak najwyższym szczeblu politycznym w jej stosunkach z Tajlandią i Birmą/Mjanmą oraz innymi państwami należącymi do ASEAN;
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Birmy/Mjanmy, rządowi i parlamentowi Tajlandii, sekretarzowi generalnemu Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Międzyrządowej Komisji ASEAN ds. Praw Człowieka, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw człowieka, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi innych państw w regionie.
-

Czwartek, 21 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0212

Suazi: sprawa obrońców praw człowieka Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie Suazi: sprawy obrońców praw człowieka Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu (2015/2712(RSP))**

(2016/C 353/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę z Kotonu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając suazyjską ustawę w sprawie stosunków pracy z 2000 r. (zmienioną),
 - uwzględniając przygotowany przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) program krajowy na rzecz godnej pracy dla Suazi,
 - uwzględniając przeprowadzony przez Radę Praw Człowieka ONZ w dniu 4 października 2011 r. powszechny okresowy przegląd praw człowieka w Suazi,
 - uwzględniając ogólny system preferencji (OSP) UE zatwierdzony przez Parlament Europejski w dniu 31 października 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie UE wydane na 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w dniu 6 czerwca 2014 r.;
 - uwzględniając oświadczenie wydane przez rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniu 30 lipca 2014 r. w sprawie wyroku dla redaktora naczelnego dziennika *The Nation* Bhekiego Makhubu i prawnika zajmującego się prawami człowieka Thulaniego Maseko,
 - uwzględniając rezolucję nr 286 Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów w sprawie wolności wypowiedzi w Królestwie Suazi,
 - uwzględniając oświadczenie UE wydane w Suazi w dniu 1 kwietnia 2014 r. w sprawie niedawnych aresztowań i przetrzymywania w areszcie redaktora naczelnego dziennika *The Nation* Bhekiego Makhubu i prawnika zajmującego się prawami człowieka Thulaniego Maseko,
 - uwzględniając komunikat prasowy z dnia 28 marca 2014 r. wydany przez specjalnego sprawozdawcę Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów ds. wolności wypowiedzi i dostępu do informacji w Afryce w sprawie aresztowania Thulaniego Rudolfa Maseko i Bhekiego Makhubu,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Suazi jest monarchią absolutną znajdującą się pod rządami króla Mswatiego III, który w 1973 r. wprowadził stan wyjątkowy trwający bez przerwy już od 41 lat i który sprawuje niepodzielną władzę nad gabinetem, parlamentem i aparatem sądowym oraz pod którego rządami znacznie pogorszyła się sytuacja praw człowieka i warunki życia oraz zwiększyło chroniczne ubóstwo, a poszanowanie rządów prawa osłabiło się, co pokazało przede wszystkim zdelegalizowanie partii politycznych; mając na uwadze, że łamanie praw podstawowych pracowników stało się częścią systemu oraz mając na uwadze, że w ostatniej dekadzie rząd Suazi naruszał prawa związków zawodowych i prawa człowieka i nie przestrzegał zaleceń MOP w sprawie stosowania jej konwencji nr 87;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- B. mając na uwadze, że Thulani Maseko, prawnik pracujący dla Kongresu Związków Zawodowych Suazi, został aresztowany w dniu 17 marca 2014 r. po tym, jak napisał artykuł krytykujący brak niezawisłości aparatu sądowego w Suazi; mając na uwadze, że w dniu 19 marca 2015 r., po publikacji listu z więzienia obnażającego warunki, w jakich jest przetrzymywany, Maseko został postawiony przed więzienną komisją dyscyplinarną bez obecności obrońcy, a następnie siłą przeniesiony do więziennej izolówki; mając na uwadze, że chociaż odwołał się od tej decyzji, jeszcze nie wyznaczono daty jego przesłuchania w Sądzie Najwyższym;
- C. mając na uwadze, że Bheki Makhubu, felietonista i redaktor naczelny dziennika *The Nation*, uznawanego za jedyną niezależną gazetę w kraju, został aresztowany pod zarzutem „obrazy wymiaru sprawiedliwości” i „lekceważenia sądu” po publikacji artykułu, w którym krytykuje on system sądowy;
- D. mając na uwadze, że w dniu 17 lipca 2014 r. Thulani Maseko i Bheki Makhubu zostali oskarżeni przez Sąd Najwyższy Suazi o lekceważenie sądu i skazani na dwa lata więzienia, wyrok, który wydaje się nieproporcjonalny w porównaniu ze zwyczajową karą – 30 dniu więzienia lub grzywny – jaka jest stosowana w podobnych sprawach; mając na uwadze, że sędzia w procesie, Mpendulo Simelane, został przedstawiony z imienia i nazwiska w jednym z artykułów opublikowanych przez dziennik Maseko; mając również na uwadze, że stanowi to wyraźny konflikt interesów oraz przeszkodę dla uczciwego procesu sądowego;
- E. mając na uwadze, że sądowe prześladowanie krytycznych głosów w Suazi nie ogranicza się do spraw Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu, lecz jest częścią niepokojącego zjawiska ograniczania swobody wypowiedzi w Suazi, gdzie 32 ustawy wprowadzają restrykcje jeśli chodzi o swobodę wypowiedzi i dostęp do informacji, a partie polityczne są zabronione od 1973 r.;
- F. mając na uwadze, że oprócz stawiania swoim krytykom zarzutów lekceważenia sądu, władze Suazi aktywnie stosują ustawę z 2008 r. w sprawie zwalczania aktów terroryzmu (STA) oraz ustawę z 1938 r. w sprawie podburzania i działalności wywrotowej (ustawa SSA) w celu zastraszania działaczy i ograniczania wykonywania prawa do swobody wypowiedzi, stowarzyszeń i pokojowych zgromadzeń; mając również na uwadze, że na mocy ustawy SSA władze zaczęły również we wrześniu 2014 r. czynności procesowe przeciwko Thulanemu Maseko pod zarzutem podburzania, który po raz pierwszy postawiono mu w 2009 r.; mając na uwadze, że organizacje międzynarodowe potępiły postanowienia ustawy STA jako niezgodne z wielu powodów ze zobowiązaniami Suazi dotyczącymi praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że w kwietniu 2014 r. aresztowano siedem osób i postawiono im zarzut terroryzmu jedynie za noszenie T-shirtów z nadrukami o politycznym charakterze; mając na uwadze, że w swoim przemówieniu w Parlamencie w dniu 7 sierpnia 2014 r. premier Suazi Barnabas Sibusiso Dlamini powiedział, iż dwóch liderów związków, którzy wzięli udział w afrykańskim szczycie w Waszyngtonie DC powinno zostać uduszonych za krytykowanie rządu i że jedynie uznane związki powinny móc świętować dzień pierwszego maja;
- H. mając na uwadze, że w dniu 8 października 2014 r. Winnie Magagula, suazyjska minister pracy i zabezpieczeń społecznych, zawiesiła działalność wszystkich federacji, ze skutkiem natychmiastowym, rozwiązując Kongres Związków Zawodowych Suazi (TUCOSWA), Połączone Związki Zawodowe Suazi (ATUSWA), Federację Suazyjskich Pracodawców i Izby Handlowej (FSE&CC) oraz wiele innych statutowych organów; mając również na uwadze, że ratyfikowany przez rząd Suazi art. 5 konwencji MOP nr 87 w sprawie swobody stowarzyszeń uznaje prawo organizacji pracowniczych do przyłączania się do wybranych przez nie federacji i konfederacji;
- I. mając na uwadze, że rząd Suazi całkowicie zignorował zalecenia i wielokrotne apele międzynarodowego ruchu związków zawodowych o przestrzeganie praw zagwarantowanych międzynarodowymi konwencjami ratyfikowanymi przez Suazi, w szczególności konwencją MOP nr 87, a wręcz całkowicie zawiesił prawo pracowników do wolności stowarzyszeń i do prowadzenia działalności związkowej;
- J. mając na uwadze, że po odbyciu misji wyjaśniającej w Suazi zorganizowanej przez Międzynarodową Konfederację Związków Zawodowych (ITUC) w dniach 14–16 maja 2015 r. mającej na celu przeprowadzenie oceny postępów jeśli chodzi o swobodę stowarzyszeń oraz spotkania z działaczami politycznymi i obrońcami praw człowieka, TUCOSWA został ostatecznie ponownie zarejestrowany; mając na uwadze, że pomimo to władze nie dały gwarancji, iż nie będą ingerować w działalność i organizację związków zawodowych, a na spotkaniach związków pojawiała się policja;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- K. mając na uwadze, że w dniu 15 lipca 2014 r. UE zakończyła negocjacje w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym z grupą EPA Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) (w tym ze Suazi), która ma zostać przedstawiona do ewentualnego zatwierdzenia przez Parlament Europejski w drugiej połowie 2015 r.;
- L. mając na uwadze, że w listopadzie 2014 r. Suazi straciło preferencyjną umowę handlową z USA wynikającą z AGOA (African Growth and Opportunity Act), po tym jak rząd nie przeprowadził reform, które dobrowolnie zgodził się przeprowadzić w 2013 r., w tym nie rozwiązał kwestii swobody stowarzyszeń, zgromadzeń i wypowiedzi, o czym świadczy aresztowanie Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu, oraz nie zmienił ustawy w sprawie zwalczania terroryzmu, ustawy w sprawie porządku publicznego ani ustawy w sprawie stosunków pracy;
- M. mając na uwadze, że w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju UE przeznaczyła 62 mln EUR na krajowy program indykatywny na lata 2014–2020, którego priorytety obejmują promowanie dobrego sprawowania władzy, przejrzystości, odpowiedzialności, niezawisłości aparatu sądowego, praworządności i zwiększenie bezpieczeństwa;
1. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu, biorąc pod uwagę, że ich uwięzienie jest bezpośrednio związane z wykonywaniem przez nich prawa do swobody wypowiedzi i opinii; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów sumienia i więźniów politycznych, w tym Mario Masuku, lidera ruchu People's United Democratic Movement, i Maxwella Dlamini, sekretarza generalnego Suazyjskiego Kongresu Młodych; potępia surowe warunki, w jakich przetrzymywani są obaj więźniowie, i wzywa władze Suazi do zagwarantowania ich integralności fizycznej i psychicznej bez względu na sytuację;
 2. przypomina o powziętych przez Suazi w ramach umowy z Kotonu zobowiązaniach do poszanowania zasad demokracji, praworządności i praw człowieka, które obejmują swobodę wypowiedzi i wolność mediów; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu erozji demokracji i praw podstawowych w Suazi oraz coraz bardziej brutalnych odpowiedzi rządu na krytykę;
 3. zauważa, że wyrok wydany na Thulaniego Maseko i Bhekiego Makhubu jest znacznie surowszy niż inne wyroki w podobnych sprawach i uważa to za wyraźną próbę uciszenia tych działaczy i odstraszenia innych, co potwierdził w wypowiedzi sędzia w tej sprawie; zwraca się do rządu Suazi o natychmiastowe zaprzestanie zastraszania przez władze dziennikarzy, prawników, niezależnych sędziów, przedstawicieli związków zawodowych i parlamentarzystów, którym grożono przemocą, aresztowaniem, ściganiem i wywierano na nich inne formy nacisku za to, że bronili praw człowieka, poszanowania prawa czy opowiadali się za reformami politycznymi;
 4. wzywa rząd Suazi do rozpoczęcia realnego dialogu ze związkami na temat reform prawnych, które zagwarantują poszanowanie praw pracowniczych zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami;
 5. wzywa władze Suazi do przedsięwzięcia konkretnych środków na rzecz poszanowania i promowania swobody wypowiedzi, zagwarantowania demokracji i pluralizmu oraz ustanowienia ram prawnych umożliwiających rejestrację, działalność i pełne uczestnictwo partii politycznych, zgodnie z międzynarodowymi i regionalnymi zobowiązaniami w zakresie praw człowieka oraz Konstytucją Suazi, w szczególności jej art. 24;
 6. podkreśla, że niezależność aparatu sądowego jest podstawową zasadą demokracji, która musi być przestrzegana;
 7. uważa, że uwięzienie działaczy politycznych i zakazanie działalności związków zawodowych stoi w wyraźnej sprzeczności ze zobowiązaniami powziętymi przez Suazi w ramach umowy z Kotonu do poszanowania demokracji, praworządności i praw człowieka oraz w ramach rozdziału dotyczącego trwałego rozwoju Umowy o partnerstwie gospodarczym Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju, gdzie poparcie Parlamentu Europejskiego będzie zależało od poszanowania powziętych zobowiązań, w tym zobowiązania do przestrzegania międzynarodowych konwencji, w szczególności norm MOP, takich jak konwencja nr 87 i 98;
 8. przypomina, że UE przyznaje Suazi preferencje handlowe w ramach system GSP, aby dostarczyć bodźców handlowych w celu zagwarantowania poszanowania podstawowych praw człowieka i pracy oraz dobrego sprawowania rządów; uważa, że zakazanie działalności związków zawodowych i uwięzienie przeciwników politycznych jest sprzeczne z tymi celami;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

9. wzywa zatem Komisję, by wywiązała się ze swojego obowiązku monitorowania poszanowania przez Suazi konwencji dotyczących praw człowieka, pracy i środowiska w ramach systemu GSP oraz by wszczęła dochodzenie celem ustalenia, czy miało miejsce poważne i systematyczne naruszanie praw pracy chronionych w ramach systemu GSP;

10. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi Suazi, rządowi państw członkowskich Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej, Międzynarodowej Organizacji Pracy, Unii Afrykańskiej i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0213

Wdrażanie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa) (2014/2220(INI))

(2016/C 353/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wdrażanie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa),
- uwzględniając roczne sprawozdanie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dla Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (12094/2014), zwłaszcza części dotyczące europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO),
- uwzględniając art. 2 i 3 oraz tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), zwłaszcza jego art. 21, 24 i 36,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19-20 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje międzyparlamentarnej konferencji ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dnia 4 kwietnia i 7 listopada 2014 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie”, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r., oraz sprawozdanie na temat jej wdrażania pt. „Utrzymanie bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie”, zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 11–12 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dnia 25 listopada 2013 r. i 18 listopada 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie z postępów we wdrażaniu konkluzji Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., przedstawione w dniu 7 lipca 2014 r. przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i szefową Europejskiej Agencji Obrony,
- uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel i Komisji w sprawie kompleksowego podejścia UE do konfliktów i kryzysów zewnętrznych oraz powiązane z nim konkluzje Rady z dnia 12 maja 2014 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat pt. „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń”, a także powiązane z nim konkluzje Rady z dnia 25 czerwca 2013 r. i ramy polityki UE w zakresie cyberobrony przyjęte w dniu 18 listopada 2014 r.,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego z dnia 24 czerwca 2014 r. oraz plan działania towarzyszący strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego z grudnia 2014 r.,

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- uwzględniając decyzję Rady z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie ustaleń dotyczących zastosowania przez Unię klauzuli solidarności,
- uwzględniając ramy polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności, przyjęte w dniu 18 listopada 2014 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2013 r. pt. „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” (COM(2013)0542) oraz plan działania z dnia 24 czerwca 2014 r. (COM(2014) 0387),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywę 2004/17/WE i 2004/18/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje na temat wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, zwłaszcza rezolucje z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽³⁾ oraz w sprawie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego ⁽⁴⁾, a także rezolucje z dnia 12 września 2013 r. w sprawie morskiego wymiaru wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽⁵⁾ oraz w sprawie struktur wojskowych UE: stan obecny i przyszłe perspektywy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberobrony ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie kompleksowego podejścia UE i jego skutków dla spójności działań zewnętrznych UE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 13 czerwca 2013 r. dla wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także dla Rady i Komisji w sprawie przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ w roku 2013 ⁽⁹⁾ oraz uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. dotyczące przeglądu ESDZ z 2013 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając art. 132 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0054/2015),

Ogólna sytuacja w zakresie bezpieczeństwa

1. jest zdania, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Unii Europejskiej i w jej wschodnim i południowym sąsiedztwie jest coraz bardziej niestabilna i niepewna z powodu wielu długoterminowych i pojawiających się nowych wyzwań; uważa, że konflikt we wschodniej Ukrainie, konflikty w Syrii i Iraku – z coraz silniejszą organizacją terrorystyczną ISIS (Państwo Islamskie) – kryzys libijski i zagrożenie terrorystyczne w Afryce (szczególnie w regionie Sahelu i Rogu Afryki oraz w Libii) zagrażają bezpośrednio bezpieczeństwu Unii; uważa ponadto, że ukierunkowanie amerykańskiej dyplomacji bardziej na Azję i Pacyfik oraz konsekwencje kryzysu finansowego dla budżetów na obronę i zdolności państw członkowskich uwypuklają tylko, że Unia i państwa członkowskie muszą przyjąć na siebie większą odpowiedzialność za własne bezpieczeństwo i obronę; podkreśla, że UE będzie w stanie skutecznie sprostać wspomnianym wyżej nowym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa tylko dzięki współpracy między jej strukturami a państwami członkowskimi w ramach wspólnych i prawdziwie skoordynowanych wysiłków w kontekście WPZiB/WPBiO;

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0513.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0514.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0380.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0381.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0457.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0286.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0278.

⁽¹⁰⁾ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_pl.pdf

Czwartek, 21 maja 2015 r.

2. jest zdania, że obecny stopień zagrożenia na granicach UE i w jej bliskim sąsiedztwie jest niespotykany od powstania EPBiO/WPBiO pod koniec lat 90.; wyraża zaniepokojenie tym, że Unia nie jest w stanie działać w sposób skoordynowany i odgrywać decydującej roli w kontekście każdego z tych zagrożeń i że zbyt często jest ograniczona do polegania na inicjatywach któregoś państwa członkowskiego lub ich grupy bądź na sojuszach ad hoc, w których odgrywa tylko rolę marginalną lub wspierającą;

3. uważa, że Unia i jej państwa członkowskie muszą się pilnie dostosować do tych nowych wyzwań z zakresu bezpieczeństwa, zwłaszcza poprzez skuteczne wykorzystywanie istniejących narzędzi WPBiO, również poprzez wzmocnienie powiązań tych narzędzi z narzędziami UE w zakresie spraw zagranicznych, z pomocą humanitarną i polityką rozwoju, poprzez sprawniejszą koordynację działań krajowych i łączenie zasobów oraz w stosownych przypadkach poprzez pragmatyczne i elastyczne stosowanie nowych mechanizmów wyrażania solidarności europejskiej; podkreśla, że granice między bezpieczeństwem zewnętrznym i wewnętrznym coraz bardziej się zacierają; apeluje zatem o większą spójność między instrumentami zewnętrznymi i wewnętrznymi oraz o ściślejszą współpracę i koordynację między państwami członkowskimi, zwłaszcza w zakresie zwalczania terroryzmu, przestępczości zorganizowanej, cyberobrony i migracji, pod przewodnictwem wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel;

4. podkreśla, że o sile i wadze Unii Europejskiej świadczy jej zdolność do mobilizowania zasobów i jednoczesnego uruchamiania szerokiego wachlarza instrumentów dyplomatycznych, bezpieczeństwa, obrony, gospodarczych, handlu, rozwojowych i humanitarnych przy pełnym poszanowaniu postanowień Karty Narodów Zjednoczonych; podkreśla, że wojskowe i cywilne instrumenty WPBiO stanowią integralną część tego kompleksowego podejścia;

Od posiedzenia Rady w grudniu 2013 r. do czerwca 2015 r.: WPBiO rzeczywście priorytetowa?

5. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., w których uznano konieczność poprawienia skuteczności, widoczności i oddziaływania WPBiO oraz przyspieszenia rozwoju zdolności i umocnienia europejskiego przemysłu obronnego;

6. zwłaszcza w kontekście coraz bardziej niestabilnej sytuacji zewnętrznej ubolewa nad tym, że impuls polityczny nadany w 2013 r. nie przełożył się na zacieśnienie współpracy i na szybkie wprowadzenie istotnych praktycznych środków odpowiadających zadeklarowanym ambitnym celom; jest zdania, że Unia nie dysponuje dziś wystarczającymi niezbędnymi środkami operacyjnymi, przemysłowymi i w zakresie zdolności, umożliwiającymi jej odgrywanie decydującej roli w zarządzaniu kryzysami międzynarodowymi i zapobieganiu im oraz manifestowanie swojej niezależności strategicznej i interesów strategicznych, zgodnie z wartościami i normami zapisanymi w art. 21 Traktatu z Lizbony; wzywa państwa członkowskie do pilnego podjęcia konkretnych działań;

7. z zadowoleniem przyjmuje nominację Federiki Mogherini na stanowisko nowej wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje jej pierwsze oświadczenia i decyzję o przewodniczeniu posiedzeniom Rady do spraw Zagranicznych i Obrony, ponieważ świadczą one o wadze, jaką przywiązuje ona do WPBiO; wyraża nadzieję, że jej wystąpienia nadadzą pozytywny impuls rozwojowi WPBiO; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby odgrywała wiodącą rolę w pracach na rzecz dalszego wdrażania WPBiO oraz wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania europejskich zdolności obronnych; wzywa Komisję, aby kontynuowała pracę grupy zadaniowej ds. obrony na szczeblu komisarzy, pod przewodnictwem wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, w celu zagwarantowania politycznego kierownictwa i nadzoru;

8. spodziewa się, że do posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r., które będzie znów poświęcone kwestiom obrony, państwa członkowskie i instytucje UE będą mogły przyjąć konkretne środki odpowiadające zobowiązaniom podjętym w grudniu 2013 r.; wyraża zadowolenie w związku z potwierdzeniem przez szefów państw, że posiedzenie Rady ds. Obrony odbędzie się w dniach 25–26 czerwca 2015 r., i wzywa ich do krytycznej oceny niewielkiego stopnia wdrożenia oraz do zwiększenia presji na biurokrację związaną z obroną w celu wdrożenia decyzji podjętych w grudniu 2013 r. na najwyższym szczeblu politycznym; podkreśla, że na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. trzeba zachęcić oporne państwa członkowskie do przeznaczania większych środków na obronę oraz skoncentrować starania na tych obszarach zarządzania kryzysowego, w których UE mogłaby przynieść faktyczną wartość dodaną;

9. uważa, że na zbliżającym się posiedzeniu Rady Europejskiej dotyczącym kwestii obrony powinno się podjąć decyzje prowadzące do zwiększenia zdolności Unii i państw członkowskich w zakresie obrony terytorialnej, w pełnej komplementarności z działaniami NATO, oraz w zakresie zdolności reagowania na wyzwania związane z bezpieczeństwem wewnętrznym, a także prowadzące do opracowania zdolności mobilnych niezbędnych dla zapewnienia istotnego wkładu UE w zarządzanie kryzysowe, do wzmocnienia Europejskiej Agencji Obrony i europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego oraz do opracowania kompleksowej koncepcji bezpieczeństwa zapewniającej integrację wewnętrznych i zewnętrznych wymiarów bezpieczeństwa;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

Misje i operacje WPBiO

10. jest zaniepokojony tym, że w ostatnich operacjach cywilnych i wojskowych w ramach WPBiO nadal widać braki strukturalne odnotowywane już od wielu lat, a mianowicie nieskuteczność natychmiastowej reakcji na działania cywilne i wojskowe, długie i sztywne procesy decyzyjne, konieczność większej solidarności państw członkowskich w zakresie finansowania misji, mandaty misji niedostosowane do środowiska operacyjnego, ograniczenia budżetowe, problem z formowaniem sił oraz brak reaktywności logistycznej i środków finansowych;

11. uważa, że kwestia finansowania misji i operacji WPBiO ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia przyszłości tej polityki; wyraża ubolewanie w związku z tym, że debata na ten temat, rozpoczęta na posiedzeniu Rady w grudniu 2013 r., nie przyniosła jak na razie żadnej konkretnej propozycji; apeluje o to, by w ramach mechanizmu ATHENA systematycznie finansowano wydatki związane z realizacją operacji i misji WPBiO, zwłaszcza jeśli chodzi o użycie grup bojowych UE, infrastrukturę potrzebną do zakwaterowania sił, wydatki związane z uruchomieniem punktów, przez które oddziały wkraczają na teatr działań, a także – o ile to konieczne – rezerwy żywności i paliwa; apeluje również o to, by wykorzystywać ten sam mechanizm do zarządzania środkami finansowymi przekazanymi przez państwa członkowskie w ramach stosunków dwustronnych, państwa trzecie czy organizacje międzynarodowe, co umożliwi im finansowy udział w danej operacji, oraz, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wspierać udział państw trzecich w operacjach i misjach reagowania kryzysowego UE;

12. zachęca do dalszych działań na rzecz sprawniejszego udostępniania środków finansowych na misje cywilne oraz do uproszczenia procedur decyzyjnych i uzgodnień wykonawczych; w tym kontekście jest zdania, że Komisja powinna wprowadzić w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 210 rozporządzenia finansowego, specjalne przepisy o zamówieniach dotyczące środków zarządzania kryzysowego w ramach WPBiO umożliwiające szybkie i elastyczne przeprowadzanie działań;

13. wzywa do stworzenia mechanizmu finansowania wstępnego umożliwiającego wsparcie państw członkowskich wyrażających wolę uczestniczenia w misji WPBiO i ponoszenia związanych z tym kosztów, za sprawą którego podjęcie decyzji o rozpoczęciu misji zostałyby ułatwione;

14. podkreśla, że wkład UE w bezpieczeństwo międzynarodowe, zarządzanie kryzysowe i utrzymywanie pokoju, poprzez unijne misje i operacje cywilne i wojskowe, stanowi ważny element kompleksowego podejścia Unii; zauważa, że misje cywilne i wojskowe realizowane przez UE od 2009 r. są zbyt często opracowane z myślą o zapewnieniu widoczności Unii podczas danego kryzysu, a nie jako strategiczny instrument uruchamiany po dogłębnej analizie i szczegółowym planowaniu; jest zdania, że misje te – prowadzone w terenie przez załogi, których profesjonalizm i oddanie zasługują na podkreślenie i uznanie – powinny być prawdziwymi, skutecznymi i wykorzystywanymi w odpowiedzialny sposób narzędziami politycznymi, wpisującymi się w globalną strategię działania, zwłaszcza w sąsiedztwie UE; popiera trwający przegląd struktur zarządzania kryzysowego w ramach ESDZ; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawicielkę do znacznego zwiększenia efektywności istniejących struktur, między innymi poprzez ograniczenie liczby struktur równoległych, tak aby struktury te mogły reagować szybciej i we właściwszy sposób na pojawiające się kryzysy;

15. uważa, że ważnym aspektem powodzenia misji jest odpowiedni i wykwalifikowany personel stosownie przeszkolony oraz posiadający umiejętności i cechy przywódcze;

16. zastanawia się na przykład nad zasadnością rozpoczęcia i kontynuowania misji pomocy granicznej w Libii (EUBAM Libya) w kontekście instytucjonalnym i w zakresie bezpieczeństwa, który nigdy nie umożliwił realizacji podstawowych celów tej misji, jakie zostały określone; wzywa do dokonania ponownej oceny potrzeb w odniesieniu do Libii w świetle ostatnich niepokojących zmian w celu właściwego rozwiązania problemów dotyczących bezpieczeństwa, w tym związanych z wysiłkami na rzecz zwalczania terroryzmu w Mali i regionie Sahelu;

17. uważa, że powinno się dokonać oceny skuteczności aktualnych siedemnastu misji zagranicznych UE;

18. biorąc pod uwagę sytuację w Strefie Gazy, wyraża również ubolewanie w związku z tym, że dyskusje w Radzie dotyczące Misji Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) wciąż nie przyniosły rezultatu; wnosi o reaktywowanie tej misji i o ponowne rozważenie jej mandatu, zasobów ludzkich i środków finansowych, tak by mogła ona uczestniczyć w kontrolowaniu granic Strefy Gazy z Egiptem i Izraelem;

19. z zadowoleniem przyjmuje wszechstronne zaangażowanie UE w regionie Rogu Afryki, w tym w ramach misji WPBiO oraz operacji EUTM Somalia, EUNAVFOR Atalanta i EUCAP Nestor; w tym kontekście zauważa, że działania w ramach EUCAP Nestor prowadzone są w złożonym otoczeniu instytucjonalnym i operacyjnym przy obecności podmiotów międzynarodowych, w tym UE; w związku z tym wzywa Radę i ESDZ do zracjonalizowania celów misji;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

20. wyraża nadzieję, że dwie misje cywilne zapoczątkowane w tym roku – misja Rady na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) oraz misja na rzecz wsparcia sił bezpieczeństwa wewnętrznego w Mali (EUCAP Sahel Mali) – skutecznie wypełnią swoje mandaty i skoncentrują się na jasno określonych, wymiernych i trwałych celach;

21. odnotowuje istnienie od czerwca 2013 r. magazynu, który ma umożliwiać szybkie udostępnianie środków niezbędnych podczas misji cywilnych WPBiO; uważa, że aby magazyn ten był skutecznie wykorzystywany, nie powinien zależeć od decyzji Komisji, ale powinien nim dysponować szef danej misji, który będzie go używał w zależności od zidentyfikowanych przez siebie potrzeb; domaga się przygotowywania corocznego sprawozdania z działalności tego magazynu, aby móc właściwie ocenić jego wartość dodaną w zakresie zapewniania szybkiej realizacji misji cywilnych;

22. z zadowoleniem przyjmuje trwające analizy dotyczące utworzenia wspólnego centrum usług, które skupiałyby środki dla misji cywilnych WPBiO i umożliwiałyby skuteczniejsze rozmieszczanie misji; wzywa do utworzenia wspólnego centrum usług; uważa, że najskuteczniejszym rozwiązaniem byłoby dysponowanie jedną strukturą instytucjonalną w ESDZ, skupiającą i racjonalizującą usługi dla misji cywilnych (zasoby ludzkie, informatyczne, logistyczne itp.), które są dziś rozproszone po różnych misjach;

23. stwierdza, że operacje wojskowe w ramach WPBiO to coraz częściej misje skoncentrowane na szkoleniu sił zbrojnych (EUTM Mali i EUTM Somalia); z zadowoleniem przyjmuje decyzję w sprawie przeprowadzenia tych operacji, ale wymaga dostosowania ich mandatu do okoliczności każdej konkretnej sytuacji; uważa, że formowane jednostki muszą być całkowicie operacyjne, tj. ze zdolnością do podejmowania działań ofensywnych; wyraża ubolewanie w związku z tym, że teraz rzadko rozważa się misje z mandatem wykonawczym; uważa, że z uwagi na stałe zagrożenie w sąsiedztwie Unii nie może sobie ona pozwolić na koncentrowanie się wyłącznie na instrumentach ukierunkowanych na sytuacje pokryzysowe czy na wspieranie wychodzenia z kryzysu, ale raczej musi móc działać na wszystkich etapach zarządzania kryzysowego, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych;

24. ubolewa nad utrzymującymi się problemami z formowaniem sił, napotkanymi przy rozpoczynaniu misji wojskowych; zauważa, że z wyjątkiem EUTM Mali, która może liczyć na rzeczywisty udział 23 państw członkowskich, każda z operacji wojskowych realizowanych obecnie przez UE dotyczy maksymalnie jedynie sześciu państw członkowskich; zachęca państwa członkowskie, aby w przypadku dostępności wymaganych zdolności krajowych, angażowały więcej sił w operacje; podkreśla potrzebę przyjęcia wspólnego podejścia opartego na współpracy do rozwiązywania problemów związanych z tworzeniem sił; z zadowoleniem przyjmuje udział państw trzecich, który świadczy o żywotności partnerstw w ramach WPBiO; wzywa państwa członkowskie, aby wykazywały większą chęć do udziału w działaniach wojskowych UE oraz wносиły swój wkład, w ramach takiego zaangażowania, proporcjonalnie do posiadanych zasobów i zdolności;

25. zważywszy że zarówno misje cywilne (EUCAP), jak i wojskowe (EUTM) Unii koncentrują się na szkoleniach, uważa, że należy wprowadzić politykę strukturalną mającą na celu utrwalenie tych misji i przypisanie im skutecznych mandatów i celów stosownych do sytuacji, z którą mają do czynienia, a także zapewnienie wsparcia budżetowego i materialnego; uważa, że taka nowa polityka, która wpisałaby się w unijne ramy współpracy i rozwoju, umożliwiłaby realizację aktualnych prac dotyczących inicjatyw „Train and Equip” i „E21” mających na celu umocnienie zdolności państw trzecich (wyposażenie, broń, infrastruktura, wynagrodzenia), aby dysponowały one operacyjnymi siłami zbrojnymi; w tym względzie zachęca Komisję do rozważenia innowacyjnych źródeł finansowania;

26. odnotowuje wyrażoną w listopadzie 2013 r. przez Radę wolę umocnienia modułowości i elastyczności grup bojowych UE, aby można je było wykorzystywać do każdego rodzaju zadań w ramach zarządzania kryzysowego; zwraca jednak uwagę, że jak na razie jedynym i bardzo ograniczonym postępowaniem było rozważenie strategicznego transportowania grup bojowych do teatrów działań za pośrednictwem mechanizmu ATHENA; uznaje, że brak konstruktywnego podejścia państw członkowskich stał się przeszkodą polityczną i operacyjną uniemożliwiającą działanie grup bojowych;

27. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne przesłanie ostatniego nieformalnego posiedzenia Rady poświęconego kwestiom obrony, dotyczące przeanalizowania możliwości oferowanych przez art. 44 Traktatu UE; niemniej jednak ubolewa nad tym, że rozbieżne opinie na ten temat uniemożliwiły jak na razie jakiekolwiek postępy dotyczące warunków stosowania tego artykułu; jest zdania, że wprowadzenie w życie art. 44 umożliwiłoby znaczne poprawienie elastyczności i szybkości działania Unii, a zatem jej zdolności do stawiania czoła zagrożeniom, jakie ją otaczają; wzywa państwa członkowskie, które nie są zainteresowane lub nie mają środków umożliwiających udział w operacjach WPBiO, do zajęcia konstruktywnego stanowiska, umożliwiając działanie tym, którzy sobie tego życzą;

28. zwraca się ponadto do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, aby przeanalizowała możliwości oferowane przez inne odpowiednie artykuły Traktatu z Lizbony, w szczególności te, w których mowa o funduszu początkowym (art. 41 TUE), stałej wzmocnionej współpracy (art. 46 TUE), klauzuli solidarności (art. 222 TFUE) oraz klauzuli wzajemnej obrony (art. 42 TUE);

Czwartek, 21 maja 2015 r.

29. apeluje o poważne rozważenie możliwości wykorzystywania – z poszanowaniem niezbędnej modułowości – utworzonych wielostronnych sztabów wojskowych, które dowiodły swojej skuteczności w terenie, jak Eurocorps w Strasburgu;

30. wyraża zdziwienie ciągłym brakiem na szczęblu unijnym wspólnej strategii na rzecz reagowania na nowe wyzwania z perspektywy bezpieczeństwa UE; z zadowoleniem przyjmuje, że Rada zamierza rozpocząć proces strategicznej refleksji nad wyzwaniami stojącymi przed polityką zagraniczną i bezpieczeństwa oraz możliwościami z nią związanymi oraz że wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel zamierza się zaangażować w ten proces; przypomina, że proces ten ma na celu opracowanie nowej wspólnej europejskiej strategii bezpieczeństwa, aby opracować nowe scenariusze geostrategiczne, zagrożenia i globalne wyzwania, które się pojawiły, a także ma na celu zdefiniowanie działań, jakie podjąć może UE w odpowiedzi na te zagrożenia i wyzwania, zwłaszcza w ramach WPZB i WPBiO; wzywa ponadto wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zainicjowania szeroko zakrojonego procesu opracowania jeszcze bardziej ambitnej białej księgi na temat bezpieczeństwa i obrony w Europie w celu racjonalizacji ambicji strategicznych UE oraz usprawnienia procesów rozwijania zdolności; oczekuje na przyszły komunikat wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel zawierający ocenę wpływu zmian na globalne środowisko i określający wynikające stąd dla UE wyzwania i możliwości;

31. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie dnia 18 listopada 2014 r. ram polityki UE w zakresie cyberobrony wskazujących pięć obszarów priorytetowych dla cyberobrony w kontekście WPBiO i wyjaśniających role poszczególnych podmiotów; z zadowoleniem przyjmuje cel tych ram, jakim jest wspieranie rozwoju potencjału krajowego w zakresie cyberobrony i zwiększenie ochrony sieci łączności wykorzystywanych przez instrumenty WPBiO; podkreśla znaczenie osiągnięcia przez państwa członkowskie wspólnego poziomu bezpieczeństwa cybernetycznego, aby poczynić odpowiednie postępy we współpracy dotyczącej cyberobrony i umocnić zdolności w odniesieniu do ataków cybernetycznych i cyberterrorystycznych, a także wyraża nadzieję, że ten plan działania zapoczątkuje bardziej systematyczną integrację zagadnień cyberobrony w ramach strategii bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich, jak również pozwoli zdobyć świadomość wyzwań związanych z cyberobroną na szczęblu instytucji unijnych; ponadto wzywa do utworzenia spójnej strategii europejskiej na rzecz zabezpieczenia krytycznej (cyfrowej) infrastruktury przed atakami cybernetycznymi, chroniąc przy tym cyfrowe prawa i swobody obywatelskie oraz promując je; biorąc pod uwagę trudności związane z przypisaniem ataków cybernetycznych i konieczność niezbędnej i proporcjonalnej reakcji we wszystkich kontekstach, przypomina o konieczności zapewnienia większej jasności i odpowiednich ram prawnych;

32. wskazuje na bezpośrednie zagrożenie w dziedzinie cybernetycznej i podkreśla potrzebę zapewnienia odporności UE na kryzys cybernetyczny i jej gotowości do radzenia sobie z tym kryzysem również w kontekście WPBiO, w związku z czym zachęca państwa członkowskie do niezwłocznego, znacznego rozwijania ich zdolności w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego; podkreśla konieczność inwestowania w wysoce wykwalifikowany kapitał ludzki oraz w badania naukowe i innowacje; podkreśla konieczność synergii i uzupełniania się cywilnych i wojskowych obszarów bezpieczeństwa cybernetycznego oraz obrony w UE; zwraca uwagę na znaczenie poprawy współpracy w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego z NATO;

33. podkreśla, jak ważna jest współpraca UE z instytucjami międzynarodowymi w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, zwłaszcza z ONZ, NATO, UA i OBWE; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wydane na szczycie NATO w Walii we wrześniu 2014 r., w którym potwierdzono wsparcie dla rozwijania WPBiO; oczekuje podjęcia środków mających na celu wzmocnienie obu organizacji;

Zdolności

34. uważa, że skutki kryzysu gospodarczego i finansowego z 2008 r. spowodowały ograniczenia w narodowych budżetach na obronę i że ograniczenia te wprowadzono bez jakiejkolwiek koordynacji między państwami członkowskimi, co zagrożiło niezależności strategicznej Unii i zdolności państw członkowskich do zaspokajania potrzeb ich sił zbrojnych w zakresie zdolności i wpłynęło niekorzystnie na obowiązki i potencjał Unii jako globalnego gwaranta bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie wprowadzenia wśród państw członkowskich wczesnego planowania na rzecz strategicznych inwestycji w zakresie zakupów i remontów sprzętu;

35. jest głęboko przekonany, że w żywotnym interesie UE leży zagwarantowanie bezpiecznych, otwartych i ekologicznych warunków na morzu, które umożliwią swobodny przepływ towarów i osób, a także pokojowe, legalne, uczciwe i zrównoważone korzystanie z bogactw oceanów; wierzy, że powinno się zatem dalej rozwijać cywilne i wojskowe ramy instytucjonalne Unii w celu wdrożenia strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego; zauważa, że większość strategicznych aktywów, krytycznej infrastruktury i zdolności znajduje się pod kontrolą państw członkowskich oraz że chęć państw członkowskich do zacieśniania współpracy ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa europejskiego;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

36. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie podczas posiedzenia Rady w dniu 18 listopada 2014 r. ram politycznych dla systematycznej i długotrwałej współpracy w zakresie obrony, które opierają się na konwergencji procesów planowania zdolności oraz na wymianie informacji; podkreśla, że w tym celu państwa członkowskie powinny nadal wdrażać kodeks postępowania EDA w sprawie wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania sprzętu, aby skuteczniej zapobiegać przyszłym ograniczeniom zdolności oraz usystematyzować współpracę w zakresie rozwoju zdolności; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby przedstawiła dowody dotyczące poszczególnych działań, które zostaną podjęte na rzecz zacieśniania współpracy w zakresie obrony; w kontekście nieskoordynowanego dwu- lub wielostronnego zacieśniania współpracy w zakresie obrony, wzywa państwa członkowskie do zapoczątkowania stałej współpracy strukturalnej (PESCO), aby usprawnić koordynację i wykorzystać finansowanie UE dla współpracy w czasie pokoju; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby przedstawiła realne plany skutecznego zapoczątkowania stałej współpracy strukturalnej;

37. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie na posiedzeniu Rady w listopadzie 2014 r. planu rozwoju zdolności (CDP) EDA, w którym określono szesnaście priorytetów rozwoju zdolności; z zadowoleniem przyjmuje również pracę wykonaną przez EDA przy wykorzystaniu wspólnej bazy danych (Codaba), w której rejestruje się możliwości współpracy między państwami członkowskimi, co pomaga w nawiązywaniu różnych form współpracy; apeluje do państw członkowskich o uwzględnianie tych narzędzi przy rozwijaniu zdolności wojskowych; wzywa do bezwzględnego unikania powielania inicjatyw realizowanych już gdzie indziej oraz do położenia większego nacisku na określenie sposobów, dzięki którym możliwe jest wygenerowanie rzeczywistej wartości dodanej;

38. wyraża zdziwienie w związku z tym, że na szczeblu UE nadal nie ma mechanizmów zachęt podatkowych do współpracy oraz do łączenia zasobów i dzielenia kosztów; odnotowuje apel Rady z grudnia 2013 r., aby zastanowić się nad takimi mechanizmami, i żałuje, że przez cały rok dyskusje nie przyniosły jeszcze żadnych konkretnych środków w tej dziedzinie; zauważa, że rząd Belgii w sposób doraźny zwalnia już z podatku VAT etapy przygotowawcze niektórych projektów EDA (na przykład w przypadku łączności satelitarnej); jest zdania, że takie zwolnienia powinny być systematyczne i rozszerzone na infrastrukturę i konkretne programy dotyczące zdolności, na wzór istniejącego mechanizmu NATO lub istniejącego mechanizmu UE w przypadku infrastruktury badawczej do celów cywilnych; wzywa do rozwijania wszelkich innych zachęt, które mogłyby skłonić Europejczyków do współpracy;

39. z zadowoleniem przyjmuje istniejące modele współpracy, jak EATC (Europejskie Dowództwo Transportu Powietrznego), które obejmuje coraz więcej państw członkowskich; wyraża ubolewanie, że model ten, istniejący od lat, nie został jeszcze dostosowany do innych rodzajów zdolności obronnych; wzywa do wykorzystania modelu EATC w innych dziedzinach wsparcia operacyjnego, aby uzupełnić poważne niedobory w zakresie zdolności;

40. zwraca uwagę na niewielkie postępy dokonane w zakresie projektów wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności; z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane w dziedzinie tankowania w powietrzu dzięki nabyciu floty wielozadaniowych samolotów transportowo-tankujących; wyraża ubolewanie, że jak dotąd w projekcie tym uczestniczyło niewiele państw członkowskich, i wzywa państwa członkowskie, którym brakuje zdolności w tym względzie, do przyłączenia się do projektu; jest zdania, że państwa członkowskie powinny nadal prowadzić projekty w zakresie wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności wojskowych, koncentrując się na szesnastu obszarach w zakresie zdolności, które zdefiniowały wraz z EDA i Sztabem Wojskowym Unii Europejskiej (SWUE) w kontekście WPBiO;

41. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Radę wolę rozwijania projektów na rzecz poprawy zdolności UE, w tym między innymi projektów dotyczących zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (BSP) i rządowej łączności satelitarnej; zauważa, że trzeba ustanowić ramy prawne, aby włączyć BSP wstępnie do europejskiego systemu powietrznego do 2016 r., przy uwzględnieniu wymogów cywilnych i wojskowych oraz potrzeby zachowania zgodności z prawem międzynarodowym; wzywa Komisję, aby wskazała, jak można wykorzystywać środki z programu „Horyzont 2020” na rzecz cywilnych i wojskowych badań naukowych w celu wprowadzenia BSP do europejskiej przestrzeni powietrznej;

42. z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane w zakresie usług satelitarnych UE (Galileo, Copernicus, EGNOS); uważa, że należy zapewnić operacyjność tych usług kosmicznych, zwłaszcza Copernicusa, aby wpierać zaspokajanie potrzeb misji i operacji WPBiO w zakresie obrazów satelitarnych wysokiej rozdzielczości; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie projektu Ariane 6; wyraża ubolewanie, że z powodów technicznych i handlowych Unia nadal nabywa rosyjskie rakiety nośne, co jest sprzeczne z jej celem osiągnięcia pewnej niezależności strategicznej, dlatego podkreśla konieczność dalszego rozwoju technologii o zastosowaniach zarówno cywilnych, jak i wojskowych gwarantujących nam niezależność;

43. wzywa, aby Unia zachęcała państwa członkowskie do zrealizowania celów NATO w zakresie zdolności, które zakładają, by wydatki na obronę wynosiły co najmniej 2 % PKB, a 20 % budżetów na obronę przeznaczano na główne wyposażenie, w tym na badania i rozwój;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

Przemysł obronny

44. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, której celem jest zwiększenie dostępu MŚP do rynków obrony, które obecnie są bardzo specyficzne z różnych powodów, a mianowicie: popyt pochodzi prawie wyłącznie z zamówień publicznych, na rynku działa niewiele przedsiębiorstw, na rozwijanie produktów i utrzymanie ich operacyjności potrzeba dużo czasu, zaś niektóre technologie mają charakter strategiczny;

45. zwraca uwagę na komunikat Komisji z lipca 2013 r. zatytułowany „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” oraz na plan działania z czerwca 2014 r. dotyczący wdrożenia tego komunikatu, a także na propozycje zawarte w komunikacie, zwłaszcza propozycję dotyczącą lepszego wdrożenia dyrektyw 2009/81/WE i 2009/43/WE o rynku wewnętrznym, bez uszczerbku dla suwerennych praw państw członkowskich określonych w art. 346 TFUE;

46. uważa, że wszystkie te środki zależą od uprzedniego wspólnego określenia zakresu EDTIB (europejska baza technologiczno-przemysłowa sektora obronnego), aby móc wybrać, które przedsiębiorstwa i działania strategiczne będą mogły z niej korzystać, z należyтым uwzględnieniem różniących się potencjałów przemysłów obronnych państw członkowskich; jest zdania, że omawiana definicja mogłaby opierać się zwłaszcza na kryteriach takich jak: rozwój wyposażenia i technologii w UE, dokonywana przez przedsiębiorstwa kontrola praw własności i korzystania z wyposażenia i opracowanych przez nie technologii oraz gwarancja, że obcy akcjonariusze (w przypadku ich istnienia) nie mogą dysponować zbyt wielką ilością głosów, wiążącą się z niebezpieczeństwem utraty sprawowanej przez przedsiębiorstwo kontroli nad prowadzoną działalnością; podkreśla potrzebę zdefiniowania krytycznych aktywów obrony UE (tj. kluczowych zdolności przemysłowych i krytycznych technologii);

47. przypomina, że wejście w życie Traktatu z Lizbony powoduje rozszerzenie zakresu unijnej polityki przemysłowej, kosmicznej i w dziedzinie badań naukowych i objęcie nim obronności; zwraca uwagę, że programy unijne w innych dziedzinach, takich jak bezpieczeństwo wewnętrzne i ochrona granic, zarządzanie łańcuchami żywnościowymi i rozwój, zapewniają znaczące perspektywy wspólnego rozwijania zdolności istotnych z punktu widzenia tych strategii i misji WPBiO; wzywa Komisję, aby ustanowiła stałe procedury współpracy między Komisją, ESDZ, EDA a państwami członkowskimi w dziedzinie wspólnego rynku, przemysłu, przestrzeni kosmicznej, badań naukowych i rozwoju; wzywa Komisję, aby stworzyła stałe powiązanie między unijnymi organami i agencjami z obszarów bezpieczeństwa wewnętrznego (Frontex, Europol, ENISA) oraz bezpieczeństwa zewnętrznego i obrony (Europejska Agencja Obrony, ESDZ);

48. odnotowuje propozycje Komisji dotyczące lepszego wdrożenia dyrektywy 2009/81/WE (zamówienia publiczne w dziedzinie obronności) i dyrektywy 2009/43/WE (transfery produktów związanych z obronnością na rynku wewnętrznym); uważa, że należy również określić, co obejmuje dziedzina wyposażenia i technologii o wysokiej wartości strategicznej i co nie zostało wymienione ani w dyrektywie 2009/81/WE (wyposażenie o zasadniczym znaczeniu dla bezpieczeństwa), ani w dyrektywie 2004/18/WE (wyposażenie, którego użytkowanie wiąże się, lecz nie bezpośrednio, z dziedziną obronności); jest zdania, że przedsiębiorstwa UE prowadzące działalność w tym sektorze potrzebują specjalnego systemu prawnego i finansowego, który umożliwiłby im bycie konkurencyjnymi i w ten właśnie sposób zagwarantował strategiczną niezależność UE;

49. zauważa, że Rada chce wprowadzić europejski system bezpieczeństwa dostaw, w ramach którego państwa członkowskie udzielają sobie nawzajem wsparcia i szybko reagują na potrzeby w zakresie obrony; oczekuje na plan działania Komisji, który określi odpowiednie opcje wdrażania systemu, jak również na zieloną księgę, która powinna dotyczyć kontroli inwestycji zagranicznych w strategiczne przedsiębiorstwa z dziedziny obronności; z zadowoleniem przyjmuje korzystniejsze porozumienie ramowe dotyczące bezpieczeństwa dostaw zawarte między państwami członkowskimi jako istotny, dobrowolny, prawnie niewiążący mechanizm służący państwom członkowskim do zwiększania wzajemnej pomocy i wsparcia w sferze bezpieczeństwa dostaw; wzywa EDA i Komisję do wspólnego opracowania dodatkowych środków i inicjatyw na rzecz promowania ogólnoeuropejskiego bezpieczeństwa dostaw i wspierania państw członkowskich we wdrażaniu nowych porozumień ramowych;

50. wzywa Komisję, aby jasno określiła środki finansowe i instrumenty UE przyczyniające się do tworzenia wspólnego europejskiego rynku przemysłu obronnego oraz uruchomiła takie środki i instrumenty;

51. z zadowoleniem przyjmuje fakt przyjęcia zmian w wykazach kontroli eksportowych w ramach porozumienia z Wassenaar dotyczących technologii nadzoru i wykrywania naruszeń, które zostały niedawno wdrożone również na szczeblu UE; podkreśla jednak, że potrzebne są dodatkowe działania w celu zapobiegania niekontrolowanej produkcji i eksportu technologii, które można wykorzystać w celu przeprowadzenia ataku na krytyczną infrastrukturę Unii i naruszenia praw człowieka; wzywa zatem Komisję, aby przedstawiła wniosek dotyczący zmian rozporządzenia w sprawie eksportu produktów podwójnego zastosowania tak szybko, jak to możliwe;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

52. jest zdania, że żaden rząd nie może sam uruchomić zakrojonych na szeroką skalę programów z zakresu badań i technologii; przypomina o oświadczeniu Rady z grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia zdolności oraz o zobowiązaniu państw członkowskich do osiągnięcia wspólnego celu polegającego na przeznaczaniu 2 % wydatków na obronę na finansowanie badań; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i szefa EDA do udostępnienia danych na temat aktualnej sytuacji w tym względzie; dlatego z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji dotyczące rozwinięcia synergii między badaniami cywilnymi a badaniami w zakresie obrony; w tym kontekście podkreśla, że w ramach programu „Horyzont 2020” oferuje się szerokie możliwości rozwoju zdolności w tym obszarze; apeluje, aby Komisja i państwa członkowskie wsparły misję badawczą wpierającą politykę zewnętrzną Unii, w tym rozwój technologiczny w obszarze technologii podwójnego zastosowania w celu zwiększenia interoperacyjności między oddziałami ochrony ludności i siłami zbrojnymi, zgodnie z programem szczegółowym ustanawiającym „Horyzont 2020”; wzywa, aby Komisja i państwa członkowskie przewidziały stosowne działania badawcze w rocznych programach prac; z zadowoleniem przyjmuje również rozpoczęcie działań przygotowawczych i wyraża nadzieję, że w dziedzinie WPBiO następnym krokiem będzie sfinansowanie, w następnych wieloletnich ramach finansowych, jednego tematu badawczego; podkreśla znaczenie wdrożenia pilotażowego projektu dotyczącego badań w ramach WPBiO realizowanego wspólnie przez Komisję i EDA, zaproponowanego przez Parlament Europejski w budżecie na 2015 r. w związku z realizacją przez Agencję celów Unii i budżetu unijnego; w związku z tym wyraża ubolewanie, że Komisja nie przedstawiła Parlamentowi oceny potencjału art. 185 TFUE, o przedstawienie której Parlament zwrócił się w swojej rezolucji z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego;

53. apeluje jednocześnie o zachowanie jak największej ostrożności w odniesieniu do tego działania przygotowawczego dotyczącego obrony, niezależnie od tego, czy chodzi o kwestie zarządzania, kwestie praw własności intelektualnej, współfinansowania, czy zasad udziału; apeluje o pełne włączenie państw członkowskich do procesu decyzyjnego, aby uniknąć problemów biurokratycznych i zagwarantować, że programy odpowiadają potrzebom strategicznym WPBiO i państw członkowskich;

54. przypomina o bardzo szczególnym i wysoce strategicznym znaczeniu, jakie zarówno dla konkurencyjności podmiotów przemysłu, jak i strategicznej niezależności UE mają badania w dziedzinie obrony, i wzywa do ustanowienia adekwatnej polityki własności intelektualnej powiązanej z bezpieczeństwem i obronnością w celu ochrony wyników badań; oczekuje na wnioski Komisji, jak również przedstawicieli przemysłu obronnego, w tej sprawie;

55. zwraca uwagę na propozycje Komisji mające na celu promowanie opracowania wspólnych norm i procedur certyfikacji dla sprzętu wojskowego; w tym względzie oczekuje na plan działania EDA i Komisji na rzecz opracowania norm przemysłowych w dziedzinie obrony, a także na propozycje EDA i EASA dotyczące poprawienia wzajemnego uznawania wojskowych certyfikatów w Unii Europejskiej; wyraża ubolewanie z powodu niechęci europejskich organizacji normalizacyjnych do zapewnienia „pieczęci normalizacyjnych” dla produktów związanych z obronnością;

o

o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu NATO, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego NATO, sekretarzowi generalnemu ONZ, urzędującemu przewodniczącemu Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE, przewodniczącemu Zgromadzenia Unii Afrykańskiej, jak również sekretarzowi generalnemu Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0214

Finansowanie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2014/2258(INI))

(2016/C 353/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności art. 21, 24, 41, 42, 43, 44, 45, 46 tego traktatu,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾ z późniejszymi zmianami,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 18/2012 pt. „Pomoc Unii Europejskiej dla Kosowa w zakresie praworządności”,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 18 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dnia 25 listopada 2013 r. i z 18 listopada 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie z postępów we wdrażaniu konkluzji Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., przedstawione w dniu 7 lipca 2014 r. przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i szefową Europejskiej Agencji Obrony,
- uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel i Komisji w sprawie kompleksowego podejścia UE do konfliktów i kryzysów zewnętrznych oraz powiązane z nim konkluzje Rady z dnia 12 maja 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiej Agencji Obrony za 2014 r. i jej sprawozdanie finansowe za 2013 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie kompleksowego podejścia UE i jego skutków dla spójności działań zewnętrznych UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte przez Radę Europejską w Helsinkach w dniu 11 grudnia 1999 r. (cel podstawowy na rok 2003) oraz cel podstawowy na rok 2010, zatwierdzony przez Radę w dniu 17 maja 2004 r.,
- uwzględniając cywilny cel podstawowy na rok 2010, zatwierdzony podczas konferencji ministerialnej dotyczącej poprawy zdolności cywilnych i odnotowany przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w dniu 19 listopada 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0286.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Budżetowej zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Budżetowej (A8-0136/2015),
- A. mając na uwadze coraz bardziej niestabilne środowisko bezpieczeństwa w Unii Europejskiej i poza nią, cechujące się nowymi rodzajami ryzyka i zagrożeniami, z którymi żadne państwo członkowskie nie może się uporać samo, wzywa do wzmocnienia WPBiO, aby stała się bardziej skutecznym instrumentem politycznym oraz prawdziwą gwarancją bezpieczeństwa obywateli UE oraz wspierania interesów i wartości europejskich; mając na uwadze, że Unia powinna wzmocnić bezpieczeństwo swoich granic zewnętrznych;
- B. mając na uwadze, że cięcia wydatków na obronę i mające miejsce powielanie działań wymagają ponownego rozważenia sposobu finansowania misji i operacji w ramach WPBiO z wykorzystaniem przydziałów środków budżetowych w lepszy i bardziej gospodarny sposób, przy zapewnieniu właściwej kontroli demokratycznej na szczeblu instytucji UE wszystkich operacji realizowanych podczas misji, zarówno cywilnych, jak i wojskowych;
- C. mając na uwadze, że Rada Europejska na posiedzeniu w grudniu 2013 r. podjęła decyzję o zbadaniu aspektów finansowych misji i operacji UE, w tym o przeglądzie mechanizmu ATHENA, w celu dopilnowania, aby procedury i zasady umożliwiały Unii szybsze, elastyczniejsze i skuteczniejsze rozmieszczanie europejskich misji cywilnych i operacji wojskowych;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami traktatu lizbońskiego wysoki przedstawiciel UE jest również wiceprzewodniczącym Komisji, szefem Europejskiej Agencji Obrony, a także przewodniczy Radzie do Spraw Zagranicznych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że zgodnie z art. 45 TUE Europejska Agencja Obrony „[...] wykonuje swoje działania, w miarę potrzeby, w powiązaniu z Komisją”;
1. zauważa, że Unia Europejska i państwa członkowskie są głównymi podmiotami finansującymi operacje pokojowe i operacje zarządzania kryzysowego na całym świecie, oraz że na misje i operacje cywilne i wojskowe w ramach WPBiO przeznaczona jest bardzo mała część ogółu finansowych; uznaje znaczenie interwencji w ramach WPBiO dla osiągnięcia pokoju, a jednocześnie zachęca państwa członkowskie do przyjęcia bardziej zdecydowanego stanowiska w kwestii zapobiegania konfliktom, odbudowy pokonfliktowej i utrzymywania trwałego pokoju w strefach ogarniętych konfliktami; jest przekonany, że UE nie może pozwolić sobie na skupienie się wyłącznie na instrumentach stosowanych po kryzysie lub wspierających wychodzenie z kryzysu;
2. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie do uwolnienia pełnego potencjału Traktatu z Lizbony, a w szczególności jego art. 44, w zakresie szybszego i elastyczniejszego wykorzystywania misji i operacji w ramach WPBiO przez grupy państw członkowskich oraz art. 46 dotyczącego stałej współpracy strukturalnej z myślą o szybszym i elastyczniejszym wykorzystywaniu misji i operacji w ramach WPBiO;
3. zauważa z niepokojem, że pomimo połączonego rocznego budżetu na obronę w wys. ok. 190 mld EUR państwa członkowskie w dalszym ciągu nie są w stanie zrealizować wojskowych celów podstawowych z 1999 r.; przypomina o ambitnych cywilnych celach podstawowych wyznaczonych przez Unię Europejską; wzywa do wzmocnienia roli Unii Europejskiej jako podmiotu działającego w sprawach obrony w kontekście NATO i wyraża ubolewanie z powodu braku doktryny, na podstawie której realizowano by działania i misje określone w art. 43 TUE (poszerzony zakres „zadań petersberskich”); zdecydowanie opowiada się za ściślejszą koordynacją i współpracą w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony w kontekście NATO pomiędzy państwami członkowskimi i na szczeblu UE, w szczególności w zakresie łączenia zasobów, zdolności i aktywów oraz dzielenia się nimi; wzywa Komisję do pilnego przeprowadzenia analizy wyzwań i potrzeb w zakresie bezpieczeństwa i obrony;
4. zauważa, że poziom finansowania misji cywilnych w ramach WPBiO na podstawie rozdziału budżetu unijnego dotyczącego WPZiB spadł w ciągu ostatnich lat, przy czym oczekuje się, że pozostanie na stabilnym poziomie w kontekście wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020; wyraża ubolewanie z powodu wpływu ogólnych braków w środkach na płatności na misje cywilne, przez które Komisja zmuszona była podjąć działania łagodzące w postaci przełożenia wypłaty 22 mln EUR na rok 2015 r.; z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że znaleziono potencjalne oszczędności na poziomie 16 mln EUR, dzięki którym możliwe będzie finansowanie dalszych misji, jeżeli w najbliższej przyszłości zajdzie taka potrzeba;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

Inicjatywy na rzecz oszczędności/poprawy wydajności

5. z zadowoleniem przyjmuje konkretne środki i pragmatyczne rozwiązania, jakie Komisja wprowadziła w ostatnim czasie w obrębie ram zasad finansowych w celu skrócenia procedur finansowych dotyczących misji cywilnej WPBiO; ubolewa jednak nad utrzymującymi się znacznymi opóźnieniami w realizacji zamówień na istotny sprzęt i usługi dla misji w ramach WPBiO, które po części spowodowane są często wolnym procesem podejmowania decyzji przez Radę, ale również poniekąd brakiem skonsolidowanego podejścia do stosowania zasad finansowych w odniesieniu do misji WPBiO i wynikającym z niego negatywnym wpływem na funkcjonowanie misji i ich pracowników, a potencjalnie również negatywnym wpływem na ich bezpieczeństwo;

6. wzywa Komisję do ograniczenia wspomnianych braków i przygotowała specjalny model zasad finansowych w odniesieniu do misji cywilnych w ramach WPBiO oraz dostosowała istniejące wytyczne do ich potrzeb w celu umożliwienia szybkiego, elastycznego i sprawniejszego przebiegu misji przy jednoczesnym zagwarantowaniu rozsądnego zarządzania środkami finansowymi UE oraz odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii; jest zdania, że uprawnienia budżetowe powinno się przekazać dowódcy operacji cywilnej, tak jak miało to miejsce w przypadku szefów delegatur Unii;

7. zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich o przedstawienie rocznej oceny całkowitych kosztów polityki bezpieczeństwa i polityki obronnej, wraz z przejrzystym przedstawieniem procedur udzielania zamówień w celu jak najefektywniejszego gospodarowania budżetem przeznaczonym na ten obszar w przyszłości;

8. gorąco zachęca do utworzenia centrum usług wspólnych (SSC) wraz ze zintegrowanym systemem zarządzania zasobami (IRMS) jako sposobu na przyspieszenie rozmieszczania misji cywilnych oraz obniżenie kosztów takich misji; ubolewa nad faktem, że jak dotąd inicjatywa ta utknęła w martwym punkcie; zauważa, że rozważa się obecnie uruchomienie platformy wspierania misji, wzywa jednak Komisję i ESDZ do poczynienia dalszych kroków w kierunku utworzenia rzeczywistego centrum usług wspólnych;

9. uważa, że należy znieść ciągle utrzymujące się ograniczenia budżetu administracyjnego ESDZ/Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych, ponieważ roczny przydział środków budżetowych jest zbyt mały, aby uwzględnić wszystkie działania związane z planowaniem, przebiegiem i wsparciem misji, w szczególności gdy jednocześnie rozpoczyna się większą liczbę misji;

10. jest zdania, że stały magazyn WPBiO, służący obecnie wyłącznie nowym misjom cywilnym w ramach WPBiO, powinien zostać w trybie pilnym zmodernizowany poprzez rozszerzenie jego zakresu, aby objąć nim prowadzone już misje oraz zwiększenie dostępności przechowywanego sprzętu, a także zwiększenie różnorodności niezbędnego sprzętu; proponuje, by magazynem WPBiO zarządzało przyszłe centrum usług wspólnych;

11. podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego personelu dla misji zgodnie z różnymi zobowiązaniami poczynionymi w tym względzie przez państwa członkowskie (np. cywilnym celem podstawowym na rok 2010, wieloletnim planem rozwoju zdolności cywilnych); ubolewa jednak nad trudnościami związanymi z rekrutacją i utrzymaniem odpowiedniej liczby wykwalifikowanych pracowników dla misji w ramach WPBiO; zachęca do powszechnego wykorzystywania gotowych do szybkiego działania zespołów reakcji cywilnej, dzięki którym możliwe jest podniesienie zdolności UE do szybkiego reagowania, wsparcie sprawnej organizacji misji oraz podniesienie skuteczności reagowania w sytuacjach kryzysowych;

12. ubolewa nad brakiem przejrzystości i wysokimi kosztami procesu selekcji prywatnych przedsiębiorstw mających zapewniać bezpieczeństwo personelu misji cywilnych w ramach WPBiO; apeluje o utworzenie ramowej umowy o bezpieczeństwie właściwej dla misji cywilnych WPBiO, aby obniżyć opłaty pobierane przez prywatne firmy ochroniarskie oraz zwiększyć przejrzystość tej procedury selekcji; uważa, że w tym kontekście pierwszeństwo należy przyznać przedsiębiorstwom europejskim;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

Spójność i komplementarność

13. uważa, że WPBiO powinno się postrzegać jako część szerszego zewnętrznego wymiaru WPZiB i działań zewnętrznych Unii jako całości, a także jako część wewnętrznego wymiaru strategii wspólnego rynku, strategii przemysłowych, przestrzeni kosmicznej oraz badawczo-rozwojowych; jest głęboko przekonany, że należy zapewnić spójność i komplementarność różnych instrumentów, aby osiągnąć korzyści skali i zmaksymalizować wpływ wydatków unijnych; jest przekonany, że UE posiada większą liczbę narzędzi i większy potencjał w zakresie efektu dźwigni niż jakakolwiek inna instytucja o charakterze ponadnarodowym, biorąc pod uwagę, że politykę Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony można wesprzeć poprzez przyjęcie kompleksowego podejścia wraz z innymi rodzajami instrumentów i mechanizmów finansowania UE; uważa zatem, że zasoby WPZiB należy wykorzystywać w sposób bardziej przemyślny, w szczególności ściślej koordynując instrumenty WPBiO z poszczególnymi programami finansowania unijnego, którymi zarządza Komisja;

14. domaga się, aby w stosownych przypadkach zapewniono większą synergię między obszarem wojskowym a cywilnym, w szczególności uwzględnienia jej na początku procesu planowania, zwłaszcza w dziedzinie lokali, usług medycznych, logistyki, transportu i bezpieczeństwa misji, przy jednoczesnym zachowaniu różnych struktur dowodzenia i wyraźnym uwzględnieniu charakteru, celów i zasad funkcjonowania misji cywilnych i operacji wojskowych;

15. zwraca uwagę na potencjalne oszczędności, jakie mogłoby przynieść zwiększenie synergii na szczeblu UE w dziedzinie wojskowości, w tym transportu, szkoleń i pomocy medycznej; podkreśla znaczenie Europejskiej Agencji Obrony dla poprawy interoperacyjności i zwiększenia efektu synergii w zakresie sprzętu obronnego i zdolności rozmieszczania wśród państw członkowskich UE, ale bardzo ubolewa nad faktem, że będąc pod kierownictwem wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej, Agencja pozostaje pod zwierzchnictwem Rady oraz jest finansowana całkowicie poza budżetem Unii Europejskiej, unikając w ten sposób europejskiej kontroli demokratycznej;

16. z zadowoleniem przyjmuje uzgodniony w 2013 r. przegląd procedur zarządzania kryzysowego, dzięki któremu usprawniono proces planowania i uruchamiania misji w ramach WPBiO; podkreśla jednak potrzebę dalszych działań na rzecz przezwyciężenia utrzymujących się „silosów”, oddzielających różne części mechanizmu polityki zagranicznej UE;

17. wzywa Komisję do wprowadzenia stałych procedur finansowych dotyczących współpracy między Komisją, ESDZ, EAO, ESA i państwami członkowskimi w dziedzinie WPBiO i wspólnego rynku, przemysłu, przestrzeni kosmicznej, badań i polityki na rzecz rozwoju; wzywa Komisję i Radę do stworzenia stałych zasad finansowych w celu powiązania podmiotów UE z obszarów bezpieczeństwa wewnętrznego (np. Frontex, Europol, ENISA) z obroną zewnętrzną (np. EAO, ESDZ);

18. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie projektu pilotażowego dotyczącego badań w ramach WPBiO realizowanego wspólnie przez Komisję Europejską i Europejską Agencję Obrony zaproponowanego przez Parlament Europejski w budżecie na 2015 r. z myślą o realizacji przez Agencję celów Unii i budżetu unijnego; w tym kontekście wyraża ubolewanie, że Komisja nie przedstawiła Parlamentowi oceny potencjału art. 185 TFUE, o co Parlament zwrócił się w swojej rezolucji z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego ⁽¹⁾;

19. z zadowoleniem przyjmuje opracowany przez Komisję plan działania w obszarach będących przedmiotem komunikatu w sprawie europejskiego sektora obrony i bezpieczeństwa, przyjęty w dniu 24 czerwca 2014 r.; w związku z tym wzywa Komisję, aby w ocenie zainteresowanych podmiotów określiła, w jakim zakresie potencjalni beneficjenci, a także administracje krajowe i regionalne są gotowe do stosowania opisanych środków (europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, EFRR, EFS lub Interreg V); ubolewa w związku z tym, że wnioski Komisji mogą dotrzeć zbyt późno, aby wpłynąć na bieżący przydział zasobów w administracjach krajowych i regionalnych oraz na przekierowanie funduszy UE, by stworzyć silniejszą europejską technologiczną i przemysłową bazę obronną (EDTIB);

20. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę „szkolenie i wyposażenie” na rzecz zapewnienia budowania zdolności partnerów w ramach strategii przejścia lub wyjścia poprzez ułatwienie finansowania różnych form nieśmiercionośnego sprzętu i wyposażenia dla sił bezpieczeństwa i obrony państw trzecich oraz popiera wspólne podejście ESDZ i Komisji w tej sprawie; popiera systematyczne angażowanie komórek projektowych, w których działania wkład mogą wnieść zainteresowane państwa członkowskie lub państwa trzecie, co może pomóc w zapewnieniu szybkich dostaw i zakupów na potrzeby w zakresie bezpieczeństwa dla krajów przyjmujących poprzez dostarczanie wsparcia projektów, i jest zdania, że komórki te powinny być systematycznie angażowane;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0514

Czwartek, 21 maja 2015 r.

21. z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji służące poprawie wdrażania dyrektywy 2009/81/WE (w sprawie udzielania zamówień publicznych) i dyrektywy 2009/43/WE (w sprawie transferów produktów związanych z obronnością na rynku wewnętrznym); zwraca się do Komisji o wzięcie pod uwagę faktu, że przedsiębiorstwa europejskie prowadzące działalność w sektorze obronności potrzebują specjalnego systemu prawnego i finansowego, który umożliwi im konkurencyjność, jak również o wspieranie krajowych wysiłków zmierzających do poprawy zdolności obronnych;

Finansowanie operacji wojskowych

22. przyjmuje do wiadomości, że państwa członkowskie finansują operacje wojskowe ze środków innych niż środki pochodzące z budżetu UE, oraz że wspólne koszty pokrywa się w ramach mechanizmu ATHENA; podkreśla, że mechanizm ATHENA ma zasadnicze znaczenie dla szybkiego rozmieszczania tego rodzaju operacji, oraz że jest instrumentem solidarności między państwami członkowskimi, zachęcając je –zwłaszcza państwa nieposiadające wystarczających środków finansowych i operacyjnych – aby wnieść wkład w operacje WPBiO; wyraża jednak ubolewanie, że udział wspólnych kosztów pozostaje na bardzo niskim poziomie (w przybliżeniu 10–15 % ogółu kosztów) oraz że wysoki odsetek ponoszonych przez kraje kosztów i odpowiedzialności za operacje wojskowe opartej na zasadzie samodzielnego finansowania swego udziału przez poszczególne państwa jest sprzeczny z zasadą solidarności i podziału obciążeń, co jeszcze bardziej zniechęca państwa członkowskie do aktywnego uczestnictwa w operacjach WPBiO; obawia się, że ten stan rzeczy, zwłaszcza w kontekście braku chęci państw członkowskich do udziału w tworzeniu sił na potrzeby operacji, utrudnia szybkie rozmieszczanie operacji WPBiO i szkodzi ich ogólnej skuteczności; uważa, że należy zagwarantować długoterminowe finansowanie misji wojskowych;

23. wyraża w związku z tym ubolewanie, że przegląd mechanizmu ATHENA, który miał zostać przeprowadzony do końca 2014 r., dał mierne wyniki, takie jak organizacja formy finansowania wstępnego niektórych kosztów, aby przyspieszyć rozmieszczenie; ubolewa, że Rada nie osiągnęła porozumienia w sprawie włączenia finansowania kosztów rozmieszczenia strategicznego unijnych grup bojowych w wykazie wspólnych kosztów regularnie ponoszonych z mechanizmu ATHENA, a jedynie przyjęła decyzję, podlegającą odnowieniu po upływie okresu dwóch lat; wzywa kolejną Radę Europejską ds. obronności, by rozważyła dalsze rozszerzenie wspólnych kosztów kwalifikowanych w ramach ATHENA, takich jak automatyczne finansowanie wydatków związanych z realizacją operacji i misji WPBiO (infrastruktura potrzebna do zakwaterowania sił, wydatki związane z uruchomieniem punktów, przez które oddziały wkraczają na teatr działań, a także – o ile to konieczne – żywnościowe i paliwowe zapasy bezpieczeństwa);

24. popiera inicjatywy na rzecz zbadania możliwości pozyskiwania wkładów finansowych od państw trzecich lub organizacji międzynarodowych oraz zarządzania takimi wkładami finansowymi w ramach mechanizmu ATHENA; popiera również opcję wspólnego finansowania, w ramach której mniejsza liczba krajów uczestniczących finansowałaby niektóre koszty operacyjne misji, pod warunkiem że ich wkłady będą podlegać zarządzaniu w ramach mechanizmu ATHENA oraz że będą one raczej uzupełniać, a nie zastępować koszty wspólne;

25. przypomina, że w Traktacie z Lizbony zapewniono UE nowe postanowienia dotyczące WPBiO, których potencjał nie został jeszcze wykorzystany; zachęca Radę do skorzystania z art. 44 TUE, który umożliwia grupie zainteresowanych państw członkowskich rozpoczęcie realizacji misji w ramach WPBiO; uznaje pilną potrzebę szybszego procesu podejmowania decyzji; jest zdania, że w ramach mechanizmów finansowania ad hoc operacji wojskowych powinno się pokrywać nie tylko tradycyjne koszty wspólne zwracane na postawie mechanizmu ATHENA;

26. wzywa Radę, aby zainicjowała ona w bieżącym roku utworzenie funduszu początkowego (przewidzianego w art. 41 ust. 3 TUE) w celu natychmiastowego finansowania wstępnych etapów operacji wojskowych, który mógłby również służyć jako potężne narzędzie na rzecz budowania zdolności; wzywa również Radę do przedstawienia wniosku na temat tego, w jaki sposób w sytuacji kryzysowej może się odbywać szybka konsultacja z Parlamentem; zauważa, że chociaż misje cywilne korzystają z budżetu poświęconego działaniom przygotowawczym, rozmieszczanie i skuteczność misji wojskowych pozostaną utrudnione pod względem strukturalnym do czasu wykorzystania tej możliwości; gorąco zachęca państwa członkowskie do zaangażowania się w stałą współpracę strukturalną przewidzianą w art. 46 TUE, dzięki której szybciej osiągnięta zostanie również pilnie niezbędna poprawa zdolności UE do szybkiego reagowania; ubolewa w tym kontekście, że ramy polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności, przyjęte przez Radę w dniu 18 listopada 2014 r., są pozbawione treści, a w dokumencie opisano tylko obecne praktyki; w związku z tym zwraca się do Komisji o przedstawienie niezbędnego wniosku w celu wyjaśnienia, w jaki sposób budżet UE może ułatwić nawiązanie stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i funkcjonowanie współpracy wojskowej w czasie pokoju w ramach PESCO;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

27. wyraża zdziwienie w związku z tym, że na szczeblu europejskim nadal nie ma mechanizmów zachęt podatkowych do współpracy oraz do łączenia zasobów; odnotowuje apel Rady z grudnia 2013 r., aby zastanowić się nad takimi mechanizmami, i ubolewa, że przez cały rok dyskusje nie przyniosły jeszcze żadnych konkretnych środków w tej dziedzinie; zauważa, że rząd Belgii w sposób doraźny zwalnia już z podatku VAT etapy przygotowawcze niektórych projektów EDA, jak projektów w dziedzinie łączności satelitarnej; jest zdania, że takie zwolnienia powinny być systematyczne i rozszerzone na konkretną infrastrukturę i konkretne programy dotyczące zdolności w oparciu o model istniejący w NATO lub UE w przypadku infrastruktury badawczej do celów cywilnych; wzywa do opracowywania wszelkich innych zachęt, które mogłyby skłonić Europejczyków do współpracy w zakresie zdolności;

Przejrzystość i rozliczalność

28. podkreśla, że przejrzystość i rozliczalność stanowią zasadnicze wymogi nie tylko w zakresie kontroli demokratycznej, ale również dla odpowiedniego funkcjonowania, a także wiarygodności misji prowadzonych z ramienia UE; ponownie przypomina o znaczeniu, jakie Parlament przykładą do nadzorowania sposobu przydzielania środków finansowych na poszczególne misje i operacje w ramach WPBiO; z zadowoleniem przyjmuje mechanizmy sprawozdawcze przewidziane w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 2 grudnia 2013 r., takie jak sprawozdania kwartalne dotyczące budżetu WPZiB oraz wspólne spotkania konsultacyjne w sprawie WPZiB; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel do ożywienia tych spotkań i wprowadzenia odpowiedniego poziomu elastyczności pod względem ich zakresu, aby w pełni informować Parlament o misjach wojskowych oraz o pracach i programie Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa; utrzymuje, że poprawa elastyczności i wydajności finansowania i podejmowania misji i operacji nie może wpływać negatywnie na osiągnięte postępy w odniesieniu do przejrzystości i rozliczalności działań w ramach WPBiO; wzywa Komisję, aby przedstawiła szeroką wykładnię art. 49 ust. 1 lit. g) rozporządzenia finansowego i zaproponowała konkretne pozycje dla każdej cywilnej misji w ramach WPBiO w ramach rozdziału poświęconego WPZiB oraz by obowiązkowo uwzględniła w rocznym sprawozdaniu z działalności szczegółowy schemat przedstawiający wszystkie misje, ich uczestników oraz poniesione koszty;

29. oczekuje na inicjatywy, które wprowadziłyby przejrzystość i spójność co do zasad finansowych i zasad działania mających zastosowanie do misji cywilnych; w świetle trwającej dyskusji na temat elastyczności zasad finansowych z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do przygotowania określonego wzoru dla wszystkich misji w ramach WPBiO oraz dostosowania istniejących wytycznych to ich potrzeb;

Przejsie od słów do czynów

30. zachęca wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby przyjęła rolę przywódczą w ramach WPBiO i rolę kierowniczą w walce z „silosami” poprzez zapewnienie koordynacji działań Rady, Komisji i ESDZ oraz spójności pomiędzy Komisją i ESDZ; sugeruje, by specjaliści przedstawiciele UE otrzymywali mandat uprawniający do pogłębiania dialogu i zacieśniania współpracy pomiędzy różnymi podmiotami UE na danym terytorium w celu poprawy spójności działań EU i przekształcenia wyzwania, jakim jest finansowanie z wielu źródeł, w atut;

31. jest zdania, że na kolejnym posiedzeniu Rady Europejskiej ds. obronności powinno się wykorzystać szansę na przeprowadzenie głębokiej dyskusji i przedstawienie konkretnych wniosków w sprawie reformy uzgodnień dotyczących finansowania misji i operacji w ramach WPBiO, aby stały się one jeszcze bardziej skuteczne i pomyślne; wzywa państwa członkowskie do wypełnienia zobowiązań podjętych na posiedzeniu Rady Europejskiej w grudniu 2013 r.; uważa, że podczas kolejnego posiedzenia Rady Europejskiej ds. obronności należy przyjąć konkretne środki na rzecz poprawy zdolności obronnych UE w uzupełnieniu działań prowadzonych przez NATO, wsparcia i ugruntowania pozycji Europejskiej Agencji Obrony, a także wsparcia wspólnej bazy przemysłowej i technologicznej;

32. zwraca się do Komisji o wsparcie wysiłków państw członkowskich w praktycznym stosowaniu decyzji Rady Europejskiej dotyczących konsolidacji zdolności obronnych, zważywszy na ograniczenia budżetowe, z jakimi borykają się niektóre państwa członkowskie;

o

o o

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu NATO i przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego NATO.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0215

Możliwości w zakresie obronności i bezpieczeństwa w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie wpływu zmian na europejskim rynku wyposażenia obronnego na możliwości w zakresie obronności i bezpieczeństwa w Europie (2015/2037(INI))

(2016/C 353/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 19–20 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2013 r. zatytułowany „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” (COM(2013)0542) i powiązany plan działania z dnia 24 czerwca 2014 r. (COM(2014)0387),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego,
- uwzględniając ramy polityczne systematycznej i długoterminowej współpracy w zakresie obronności przyjęte przez Radę dnia 18 listopada 2014 r.,
- uwzględniając uaktualnione porozumienie ramowe w sprawie bezpieczeństwa dostaw zawarte między uczestniczącymi państwami członkowskimi i przyjęte przez Radę Sterującą Europejskiej Agencji Obrony (EDA) w listopadzie 2013 r. oraz powiązany kodeks postępowania dotyczący priorytetów przyjęty przez Radę Sterującą EDA w maju 2014 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego ⁽³⁾ oraz z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie wpływu kryzysu finansowego na sektor obrony w państwach członkowskich UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0159/2015),

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0514.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 9.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

- A. mając na uwadze, że nowe prawodawstwo dotyczące europejskiego rynku obrony zostało wprowadzone w ramach pakietu dotyczącego obronności z 2009 r. i że wszystkie 28 państw członkowskich przetransponowało nowe przepisy do swoich krajowych porządków prawnych; mając na uwadze, że kluczowym elementem tego nowego prawodawstwa jest wprowadzenie ram ustawodawczych opartych na przejrzystości, braku dyskryminacji i konkurencji z uwzględnieniem specyfiki sektora obronności;
- B. mając na uwadze, że państwa członkowskie zgodziły się co do tego, iż należy rozwinąć europejski rynek sprzętu i usług w zakresie obrony; mając na uwadze, że Rada Europejska wezwała nawet do ustanowienia ogólnounijnego systemu bezpieczeństwa dostaw; mając na uwadze, że odpowiednie możliwości i dostawa sprzętu oraz strategiczna autonomia UE mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa Unii i jej sąsiedztwa;
- C. mając na uwadze, że sukces misji na rzecz utrzymywania pokoju i bezpieczeństwa podejmowanych w ramach WPBiO zależy w dużej mierze od zdolności tej polityki do umożliwiania natychmiastowego reagowania, dlatego kluczowym elementem jest konieczność stworzenia prawdziwego europejskiego rynku wyposażenia obronnego umożliwiającego unikanie powielania działań i ograniczającego procedury administracyjne;
- D. mając na uwadze, że brak konsolidacji, oszczędności kosztowej i przejrzystości na europejskich rynkach obrony oznacza, iż zależność od podmiotów zewnętrznych w europejskim sektorze obronności może się dalej pogłębiać w czasach wielu bezpośrednich zagrożeń dla europejskiego bezpieczeństwa, co jest sytuacją bezprecedensową od czasu zakończenia zimnej wojny;
- E. mając na uwadze, że w ostatnich latach w alarmujący sposób zmniejszyły się inwestycje w badania i technologie w sektorach obronności wszystkich państw członkowskich, jak również wspólne inwestycje w badania i technologie w sektorze obronności w ramach współpracy europejskiej;

Zmiany na rynkach obrony zagrażają europejskiej autonomii

1. pozostaje poważnie zaniepokojony rozpowszechnionymi i w większości przypadków nieskoordynowanymi cięciami w budżecie na obronność większości państw członkowskich; podkreśla, że zmniejszanie budżetów na obronność prowadzi do osłabienia potencjału obronnego państw członkowskich i UE oraz podważa ich gotowość do zapewnienia bezpieczeństwa krajowego i europejskiego; jest zdania, że te nieskoordynowane cięcia w połączeniu z problemami strukturalnymi oraz nieuczciwymi i nieprzejrzystymi praktykami zagrażają Unii ze względu na rezygnację ze strategicznych atutów i możliwości oraz na utratę szans, które mogłaby przynieść koordynacja polityk obrony i wspólne zmobilizowanie aktywów obronnych oraz dzielenie się nimi w odniesieniu do zaprowadzenia dobrobytu i pokoju w UE zgodnie z postanowieniami art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, zapewnienia jej bezpieczeństwa dostaw oraz obrony jej obywateli i interesów;
2. jest poważnie zaniepokojony gwałtownym zwiększeniem się liczby konfliktów zbrojnych, kryzysów o niskiej intensywności, wojen hybrydowych i wojen zastępczych, upadku państwa, niestabilności oraz rozpowszechnionym łamaniem praw człowieka w najbliższym sąsiedztwie UE, a także zagrożeniem terroryzmem wewnątrz UE i poza jej granicami; uważa, że obecne zagrożenia dla bezpieczeństwa dotyczą całej UE i powinno się im przeciwdziałać wspólnie i w skoordynowany sposób poprzez wspólną mobilizację zasobów cywilnych i wojskowych oraz dzielenie się nimi; w tym kontekście jest głęboko przekonany, że nie można marnować zasobów i że konieczne jest lepsze wykorzystanie pieniędzy podatników oraz dokonywanie postępów w zakresie tworzenia europejskiego rynku sprzętu wojskowego, a także rozwój konkurencyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB), zdolnej do tworzenia synergii poprzez ściślejszą współpracę transgraniczną oraz zapewnienia niezbędnego potencjału WPBiO; jest również przekonany o kluczowym znaczeniu zwiększenia wydajności i rentowności europejskich działań w ramach operacji NATO, by zapewnić bezpieczeństwo i stabilność w Europie i jej sąsiedztwie;
3. dlatego jest zaniepokojony powolnym i niespójnym wdrażaniem przez państwa członkowskie dyrektyw z pakietu dotyczącego obronności z 2009 r. i wzywa Komisję do podjęcia konkretnych działań na rzecz zapewnienia prawidłowego stosowania dyrektyw, przy jednoczesnym monitorowaniu ich transpozycji na szczeblu krajowym, w celu zapobiegania zakłóceniom na rynku; uznaje, że wprowadzanie nowych przepisów jest długotrwałym procesem, ale ostrzega, że nieprawidłowe i zróżnicowane ich stosowanie grozi stworzeniem złych praktyk, co zagrazi osiągnięciu celów określonych we wspomnianych dyrektywach, a zatem przekreśli szanse na stworzenie europejskiego rynku sprzętu wojskowego i ograniczy rozwój EDTIB; podkreśla, że pakiet dotyczący obronności powinien również przyczyniać się do zachęcania do współpracy w sektorze obronności w Europie i skłonić Komisję oraz Europejską Agencję Obrony (EDA) do ściślejszej współpracy w tym zakresie; z żalem przypomina, że obserwuje się stagnację, a na przestrzeni ostatnich lat nawet spadek liczby przypadków wspólnego udzielania zamówień w sektorze obronności;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

4. ostrzega przed ryzykiem zależności od podmiotów zewnętrznych w europejskim sektorze obronności w czasie, gdy sytuacja w zakresie bezpieczeństwa staje się coraz trudniejsza i bardziej złożona; ostrzega w szczególności przed połączeniem nieskoordynowanych budżetów na obronę państw członkowskich, utrzymującego się rozdrobnienia rynku mimo nowych zasad funkcjonowania rynku wewnętrznego, coraz większej zależności przemysłu obronnego od wywozu poza UE i zwiększonej liczby zagranicznych inwestycji w europejskim sektorze obronności w niektórych krajach, co może prowadzić do braku przejrzystości i utraty kontroli nad strategicznymi krajowymi i europejskimi branżami przemysłu obronnego, aktywami i technologiami;
5. uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na skutki niektórych projektów dla autonomii i niezależności UE, dotyczących np. współpracy z Rosją we wrażliwych obszarach, takich jak rozmieszczanie satelitów z raketami Sojuz oraz strategiczny most powietrzny; podkreśla potrzebę, by państwa członkowskie potraktowały priorytetowo przemysł zbrojeniowy i obronny oraz by zachęcały do jego rozwoju w ramach dopuszczalnych na mocy prawa UE;
6. podkreśla, że wysoce konkurencyjna, nowoczesna i zintegrowana strategia na rzecz europejskiego przemysłu obronnego ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia europejskich zdolności obronnych i powstania korzystnego oddziaływania pośredniego na rozmaite powiązane sektory działalności; wskazuje, że niezbędna jest ściślejsza współpraca w zakresie zasobów gospodarczych i kapitału ludzkiego na rzecz postępu badań dwutorowych ograniczających zależność od podmiotów zewnętrznych i zapewniających przemysłowi bezpieczeństwo dostaw i surowców, szczególnie tych o kluczowym znaczeniu;
7. zauważa, że chociaż Rada Europejska w grudniu 2013 r. nie zdołała adekwatnie zareagować na tę sytuację, to nakreśliła kilka sposobów postępowania na rzecz poprawy wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony i zobowiązała się do sprawdzenia postępów w czerwcu 2015 r.; ubolewa, że mimo iż dalsze pogarszanie się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa zarówno wewnątrz UE, jak i na wschód i na południe od jej granic stanowią zagrożenie bezpieczeństwa dla UE, nie poczyniono żadnych rzeczywistych postępów w mierzeniu się z bieżącymi wyzwaniami i zagrożeniami dotyczącymi bezpieczeństwa;
8. wzywa Radę Europejską do wyciągnięcia niezbędnych wniosków i przyjęcia konkretnych środków w celu rozwiązania problemu rozdrobnienia europejskiego rynku obrony; wzywa Radę Europejską do określenia konkretnych kierunków działań dla polityki obronnej i europejskiego rynku obronności, mając na względzie specyfikę sektora obronności, z myślą o wzmocnieniu jego przejrzystości i konkurencyjności, a także w celu zagwarantowania dostępności zdolności obronnych niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa w Europie i osiągnięcia celów WPBiO;

Zmniejszający się popyt w Europie z uwagi na cięcia budżetowe: potrzeba dalszej współpracy

9. uważa, że należy skompensować lata nieskoordynowanych krajowych budżetów na obronę w Europie poprzez zwiększoną współpracę i koordynację między państwami członkowskimi, w tym poprzez formułowanie polityk w zakresie budżetu na obronę i koordynację strategicznych wyborów dotyczących nabywania sprzętu wojskowego i sprzętu podójnego zastosowania zgodnie z przejrzystymi wyборami w zakresie udzielania zamówień publicznych; podkreśla konieczność wprowadzenia wśród państw członkowskich wcześniejszego planowania dotyczącego strategicznych inwestycji w zakresie zakupów i remontów sprzętu; ponawia swój apel o konsolidację popytu w całej UE w celu wsparcia i utrzymania konkurencyjnej i niezależnej EDTIB; podkreśla, że opracowanie wydajnej i przejrzystej EDTIB jest kluczowym elementem zdolności Europy do ochrony swoich obywateli, interesów i wartości zgodnie z celami Traktatu i do wypełnienia swoich zobowiązań jako gwaranta bezpieczeństwa; wzywa Komisję do opracowania strategii przemysłowej, która określi kluczowe zdolności obronne stanowiące podstawę tworzenia EDTIB;
10. przypomina, że 28 państw członkowskich UE to nadal druga potęga na świecie pod względem zarówno wydatków na obronność, jak i wywozu broni; jest przekonany, że dowodzi to, iż państwa członkowskie UE i sama Unia wciąż odgrywają zasadniczą rolę w światowym handlu bronią i w zamówieniach w dziedzinie obronności; uważa, że łączne roczne wydatki na obronność w wysokości 190 miliardów euro to ogromna kwota pieniędzy podatników; przypomina również, że w licznych sporządzonych niedawno analizach wykazano, iż podstawowy problem polega na tym, że w wielu spośród 28 państw członkowskich UE budżety na obronność są niewłaściwie wydawane, co prowadzi do znaczących opóźnień, wyższych kosztów, a w wielu przypadkach do tego, że helikoptery, myśliwce i inne rozwiązania technologiczne nie są funkcjonalne, mimo że są nowe; podkreśla potrzebę głębokiej restrukturyzacji stosunków między organami administracji publicznej zajmującymi się obronnością a przemysłem obronnym oraz wprowadzenia surowych kryteriów jakościowych w odniesieniu do wyników postępowania o udzielenie zamówienia;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

11. wyraża przekonanie, że bieżące ograniczenia budżetowe w państwach członkowskich UE powinny umożliwić zacieśnienie i poprawę współpracy w obszarze nabywania sprzętu obronnego, by zapewnić optymalne wykorzystanie środków finansowych podatników i zagwarantować odpowiednią zdolność militarną w UE oraz zrównoważony system bezpieczeństwa dostaw; uważa, że państwa członkowskie stoją przed wyborem między skuteczną współpracą wobec wspólnych wyzwań lub utratą strategicznej zdolności obrony obywateli oraz krajowych i europejskich interesów;

12. przypomina o konieczności zapewnienia większej zbieżności między krajowymi procesami planowania obronnego i w tym kontekście z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie przez Radę ram polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności; ubolewa jednak nad ich niewiążącym charakterem i tym, że nie określono w nich jasnego i ustrukturyzowanego procesu; podkreśla, że dokument ten powinien zostać przyjęty z zadowoleniem przez Radę Europejską, co pozwoli mu stać się siłą napędową o kluczowym znaczeniu; zachęca państwa członkowskie, by zwróciły się do EDA o wsparcie w procesie przeglądu krajowej polityki obronności i dzieliły się informacjami na temat krajowych planów inwestycyjnych i priorytetów w ramach Komitetu Wojskowego UE; wzywa państwa członkowskie do nawiązania stałej współpracy strukturalnej, by lepiej koordynować i wykorzystywać finansowanie UE w pokojowej współpracy; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do przedłożenia realistycznych planów prowadzących do udanego nawiązania stałej współpracy strukturalnej;

13. oczekuje, że współpracy oraz łączeniu inicjatyw i dzieleniu się nimi nadany zostanie priorytet oraz że w tym celu zostaną stworzone zachęty; wzywa Komisję Europejską do przedłożenia wniosku wyjaśniającego, w jaki sposób zachęty podatkowe niezakłócające rynku mogłyby przyczynić się do osiągnięcia tych celów; przyjmuje do wiadomości decyzję Belgii, by zwolnić projekty ad hoc realizowane przez EDA z podatku od towarów i usług, oraz uważa, że zwolnienie to należałoby rozszerzyć na wszystkie działania EDA podejmowane w ramach współpracy; z zadowoleniem przyjmuje prace EDA dotyczące mechanizmu wspólnych zamówień i oczekuje, że zostaną w nim uwzględnione środki zachęcające do współpracy przy nabywaniu sprzętu wojskowego i wsparcia w tym zakresie;

14. przypomina, że w ramach programu „Horyzont 2020”, COSME oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych przedsiębiorstwa z sektora obronności, w szczególności MŚP, mogą składać wnioski o unijne finansowanie projektów podwójnego zastosowania i innych projektów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do pomagania przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, w odpowiednim wykorzystywaniu szans na finansowanie z funduszy europejskich projektów związanych z obronnością;

15. podkreśla, że w ostatnim czasie UE coraz częściej napotyka zagrożenia i wyzwania w cyberprzestrzeni, co stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa poszczególnych państw członkowskich i całej UE; uważa, że zagrożenia te należy właściwie ocenić i podjąć odpowiednie kroki na szczeblu UE w celu zapewnienia państwom członkowskim narzędzi ochrony technicznej i innych środków bezpieczeństwa;

16. apeluje do Rady Europejskiej, aby na swoim posiedzeniu w czerwcu 2015 r. omówiła kwestię niezbędnego usprawnienia procesów zawierania umów na zamówienia publiczne i udzielania zamówień publicznych w odniesieniu do bezpieczeństwa cybernetycznego oraz osiągnięcia większej koordynacji państw członkowskich, mając na celu umożliwienie niezwłocznej reakcji Unii na główne globalne zagrożenia, jakie stanowią cyberterroryzm i ataki cybernetyczne;

17. ponawia apel do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel oraz do Rady o wypracowanie wspólnego stanowiska UE w sprawie wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, nadającego nadrzędne znaczenie poszanowaniu praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz uwzględniającego takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość;

Coraz większe uzależnienie od podmiotów zewnętrznych: konieczność zapewnienia wspólnego podejścia

18. ostrzega, że europejskie przedsiębiorstwa z sektora obronności w coraz większym stopniu kompensują sobie zmniejszone obroty w Europie wywozem poza UE; wyraża zaniepokojenie z powodu potencjalnych negatywnych skutków, jakie może to wywołać, takich jak przekazywanie technologii wrażliwych i praw własności intelektualnej przyszłym konkurentom oraz przenoszenie produkcji poza UE, w wyniku których zmniejszy się bezpieczeństwo dostaw w Europie; uważa, że narażenie UE na ryzyko uzależnienia EDTIB od klientów z silnych państw trzecich o odmiennych interesach strategicznych to poważny błąd strategiczny;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

19. przypomina, że wspólne stanowisko UE w sprawie wywozu broni określa powszechne porozumienie co do kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego, służące koordynacji krajowych systemów kontroli wywozu; jest zdania, że potrzebne jest spójniejsze stosowanie ośmiu kryteriów tego wspólnego stanowiska, nie tylko po to, by zapewnić, że nadrzędne cele polityki zagranicznej i bezpieczeństwa są ważniejsze niż krótkoterminowe korzyści gospodarcze, ale także po to, by zagwarantować równe warunki dla europejskich sektorów przemysłu;

20. wzywa państwa członkowskie do przestrzegania zasad zawartych we wspólnym stanowisku i do regularnego przedstawiania pełnych sprawozdań rocznych na temat sprzętu wojskowego wywożonego do państw trzecich; wzywa Radę i wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zbadania sposobów lepszego wywiązywania się z obowiązku sprawozdawczego oraz zwiększenia przejrzystości i nadzoru publicznego nad kontrolą wywozu; przypomina, że postępowanie zgodnie ze wspólnym stanowiskiem ma podstawowe znaczenie w kontekście przestrzegania zasad i wartości UE, w szczególności w zakresie międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarne oraz obowiązków UE w zakresie bezpieczeństwa na poziomie lokalnym, regionalnym i globalnym;

21. zauważa komunikat Komisji dotyczący przeglądu polityki kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania i podkreśla w tym kontekście konieczność zapewnienia mechanizmów kontroli, które nie utrudniają swobodnego przepływu towarów i technologii w ramach rynku wewnętrznego i zapobiegają rozbieżnym interpretacjom przepisów UE; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia nowego wniosku ustawodawczego uaktualniającego system kontroli wywozu technologii podwójnego zastosowania, by poprawić jego spójność, wydajność i przejrzystość oraz uznać jego wpływ na poszanowanie praw człowieka, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania; podkreśla, że we wniosku takim należy uwzględnić zmienną naturę wyzwań w zakresie bezpieczeństwa i tempo rozwoju technologii, w szczególności jeśli chodzi o oprogramowanie i sprzęt nadzorujący i przeciwdziałający włamaniom oraz handel informacjami na temat słabych punktów w zabezpieczeniach oprogramowania;

22. zauważa, że chociaż coraz większe znaczenie technologii podwójnego zastosowania umożliwia osiągnięcie korzyści rozumianych jako synergie między sektorem obronności a produkcją handlową, powoduje to również uzależnienie od cywilnych łańcuchów dostaw, w ramach których produkcja często odbywa się poza Europą; zwraca się do Komisji i EDA o informacje dotyczące ewentualnych zagrożeń wynikających ze wzrastającego umiędzynarodowienia oraz wpływu, jaki może mieć zmiana właściciela przedsiębiorstwa w sektorze obronności na bezpieczeństwo dostaw, a także ostrzega przed zwiększonymi zagrożeniami dla europejskiego i krajowego bezpieczeństwa, w tym dla infrastruktury cyfrowej UE; wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu w odpowiednim czasie o stanie przygotowań zielonej księgi w sprawie kontroli zdolności przemysłu związanych z obronnością i niewrażliwymi kwestiami bezpieczeństwa, którą Komisja zapowiadała na koniec 2014 r., oraz wnioskuje o przekazanie mu informacji na temat wyników zapowiadanych konsultacji z zainteresowanymi stronami;

23. z zadowoleniem przyjmuje prace EDA i Komisji dotyczące ogólnounijnego systemu bezpieczeństwa dostaw zgodnie z mandatem nadanym przez Radę Europejską i oczekuje przedstawienia planu działania z określonymi krokami w celu jego zatwierdzenia w czerwcu 2015 r. przez szefów państw i rządów; wzywa Komisję Europejską i EDA do szczegółowego wyjaśnienia, w jakim stopniu propozycja Parlamentu w sprawie „kompleksowego i ambitnego, ogólnounijnego reżimu gwarancji podaży (...) opartego na systemie wzajemnych gwarancji i analizie ryzyka i potrzeb, w miarę możliwości z wykorzystaniem podstawy prawnej w formie stałej współpracy strukturalnej”⁽¹⁾ została uwzględniona w pracach przygotowawczych; uważa, że stosowane w przeszłości przez Komisję metody, takie jak mapowanie czy monitorowanie, były niewystarczające; podkreśla potrzebę skupienia nowych podejść na sposobach gwarantowania wolnego obiegu sprzętu wojskowego dla sił zbrojnych 28 państw członkowskich;

24. uważa wzajemne zapewnienia państw członkowskich o bezpieczeństwie dostaw za podstawowy element budowania zintegrowanego europejskiego rynku obrony; z zadowoleniem przyjmuje uaktualnione porozumienie ramowe EDA dotyczące bezpieczeństwa dostaw jako instrument, który umacnia wzajemne zaufanie i solidarność, ale ubolewa, że nie tworzy on żadnych obowiązków prawnych; jest zdania, że ogólnounijny system bezpieczeństwa dostaw musi być oparty na wdrażaniu obowiązującego prawodawstwa, w szczególności na pełnym wdrożeniu dyrektywy w sprawie transferów wewnątrz UE, w celu wyeliminowania przeszkód dla przepływu produktów wojskowych wewnątrz UE;

Pełne wykorzystanie potencjału reguł rynku wewnętrznego

25. podkreśla, że pakiet obronny przygotowany przez Komisję ukierunkowany jest na zwiększenie konkurencyjności europejskiego sektora obronności, a jednym z jego celów jest ograniczenie problemów wynikających z fragmentacji europejskiego rynku wyposażenia obronnego, niektórych postaw protekcyjnych w przyznawaniu kontraktów w dziedzinie obronności i braku koordynacji między różnymi systemami kontrolnymi państw członkowskich w zakresie transferu produktów związanych z obronnością;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0514.

Czwartek, 21 maja 2015 r.

26. podkreśla, że stworzenie prawdziwie jednolitego rynku wyposażenia obronnego zapewniłoby pełną przejrzystość i pozwoliłoby uniknąć powielania działań, co prowadzi do zakłóceń na rynku; zaznacza, że sukces misji na rzecz utrzymywania pokoju i bezpieczeństwa podejmowanych w ramach WPBiO zależy w dużej mierze od ich zdolności natychmiastowego reagowania oraz wskazuje na kluczowy element w postaci usprawnienia procedur i obniżenia kosztów;

27. wskazuje, że stworzenie europejskiego rynku wyposażenia obronnego wymaga wysoce konkurencyjnego przemysłu europejskiego bazującego na innowacjach i technologii, zdolnego do tworzenia synergii poprzez ściślejszą współpracę transgraniczną, przy czym niezbędny jest postęp badań dwutorowych gwarantujących niezależność Europy i zapewniających bezpieczeństwo dostaw, szczególnie tych o kluczowym znaczeniu;

28. zauważa, że dla wzmocnienia europejskiej obronności, zwiększenia innowacyjności technologicznej i oszczędności Europa musi budować ekonomię skali i utworzyć wspólny, europejski rynek zamówień publicznych w dziedzinie obronności, mając także na celu stworzenie nowoczesnego, zintegrowanego i konkurencyjnego europejskiego przemysłu obronnego; podkreśla, że reguły rynku wewnętrznego powinny być w pełni wykorzystywane dzięki ściślejszej współpracy transgranicznej, aby zapobiegać trwającemu rozdrobnieniu europejskiego sektora obronności i bezpieczeństwa, które prowadzi do powielania programów w zakresie wyposażenia obronnego i braku przejrzystości w stosunkach między instytucjami odpowiedzialnymi za obronę narodową i przemysłem obronnym; wzywa państwa członkowskie do zniesienia regulacji krajowych niezgodnych z dyrektywą 2009/43/WE i dyrektywą 2009/81/WE, które hamują rozwój wewnętrznego rynku zamówień publicznych w dziedzinie obronności, oraz do prawidłowego wdrożenia i egzekwowania dyrektywy 2009/81/WE dotyczącej zamówień w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa i dyrektywy 2009/43/WE dotyczącej transferu produktów związanych z obronnością; wzywa Komisję do podjęcia konkretnych działań na rzecz zapewnienia prawidłowego stosowania dyrektyw, przy jednoczesnej weryfikacji i monitorowaniu ich transpozycji na szczeblu krajowym, tak aby zapobiegać zakłóceniom na rynku;

29. mając na celu maksymalne zwiększenie zasobów, wzywa Komisję do wspierania w państwach członkowskich wykorzystywania takich narzędzi, jak wspólne dokonywanie zakupów przez centralne jednostki zakupujące za pośrednictwem EDA, tak jak to zostało określone w dyrektywie 2009/81/WE;

30. wzywa Komisję do większych starań na rzecz zapewnienia równych szans wszystkim podmiotom na europejskim rynku wyposażenia obronnego w celu zwalczania praktyk protekcyjnych stosowanych przez państwa członkowskie przez promowanie współpracy transgranicznej i lepszego dostępu do łańcuchów dostaw przemysłu obronnego oraz przeciwdziałanie sytuacji, w której niektóre państwa członkowskie są wyłącznie dostawcami, a inne tylko odbiorcami technologii obronnych; w tym kontekście uważa, że stosowanie wyjątków zgodnie z dyrektywą 2009/81/WE musi być należycie uzasadnione; wzywa Komisję do przekazania Parlamentowi informacji o skutkach opublikowanych już siedmiu not przewodnich (dotyczących odpowiednio takich obszarów jak aplikacje, wyłączenia, badania i rozwój, bezpieczeństwo dostaw, bezpieczeństwo informacji, zlecenie podwykonawstwa, offset) i zauważa, że Komisja planuje opublikować dwie kolejne noty przewodnie w 2015 r.; uważa, że takie noty przewodnie stanowią doskonałą okazję dla Komisji do nawiązania z państwami członkowskimi dialogu dotyczącego zagadnień, które wcześniej nigdy nie zostały poruszone w sposób uporządkowany i otwarty, a także domaga się uzyskania informacji na temat rezultatów takiego dialogu z państwami członkowskimi;

31. jest zdania, że w swoim obecnym kształcie i w praktyce art. 346 TFUE nadal oferuje państwom członkowskim szeroką swobodę w kontekście jego stosowania i w związku z tym odstępowania od stosowania przepisów regulujących zamówienia publiczne w UE w dziedzinie obronności w kontraktach w dziedzinie obronności; w związku z powyższym wzywa państwa członkowskie do skutecznego i prawidłowego stosowania art. 346 TFUE w sposób spójny z wymogami określonymi w przepisach UE, dyrektywach w sprawie rynku wewnętrznego i przepisach dotyczących udzielania zamówień publicznych w dziedzinie obronności; przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej środki określone w art. 346 powinny ograniczać się do wyjątkowych i wyraźnie określonych przypadków, nie wykraczając poza ich ramy; ostrzega, że nieprawidłowe odwoływanie się do odstępstw od zasad jednolitego rynku negatywnie wpływa na konkurencyjność UE, ogranicza przejrzystość, ułatwia korupcję i w ten sposób szkodzi procesowi tworzenia europejskiego rynku wyposażenia obronnego, negatywnie wpływa na funkcjonowanie EDTIB oraz rozwój wiarygodnych zdolności wojskowych;

32. podkreśla, że w dłuższej perspektywie całkowite zniesienie zobowiązań offsetowych przyczyni się do sprawniejszego funkcjonowania rynku wewnętrznego w europejskim sektorze obronności; wzywa w związku z tym Komisję do dalszego sprawdzania, czy państwa członkowskie znoszą zobowiązania offsetowe nieuzasadnione z punktu widzenia art. 346 traktatu; uważa, że działania te są niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i przejrzystości w europejskim sektorze obronności oraz równych warunków dla wszystkich dostawców, zwłaszcza dla MSP;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

33. przypomina, że umowy ramowe, podwykonawstwo i podział zamówienia na części powinny być sposobem na umożliwienie MŚP dostępu do ustalonych łańcuchów dostaw; przypomina jednak, że należy zagwarantować zasady przejrzystości łańcucha podwykonawstwa i wspólnej odpowiedzialności; wzywa państwa członkowskie, EDA i Komisję do współdziałania, również z głównymi wykonawcami, w celu zapewnienia MŚP pełnej wiedzy w zakresie poszczególnych ogniw łańcucha wartości, co pomoże im w utrwaleniu i ułatwieniu im dostępu do zamówień w dziedzinie obronności, a także przeciwdziałania nieproporcyjnemu geograficznie rozwojowi europejskiej bazy obronnej i technologicznej;

34. stwierdza, że przemysł obronny w bardzo niewielkim stopniu wykorzystuje główne instrumenty dyrektywy o transferze produktów związanych z obronnością, zwłaszcza generalne zezwolenia i certyfikację przedsiębiorstw z sektora obronności, oraz że istnieją luki w zakresie współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, co uniemożliwia zapewnienie odpowiednich środków kontrolnych mających zapobiegać naruszaniu warunków przyznawania zezwoleń na transfer; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego stosowania tych instrumentów w praktyce i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w sprawie ustanowienia grupy roboczej złożonej z państw członkowskich w celu ujednolicenia dyrektywy w sprawie transferów wewnątrzunijnych;

35. przyjmuje do wiadomości plan działań Komisji z 2014 r. pt. „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” oraz zawarte w nim zobowiązanie Komisji dotyczące opracowania sposobów łagodzenia ewentualnych negatywnych skutków zobowiązań offsetowych wymaganych przez państwa trzecie oraz ich wpływu na rynek wewnętrzny i europejski przemysł; podkreśla wagę terminowej realizacji tego planu działania i podjęcia w razie potrzeby dodatkowych kroków; w pełni popiera wysiłki Komisji mające na celu zapewnienie praktycznego wsparcia MŚP korzystającym z funduszy unijnych w ramach projektów podwójnego zastosowania;

36. przypomina, że państwa członkowskie powinny pilnie zwiększyć przejrzystość udzielania zamówień publicznych w sektorze obronności w stosunku do Komisji i agencji UE; podkreśla, że konkretne procedury udzielania zamówień, takie jak negocjowana procedura bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, powinny ograniczać się do wyjątkowych przypadków i być uzasadnione tylko nadrzędnymi względami podyktowanymi interesem ogólnym, związanymi z obronnością i bezpieczeństwem, zgodnie z dyrektywą 2009/81/WE; wzywa Komisję, aby zagwarantowała odpowiedni nadzór w celu umożliwienia złożenia Parlamentowi i Radzie szczegółowych sprawozdań z wykonania obu wymienionych dyrektyw, co zaplanowano na 2016 r.;

37. przypomina, jak ważne są regularne kontrole wyposażenia obronnego i bezpieczeństwa przeprowadzane przez odpowiednie organy nadzoru, włącznie z kontrolą ich prawidłowej ewidencji;

38. podkreśla, że współpraca między partnerami strategicznymi ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw w Europie, i w związku z tym zachęca Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia kwestii zamówień publicznych w dziedzinie obronności w negocjacjach dotyczących międzynarodowych umów handlowych;

Przegląd pakietu dotyczącego zamówień w dziedzinie obronności

39. wzywa Komisję, by w przedkładanych Parlamentowi i Radzie w 2016 r. sprawozdaniach z wykonania dyrektyw 2009/81/WE i 2009/43/WE dokonała dogłębnej oceny tego, czy i w jakim stopniu ich postanowienia zostały prawidłowo wykonane i czy ich cele zostały osiągnięte, oraz do przedstawienia odpowiednich wniosków ustawodawczych, jeśli ustalenia zawarte w sprawozdaniu będą tego wymagały;

40. podkreśla, że należy nałożyć na państwa członkowskie dodatkowe specjalne obowiązki sprawozdawcze, zapewniając jednocześnie odpowiednie gwarancje poufności;

41. przypomina, że modernizacja unijnych przepisów o zamówieniach publicznych w dyrektywach 2014/24/UE i 2014/25/UE, przyjętych w 2014 r., ma na celu zapewnienie przejrzystości łańcucha podwykonawstwa i przestrzeganie przepisów w zakresie ochrony środowiska, kwestii społecznych i prawa pracy; podkreśla, że nowe dyrektywy umożliwiają usprawnienie procedur dzięki stosowaniu elektronicznych zamówień publicznych, agregacji zapotrzebowania i wykorzystaniu najbardziej korzystnych ekonomicznie przetargów, które można dopasować do specyficznych wymogów sektora obronności i bezpieczeństwa;

Czwartek, 21 maja 2015 r.

42. apeluje – z myślą o budowaniu innowacyjnego i konkurencyjnego europejskiego przemysłu oraz jak najlepszym wykorzystaniu budżetu na bezpieczeństwo i obronność – o wprowadzenie nowej procedury „partnerstwa innowacyjnego” w zamówieniach w dziedzinie obronności, umożliwiając instytucjom zamawiającym stosowanie tej procedury do rozwijania, a następnie zakupu nowych, innowacyjnych produktów, usług lub prac, zapewniając potrzebne bodźce rynkowe i wspierając rozwój innowacyjnych rozwiązań bez blokowania dostępu do rynku;

43. podkreśla, że podczas udzielania zamówień na dostawy wyposażenia obronnego i bezpieczeństwa należy uwzględnić kwestię zapewnienia maksymalnej ochrony i bezpieczeństwa ludności cywilnej;

o

o o

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO oraz Sekretarzowi Generalnemu NATO.

Środa, 27 maja 2015 r.

OPINIE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0216

Program pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych (decyzja w sprawie rozpoczęcia negocjacji międzyinstytucjonalnych)

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji międzyinstytucjonalnych i określenia mandatu negocjacyjnego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych (COM(2014)0032 – C8-0025/2014 – 2014/0014(COD))

(2016/C 353/15)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

— uwzględniając art. 73 ust. 2 i art. 74 Regulaminu,

postanawia rozpocząć negocjacje międzyinstytucjonalne w oparciu o poniższy mandat:

MANDAT

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Doświadczenie zdobyte podczas realizacji obecnych programów, wraz z wnioskami z ocen zewnętrznych i następującą po nich analizą różnych wariantów strategicznych, nasuwa wniosek, że **przesłanki, które doprowadziły do ustanowienia dwóch** programów dla szkół, **są nadal aktualne**. W obecnym kontekście spadku spożycia owoców i warzyw, w tym bananów, i przetworów mlecznych, **do którego pogłębienia przyczyniają się dodatkowo, między innymi, nowoczesne tendencje konsumpcyjne przedkładające** wysoko przetworzone **środki spożywcze**, często z dużym dodatkiem cukru, soli i tłuszczu, pomoc Unii na rzecz dostarczania dzieciom w **instytucjach** oświatowych wybranych produktów rolnych powinna **zostać nadal utrzymana**.

Poprawka

- (2) Doświadczenie zdobyte podczas realizacji obecnych programów, wraz z wnioskami z ocen zewnętrznych i następującą po nich analizą różnych wariantów strategicznych **i trudną sytuacją społeczną w wielu państwach członkowskich**, nasuwa wniosek, że **kontynuacja i wzmocnienie obydwu** programów dla szkół **mają ogromne znaczenie**. W obecnym kontekście spadku spożycia **świeżych** owoców i warzyw, w tym bananów, i przetworów mlecznych, **szczególnie przez dzieci, a także rozszerzającego się zjawiska otyłości wśród dzieci w związku z** nawykami żywieniowymi **polegającymi na preferowaniu** wysoko przetworzonych **środków spożywczych**, często z dużym dodatkiem cukru, soli, tłuszczu **lub dodatków do żywności**, pomoc Unii na rzecz dostarczania dzieciom w **placówkach** oświatowych wybranych produktów rolnych powinna **przyczyniać się do aktywniejszego propagowania zdrowych nawyków żywieniowych oraz spożycia produktów lokalnych**.

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 6 złożona przez AGRI. W poprawce tej podkreśla się znaczenie programów szkolnych, a także przyczyny, dla których należy je kontynuować i rozwijać. Ponadto po podjęciu przez Komisję decyzji o poddaniu wniosku ponownej ocenie ważne jest, aby Parlament przyjął zdecydowane stanowisko na rzecz kontynuacji tych programów.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Analiza różnych wariantów strategicznych wskazuje, że jednolite podejście w oparciu o wspólne ramy prawne i finansowe jest bardziej odpowiednie i skuteczne w osiąganiu konkretnych celów, które wspólna polityka rolna realizuje za pośrednictwem programów dla szkół. Pozwoliłoby to państwom członkowskim zmaksymalizować skutki dystrybucji w ramach stałego budżetu i przy zwiększonej efektywności zarządzania. Jednakże w celu uwzględnienia różnic między owocami i warzywami, w tym bananami, i przetworami mlecznymi, oraz różnic w ich łańcuchach dostaw pewne elementy powinny pozostać oddzielone, takie jak odpowiednie przydziały środków budżetowych. W świetle doświadczeń zdobytych podczas realizacji obecnych programów udział w programie państw członkowskich powinien pozostać dobrowolny. Uwzględniając różne sytuacje konsumpcyjne w poszczególnych państwach członkowskich, należy **przewidzieć** możliwość samodzielnego zdecydowania przez uczestniczące państwa członkowskie, czy chcą dostarczać dzieciom w placówkach oświatowych wszystkie kwalifikowalne produkty czy tylko jeden z nich.

Poprawka

- (3) Analiza różnych wariantów strategicznych wskazuje, że jednolite podejście w oparciu o wspólne ramy prawne i finansowe jest bardziej odpowiednie i skuteczne w osiąganiu konkretnych celów, które wspólna polityka rolna realizuje za pośrednictwem programów dla szkół. Pozwoliłoby to państwom członkowskim zmaksymalizować skutki dystrybucji w ramach stałego budżetu i przy zwiększonej efektywności zarządzania. Jednakże w celu uwzględnienia różnic między owocami i warzywami, w tym bananami, i przetworami mlecznymi, oraz różnic w ich łańcuchach dostaw pewne elementy powinny pozostać oddzielone, takie jak odpowiednie przydziały środków budżetowych. W świetle doświadczeń zdobytych podczas realizacji obecnych programów udział w programie państw członkowskich powinien pozostać dobrowolny. Uwzględniając różne sytuacje konsumpcyjne w poszczególnych państwach członkowskich, należy **wziąć pod uwagę** możliwość samodzielnego zdecydowania przez uczestniczące państwa członkowskie, **w porozumieniu z zainteresowanymi regionami**, czy chcą dostarczać dzieciom w placówkach oświatowych wszystkie kwalifikowalne produkty czy tylko jeden z nich. **Państwa członkowskie mogą również rozważyć wprowadzenie ukierunkowanych środków służących rozwiązaniu problemu malejącego spożycia mleka wśród nastolatków.**

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Zidentyfikowano tendencję spadkową, jeśli chodzi o spożycie świeżych owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka spożywczego. Należy zatem skoncentrować się na dystrybucji tych właśnie produktów w ramach programów dla szkół. To z kolei przyczyni się również do zmniejszenia obciążeń organizacyjnych dla szkół, zwiększy skutki dystrybucji w ramach ograniczonego budżetu i będzie zgodne z obecną praktyką, ponieważ produkty te są już najczęściej przedmiotem dystrybucji.

Poprawka

- (4) Zidentyfikowano tendencję spadkową, jeśli chodzi o spożycie świeżych owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka spożywczego. Należy zatem **w pierwszym rzędzie** skoncentrować się na dystrybucji tych właśnie produktów w ramach programów dla szkół. To z kolei przyczyni się również do zmniejszenia obciążeń organizacyjnych dla szkół **i** zwiększy skutki dystrybucji w ramach ograniczonego budżetu i będzie zgodne z obecną praktyką, ponieważ produkty te są już najczęściej przedmiotem dystrybucji. **Jednak aby dostosować się do zaleceń żywieniowych w zakresie zapotrzebowania na wapń, a także ze względu na rosnące problemy związane z nietolerancją zawartej w mleku laktozy, państwa członkowskie powinny móc dostarczać inne przetwory mleczne, takie jak jogurt i sery, które mają niezaprzeczalnie pozytywny wpływ na zdrowie dzieci. Ponadto należy podjąć wysiłki na rzecz zagwarantowania dostarczania produktów lokalnych i regionalnych.**

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 1 złożona przez AGRI, część 3.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Działania edukacyjne wspierające dystrybucję są konieczne, aby program był skuteczny w osiąganiu swoich celów krótko- i długoterminowych służących zwiększeniu spożycia wybranych produktów rolnych i kształtowaniu zdrowego sposobu odżywiania się. Zważywszy na ich znaczenie, wspomniane działania powinny wspierać zarówno **dystrybucję** owoców i warzyw, w tym bananów, jak i dystrybucję mleka. Powinny one kwalifikować się do objęcia pomocą unijną. Jako że działania **wspierające** stanowią kluczowe narzędzie w ponownym zainteresowaniu dzieci rolnictwem i **różnymi produktami rolnymi** oraz w realizacji celów programu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość **szerszego** uwzględnienia **różnych** produktów rolnych **w swoich działaniach tematycznych**. Jednak w celu promowania zdrowych nawyków żywieniowych krajowe organy **ds. zdrowia** powinny brać udział w tym procesie i zatwierdzać listę tych produktów, jak również dwie grupy produktów kwalifikujących się do dystrybucji, a także decydować o ich wartościach odżywczych.

Poprawka

- (5) **Towarzyszące** działania edukacyjne wspierające dystrybucję są konieczne, aby program był skuteczny w osiąganiu swoich celów krótko- i długoterminowych służących zwiększeniu spożycia wybranych produktów rolnych i kształtowaniu zdrowego sposobu odżywiania się. Zważywszy na ich znaczenie, wspomniane działania powinny wspierać **dystrybucję** zarówno owoców i warzyw, w tym bananów, jak i dystrybucję mleka **i przetworów mlecznych**. Powinny one kwalifikować się do objęcia pomocą unijną. Jako że **edukacyjne** działania **towarzyszące** stanowią kluczowe narzędzie w ponownym zainteresowaniu dzieci rolnictwem i **różnorodnością produktów rolnych w Unii, w szczególności produktów produkowanych w zamieszkiwanych przez nie regionie, z pomocą, przykładowo, specjalistów ds. żywienia i rolników** oraz w realizacji celów programu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia **w swych działaniach tematycznych szerszej gamy** produktów rolnych, **takich jak przetworzone owoce i warzywa bez dodatku cukru, soli, tłuszczu lub substancji słodzących, oraz innych specjalności lokalnych, regionalnych lub krajowych, takich jak miód, oliwki stołowe, oliwa z oliwek i suszone owoce**. Jednak w celu promowania zdrowych nawyków żywieniowych krajowe organy **odpowiedzialne za żywienie lub zdrowie** powinny brać udział w tym procesie i zatwierdzać listę tych produktów, jak również dwie grupy produktów kwalifikujących się do dystrybucji, a także **powinny** decydować o ich wartościach odżywczych.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 2 złożona przez AGRI, część 5.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) W celu zapewnienia należytego **zarządzania** budżetem należy przewidzieć stały pułap pomocy Unii na rzecz dystrybucji owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka, **wspierających** działań edukacyjnych i powiązanych kosztów. Pułap ten powinien odpowiadać bieżącej sytuacji. W świetle zdobytego doświadczenia i w celu uproszczenia **zarządzania** powinno nastąpić zbliżenie modeli finansowania oraz oparcie ich na jednolitym podejściu, jeśli chodzi o poziom wkładu finansowego Unii. W związku z tym wskazane jest **ograniczenie** poziomu unijnej pomocy wspomagającej cenę produktów poprzez maksymalną kwotę pomocy unijnej na **owoce i warzywa**, w tym **banany, i mleko**, oraz zniesienie zasady obowiązkowego współfinansowania w odniesieniu do owoców i warzyw, w tym bananów. Biorąc pod uwagę wahania cen odnośnych produktów, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do środków określających **poziomy** pomocy unijnej **wspomagającej cenę porcji produktów i ustanawiających definicję porcji**.

Poprawka

- (6) W celu zapewnienia należytego **gospodarowania** budżetem należy przewidzieć stały pułap pomocy Unii na rzecz dystrybucji owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka, **towarzyszących** działań edukacyjnych i powiązanych kosztów. Pułap ten powinien odpowiadać bieżącej sytuacji. W świetle zdobytego doświadczenia i w celu uproszczenia **gospodarowania** powinno nastąpić zbliżenie modeli finansowania oraz oparcie ich na jednolitym podejściu, jeśli chodzi o poziom wkładu finansowego Unii. W związku z tym wskazane jest **obniżenie** poziomu unijnej pomocy wspomagającej cenę produktów poprzez maksymalną kwotę pomocy unijnej na **dziecko i na akcję dystrybucji owoców i warzyw**, w tym **bananów, a także mleka**, oraz zniesienie zasady obowiązkowego współfinansowania w odniesieniu do owoców i warzyw, w tym bananów. Biorąc pod uwagę wahania cen odnośnych produktów, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do środków określających **pułap** pomocy unijnej **zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej**.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Aby zagwarantować skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie środków unijnych, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do środków ustalających orientacyjny przydział pomocy unijnej dla każdego państwa członkowskiego oraz metody ponownego rozdziału pomocy między państwa członkowskie na podstawie otrzymanych wniosków o pomoc. Orientacyjne przydziały pomocy należy ustalić oddzielnie dla owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka zgodnie z zasadą dobrowolnego podejścia do dystrybucji. Klucz przydziału dla owoców i warzyw, w tym bananów, powinien odzwierciedlać obecne przydziały państw członkowskich w oparciu o obiektywne kryteria dotyczące liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat jako odsetka populacji, uwzględniając również zmiany w statusie odnośnych regionów. Aby pozwolić państwom członkowskim na utrzymanie skali ich obecnych programów oraz w celu zachęcania innych do podjęcia dystrybucji mleka, należy połączyć **dwa** klucze przydziału środków na mleko, a mianowicie **historyczne** wykorzystanie funduszy przez państwa członkowskie w ramach programu „Mleko w szkole” oraz obiektywne kryteria dotyczące liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat jako odsetka populacji w przypadku owoców i warzyw, w tym bananów. W celu znalezienia odpowiedniej proporcji w stosowaniu tych **dwóch** kluczy, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przyjmowania dodatkowych przepisów dotyczących równowagi między **obydwoma** kryteriami. Ponadto, mając na uwadze powtarzające się zmiany sytuacji demograficznej regionów w państwach członkowskich, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przeprowadzenia raz na trzy lata oceny aktualności opartych na tych kryteriach przydziałów państw członkowskich.

Poprawka

- (7) Aby zagwarantować skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie środków unijnych, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do środków ustalających orientacyjny przydział pomocy unijnej dla każdego państwa członkowskiego oraz metody ponownego rozdziału pomocy między państwa członkowskie na podstawie otrzymanych wniosków o pomoc **zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej**. Orientacyjne przydziały pomocy należy ustalić oddzielnie dla owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka zgodnie z zasadą dobrowolnego podejścia do dystrybucji. Klucz przydziału dla owoców i warzyw, w tym bananów, powinien odzwierciedlać obecne przydziały państw członkowskich w oparciu o obiektywne kryteria dotyczące liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat jako odsetka populacji, uwzględniając również zmiany w statusie odnośnych regionów. Aby pozwolić państwom członkowskim na utrzymanie skali ich obecnych programów oraz w celu zachęcania innych do podjęcia dystrybucji mleka, należy połączyć **cztery** klucze przydziału środków na mleko, a mianowicie wykorzystanie funduszy przez państwa członkowskie w ramach programu „Mleko w szkole” **w przeszłości – z wyjątkiem Chorwacji, dla której należy określić specjalną kwotę ryczałtową w oparciu o niniejsze rozporządzenie** – oraz obiektywne kryteria dotyczące liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat jako odsetka populacji w przypadku owoców i warzyw, w tym bananów, **poziom rozwoju regionów w obrębie państwa członkowskiego oraz ustalenie minimalnego poziomu wydatkowania pomocy unijnej na dziecko i na rok**. W celu znalezienia odpowiedniej proporcji w stosowaniu tych **czterech** kluczy, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przyjmowania dodatkowych przepisów dotyczących równowagi między **tymi czterema** kryteriami. Ponadto, mając na uwadze powtarzające się zmiany sytuacji demograficznej **lub rozwojowej** regionów w państwach członkowskich, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów **zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** w odniesieniu do przeprowadzenia raz na trzy lata oceny aktualności opartych na tych kryteriach przydziałów państw członkowskich. **Powinno się zwiększyć o 5 % pomoc unijną na realizację tego programu w regionach najbardziej oddalonych ze względu na ograniczoną dywersyfikację rolnictwa w tych regionach oraz częsty brak możliwości wytwarzania niektórych produktów w danym regionie, co wiąże się z wyższymi kosztami transportu i magazynowania.**

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 4 złożona przez AGRI, część 3.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Aby umożliwić państwom członkowskim **o ograniczonej wielkości demograficznej** wdrożenie opłacalnego **pod względem kosztów** programu, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do **ustanawiania** minimalnych kwot pomocy Unii, którą państwa członkowskie mają prawo otrzymać na owoce i warzywa, w tym banany, i **mleko**.

Poprawka

- (8) Aby umożliwić **niewielkim pod względem liczby ludności** państwom członkowskim wdrożenie opłacalnego programu, Komisji należy przekazać – **zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** – uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do **ustalania** minimalnych kwot pomocy Unii, którą państwa członkowskie mają prawo otrzymać na owoce i warzywa, w tym banany, **oraz na mleko i przetwory mleczne**.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) W interesie należytego zarządzania administracyjnego i budżetowego państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w dystrybucji owoców i warzyw, w tym bananów, **i/lub** mleka, powinny **co roku** składać wniosek o pomoc Unii. W celu uproszczenia procedur i zarządzania **wniosek** należy składać na zasadzie odrębnego ubiegania się o pomoc. Po otrzymaniu wniosków od państw członkowskich Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie ostatecznych przydziałów środków w odniesieniu do owoców i warzyw, w tym bananów, **i mleka**, w granicach środków dostępnych w budżecie oraz po uwzględnieniu ograniczonych przesunąć między ich przydziałami, co zachęca do priorytetowego traktowania dystrybucji opartej na potrzebach żywieniowych. Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do środków **ustanawiających** warunki tych przesunąć i związane z nimi ograniczenia.

Poprawka

- (9) W interesie należytego zarządzania administracyjnego i budżetowego państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w dystrybucji owoców i warzyw, w tym bananów **lub** mleka **i przetworów mlecznych**, powinny składać wniosek o pomoc Unii **każdego roku**. W celu uproszczenia procedur i zarządzania **wnioski takie** należy składać na zasadzie odrębnego ubiegania się o pomoc. Po otrzymaniu wniosków od państw członkowskich Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie ostatecznych przydziałów środków w odniesieniu do owoców i warzyw, w tym bananów **lub mleka i przetworów mlecznych**, w granicach środków dostępnych w budżecie oraz po uwzględnieniu ograniczonych przesunąć między ich przydziałami, co zachęca do priorytetowego traktowania dystrybucji opartej na potrzebach żywieniowych. Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów **zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** w odniesieniu do środków **określających** warunki tych przesunąć i związane z nimi ograniczenia.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 9
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9a) W celu uproszczenia procedur administracyjnych i organizacyjnych z punktu widzenia szkół uczestniczących w tych dwóch programach należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wprowadzenia jednolitych procedur składania przez szkoły wniosków o uczestnictwo w programach, a także w odniesieniu do kontroli.

Uzasadnienie

Należy ograniczyć formalności administracyjne, które zniechęcają szkoły do uczestnictwa w programach, tak aby szkoły pragnące uczestniczyć w obydwu programach nie musiały wypełniać dwóch odrębnych formularzy lub podlegać szeregu procedur nadzoru.

Poprawka 10 i 57
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10) Opracowanie strategii krajowej powinno być warunkiem udziału państwa członkowskiego w programie, **sama zaś strategia powinna być dokumentem obejmującym wiele lat, w którym określa się cele do osiągnięcia przez państwa członkowskie i ich** priorytety. Państwa członkowskie powinny móc regularnie je aktualizować, w szczególności w świetle ocen i ponownej oceny priorytetów lub celów.
- (10) Opracowanie strategii krajowej powinno być warunkiem udziału państwa członkowskiego w programie. **Państwa członkowskie pragnące w nim uczestniczyć powinny mieć obowiązek przedstawienia dokumentu strategicznego obejmującego okres sześciu lat, określającego aktualny problem pod względem ilościowym oraz wyznaczającego cele, które chcą one osiągnąć, a także metody rozwiązania zaistniałego problemu i odnośne** priorytety. Państwa członkowskie powinny móc regularnie je aktualizować, w szczególności w świetle ocen i ponownej oceny priorytetów lub celów **oraz powodzenia programu. Przy aktualizowaniu krajowej strategii państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przeprowadzenia formalnych konsultacji z zainteresowanymi podmiotami na swoim terytorium.**

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11a) W celu zapewnienia widoczności programu wśród beneficjentów w całej Unii należy opracować spójny wizerunek i unijne logo, które będzie obowiązkowo umieszczane na wszystkich plakatach dotyczących udziału szkół w programach i w materiałach informacyjnych udostępnianych uczniom w ramach działań edukacyjnych. W tym celu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określania specjalnych kryteriów w dziedzinie prezentacji, kompozycji, wielkości i postaci wspólnego wizerunku i unijnego logo.

Uzasadnienie

Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 5 złożoną przez AGRI.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Aby zagwarantować, że cena produktów dostarczanych dzieciom w ramach programu w pełni odzwierciedla wysokość przydzielonej pomocy oraz że dotowane produkty nie będą wykorzystane niezgodnie z ich przeznaczeniem, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do **ustanawiania** procedury monitorowania cen w ramach programu.

Poprawka

- (12) Aby zagwarantować, że cena produktów dostarczanych dzieciom w ramach programu w pełni odzwierciedla wysokość przydzielonej pomocy oraz że dotowane produkty nie będą wykorzystane niezgodnie z ich przeznaczeniem, Komisji należy przekazać uprawnienia w zakresie przyjmowania niektórych aktów **zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** w odniesieniu do **określania** procedury monitorowania cen w ramach programu. **Akty te nie powinny zniechęcać państw członkowskich do wykorzystywania produktów lokalnych.**

Uzasadnienie

Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 5 złożoną przez AGRI.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) **W celu upewnienia się, czy programy funkcjonują skutecznie w państwach członkowskich, należy finansować działania w dziedzinie monitorowania i oceny osiągniętych wyników, ze szczególnym uwzględnieniem śródkresowych zmian spożycia.**

Poprawka 14
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) **Niniejsze rozporządzenie nie powinno ingerować w podział kompetencji regionalnych lub lokalnych w państwach członkowskich, w tym w samorząd regionalny i lokalny.**

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Pomoc na dostarczanie owoców i warzyw, bananów i **mleka**, na **wspierające** działania edukacyjne i koszty powiązane

Poprawka

Pomoc na dostarczanie owoców i warzyw, bananów, **mleka** i **niektórych przetworów mlecznych**, na **towarzyszące** działania edukacyjne i koszty powiązane

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 1 złożona przez AGRI, część 1.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) na dostarczanie owoców i warzyw, bananów i **mleka**;

Poprawka

a) na dostarczanie owoców i warzyw, **w tym** bananów, **oraz mleka** i **przetworów mlecznych, o których mowa w ust. 2**;

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 1 złożona przez AGRI, część 1. Kompromis ten wspiera wniosek Komisji, by nadal umożliwiać państwom członkowskim prowadzenie dystrybucji świeżych produktów. Sformułowanie „owoców i warzyw” obejmuje zarówno produkty świeże, jak i mrożone, porcje gotowe do spożycia (takie jak obrane/pokrojone marchewki w małych opakowaniach), a także umożliwia szkołom wytwarzanie świeżych soków z produktów. Do państw członkowskich należy decyzja, które świeże produkty będą rozdawane w szkołach (i w jaki sposób) oraz uwzględnienie ich w swych strategiach.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) na **wspierające** działania edukacyjne; oraz

Poprawka

b) na **towarzyszące** działania edukacyjne; oraz

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 2 złożona przez AGRI, część 1. Zastąpienie terminu „wspierające” terminem „towarzyszące” ma na celu wyjaśnienie, że działania edukacyjne wspierane przez UE w ramach programów szkolnych nie należą do zakresu odpowiedzialności nauczycieli, ale podmiotów zewnętrznych, takich jak dietetycy, rolnicy itp.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) na pokrycie niektórych związanych z tym kosztów logistyki i dystrybucji, sprzętu, reklamy, monitorowania i oceny.

Poprawka

- c) na pokrycie niektórych związanych z tym kosztów logistyki i dystrybucji, sprzętu, **kommunikacji i** reklamy, monitorowania, oceny i **innych działań bezpośrednio powiązanych z realizacją programów.**

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu, o którym mowa w ust. 1 („program dla szkół”), mogą prowadzić dystrybucję **albo owoców i warzyw, w tym bananów, albo mleka objętego kodem CN 0401, lub też obu.**

Poprawka

2. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu, o którym mowa w ust. 1 („program dla szkół”), mogą prowadzić dystrybucję:

- a) **owoców i warzyw, w tym bananów, lub**
- b) **mleka i przetworów mlecznych należących do następujących kategorii („przetwory mleczne”):**
 - (i) **mleko i śmietana objęte kodem CN 0401;**
 - (ii) **maślanka, zsiadłe mleko, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana objęte kodem CN 0403, z wyjątkiem tych, które zawierają dodatek środków aromatyzujących i substancje dodane inne niż mleczne objęte kodem CN 0403 10 51 do 99 i CN 0403 90 71 do 99;**
 - (iii) **sery i twaróg objęte kodem CN 0406;**
 - (iv) **mleko bezlaktozowe składające się z mleka, którego skład został zmieniony jeśli chodzi o zawartość laktozy, i niezawierające innych substancji niemlecznych objętych kodem CN 0404 90.**

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 1 złożona przez AGRI, część 2. Celem programów jest zachęcenie do spożywania produktów rolnych oraz wyrobienie zdrowych nawyków żywieniowych. Ponadto posiadamy konkretne argumenty na uzasadnienie tezy, że spożycie mleka spada; z uwagi na brak tolerancji laktozy ser i jogurt naturalny są najlepszą alternatywą.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Warunkiem przystąpienia państwa członkowskiego do programu dla szkół jest opracowanie przez nie przed przystąpieniem, a następnie co **6** lat, krajowej strategii dotyczącej wdrażania programu, na poziomie krajowym lub regionalnym. Strategia ta może zostać zmieniona przez państwo członkowskie, w szczególności w świetle monitorowania i oceny. **Strategia powinna** co najmniej określić potrzeby, które mają zostać zaspokojone, dokonać klasyfikacji potrzeb pod względem priorytetów, określić populację docelową, oczekiwane wyniki i ujęte ilościowo cele, jakie należy osiągnąć w porównaniu z sytuacją wyjściową, oraz **ustanowić najbardziej odpowiednie** instrumenty i działania służące osiągnięciu tych celów.

Uzasadnienie

Zapewnienie organom szczebla niższego niż krajowy większej kontroli nad programem zgodnie z konstytucyjnym podziałem kompetencji w państwach członkowskich. Niniejsza poprawka odzwierciedla też opinię Komitetu Regionów.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Aby zapewnić skuteczność programu dla szkół, państwa członkowskie przewidują również **wspierające** działania edukacyjne, które mogą obejmować środki i działania ukierunkowane na zainteresowanie dzieci rolnictwem **i szerszą gamę** produktów rolnych, **na edukowanie ich** w powiązanych kwestiach, takich jak zdrowe nawyki żywieniowe, zwalczanie marnotrawienia żywności, lokalne łańcuchy żywnościowe **lub** uprawy ekologiczne.

Poprawka

3. Warunkiem przystąpienia państwa członkowskiego do programu dla szkół jest opracowanie przez nie przed przystąpieniem, a następnie co **sześć** lat, krajowej strategii dotyczącej wdrażania programu, na poziomie krajowym lub regionalnym. Strategia ta może zostać zmieniona przez państwo członkowskie **lub przez władze regionalne**, w szczególności w świetle monitorowania i oceny **oraz osiągniętych wyników, przy odpowiednim wykorzystaniu wspólnotowych środków finansowych. W strategii powinno się** co najmniej określić potrzeby, które mają zostać zaspokojone, dokonać klasyfikacji potrzeb pod względem priorytetów, określić populację docelową, oczekiwane wyniki i ujęte ilościowo cele, jakie należy osiągnąć w porównaniu z sytuacją wyjściową, oraz **określić najodpowiedniejsze** instrumenty i działania służące osiągnięciu tych celów.

Poprawka

4. Aby zapewnić skuteczność programu dla szkół, państwa członkowskie przewidują również **towarzyszące** działania edukacyjne, które mogą obejmować środki i działania ukierunkowane na zainteresowanie dzieci rolnictwem, **takie jak wizyty w gospodarstwach, oraz dystrybucję szerszej gamy** produktów rolnych, **takich jak przetworzone owoce i warzywa, oraz inne specjalności lokalne, regionalne lub krajowe, takie jak miód, oliwki i oliwa z oliwek czy suszone owoce. Przyczyni się to do edukowania** w powiązanych kwestiach, takich jak zdrowe nawyki żywieniowe, zwalczanie marnotrawienia żywności, lokalne łańcuchy żywnościowe, uprawy ekologiczne **i zrównoważona produkcja**.

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 2 złożona przez AGRI, część 2. Mając na uwadze, że działania edukacyjne umożliwiają okazjonalną dystrybucję innych produktów, kompromis obejmuje w tym przypadku poprawki dotyczące innych specjalności lokalnych, regionalnych lub krajowych, takich jak miód, oliwki, oliwa z oliwek czy suszone owoce.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie określają wykaz produktów rolnych, oprócz owoców i warzyw, bananów i **mleka**, które w niektórych przypadkach można **objąć wspierającymi działaniami edukacyjnymi**.

Poprawka

5. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie określają wykaz produktów rolnych, oprócz owoców i warzyw, bananów, **mleka i przetworów mlecznych**, które w niektórych przypadkach można **włączyć do dystrybucji w ramach towarzyszących działań edukacyjnych. W przypadku przetworzonych owoców i warzyw nie powinny być dozwolone produkty zawierające dodatek cukru, tłuszczu, soli, substancji słodzących lub sztucznych substancji wzmacniających smak (kody sztucznych dodatków do żywności E620-E650).**

Uzasadnienie

Dodatki do żywności o numerach od E620 do E650 mają szkodliwy wpływ na zdrowie konsumentów, jeżeli są spożywane w większych ilościach. Ponieważ celem programu jest propagowanie zdrowej żywności, uwzględnianie w nim dodatków, które mają wątpliwy korzystny wpływ na zdrowie, byłoby wbrew jego celom.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Państwa członkowskie dokonują wyboru produktów przeznaczonych do dystrybucji lub do objęcia **wspierającymi** działaniami edukacyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów, które **mogą obejmować** zdrowie i względy środowiskowe, sezonowość, odmiany lub dostępność lokalnych produktów, przyznając **priorytet, na ile to możliwe**, produktom pochodzącym z Unii, w szczególności zakupom lokalnym, produktom ekologicznym, krótkim łańcuchom dostaw lub korzyściom dla środowiska naturalnego.

Poprawka

6. Państwa członkowskie dokonują wyboru produktów przeznaczonych do dystrybucji lub do objęcia **towarzyszącymi** działaniami edukacyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów, które **obejmują** zdrowie, względy środowiskowe i **etyczne**, sezonowość, odmiany lub dostępność lokalnych produktów, przyznając **pierwszeństwo** produktom pochodzącym z Unii, w szczególności **produkcji i** zakupom lokalnym i **regionalnym**, produktom ekologicznym, krótkim łańcuchom dostaw lub korzyściom dla środowiska naturalnego, **a także produktom wysokiej jakości określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012. W przypadku bananów, produkty pochodzące ze sprawiedliwego handlu z państw trzecich mogą mieć pierwszeństwo jedynie w przypadku, gdy równoważne produkty pochodzące z Unii nie są dostępne.**

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 3 złożona przez AGRI.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. W celu promowania zdrowych nawyków żywieniowych państwa członkowskie dopilnowują, aby ich **właściwe** organy **krajowe** do spraw ochrony zdrowia zatwierdziły wykaz **wszystkich** produktów dostarczanych w ramach programu dla szkół i zadecydowały o ich wartościach odżywczych.”;

Poprawka

7. W celu promowania zdrowych nawyków żywieniowych, **także wśród dzieci z nietolerancją laktozy**, państwa członkowskie dopilnowują, aby ich organy do spraw **żywienia i/lub** ochrony zdrowia zatwierdziły wykaz produktów dostarczanych w ramach programu dla szkół i zadecydowały o ich wartościach odżywczych.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 1 – akapit pierwszy – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pomoc w ramach programu dla szkół, przydzielona na dystrybucję produktów, na **wspierające** działania edukacyjne i związane z nimi koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, oraz bez uszczerbku dla przepisów ust. 4, nie przekracza:

Poprawka

1. Pomoc w ramach programu dla szkół, przydzielona na dystrybucję produktów, na **towarzyszące** działania edukacyjne i związane z nimi koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, oraz bez uszczerbku dla przepisów ust. 4 **niniejszego artykułu**, nie przekracza:

Uzasadnienie

Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 2 złożoną przez AGRI.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 1 – akapit pierwszy – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) w przypadku mleka – **80** mln EUR na rok szkolny.

Poprawka

b) w przypadku mleka **i przetworów mlecznych: 100** mln EUR na rok szkolny.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 4 złożona przez AGRI, część 4. Zwiększenie puli środków na mleko o 20 mln EUR zostało przewidziane, aby umożliwić wprowadzenie minimalnego poziomu wydatkowania na dziecko rocznie we wszystkich państwach członkowskich oraz aby dopilnować, aby żadne państwo członkowskie nie straciło na wprowadzeniu nowego kryterium.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 1 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 określających poziom pomocy Unii, którą można przyznać w odniesieniu do ceny porcji dostarczanych owoców i warzyw, w tym bananów, i mleka i ustanawiających definicję porcji. Komisja posiada również uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 określających minimalną i maksymalną kwotę przeznaczoną na finansowanie wspierających działań edukacyjnych z ostatnich przydziałów rocznych państw członkowskich.

Poprawka

skreślony**Uzasadnienie**

W trosce o spójność tekstu uprawnienia zostały przeniesione do art. 24 ust. 1a.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) w przypadku owoców i warzyw, w tym bananów, obiektywne kryteria opierające się na:
- (i) liczbie dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat jako odsetku populacji,
 - (ii) stopniu rozwoju regionów w państwie członkowskim, tak by zapewnić **większą pomoc** regionom słabiej rozwiniętym w rozumieniu art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, regionom najbardziej oddalonym wymienionym w art. 349 **Traktatu i** mniejszym wyspom Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, oraz

Poprawka

- a) w przypadku owoców i warzyw, w tym bananów, obiektywne kryteria opierające się na:
- (i) liczbie dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat jako odsetku populacji **danego państwa członkowskiego,**
 - (ii) stopniu rozwoju regionów w państwie członkowskim, tak by zapewnić **świadczenie większej pomocy** regionom słabiej rozwiniętym w rozumieniu art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, regionom najbardziej oddalonym wymienionym w art. 349 **TFUE lub** mniejszym wyspom Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013, oraz
 - (iii) **dodatkowym zwiększeniu o 5 % wsparcia Unii dla regionów najbardziej oddalonych oraz kolejnym zwiększeniu wsparcia o 5 %, gdy regiony te importują produkty z innych regionów najbardziej oddalonych położonych w ich sąsiedztwie;**

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 4 złożona przez AGRI, część 1. Obiektywne kryteria oparte na odsetku dzieci w wieku od 6 do 10 lat w społeczeństwie oraz poziomie rozwoju regionów w obrębie państwa członkowskiego powinno zostać utrzymane, ponieważ wydają się sprawiedliwym systemem odpowiadającym potrzebom państw członkowskich.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) w przypadku mleka – **historyczne wykorzystanie funduszy w ramach poprzednich programów na rzecz dostarczania mleka i przetworów mlecznych dla dzieci oraz obiektywne kryteria dotyczące odsetka dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat.**

Poprawka

b) w przypadku mleka i przetworów mlecznych – **połączenie następujących kryteriów mających zastosowanie podczas sześcioletniego okresu przejściowego poczynwszy od rozpoczęcia nowego programu:**

- (i) **liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat stanowiącej odsetek populacji danego państwa członkowskiego;**
- (ii) **stopnia rozwoju regionów w państwie członkowskim, tak by zapewnić świadczenie większej pomocy regionom słabiej rozwiniętym w rozumieniu art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, regionom najbardziej oddalonym wymienionym w art. 349 TFUE lub mniejszym wyspom Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013;**
- (iii) **historycznego wykorzystania środków w ramach poprzednich programów na rzecz dostarczania mleka i przetworów mlecznych dla dzieci, z wyjątkiem Chorwacji, dla której wprowadzony zostanie system płatności ryczałtowych; aby zapewnić sprawiedliwy rozdział środków między państwami członkowskimi, kryterium to powinno być zrównoważone wprowadzeniem minimalnej kwoty pomocy z Unii na dziecko rocznie w grupie wiekowej, o której mowa w pkt (i), i określonej na podstawie średniego wykorzystania środków na dziecko w każdym państwie członkowskim;**
- (iv) **dodatkowego zwiększenia o 5 % pomocy Unii dla regionów najbardziej oddalonych oraz kolejnego zwiększenia wsparcia o 5 % w przypadku gdy regiony te importują produkty z innych regionów najbardziej oddalonych położonych w ich sąsiedztwie;**

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 4 złożona przez AGRI, część 2. Uwzględniając złożone poprawki, w szczególności te skreślające kryteria historyczne dla mleka, celem tej poprawki kompromisowej jest stworzenie bardziej sprawiedliwego systemu przydziału środków, tak aby nie penalizować państw członkowskich, które dotychczas skutecznie wykorzystywały program dotyczący mleka w szkole i otrzymywały większe kwoty pomocy. Kompromis opiera się na obliczeniach sporządzonych przez DG AGRI na wniosek sprawozdawcy.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 2 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Po upływie okresu przejściowego, o którym mowa w lit. b), mleko i przetwory mleczne podlegają kryteriom określonym w lit. a) pkt (i) i (ii).

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 4 złożona przez AGRI, część 2.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja ocenia przynajmniej raz na trzy lata, czy orientacyjne przydziały środków na owoce i warzywa, w tym banany, oraz na mleko pozostają spójne z obiektywnymi kryteriami, o których mowa w niniejszym ustępie.

Komisja ocenia przynajmniej raz na trzy lata, czy orientacyjne przydziały środków na owoce i warzywa, w tym banany, oraz na mleko **i przetwory mleczne** pozostają spójne z obiektywnymi kryteriami, o których mowa w niniejszym ustępie.

Uzasadnienie

Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 1 złożoną przez AGRI.

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Państwa członkowskie dokładają starań, by co najmniej 10 i maksymalnie 20 % rocznego przydziału środków w ramach programu dla szkół przeznaczano na towarzyszące działania edukacyjne.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 2 złożona przez AGRI, część 4. Uwzględniając podstawowe znaczenie działań edukacyjnych w ramach nowego programu i złożone poprawki, w wyniku kompromisu ustalono, że na sfinansowanie tych działań przeznaczonych zostanie co najmniej 10 %, a maksymalnie 20 % środków.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Nie przekraczając ogólnego pułapu w wysokości **230** mln EUR składającego się z kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą przenieść do **15 %** ich orientacyjnego przydziału środków na owoce i warzywa, w tym banany, lub na mleko na rzecz innego sektora zgodnie z warunkami, które mają być określone przez Komisję w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 227.

Poprawka

4. Nie przekraczając ogólnego pułapu w wysokości **250** mln EUR składającego się z kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą przenieść do **10 %** ich orientacyjnego przydziału środków na owoce i warzywa, w tym banany, lub na mleko **i przetwory mleczne – przy czym przeniesienie to może zostać zwiększone do 20 % w przypadku regionów najbardziej oddalonych** – na rzecz innego sektora zgodnie z warunkami, które mają być określone przez Komisję w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 227.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 4 złożona przez AGRI, część 5. Zwiększenie puli środków na mleko o 20 mln EUR zostało przewidziane, aby umożliwić wprowadzenie minimalnego poziomu wydatkowania na dziecko rocznie we wszystkich państwach członkowskich oraz aby dopilnować, by żadne państwo członkowskie nie straciło na wprowadzeniu nowego kryterium. W kwestii przesunięć budżetowych kompromis jest złotym środkiem między poprawkami złożonymi w tej kwestii.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. Pomoc unijna udzielana zgodnie z ust. 1 nie może być wykorzystywana do zastępowania finansowania jakichkolwiek dotychczasowych krajowych programów dostarczania owoców lub mleka do szkół, obejmujących owoce i warzywa, przetworzone owoce i warzywa, banany, mleko i przetwory mleczne, lub innych obejmujących takie produkty programów dystrybucji w szkołach. Pomoc unijna jest udzielana w celu wsparcia krajowego finansowania.

Uzasadnienie

Ponowne wprowadzenie art 23. ust. 6 z rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków: fundusze unijne powinny mieć rzeczywiście charakter dodatkowy w stosunku do finansowania krajowego, aby uniknąć efektu braku produktywności (ang. deadweight effect).

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, zgodnie ze swoimi strategiami, aby nie przyznawać wnioskowanej pomocy, jeżeli kwota tej pomocy jest niższa od kwoty minimalnej określonej przez dane państwo członkowskie.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. Unia może również finansować, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr **1308/2013**, **środki informacji, monitorowania i ewaluacji** związane z programem dystrybucji w szkołach, w tym **środki** dotyczące podnoszenia świadomości społecznej **w tym obszarze**, oraz powiązane środki **dotyczące tworzenia sieci kontaktów**.

7. Unia może również finansować, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr **1306/2013**, **działania informacyjne, komunikacyjne i reklamowe oraz monitorowanie i ocenę** związane z programem dystrybucji w szkołach, w tym **działania** dotyczące podnoszenia świadomości społecznej **o celach tego programu, zwłaszcza wśród rodziców i nauczycieli**, oraz powiązane środki **i inne działania bezpośrednio związane z realizacją programu dystrybucji w szkołach**.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 a – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8. Państwa członkowskie uczestniczące w programie dystrybucji w szkołach publikują w miejscach dystrybucji żywności informację o **ich zaangażowaniu w program** oraz o dotowaniu go przez Unię. Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną i widoczność unijnych programów dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.”;

8. Państwa członkowskie uczestniczące w programie dystrybucji w szkołach publikują w miejscach dystrybucji żywności informację o **swoim udziale w programie** oraz o dotowaniu go przez Unię, **umieszczając plakaty przy wejściach do szkół**. Państwa członkowskie **mogą ponadto korzystać z wszelkich odpowiednich nośników komunikacji takich jak specjalne strony internetowe, graficzne materiały informacyjne, a także kampanie informacyjne i uświadamiające**. Na wszystkich towarzyszących materiałach informacyjnych **umieszczany jest jednolity wizerunek i logo Unii**. Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną i widoczność unijnych programów dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 5 złożona przez AGRI, część 1. Państwa członkowskie prowadzące dystrybucję pomocy UE powinny wykorzystywać plakaty przy wejściach do szkół, aby zapewnić lepszą widoczność działań UE, zgodnie z obowiązującymi przepisami wykonawczymi dotyczącymi programów. Z uwagi na europejską wartość dodaną programu ważne jest zwiększenie widoczności programu i świadomości społecznej, zwłaszcza w dobie rosnącego rozczarowania Europą.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) opracowywania krajowych lub regionalnych strategii i **wspierających** środków edukacyjnych.

Poprawka

- c) opracowywania krajowych lub regionalnych strategii i **towarzyszących** środków edukacyjnych.

Uzasadnienie

Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 2 złożoną przez AGRI.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. W celu zagwarantowania efektywnego i ukierunkowanego wykorzystania środków **europejskich** Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w zakresie:

Poprawka

2. W celu zagwarantowania efektywnego i ukierunkowanego wykorzystania środków **Unii, zapewnienia ich sprawiedliwego podziału między państwa członkowskie i ograniczenia obciążeń administracyjnych szkół uczestniczących w programie oraz państw członkowskich**, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w zakresie:

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 2 – litera -a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) **maksymalnej kwoty pomocy Unii przyznawanej na dziecko i w ramach danej operacji dystrybucji z tytułu wkładu w cenę dostarczanych owoców i warzyw, w tym bananów, mleka i przetworów mlecznych;**

Środa, 27 maja 2015 r.

Uzasadnienie

W trosce o spójność tekstu przekazanie uprawnień zostało przeniesione z art. 23a ust. 1. Aby zapewnić odpowiednie zarządzanie budżetem programów, bardziej odpowiednie byłoby ustanowienie maksymalnej pomocy w ramach danej operacji dystrybucji, a nie pomocy w odniesieniu do porcji, którą raczej trudno kontrolować – zob. poprawka do motywu 6.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) orientacyjnego rozdziału pomocy unijnej na owoce i warzywa, w tym banany, i **mleko** wśród państw członkowskich **oraz, tam gdzie to stosowne, jego zmiany w następstwie oceny**, o której mowa w art. 23a ust. 2 **akapit drugi**, minimalnych kwot pomocy unijnej dla każdego państwa członkowskiego, metody realokacji rozdzielonej między państwa członkowskie pomocy w oparciu o otrzymane wnioski, dodatkowych zasad określających, w jaki sposób uwzględniać przy przydzielaniu środków kryteria, o których mowa w art. 23a ust. 2 akapit pierwszy,

Poprawka

- a) orientacyjnego rozdziału pomocy unijnej na owoce i warzywa, w tym banany, **mleko i przetwory mleczne**, wśród państw członkowskich, **minimalnej kwoty rocznej pomocy Unii na każde dziecko**, o której mowa w art. 23a ust. 2 **lit. b)**, minimalnych kwot pomocy unijnej dla każdego państwa członkowskiego, metody realokacji rozdzielonej między państwa członkowskie pomocy w oparciu o otrzymane wnioski, dodatkowych zasad określających, w jaki sposób uwzględniać przy przydzielaniu środków kryteria, o których mowa w art. 23a ust. 2 akapit pierwszy,

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

- b) warunków przesunięć przydzielonych środków na owoce i warzywa, w tym banany i **mleko**.

Poprawka

- b) warunków przesunięć przydzielonych środków na owoce i warzywa, w tym banany, **mleko i przetwory mleczne**;

Uzasadnienie

Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 1 złożoną przez AGRI.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) kosztów lub działań, które kwalifikują się do objęcia pomocą unijną, oraz możliwości ustalenia **minimalnych i** maksymalnych kwot w odniesieniu do konkretnych kosztów;

Poprawka

- c) kosztów lub działań, które kwalifikują się do objęcia pomocą unijną, oraz możliwości ustalenia maksymalnych kwot w odniesieniu do konkretnych kosztów;

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) wprowadzenia jednolitych procedur składania wniosków o uczestnictwo dla placówek oświatowych oraz jednolitych procedur kontroli;

Uzasadnienie

Oprócz kryteriów technicznych określonych w akcie wykonawczym na mocy art. 25 lit. c) pożądane byłoby ustalenie w drodze aktu delegowanego zasad dotyczących jednolitych procedur składania wniosków o uczestnictwo dla placówek oświatowych oraz jednolitych procedur kontroli w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, które hamują obecnie uczestnictwo szkół w programach, zwłaszcza w przypadku szkół, które chciałyby wziąć udział w obu programach.

Poprawka 45**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 24 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. W celu upowszechniania wiedzy na temat programów dystrybucji w szkołach Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227, nakładających na państwa członkowskie, które wprowadziły w życie program dystrybucji w szkołach, wymóg podawania do wiadomości publicznej informacji, że **program korzysta** z pomocy Unii.

3. W celu upowszechniania **i zwiększenia** wiedzy na temat programów dystrybucji w szkołach **oraz zwiększenia widoczności pomocy unijnej** Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227, nakładających na państwa członkowskie, które wprowadziły w życie program dystrybucji w szkołach, wymóg **jasnego** podawania do wiadomości publicznej informacji, że **w celu realizacji programu korzystają one** z pomocy Unii, **w odniesieniu do:**

- a) konkretnych kryteriów dotyczących wykorzystywania plakatów i innych nośników informacji;**
- b) określenia szczegółowych kryteriów prezentacji, kompozycji, rozmiarów i aspektu jednolitego wizerunku i logo Unii.**

Uzasadnienie

Poprawka kompromisowa nr 5 złożona przez AGRI, część 2. Uprawnienia delegowane zgodnie z poprawką do art. 23a ust. 8.

Środa, 27 maja 2015 r.

Poprawka 46**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 25 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) ostatecznego rozdziału pomocy na owoce i warzywa, w tym banany, **i mleko** wśród uczestniczących państw członkowskich w granicach określonych w art. 23a ust. 1, uwzględniając przesunięcia środków, o których mowa w art. 23a ust. 4;

Poprawka

- a) ostatecznego rozdziału pomocy na owoce i warzywa, w tym banany **lub mleko i przetwory mleczne** wśród uczestniczących państw członkowskich w granicach określonych w art. 23a ust. 1, uwzględniając przesunięcia środków, o których mowa w art. 23a ust. 4;

*Uzasadnienie**Poprawka zgodna z poprawką kompromisową nr 1 złożoną przez AGRI.***Poprawka 47****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 25 – litera f a (nowa)

*Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

- fa) metod zaradzenia brakom występującym w procesie wdrażania, tak by uniknąć impasów spowodowanych przez nadmierne obciążenia biurokratyczne;**

Poprawka 48**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 217 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

W ramach uzupełniania pomocy unijnej określonej w art. 23 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz dostarczania dzieciom uczęszczającym do placówek oświatowych produktów lub na **rzecz** związanych z **tym** kosztów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c).

Poprawka

Oprócz otrzymywania pomocy unijnej określonej w art. 23 **i ubiegania się o nią** państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe **lub regionalne** na rzecz dostarczania dzieciom uczęszczającym do placówek oświatowych produktów, **wraz z towarzyszącymi działaniami edukacyjnymi**, lub na **pokrycie** związanych z **nimi** kosztów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0191

Wniosek o uchylenie immunitetu Viktora Uspaskicha

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Viktora Uspaskicha (2014/2203(IMM))

(2016/C 353/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Viktora Uspaskicha przekazany przez Prokuratora Generalnego Litwy w dniu 1 października 2014 r. i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 12 listopada 2014 r.,
- po wysłuchaniu wyjaśnień Viktora Uspaskicha, zgodnie z art. 9 ust. 5 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. oraz 17 stycznia 2013 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 62 Konstytucji Republiki Litewskiej,
- uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0149/2015),

A. mając na uwadze, że Prokurator Generalny Litwy złożył wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego posła do Parlamentu Europejskiego Viktora Uspaskicha w związku ze śledztwem w sprawie zarzucanego przestępstwa;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., Wagner/Fohrmann i Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., Wybot/Faure i inni, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- B. mając na uwadze, że art. 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stwierdza, że posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu tego państwa;
 - C. mając na uwadze, że art. 62 konstytucji Republiki Litewskiej i art. 22 akapit trzeci statutu Seimasu stanowią, że przeciwko posłowi do Seimasu nie wolno wszczynać postępowania karnego oraz że posła nie wolno aresztować ani w inny sposób ograniczyć jego wolności osobistej bez zgody Seimasu, z wyjątkiem złapania na gorącym uczynku;
 - D. mając na uwadze, że Viktor Uspaskich jest oskarżony o popełnienie przestępstwa zniewagi sądu z art. 232 kodeksu karnego Republiki Litewskiej;
 - E. mając na uwadze, że nie wykazano zaistnienia *fumus persecutionis*, czyli należyte uzasadnione podejrzenia, że postępowanie wszczęto z zamiarem zaszkodzenia posłowi na polu politycznym;
 - 1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Viktora Uspaskicha;
 - 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji Prokuratorowi Generalnemu Litwy i Viktorowi Uspaskichowi.
-

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0192

Wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Jérôme'a Lavrilleux

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Jérôme'a Lavrilleux (2015/2014(IMM))

(2016/C 353/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Jérôme'a Lavrilleux przekazany w dniu 23 grudnia 2014 r. przez francuskie Ministerstwo Sprawiedliwości na wniosek Prokuratora Generalnego przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 15 stycznia 2015 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Jérôme'a Lavrilleux zgodnie z art. 9 ust. 5 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. i 17 stycznia 2013 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0152/2015),
- A. mając na uwadze, że Prokurator Generalny przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu zwrócił się z wnioskiem o uchylenie immunitetu Jérôme'a Lavrilleux, posła do Parlamentu Europejskiego, w związku z trwającym postępowaniem sądowym w sprawie zarzutów fałszowania dokumentów, posługiwania się nimi, nadużycia zaufania, próby wyłudzenia i współudziału oraz zatajenia tych czynów karalnych, nielegalnego finansowania kampanii wyborczej oraz jego zatajenia i współudziału w tym czynie karalnym; a także mając na uwadze, że francuscy sędziowie chcieliby w tym kontekście zastosować wobec Jérôme'a Lavrilleux środek pozbawienia lub ograniczenia wolności;
- B. mając na uwadze, że art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, że posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- C. mając na uwadze, że art. 26 ust. 2 i 3 francuskiej konstytucji przewiduje, że żaden poseł do Parlamentu nie może być zatrzymany pod zarzutem zbrodni lub występku, ani nie może być poddany innemu środkowi pozbawienia lub ograniczenia wolności, bez zgody prezydium izby, której jest członkiem; oraz że taka zgoda nie jest wymagana w przypadku ujęcia na gorącym uczynku popełnienia zbrodni lub występku, lub uprawnienia się wyroku skazującego; oraz że Zgromadzenie może zwrócić się z wnioskiem o zawieszenie zatrzymania, zastosowania środka pozbawienia lub ograniczenia wolności lub postępowania przeciwko któremukolwiek z jego członków;
- D. mając na uwadze, że Jérôme Lavrilleux jest podejrzany o udział w systemie fałszywego fakturowania wydatków na kampanię wyborczą;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., Wagner/Fohrmann i Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., Wybot/Faure i inni, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- E. mając na uwadze, że zniesienie immunitetu Jérôme'a Lavrilleux powinno podlegać warunkom określonym w art. 9 ust. 6 Regulaminu;
 - F. mając na uwadze, że domniemane zarzuty nie są związane z funkcją Jérôme'a Lavrilleux jako posła do Parlamentu Europejskiego, lecz wynikają z pełnionej wcześniej funkcji zastępcy szefa kampanii podczas poprzednich wyborów prezydenckich we Francji;
 - G. mając na uwadze, że postępowanie sądowe nie dotyczy wyrażonych opinii ani głosów oddanych przez Jérôme'a Lavrilleux jako posła do Parlamentu Europejskiego w ramach pełnienia obowiązków w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
 - H. mając na uwadze, że Parlament nie znalazł dowodów na istnienie *fumus persecutionis*, czyli wystarczająco poważnego i dokładnego podejrzenia, że postępowanie wszczęto z zamiarem zaszkodzenia politycznej działalności posła;
 - 1. postanawia uchylić immunitet Jérôme'a Lavrilleux;
 - 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Republiki Francuskiej oraz Jérôme'owi Lavrilleux.
-

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0193

Wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Janusza Korwin-Mikkego

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Janusza Korwin-Mikkego (2015/2049(IMM))

(2016/C 353/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Janusza Korwin-Mikkego przekazany w dniu 29 grudnia 2014 r. przez Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w związku z dochodzeniem w sprawie o sygn. V Ds 223/14, prowadzonym przez prokuraturę okręgową w Warszawie, i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 28 stycznia 2015 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień J. Korwin-Mikkego, zgodnie z art. 9 ust. 5 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. oraz 17 stycznia 2013 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 7b ust. 1 i art. 7c ust. 1 polskiej ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0150/2015),
- A. mając na uwadze, że Prokurator Generalny Rzeczypospolitej Polskiej przekazał wniosek prokuratury okręgowej w Warszawie o zezwolenie na wszczęcie postępowania karnego przeciwko posłowi do Parlamentu Europejskiego Januszowi Korwin-Mikkemu w związku z przestępstwem z art. 222 § 1 polskiego kodeksu karnego; mając na uwadze, że postępowanie dotyczy w szczególności zarzucanego naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu o przywilejach i immunitetach Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych posłom do parlamentu ich państwa;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 105 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poseł nie może być pociągnięty bez zgody Sejmu do odpowiedzialności karnej;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., Wagner/Fohrmann i Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., Wybot/Faure i inni, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- E. mając na uwadze, że tylko Parlament może podjąć decyzję o uchyleniu lub odmowie uchylenia immunitetu w danym przypadku; mając na uwadze, że Parlament może w uzasadnionym stopniu wziąć pod uwagę stanowisko danego posła przy podejmowaniu decyzji o uchyleniu lub odmowie uchylenia jego immunitetu ⁽¹⁾;
- F. mając na uwadze, że zarzucany czyn nie ma bezpośredniego lub oczywistego związku z wykonywaniem przez J. Korwin-Mikkego mandatu posła do Parlamentu Europejskiego, co zresztą poseł potwierdził na wysłuchaniu, ani nie stanowi opinii lub stanowiska zajętego przezeń w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- G. mając na uwadze, że w przedmiotowej sprawie Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli wystarczająco poważnego i precyzyjnego podejrzenia, że sprawę wniesiono z zamiarem zaszkodzenia politycznej działalności danego posła;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Janusza Korwin-Mikkego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Januszowi Korwin-Mikkemu.

⁽¹⁾ Sprawa T-345/05 *Mote przeciwko Parlamentowi* (przywołana powyżej), pkt 28.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0194

Wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Theodorosa Zagorakisa

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Theodorosa Zagorakisa (II) (2015/2071(IMM))

(2016/C 353/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Theodorosa Zagorakisa, przekazany w dniu 10 marca 2015 r. przez zastępcę prokuratora przy greckim sądzie najwyższym w związku z procedurą nr ABM Δ2011/5382, B2012/564, zawisłą przez sądem pierwszej instancji w Salonikach i wpisaną do porządku obrad posiedzenia plenarnego w dniu 25 marca 2015 r.,
- uwzględniając fakt, że Theodoros Zagorakis zrezygnował z prawa do udzielenia wyjaśnień zgodnie z art. 9 ust. 5 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 20 września 1976 r. dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich,
- uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dni: 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. i 17 stycznia 2013 r. ⁽¹⁾
- uwzględniając art. 62 konstytucji Republiki Greckiej,
- uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0151/2015),
- A. mając na uwadze, że zastępca prokuratora generalnego przy greckim sądzie najwyższym zwrócił się o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego Theodorosa Zagorakisa w związku z możliwym postępowaniem sądowym dotyczącym zarzucanego mu przestępstwa;
- B. mając na uwadze, że art. 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stwierdza, że posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu tego państwa;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 62 konstytucji Republiki Greckiej w czasie trwania kadencji parlamentarzysty nie mogą być ścigani, aresztowani, więzieni ani w inny sposób izolowani bez uprzedniej zgody parlamentu;
- D. mając na uwadze, że Theodoros Zagorakis jest oskarżony o popełnienie w latach 2007–2012 nieprawidłowości finansowych w klubie piłkarskim PAOK, którego był wówczas prezesem;
- E. mając na uwadze, że zarzucane przestępstwo nie ma związku z pełnionym przez Theodorosa Zagorakisa mandatem posła do Parlamentu Europejskiego, tylko ze stanowiskiem prezesa klubu piłkarskiego PAOK;
- F. mając na uwadze, że postępowanie nie dotyczy wyrażonych opinii ani stanowiska zajętego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., Wagner/Fohrmann i Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., Wybot/Faure i inni, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

G. mając na uwadze, że nie ma powodu podejrzewać, iż postępowanie karne wszczęto z ukrytym zamiarem zaszkodzenia działalności politycznej posła (*fumus persecutionis*), ponieważ postępowanie wszczęto na kilka lat przed objęciem przez niego mandatu poselskiego;

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Theodorosa Zagorakisa;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji prokuraturze przy greckim sądzie najwyższym oraz Theodorosowi Zagorakisowi.
-

Wtorek, 19 maja 2015 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0189

Środki ochronne przewidziane w umowie z Konfederacją Szwajcarską *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską (tekst jednolity) (COM(2014)0305 – C8-0009/2014 – 2014/0158(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2016/C 353/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0305),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0009/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. – Szybsza metoda pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0145/2015),
- A. mając na uwadze opinię grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0158

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 maja 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 2015/1145.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0190

Konwencja o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym
*********Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym (07597/1/2014 – C8-0286/2014 – 2010/0361(NLE))**

(Zgoda)

(2016/C 353/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (07597/1/2014),
 - uwzględniając dyrektywę 98/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 1998 r. w sprawie prawnej ochrony usług opartych lub polegających na warunkowym dostępie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Europejską konwencję o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym z dnia 24 stycznia 2001 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady 2014/243/UE z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym ⁽³⁾,
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0286/2014),
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 października 2013 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci oraz art. 99 ust. 2 i art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Prawnej (A8-0071/2015),
1. wyraża zgodę na zawarcie konwencji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Radzie Europy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 320 z 28.11.1998, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 30.4.2014, s. 61.

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 października 2013 r., *Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej*, C-137/12, ECLI: EU:C:2013:675.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0195

Indeksy stosowane jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 19 maja 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 353/22)

[Poprawka 1]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wycena wielu instrumentów finansowych i umów finansowych zależy od dokładności i rzetelności wskaźników. **Poważne** przypadki manipulacji wskaźnikami stóp procentowych takimi jak LIBOR, EURIBOR **oraz wskaźnikami walutowymi, powodujące znaczne straty dla konsumentów i inwestorów oraz umniejszenie zaufania obywateli do sektora bankowego**, a także zarzuty, że doszło do manipulacji wskaźnikami odnoszącymi się do energii, ropy i walut, **pokazują**, że wskaźniki **mogą być przedmiotem konfliktu** interesów **oraz charakteryzować się uznaniowymi i nieskutecznymi systemami zarządzania, które są** podatne na manipulację. Niedokładność i nierzetelność indeksów stosowanych jako wskaźniki lub wątpliwości co do ich dokładności i rzetelności mogą podważyć zaufanie do rynku, narazić konsumentów i inwestorów na straty oraz zakłócić gospodarkę realną. W związku z tym niezbędne jest zapewnienie dokładności, rzetelności i integralności wskaźników i procesu ustalania wskaźników.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 61 ust. 2 Regulaminu (A8-0131/2015).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony wytłuszczonym drukiem i kursywą; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 177 z 11.6.2014, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. C 113 z 15.4.2014, s. 1.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (2) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych⁽¹⁾ zawiera pewne wymogi dotyczące wiarygodności wskaźników stosowanych do wyceny instrumentu finansowego notowanego na giełdzie. Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych⁽²⁾ zawiera pewne wymogi dotyczące wskaźników stosowanych przez emitentów. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)⁽³⁾ zawiera pewne wymogi dotyczące stosowania wskaźników przez fundusze inwestycyjne UCITS. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii⁽⁴⁾ zawiera pewne przepisy zakazujące manipulacji wskaźnikami stosowanymi w odniesieniu do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym. Te akty ustawodawcze obejmują jednak tylko niektóre aspekty określonych wskaźników i nie uwzględniają wszystkich słabych stron procesu opracowywania wszystkich wskaźników.
- (3) Wskaźniki mają kluczowe znaczenie dla kształtowania się cen w transakcjach transgranicznych i tym samym ułatwiają skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego w przypadku szeregu instrumentów finansowych i usług finansowych. Wiele wskaźników stosowanych jako stopy referencyjne w umowach finansowych, zwłaszcza w hipotekach, jest opracowywanych w jednym państwie członkowskim, lecz wykorzystywanych przez instytucje kredytowe i konsumentów w innym państwie członkowskim. Ponadto instytucje kredytowe często zabezpieczają swoje ryzyko lub uzyskują finansowanie na przyznanie tych umów finansowych na transgranicznym rynku międzybankowym. Tylko dwa państwa członkowskie uchwały krajowe przepisy dotyczące wskaźników, ale ich stosowne ramy prawne już wykazują różnice w odniesieniu do takich aspektów jak zakres stosowania. Ponadto Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) ustaliła w 2013 r. zasady dotyczące wskaźników, ale ponieważ zasady te dopuszczają pewną elastyczność, jeśli chodzi o dokładny zakres i sposób wdrożenia, prawdopodobne jest, że państwa członkowskie uchwalą na szczeblu krajowym przepisy, które będą w odmienny sposób wprowadzać te zasady w życie.
- (3a) *Stosowanie wskaźników finansowych nie ogranicza się do wyemitowania i tworzenia instrumentów finansowych i umów. Sektor finansowy opiera się na wskaźnikach również przy ocenie wyników funduszu inwestycyjnego w celu śledzenia rentowności, decydowania o alokacji aktywów z portfela lub też obliczania opłat za wyniki. Ustalanie i przegląd wag ryzyka, które mają być przypisane do różnych indeksów w obrębie kombinacji indeksów w celu określenia wypłat lub wartości instrumentu finansowego albo umowy finansowej, albo pomiar wyników funduszu inwestycyjnego, również stanowi przykład wykorzystania wskaźnika, ponieważ taka działalność nie uwzględnia decyzji uznaniowych, w przeciwieństwie do działalności związanej z udostępnianiem wskaźników. Posiadanie instrumentów finansowych będących punktem odniesienia dla konkretnego wskaźnika nie powinno być traktowane jako stosowanie tego wskaźnika.*
- (4) Takie odmienne podejścia oznaczałyby rozdrobnienie rynku wewnętrznego, gdyż administratorzy i użytkownicy wskaźników podlegaliby w poszczególnych państwach członkowskich różnym przepisom. Dlatego wykorzystywanie wskaźników opracowanych w jednym państwie członkowskim mogłoby być utrudnione w innych państwach członkowskich. Wobec braku zharmonizowanych ram zapewniających dokładność i rzetelność wskaźników stosowanych w instrumentach finansowych i umowach finansowych w Unii prawdopodobne jest, że różnice w przepisach przyjętych przez państwa członkowskie stworzą przeszkody dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego w zakresie udostępniania wskaźników.
- (5) Unijne przepisy dotyczące ochrony konsumentów nie uwzględniają w szczególności kwestii adekwatności wskaźników w umowach finansowych. W związku ze skargami konsumentów i sporami związanymi ze stosowaniem nieadekwatnych wskaźników w szeregu państw członkowskich, prawdopodobne jest przyjęcie na szczeblu krajowym – w wyniku uzasadnionej troski o interesy konsumentów – rozbieżnych środków dotyczących ochrony konsumentów, co może doprowadzić do rozdrobnienia rynku wewnętrznego, gdyż odmienne poziomy ochrony konsumentów oznaczają odmienne warunki konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (6) Aby zapewnić zatem prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawić warunki jego funkcjonowania, zwłaszcza w odniesieniu do rynków finansowych, oraz aby zapewnić wysoki poziom ochrony konsumentów i inwestorów, należy więc na poziomie Unii określić wspólne ramy regulacyjne dotyczące wskaźników.
- (7) **Właściwe i konieczne jest nadanie tym przepisom formy** rozporządzenia w celu dopilnowania, aby przepisy bezpośrednio nakładające obowiązki na osoby zaangażowane w opracowywanie wskaźników, przekazywanie danych i stosowanie wskaźników były stosowane w jednolity sposób w całej Unii. Ponieważ ramy prawne dotyczące udostępniania wskaźników z natury rzeczy obejmują środki służące określeniu dokładnych wymogów w odniesieniu do wszystkich aspektów związanych z udostępnianiem wskaźników, nawet drobne różnice w podejściu zastosowanym w odniesieniu do jednego z tych aspektów mogą prowadzić do znacznych utrudnień w transgranicznym udostępnianiu wskaźników. W związku z tym wybór rozporządzenia jako instrumentu prawnego, który jest bezpośrednio stosowany bez potrzeby przyjęcia przepisów krajowych, ograniczy możliwość uchwalenia rozbieżnych środków na szczeblu krajowym, a także powinien zapewnić jednolite podejście i zwiększenie pewności prawa oraz zapobiec powstawaniu znaczących utrudnień w transgranicznym udostępnianiu wskaźników.
- (8) Zakres niniejszego rozporządzenia powinien być na tyle szeroki, aby umożliwić stworzenie prewencyjnych ram prawnych. Opracowywanie wskaźników obejmuje korzystanie ze swobody uznania podczas ich wyznaczania i nieodłącznie podlega pewnym rodzajom konfliktu interesów, przez co istnieją możliwości manipulacji tymi wskaźnikami oraz zachęty do takiej manipulacji. Te czynniki ryzyka są wspólne dla wszystkich wskaźników i wszystkie one powinny zostać uwzględnione w stosownych wymogach dotyczących zarządzania i kontroli. **Stopień ryzyka jest jednak zmienny, w związku z tym stosowane w każdej sytuacji podejście powinno zatem być dostosowane do konkretnych okoliczności.** Ponieważ znaczenie wskaźnika oraz jego podatność na manipulację zmieniają się z biegiem czasu, ograniczenie zakresu rozporządzenia poprzez odniesienie do aktualnie istotnych lub podatnych na manipulację indeksów nie uwzględniałoby ryzyka, które może się w przyszłości wiązać z każdym wskaźnikiem. W szczególności wskaźniki, które obecnie nie są szeroko stosowane, mogą być w przyszłości częściej wykorzystywane, w związku z czym nawet niewielka manipulacja może się w ich przypadku okazać znacząca w skutkach.
- (9) Czynnikiem decydującym o określeniu zakresu niniejszego rozporządzenia powinno być to, czy wygenerowana wartość wskaźnika określa wartość instrumentu finansowego lub umowy finansowej⁽¹⁾. Zakres rozporządzenia nie powinien zatem zależeć od charakteru danych wejściowych. Należy nim zatem objąć wskaźniki obliczane na podstawie danych wejściowych o charakterze gospodarczym (np. kursów akcji) oraz liczb lub wartości o charakterze niegospodarczym (np. danych pogodowych). Ramy powinny obejmować wskaźniki narażone na takie ryzyko, ale powinny również **uznać istnienie dużej liczby wskaźników udostępnianych na całym świecie i różne oddziaływanie, jakie mają one na stabilność finansową i gospodarkę realną. Niniejsze rozporządzenie powinno również określać współmierny sposób reagowania** na ryzyko, jakie stwarzają poszczególne wskaźniki. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować wszystkie wskaźniki stosowane do wyceny instrumentów finansowych notowanych lub będących przedmiotem obrotu w ramach regulowanych systemów obrotu. **We wszystkich odniesieniach w niniejszym rozporządzeniu dni powinny oznaczać dni kalendarzowe.**
- (10) Wielu konsumentów jest stronami umów finansowych, zwłaszcza umów o kredyt konsumencki zabezpieczony hipoteką, które odnoszą się do wskaźników narażonych na takie samo ryzyko. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować indeksy lub stopy referencyjne, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE⁽¹⁾.
- (11) **Indeks lub kombinacja istniejących indeksów niezawierających nowych danych wejściowych, wykorzystywane do pomiaru wyników funduszu lub produktu finansowego, powinny być traktowane jak stosowanie wskaźnika.**
- (12) Wszyscy administratorzy wskaźników mogą potencjalnie podlegać konfliktom interesów, dysponować swobodą uznania oraz mogą posiadać nieodpowiednie systemy zarządzania i kontroli. Ponadto, ponieważ administratorzy kontrolują proces opracowywania wskaźnika, nałożenie na administratorów wymogu uzyskania zezwolenia **lub rejestracji** oraz objęcie ich nadzorem stanowi najskuteczniejszy sposób zapewnienia integralności wskaźników.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomością mieszkalną i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (13) Podmioty przekazujące dane na potrzeby wskaźników mogą potencjalnie podlegać konfliktom interesów i dysponować swobodą uznania, a przez to stanowić źródło manipulacji. Przekazywanie danych na potrzeby wskaźników odbywa się na zasadzie dobrowolności. Jeżeli w ramach odpowiedniej inicjatywy od podmiotów przekazujących dane wymaga się istotnej zmiany ich modelu biznesowego, mogą oni zaprzestać przekazywania danych. Jednakże w przypadku podmiotów, które są już objęte regulacją i nadzorem, nałożenie obowiązku wprowadzenia systemów właściwego zarządzania i kontroli nie powinno prowadzić do znacznych kosztów lub nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego. W niniejszym rozporządzeniu nałożono zatem pewne wymogi na nadzorowane podmioty przekazujące dane.
- (14) Administratorem jest osoba fizyczna lub prawna sprawująca **dobrowolną** kontrolę nad udostępnianiem wskaźnika, w szczególności osoba, która administruje wskaźnikiem, gromadzi i analizuje dane wejściowe, wyznacza wskaźnik **i bezpośrednio** publikuje wskaźnik **lub zleca jego publikację stronie trzeciej**. Jednakże osoba, która w ramach swojej pracy dziennikarskiej jedynie publikuje wskaźnik lub nawiązuje do niego, ale nie sprawuje kontroli nad udostępnianiem wskaźnika, nie powinna podlegać wymogom nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia na administratorów wskaźników.
- (15) Indeks jest obliczany przy użyciu wzoru lub innej metody na podstawie wartości podstawowych. Ze swobody uznania można korzystać przy formułowaniu tego wzoru, dokonywaniu kalkulacji lub określaniu danych wejściowych. Taka swoboda uznania może prowadzić do manipulacji i w związku z tym wszystkie wskaźniki posiadające tę cechę powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia. Jednak w przypadku gdy jedna cena lub wartość jest stosowana jako odniesienie do instrumentu finansowego (na przykład gdy cena jednego papieru wartościowego jest ceną referencyjną dla opcji), kalkulacje, dane wejściowe ani swoboda uznania nie mają zastosowania. Dlatego ceny referencyjne oparte na jednej cenie lub jednej wartości nie powinny być uznawane za wskaźniki do celów niniejszego rozporządzenia. Cen referencyjnych ani kursów rozliczeniowych określonych przez kontrahentów centralnych nie powinno się uważać za wskaźniki, ponieważ stosuje się je do określenia rozliczeń, marży i zarządzania ryzykiem, i w związku z tym nie określają one kwoty przypadającej do zapłaty z tytułu instrumentu finansowego ani wartości instrumentu finansowego.
- (16) *Niniejsze rozporządzenie w pełni przestrzega niezależności Europejskiego Banku Centralnego i krajowych banków centralnych Europejskiego Systemu Banków Centralnych w wykonywaniu uprawnień, zadań i obowiązków przyznanych im na mocy traktatów, jak również niezależności krajowych banków centralnych nierozdzielnie związanej ze strukturami konstytucyjnymi danego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.*
- (17) ■ W celu zapewnienia rzetelności wskaźników na administratorach wskaźników powinien spoczywać wymóg wdrożenia odpowiednich zasad zarządzania, aby kontrolować takie konflikty interesów i chronić zaufanie do rzetelności wskaźników. Nawet w przypadku skutecznego zarządzania większość administratorów jest narażonych na pewne konflikty interesów i mogą być oni zmuszeni do wydawania osądów i decyzji, które wpłyną na różne zainteresowane strony. **Ważne** jest zatem, by administratorzy dysponowali niezależną funkcją sprawującą nadzór nad wdrażaniem i skutecznością zasad zarządzania zapewniających skuteczną kontrolę.
- (18) Manipulowanie wskaźnikami lub ich niewiarygodność mogą przynieść szkodę inwestorom i konsumentom. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić ramy dotyczące przechowywania rejestrów przez administratorów i podmioty przekazujące dane, a także zapewniania przejrzystości co do celu wskaźnika oraz stosowanych na jego potrzeby danych wejściowych, co ułatwia skuteczniejsze i bardziej sprawiedliwe rozpatrywanie ewentualnych roszczeń odszkodowawczych zgodnie z prawem krajowym lub unijnym.
- (19) W świetle wielu wymogów, w tym przeprowadzania audytów, a także skutecznego egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia, konieczna jest analiza i dowody ex post. **Niniejsze rozporządzenie powinno** zatem **określić ramy właściwego prowadzenia rejestrów przez administratorów wskaźników dotyczące obliczania wskaźnika** przez wystarczająco długi okres. Realia, których pomiar jest celem wskaźnika, oraz kontekst, w którym jest on dokonywany, często zmieniają się w czasie. Konieczne jest zatem ■ okresowe przeprowadzanie audytów lub przeglądów procesu i metody opracowywania wskaźników w celu zidentyfikowania słabych stron i ewentualnych ulepszeń. Niedociągnięcia w udostępnianiu wskaźnika mogą mieć wpływ na wiele zainteresowanych stron, które mogą pomóc w identyfikacji takich słabych stron. **Niniejsze rozporządzenie powinno** zatem **określić ramy wdrożenia przez administratorów** niezależnej procedury składania skarg, aby zapewnić zainteresowanym stronom możliwość powiadamiania administratora wskaźnika o skargach oraz **zagwarantować** obiektywną ocenę podstaw skargi przez administratora wskaźnika.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (20) Udostępnianie wskaźnika często obejmuje outsourcing ważnych funkcji, takich jak obliczanie wskaźnika, gromadzenie danych wejściowych i rozpowszechnianie wskaźnika. W celu zapewnienia skuteczności zasad zarządzania należy dopilnować, aby taki outsourcing nie zwalniał administratora wskaźnika z żadnego z jego obowiązków i aby nie umniejszał zdolności administratorów do wypełnienia tych obowiązków, ani zdolności odpowiedniego właściwego organu do ich nadzorowania.
- (21) Administrator wskaźnika jest głównym odbiorcą danych wejściowych i jest w stanie ocenić w sposób spójny rzetelność i dokładność tych danych.
- (22) Pracownicy administratora mogą identyfikować ewentualne naruszenia niniejszego rozporządzenia lub ewentualne słabe strony, które mogą prowadzić do manipulacji lub próby manipulacji. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem **ustanowić ramy** umożliwiające pracownikom powiadamianie w sposób poufny administratorów o ewentualnych naruszeniach niniejszego rozporządzenia.
- (23) Wszelka swoboda uznania, z jakiej można korzystać w dostarczaniu danych wejściowych, tworzy możliwość manipulacji wskaźnikiem. Gdy dane wejściowe są danymi opartymi na transakcji, istnieje mniejsza swoboda uznania, a zatem możliwość manipulowania danymi jest ograniczona. Administratorzy wskaźników powinni zatem zasadniczo stosować faktyczne dane wejściowe dotyczące transakcji, tam gdzie jest to możliwe, ale mogą wykorzystywać również inne dane, jeżeli dane dotyczące transakcji nie wystarczają do zapewnienia rzetelności i dokładności wskaźnika.
- (24) Dokładność i wiarygodność wskaźnika stosowanego do pomiaru realiów gospodarczych, których pomiar jest jego celem, zależą od zastosowanej metody i danych wejściowych. Dlatego niezbędne jest przyjęcie **przejrzystej** metody, która zapewnia wiarygodność i dokładność wskaźnika.
- (25) Może zaistnieć konieczność zmiany metody w celu zapewnienia ciągłej dokładności wskaźnika, lecz wszelkie zmiany metody mają wpływ na użytkowników wskaźnika i zainteresowane strony. W związku z tym niezbędne jest określenie procedur zmiany metody opracowywania wskaźnika, w tym potrzeby konsultacji, tak aby użytkownicy i zainteresowane strony mogli podjąć niezbędne działania w świetle takich zmian lub poinformować administratora, jeśli będą mieć wątpliwości co do zmian.
- (26) Rzetelność i dokładność wskaźników zależy od rzetelności i dokładności danych wejściowych dostarczanych przez podmioty przekazujące dane. Istotne jest, aby obowiązki podmiotów przekazujących **takie** dane zostały jasno określone oraz były wiarygodne i spójne z kontrolami i metodami stosowanymi przez administratora wskaźnika. **Zatem w stosownych przypadkach i w miarę możliwości oraz we współpracy z podmiotami przekazującymi dane** administrator wskaźnika **powinien opracować** kodeks postępowania w celu określenia takich wymogów **oraz obowiązków podmiotów przekazujących dane w zakresie przekazywania danych wejściowych**.
- (27) Wiele wskaźników jest wyznaczanych **przez zastosowanie wzoru obliczonego** na podstawie danych wejściowych, które są udostępniane przez regulowane systemy obrotu, **zatwierdzone podmioty publikujące lub mechanizmy zgłaszania**, giełdy energii **lub** platformy do przeprowadzania aukcji uprawnień do emisji. **W tych przypadkach obowiązująca regulacja i nadzór** zapewniają rzetelność i **przejrzystość** danych wejściowych oraz przewidują wymogi dotyczące zarządzania i procedury powiadamiania o naruszeniach. W związku z tym wskaźniki te – **pod warunkiem, że leżące u ich podstaw dane wejściowe są w całości pozyskiwane z systemów obrotu podlegających potransakcyjnym wymogom przejrzystości, w tym z rynku państwa trzeciego uznawanego za równoważny z rynkiem regulowanym w Unii – powinny być** zwolnione z niektórych wymogów **niniejszego rozporządzenia**, tak aby uniknąć powielania regulacji, a także dlatego, iż nadzór nad nimi zapewnia rzetelność danych wejściowych.
- (28) Podmioty przekazujące dane mogą być podatne na konflikty interesów i mogą stosować swobodę uznania w określaniu danych wejściowych. Niezbędne jest więc, aby **w razie możliwości i w stosownych przypadkach** podmioty przekazujące dane podlegały zasadom zarządzania w celu zapewnienia, że konflikty są zarządzane i że dane wejściowe są dokładne, zgodne z wymogami administratora i mogą być poddawane walidacji.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (29) Różne kategorie wskaźników i różne sektory wskaźników mają różne cechy charakterystyczne i słabe strony oraz wiążą się z różnym ryzykiem. W niniejszym rozporządzeniu należy uszczegółowić przepisy dotyczące niektórych sektorów i kategorii wskaźników. Wskaźniki **towarowe** są **powszechnie stosowane i wykazują specyficzne dla tego sektora cechy**, w związku z **czym** należy określić, w jaki sposób te przepisy niniejszego rozporządzenia miałyby mieć zastosowanie do tych wskaźników. **Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć pewien stopień elastyczności, aby umożliwić terminową aktualizację zróżnicowanych wymogów nałożonych na różne sektory wskaźników w świetle aktualnej sytuacji na świecie, ze szczególnym uwzględnieniem prac Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych.**
- (29a) **Aby wskaźnik mógł zostać uznany za kluczowy w świetle niniejszego rozporządzenia, musi on mieć charakter systemowy lub być wykorzystywany w sposób systemowy i być podatny na manipulację, co pozwoli zapewnić regulacyjną proporcjonalność.**
- (30) Nieskuteczność określonych wskaźników kluczowych może mieć istotny wpływ na stabilność finansową, prawidłowe funkcjonowanie rynku lub na inwestorów, konieczne jest zatem, aby zastosowanie miały dodatkowe wymogi zapewniające rzetelność i dokładność tych kluczowych wskaźników. **Ten potencjalnie destabilizujący wpływ kluczowych wskaźników może się zmaterializować w jednym lub kilku państwach członkowskich. Właściwe organy krajowe wraz z ESMA decydują, które wskaźniki należy uznać za kluczowe.**
- (30a) **Z uwagi na strategiczne znaczenie kluczowych wskaźników dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego ESMA posiada uprawnienia do podejmowania decyzji mających bezpośrednie zastosowanie do administratora i – w stosownych przypadkach – do podmiotów przekazujących dane na potrzeby wskaźnika w przypadku, gdy właściwe organy krajowe nie wdrożyły niniejszego rozporządzenia lub naruszyły prawo Unii oraz w następstwie procedury, o której mowa w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾.**
- (31) Podmioty przekazujące dane, które zaprzestają przekazywania danych, mogą osłabić wiarygodność kluczowych wskaźników, **ponieważ takie zaprzestanie niekorzystnie wpłynęłoby na zdolność tych wskaźników do pomiaru odnośnej sytuacji rynkowej lub gospodarczej.** Należy zatem zapewnić, by odpowiedni właściwy organ posiadał uprawnienie do zażądania **od nadzorowanych podmiotów** przekazywania danych na potrzeby kluczowych wskaźników, **aby zachować wiarygodność tych wskaźników. Obowiązkowe przekazywanie danych wejściowych nie ma na celu nałożenia na nadzorowane podmioty obowiązku zawarcia transakcji lub zobowiązania się do zawarcia transakcji.**
- (31a) **Po uznaniu wskaźnika za kluczowy jego administrator mógłby zachować się jak monopolista w stosunku do użytkowników wskaźnika. W związku z tym konieczne jest, aby kolegium właściwych organów tego kluczowego wskaźnika nadzorowało cenę sprzedaży i koszty administratora, aby uniknąć nadużyć na rynku.**
- (32) Aby użytkownicy wskaźników mogli dokonywać odpowiednich wyborów wskaźników i zrozumieć ryzyko z nimi związane, muszą wiedzieć, co mierzą wskaźniki, oraz znać ich słabe strony. Administrator wskaźnika powinien więc opublikować oświadczenie określające te elementy **■**. **Administrator powinien udostępnić na żądanie dane wejściowe właściwemu organowi krajowemu w związku z prowadzonym dochodem.**
-
- (34) W niniejszym rozporządzeniu należy uwzględnić zasady dotyczące wskaźników finansowych wydane przez Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) w dniu 17 lipca 2013 r. (zwane dalej „zasadami IOSCO dotyczącymi wskaźników finansowych”) oraz zasady IOSCO dotyczące agencji zgłaszających ceny ropy naftowej z dnia 5 października 2012 r. (zwane dalej „zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny”), które pełnią rolę międzynarodowego standardu dla wymogów regulacyjnych dotyczących wskaźników.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (34a) Fizyczne rynki towarowe wykazują wyjątkowe cechy, które należy wziąć pod uwagę, aby nie dopuścić do zmniejszenia rzetelności wskaźników towarów i negatywnego wpływu na przejrzystość rynku towarowego, bezpieczeństwo dostaw w Europie, konkurencyjność i interesy konsumentów. W związku z tym niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia nie są odpowiednie, aby mieć zastosowanie do wskaźników towarów. Zasady dotyczące wskaźników towarowych opracowane przez IOSCO we współpracy między innymi z Międzynarodową Agencją Energetyczną i Międzynarodowym Forum Energetycznym mają z założenia mieć zastosowanie do wszystkich wskaźników towarowych i dlatego niniejsze rozporządzenie stanowi, że pewne wymogi nie będą miały zastosowania do wskaźników towarowych.
- (34b) Niniejsze rozporządzenie wprowadza także system uznawania pozwalający administratorom wskaźników z siedzibą w kraju trzecim na udostępnianie ich wskaźników w Unii, pod warunkiem że w pełni spełniają oni wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz przestrzegają przepisów dotyczących odpowiednich zasad IOSCO.
- (34c) Niniejsze rozporządzenie wprowadza system uznawania pozwalający administratorom z siedzibą w Unii oraz zatwierdzonym i zarejestrowanym zgodnie z unijnymi przepisami na uznawanie wskaźników udostępnionych z państw trzecich z zachowaniem określonych warunków. Wspomniany system uznawania powinien zostać wprowadzony dla administratorów z państw trzecich, którzy są stowarzyszeni lub współpracują blisko z administratorami z siedzibą w Unii. Administrator, który dokonał uznania wskaźników udostępnionych z państwa trzeciego, powinien być odpowiedzialny za te uznane wskaźniki i dopilnować, aby spełniały one odpowiednie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w pełni przestrzegały wymogów odpowiednich zasad IOSCO.
- (35) Administrator **kluczowego wskaźnika** powinien uzyskać zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym administrator ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, jak również powinien podlegać nadzorowi tego organu. **Administrator, który udostępnia tylko wskaźniki wyznaczane poprzez zastosowanie wzoru obliczonego na podstawie danych wejściowych, które są udostępniane w całości i bezpośrednio przez regulowane systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące lub mechanizmy zgłaszania, giełdy energii lub platformy do przeprowadzania aukcji uprawnień do emisji i/lub administrator udostępniający tylko niekluczowe wskaźniki, powinni być zarejestrowani przez właściwy organ i nadzorowani przez ten organ. Rejestracja administratora nie ma wpływać na nadzór prowadzony przez odnośne właściwe organy. ESMA powinien prowadzić rejestr administratorów na poziomie Unii.**
- (36) W niektórych okolicznościach osoba może udostępnić wskaźnik, nie mając świadomości tego, że stosuje się go jako odniesienie dla instrumentu finansowego. Może tak się zdarzyć w szczególności wówczas, gdy użytkownicy i administrator wskaźnika mają siedzibę lub miejsce zamieszkania w różnych państwach członkowskich. Konieczne jest zatem **podniesienie poziomu przejrzystości, jeśli chodzi o wybór stosowanego wskaźnika. Można to osiągnąć dzięki poprawie zawartości prospektów emisyjnych lub kluczowych dokumentów informacyjnych wymaganych prawem Unii oraz zawartości powiadomień i wykazu instrumentów finansowych wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.**
- (37) Zbiór skutecznych narzędzi, uprawnień i zasobów, jakim dysponują właściwe organy państw członkowskich i ESMA, zapewnia skuteczność nadzoru. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem w szczególności określić minimalny zbiór uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, jakie należy powierzyć właściwym organom państw członkowskich – zgodnie z prawem krajowym – **oraz ESMA**. Korzystając ze swoich uprawnień na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy i ESMA powinny działać obiektywnie i bezstronnie, a także powinny podejmować niezależne decyzje.
- (38) Do celów wykrywania naruszeń niniejszego rozporządzenia konieczne jest, aby właściwe organy i ESMA miały, zgodnie z prawem krajowym, dostęp do pomieszczeń osób fizycznych i prawnych w celu zajęcia dokumentów. Dostęp do takich lokali jest konieczny, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że istnieją dokumenty i inne dane związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia i mogą być istotne dla udowodnienia naruszenia niniejszego rozporządzenia. Ponadto dostęp do takich lokali jest konieczny w przypadku, gdy: osoba, od której już zażądano informacji, nie spełniła tego żądania; lub gdy istnieją uzasadnione powody, aby sądzić, że w przypadku zażądania takich informacji, żądanie takie nie zostałoby spełnione, lub dokumenty lub informacje, do których odnosi się żądanie udzielenia informacji, zostałyby usunięte, zmienione lub zniszczone. Jeśli zgodnie z prawem krajowym potrzebne jest wcześniejsze pozwolenie organu sądowego danego państwa członkowskiego, z takiego prawa dostępu do lokali można skorzystać dopiero po uzyskaniu pozwolenia sądowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 596/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (39) Istniejące nagrania rozmów telefonicznych i rejestry przesyłu danych pochodzące od nadzorowanych podmiotów mogą stanowić kluczowy, a czasem jedyny dowód, na podstawie którego można wykryć i udowodnić naruszenia niniejszego rozporządzenia, w szczególności zgodności z wymogami dotyczącymi zarządzania i kontroli. Tego rodzaju rejestry i nagrania mogą ułatwić weryfikację tożsamości osób odpowiedzialnych za przekazywanie danych, osób odpowiedzialnych za ich zatwierdzanie, jak również ułatwić weryfikację, czy utrzymywane jest **organizacyjne** oddzielenie pracowników. Właściwe organy powinny być zatem uprawnione do zażądania istniejących nagrań rozmów telefonicznych, rejestrów komunikacji elektronicznej i przesyłu danych będących w posiadaniu podmiotów nadzorowanych w tych przypadkach, w których istnieje uzasadnione podejrzenie, że tego rodzaju nagrania lub rejestry związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia mogą być istotne dla udowodnienia naruszenia niniejszego rozporządzenia.
- (40) Niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych w państwach trzecich, które to osoby mogą wykorzystywać wskaźniki lub mogą być podmiotami przekazującymi dane na potrzeby wskaźników lub mogą być w inny sposób zaangażowane w proces opracowywania wskaźnika. Właściwe organy powinny zatem zawrzeć odpowiednie porozumienia o współpracy z organami nadzoru w państwach trzecich. ESMA powinien koordynować opracowywanie takich porozumień o współpracy oraz wymianę informacji otrzymanych z państw trzecich między właściwymi organami.
- (41) W niniejszym rozporządzeniu przestrzegane są prawa podstawowe i zasady uznane w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (*zwanej dalej „Kartą”*), w szczególności prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawo do ochrony danych osobowych, wolność wypowiedzi i informacji, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo własności, prawo do ochrony konsumentów, prawo do skutecznego środka prawnego i prawo do obrony. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane i stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami. ***W szczególności gdy niniejsze rozporządzenie odnosi się do przepisów regulujących wolność wypowiedzi w innych środkach przekazu, a także do przepisów lub kodeksów regulujących zawody dziennikarskie, należy wziąć pod uwagę te swobody, gdyż są one gwarantowane w Unii i państwach członkowskich oraz zostały uznane w art. 11 Karty i w innych stosownych przepisach. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do prasy, innych środków przekazu i dziennikarzy, jeżeli jedynie publikują oni wskaźniki lub nawiązują do nich w ramach swojej pracy dziennikarskiej i nie sprawują kontroli nad udostępnianiem danego wskaźnika.***
- (42) Prawa do obrony osób, których dotyczy postępowanie, powinny być w pełni przestrzegane. Osobom, które są objęte postępowaniem, zapewnia się w szczególności dostęp do ustaleń, na których podstawie właściwe organy podjęły decyzję, a także prawo do bycia wysłuchanym.
- (43) Przejrzystość w odniesieniu do wskaźników jest konieczna z uwagi na stabilność rynku finansowego oraz ochronę inwestorów. Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez właściwe organy powinny odbywać się zgodnie z zasadami przekazywania danych osobowych określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾. Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez ESMA powinny odbywać się zgodnie z zasadami przekazywania danych osobowych określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.
- (44) Biorąc pod uwagę zasady określone w komunikacie Komisji w sprawie wzmocnienia systemów sankcji w branży usług finansowych oraz w aktach prawnych Unii przyjętych w następstwie tego komunikatu, państwa członkowskie powinny określić zasady w sprawie kar i środków administracyjnych, mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz powinny zapewnić ich wdrożenie. Takie kary i środki administracyjne powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (45) W związku z tym należy przewidzieć zbiór środków administracyjnych, sankcji i grzywien w celu zapewnienia wspólnego podejścia w państwach członkowskich oraz wzmocnienia ich skutku odstraszającego. Przy określaniu sankcji w konkretnych sytuacjach należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, takie czynniki jak **zamiar lub jego brak**, zwrot wszelkich stwierdzonych korzyści finansowych, waga i czas trwania naruszenia, wszelkie czynniki obciążające lub łagodzące, konieczność zapewnienia odstraszającego efektu grzywny oraz, w stosownych przypadkach, należy także przewidzieć możliwość zmniejszenia wysokości grzywny w zamian za współpracę z właściwym organem. ■

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (46) Aby zapewnić odstrasżający wpływ na społeczeństwo decyzji podejmowanych przez właściwe organy, decyzje te powinny być zwykle publikowane. Publikacja decyzji jest również ważnym narzędziem właściwych organów, które służy do informowania uczestników rynku o tym, jakie zachowanie uznaje się za naruszenie niniejszego rozporządzenia, oraz do upowszechniania odpowiedniego zachowania wśród uczestników rynku. Jeśli taka publikacja przynosi nieproporcjonalną szkodę danym osobom albo zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającym dochodzeniom, właściwy organ powinien opublikować informacje o sankcjach i środkach w sposób anonimowy lub opóźnić publikację. Właściwe organy powinny mieć możliwość niepublikowania informacji o sankcjach, jeśli anonimowa lub opóźniona publikacja jest uważana za niewystarczającą do utrzymania stabilności rynków finansowych. Właściwe organy nie są również zobowiązane do publikowania informacji o środkach, których charakter uznaje się za drugorzędny i których publikacja byłaby nieproporcjonalna.
- (47) Z kluczowymi wskaźnikami mogą mieć do czynienia podmioty przekazujące dane, administratorzy i użytkownicy w więcej niż jednym państwie członkowskim. Zaprzestanie udostępniania takiego kluczowego wskaźnika lub wszelkie zdarzenia, które mogą istotnie podważyć jego rzetelność, mogą zatem wywierać skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim, co oznacza, że nadzór nad takim wskaźnikiem sprawowany tylko przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba podmiotu odpowiedzialnego za ten wskaźnik, nie będzie efektywny i skuteczny pod względem eliminacji ryzyka, jakie stwarza ten kluczowy wskaźnik. Aby zapewnić skuteczną wymianę informacji nadzorczych między właściwymi organami oraz koordynację ich działań i środków nadzorczych, należy stworzyć kolegia właściwych organów **pod kierownictwem ESMA**. Działalność kolegiów powinna przyczynić się do zharmonizowanego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz do konwergencji praktyk nadzorczych. Prawnie wiążąca mediacja prowadzona przez ESMA stanowi istotny element urzeczywistnienia koordynacji oraz osiągnięcia spójności nadzoru i konwergencji praktyk nadzorczych. Wskaźniki mogą stanowić punkt odniesienia dla instrumentów finansowych i umów finansowych o długim okresie obowiązywania. W pewnych sytuacjach udostępnianie tego rodzaju wskaźników może nie być już dozwolone po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, gdyż posiadają one właściwości, które nie mogą zostać dostosowane tak, by spełnione były wymogi niniejszego rozporządzenia. Zakaz dalszego udostępniania tego rodzaju wskaźników może jednak prowadzić do wypowiedzenia lub pozbawienia skuteczności instrumentów finansowych lub umów finansowych, a tym samym szkodzić inwestorom. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisu, który przez okres przejściowy umożliwi dalsze udostępnianie tego rodzaju wskaźników.
- (47a) *W przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie obejmuje lub może obejmować nadzorowane podmioty i rynki objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 (REMIT)⁽¹⁾, ESMA powinien przeprowadzić pełne konsultacje z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) w celu wykorzystania wiedzy fachowej ACER w zakresie rynków energii oraz uniknięcia wszelkich przypadków powielania regulacji.*
- (47b) *Jeżeli istniejący wskaźnik nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia, lecz zmiana tego wskaźnika w celu spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia doprowadziłaby do wystąpienia siły wyższej lub naruszenia warunków umowy finansowej lub instrumentu finansowego, właściwy organ krajowy może zezwolić na dalsze stosowanie tego wskaźnika do czasu gdy możliwe stanie się zaprzestanie stosowania wskaźnika lub jego zastąpienie innym wskaźnikiem, tak aby uniknąć negatywnych skutków dla konsumentów wynikających z niezaplanowanego i gwałtownego wycofania wskaźnika.*
- (48) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia oraz doprecyzowania technicznych elementów wniosku należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. **Przy opracowywaniu wspomnianych aktów należy uwzględnić najwyższe międzynarodowe standardy dotyczące administrowania wskaźnikami, przekazywania danych na ich potrzeby i stosowania wskaźników, w szczególności rezultaty prac IOSCO. Należy przestrzegać zasad proporcjonalności, w szczególności w przypadku wskaźników niekluczowych i wskaźników towarów.**
- (49) Komisja powinna przyjąć opracowane przez ESMA projekty regulacyjnych standardów technicznych **dotyczących wymogów w zakresie zarządzania i kontroli i** ustanawiających minimalną treść porozumień o współpracy z właściwymi organami państw trzecich, **między innymi** w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (50) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych jego aspektów należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Aspekty te obejmują stwierdzanie równoważności ram prawnych, którym podlegają podmioty udostępniające wskaźniki z państw trzecich, jak również dokonywanie stwierdzenia, że wskaźnik ma charakter kluczowy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r.⁽¹⁾ ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (51) Komisja powinna być również uprawniona do przyjęcia opracowanych przez ESMA wykonawczych standardów technicznych, ustanawiających procedury i formy wymiany informacji między właściwymi organami i ESMA, w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie jednolitego i skutecznego systemu w celu wyeliminowania słabych stron wskaźników, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z uwagi na to, że całościowe skutki problemów związanych ze wskaźnikami można w pełni postrzegać wyłącznie w kontekście Unii, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określonej w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ 1

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólne ramy mające na celu zapewnienie dokładności i rzetelności indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach i umowach finansowych w Unii. Rozporządzenie przyczynia się w ten sposób do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony konsumentów i inwestorów.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do udostępniania wskaźników, przekazywania danych wejściowych na potrzeby wskaźnika oraz stosowania wskaźnika w Unii.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do **wskaźników udostępnianych przez:**
 - a) *banki centralne w ramach wykonywania uprawnień lub zadań i obowiązków powierzonych im na mocy traktatów oraz Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego lub w odniesieniu do których ich niezależność jest nierozdzielnie związana ze strukturami konstytucyjnymi danego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego;*
 - aa) *organy publiczne, jeżeli udostępniają wskaźniki lub kontrolują udostępnianie wskaźników wykorzystywanych do celów polityki publicznej, łącznie z pomiarami zatrudnienia, działalności gospodarczej i inflacji;*
 - ab) *kontrahentów centralnych;*
 - ac) *administratorów udostępniających ceny referencyjne oparte na jednej cenie lub jednej wartości;*

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

ad) *prasę, inne środki przekazu i dziennikarzy, jeżeli jedynie publikują oni wskaźniki lub nawiązują do nich w ramach swojej pracy dziennikarskiej i nie sprawują kontroli nad udostępnianiem danego wskaźnika;*

ae) *spółdzielnie kredytowe w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾.*

2a. *Art. 5 ust. 1, 2a, 3b, 3c i 3d, art. 5a i 5b, art. 5d lit b) do g), art. 7 ust. 1 lit. aa), b), ba), bb), bc) i c), art. 7 ust. 2a, 3a i 3b, art. 7a, art. 8 ust. 1 i 2, art. 9 ust. 1 i 2, art. 11 i art. 17 ust. 1 nie mają zastosowania do administratorów w odniesieniu do ich wskaźników niekluczowych.*

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „indeks” oznacza każdą wartość:

- a) która jest publikowana lub udostępniana ogółowi społeczeństwa;
- b) która jest regularnie wyznaczana, w całości lub częściowo, poprzez zastosowanie wzoru lub jakiegokolwiek innej metody obliczania bądź przez ocenę; **oraz**
- c) w przypadku gdy tego wyznaczenia dokonuje się na podstawie wartości co najmniej jednego składnika aktywów bazowych, lub cen, w tym cen szacunkowych, **faktycznych lub szacunkowych stóp procentowych**, lub innych wartości **lub danych**;

1a) **„podmiot udostępniający indeks” oznacza osobę fizyczną lub prawną sprawującą kontrolę nad udostępnianiem indeksu;**

2) „wskaźnik” oznacza dowolny indeks stanowiący odniesienie do określenia kwoty przypadającej do zapłaty z tytułu instrumentu finansowego lub umowy finansowej, bądź wartości instrumentu finansowego **;**

2a) **„rodzina wskaźników” oznacza grupę wskaźników udostępnionych przez tego samego administratora, określonych na podstawie danych wejściowych o podobnym charakterze, która pozwala na konkretne pomiary tych samych lub podobnych realiów rynkowych lub gospodarczych;**

3) „udostępnianie wskaźnika” oznacza:

- a) zarządzanie uzgodnieniami w zakresie wyznaczania wskaźnika; **;**
- b) gromadzenie, analizę lub przetwarzanie danych wejściowych do celów wyznaczenia wskaźnika; oraz
- c) wyznaczenie wskaźnika poprzez zastosowanie wzoru lub innej metody obliczania lub poprzez ocenę danych wejściowych przekazanych w tym celu;

4) „administrator” oznacza osobę fizyczną lub prawną sprawującą kontrolę nad udostępnianiem wskaźnika;

5) „stosowanie wskaźnika” oznacza:

a) **wyemitowanie instrumentu finansowego, do którego indeks lub kombinacja indeksów stanowi odniesienie;**

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- b) *określenie kwoty przypadającej do zapłaty z tytułu instrumentu finansowego lub umowy finansowej przez odniesienie do indeksu lub kombinacji indeksów;*
- c) *bycie* stroną umowy finansowej, do której *indeks lub kombinacja indeksów stanowią* odniesienie;
- d) *określenie wyników funduszu inwestycyjnego z wykorzystaniem indeksu lub kombinacji indeksów w celu śledzenia rentowności takiego wskaźnika lub kombinacji wskaźników, lub określenia alokacji aktywów z portfela, lub też obliczania opłat za wyniki;*
- 6) „przekazywanie danych wejściowych” oznacza dostarczanie wszelkich **niedostępnych publicznie** danych wejściowych administratorowi lub innej osobie do celów przekazania ich administratorowi, wymaganych w związku z wyznaczeniem **wskaźnika** i przekazanych w tym celu;
- 7) „podmiot przekazujący dane” oznacza osobę fizyczną lub prawną przekazującą dane wejściowe, **które nie są danymi regulowanymi**;
- 8) „nadzorowany podmiot przekazujący dane” oznacza nadzorowany podmiot, który przekazuje dane wejściowe administratorowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii;
- 9) „dostawca danych” oznacza osobę fizyczną zatrudnioną przez podmiot przekazujący dane do celów przekazania danych wejściowych;
- 9a) *„asesor” to pracownik administratora wskaźnika towarów albo jakakolwiek inna osoba fizyczna lub osoba trzecia, z której usług korzysta administrator lub której usługi są pod jego kontrolą oraz która odpowiada za stosowanie metody lub dokonanie osądu w odniesieniu do danych wejściowych i innych informacji w celu przedstawienia ostatecznej oceny dotyczącej ceny danego towaru;*
- 10) „dane wejściowe” oznaczają dane dotyczące wartości co najmniej jednego składnika aktywów bazowych, lub cen, w tym cen szacunkowych, lub innych wartości, które administrator wykorzystuje do wyznaczenia wskaźnika;
- 11) „dane regulowane” oznaczają:
- (i) dane wejściowe przekazane **w całości**:
- a) *z systemu obrotu zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE, ale tylko w odniesieniu do danych dotyczących instrumentów finansowych;*
- b) *z zatwierdzonego podmiotu publikującego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 52 dyrektywy 2014/65/UE lub od dostawcy informacji skonsolidowanych określonego w art. 4 ust. 1 pkt 53 dyrektywy 2014/65/UE, zgodnie z obowiązkowymi potransakcyjnymi wymogami przejrzystości, ale tylko w odniesieniu do danych transakcji dotyczących instrumentów finansowych znajdujących się w obrocie w systemie obrotu;*
- c) *z zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 54 dyrektywy 2014/65/UE, ale tylko w odniesieniu do danych transakcji dotyczących instrumentów finansowych znajdujących się w obrocie w systemie obrotu i podlegających obowiązkowi ujawniania, zgodnie z obowiązkowymi potransakcyjnymi wymogami dotyczącymi przejrzystości;*

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- d) z giełdy energii elektrycznej, o której mowa w art. 37 ust. 1 lit. j) dyrektywy **Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE** ⁽¹⁾;
- e) z giełdy gazu ziemnego, o której mowa w art. 41 ust. 1 lit. j) dyrektywy **Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE** ⁽²⁾;
- f) z platformy aukcyjnej, o której mowa w art. 26 lub art. 30 rozporządzenia **Komisji (UE) nr 1031/2010** ⁽³⁾;
- g) z **danych dostarczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011, które zostały szczegółowo określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1348/2014** ⁽⁴⁾; lub
- h) z systemu obrotu, platformy, giełdy, podmiotu publikującego lub mechanizmu sprawozdawczego pochodzących z państwa trzeciego, równoważnych z tymi określonymi w lit. a) do g) lub z innego podmiotu, jak np. agregator danych dotyczących transakcji lub podmiot gromadzący dane dotyczące transakcji, w przypadku których przekazywanie danych wejściowych podlega już odpowiedniemu nadzorowi; oraz
- (ii) z wartości aktywów netto jednostek przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowanych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE ⁽⁵⁾.
- 12) „dane dotyczące transakcji” oznaczają dające się zaobserwować ceny, stopy, wskaźniki lub wartości reprezentujące transakcje między niestowarzyszonymi kontrahentami na aktywnym rynku podlegającym konkurencyjnym siłom podaży i popytu;
- 13) „instrument finansowy” oznacza każdy z instrumentów wymienionych w sekcji C załącznika I do dyrektywy **2014/65/UE**, w odniesieniu do którego przedstawiono wniosek o dopuszczenie do obrotu w systemie obrotu, **zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE**, lub będący w obrocie w systemie obrotu **zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE**;
- 14) „nadzorowany podmiot” oznacza następujące podmioty:
- a) instytucje kredytowe zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2013/36/UE;
- b) firmy inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
- c) zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 pkt 1 dyrektywy **Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE** ⁽⁶⁾;
- d) zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
- e) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 9 z 14.8.2009, s. 112).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 302 z 18.11.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1348/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przekazywania danych wdrażające art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 121).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- f) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽¹⁾;
- g) kontrahentów centralnych (CCP) zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾;
- h) repozytoria transakcji zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012;
- i) **administratorów**;
- 15) „umowa finansowa” oznacza:
- a) każdą umowę o kredyt zdefiniowaną w art. 3 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE ⁽³⁾;
- b) każdą umowę o kredyt zdefiniowaną w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE ⁽⁴⁾;
- 16) „fundusz inwestycyjny” oznacza AFI zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE lub UCITS objęte zakresem dyrektywy 2009/65/WE;
- 17) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający pełniący funkcje nadzorcze i zarządcze, który posiada najwyższe uprawnienia decyzyjne oraz jest uprawniony do formułowania strategii podmiotu, jego celów oraz ogólnego kierunku działalności;
- 18) „konsument” oznacza osobę fizyczną działającą, w przypadku umów finansowych objętych niniejszym rozporządzeniem, w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową;
- 19) „wskaźnik międzybankowej stopy procentowej” oznacza wskaźnik, w przypadku którego składnikiem aktywów bazowych do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu jest stopa, według której banki mogą pożyczać innym bankom lub od innych banków;
- 19a) „wskaźnik kursu walutowego” oznacza wskaźnik, którego wartość ustala się w odniesieniu do wyrażonej w jednej walucie ceny innej waluty lub koszyka innych walut;
- 20) „wskaźnik towarów” oznacza wskaźnik, w przypadku którego składnikiem aktywów bazowych do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu jest towar w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 ⁽⁵⁾, z wyjątkiem uprawnień do emisji, o których mowa w sekcji C pkt 11 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE;
- 20a) „ryzyko bazowe” to ryzyko odnoszące się do dokładności opisu rynku lub realiów gospodarczych, których pomiar jest celem wskaźnika;
- 21) „kluczowy wskaźnik” oznacza
- a) wskaźnik, który nie opiera się na danych regulowanych, którego wartość referencyjna przekracza 500 mld EUR zgodnie z art. 13 ust. 1; lub

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektywy 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

b) **wskaźnik, którego wycofanie wywarłoby znaczny niekorzystny wpływ na stabilność finansową, prawidłowe funkcjonowanie rynków i gospodarkę realną w co najmniej jednym państwie członkowskim;**

Kluczowy wskaźnik ma charakter krajowy, jeśli negatywne skutki spowodowane zaprzestaniem jego udostępniania lub jego udostępnianiem na podstawie niereprezentatywnego zbioru podmiotów przekazujących dane lub niereprezentatywnych danych są ograniczone do jednego państwa członkowskiego. W takim przypadku zastosowanie ma procedura określona w art. 13 ust. 2a do 2d.

Kluczowy wskaźnik ma charakter europejski, jeśli negatywne skutki spowodowane zaprzestaniem jego udostępniania lub jego udostępnianiem na podstawie niereprezentatywnego zbioru podmiotów przekazujących dane lub niereprezentatywnych danych nie są ograniczone do jednego państwa członkowskiego. W takim przypadku zastosowanie ma procedura określona w art. 13 ust. 2e do 2 g.

21a) **„wskaźnik niekluczowy” to wskaźnik, który nie spełnia kryteriów wskaźnika kluczowego, o których mowa w art. 13;**

22) **„mający siedzibę lub miejsce zamieszkania”** oznacza w odniesieniu do osoby prawnej państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym znajduje się siedziba lub inny oficjalny adres tej osoby prawnej, oraz, w odniesieniu do osoby fizycznej państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym osoba ta jest rezydentem do celów podatkowych;

22a) **„organ publiczny”** oznacza

a) **jakiegokolwiek rząd lub administrację publiczną;**

b) **podmiot lub osobę pełniącą funkcje administracji publicznej na mocy prawa krajowego lub ponoszącą odpowiedzialność publiczną, pełniącą funkcje publiczne lub świadczącą usługi publiczne, co obejmuje również pomiar inflacji lub stopnia aktywności na rynku pracy i aktywności gospodarczej, która to osoba lub podmiot znajduje się pod kontrolą organu rządowego lub administracji publicznej.**

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu doprecyzowania elementów technicznych definicji określonych w ust. 1, określających w szczególności, co oznacza udostępnianie ogółowi społeczeństwa do celów definicji indeksu. **Komisja dopilnowuje, aby w ww. aktach delegowanych wyrażenia „opublikowany” oraz „udostępniony ogółowi społeczeństwa” były rozumiane jako „udostępniony ogółowi użytkowników lub potencjalnych użytkowników”.**

W stosownych przypadkach Komisja uwzględni zmiany rynkowe lub postęp technologiczny, a także międzynarodową konwergencję praktyk nadzorczych odnoszących się do wskaźników.

2a. **Komisja przyjmuje akty wykonawcze z myślą o sporządzeniu wykazu organów publicznych w Unii, o których mowa w ust. 1 pkt 22a) niniejszego artykułu i w celu zmiany wykazu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.**

Artykuł 4

Wyłączenie z zakresu rozporządzenia **podmiotów udostępniających indeksy** niezdających sobie sprawy z zastosowania udostępnianych przez nich wskaźników

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do **podmiotu udostępniającego indeks** w odniesieniu do udostępnianego przez niego **indeksu**, jeżeli **podmiot udostępniający indeks** nie zdaje sobie sprawy i nie można racjonalnie założyć, że mógł zdawać sobie sprawę, że **indeks** jest wykorzystywany do celów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2.

TYTUŁ II

RZETELNOŚĆ I WIARYGODNOŚĆ WSKAŹNIKA

Rozdział 1

Zarządzanie i kontrola sprawowane przez administratorów

Artykuł 5

Wymogi w zakresie zarządzania i konfliktów interesów

1. Administrator posiada solidne zasady zarządzania, obejmujące wyraźną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi rolami i podziałem odpowiedzialności wszystkich osób zaangażowanych w udostępnianie wskaźnika.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Administrator podejmuje wszelkie niezbędne działania, *aby wykrywać konflikty interesów między sobą, w tym swoimi kierownikami, pracownikami lub innymi osobami fizycznymi lub trzecimi, z których usług korzysta lub których usługi są pod jego kontrolą, a podmiotami przekazującymi dane lub użytkownikami, zapobiegać tym konfliktom lub je rozwiązywać, a także podejmuje działania gwarantujące, że jeżeli w procesie opracowywania wskaźnika wymagany jest osąd lub swoboda uznania, są one niezależne i uczciwe.*

2a. Pod względem operacyjnym udostępnianie wskaźnika odbywa się niezależnie od jakiejkolwiek części działalności administratora, która może powodować rzeczywisty lub potencjalny konflikt interesów. Jeżeli konflikty interesów mogą wystąpić w ramach administratora ze względu na jego strukturę własnościową, udziały kontrolujące lub inne działania prowadzone przez dowolny podmiot dysponujący prawami własności lub kontroli w stosunku do administratora, lub podmiot, który jest własnością administratora lub jest kontrolowany przezeń albo przez jego oddziały, administrator wprowadza niezależny nadzór obejmujący wyważoną reprezentację zainteresowanych stron, jeżeli są one znane, subskrybentów i podmioty przekazujące dane. Jeżeli nie można odpowiednio zaradzić takim konfliktom, administrator kończy wszelkie działania lub relacje, które powodują te konflikty, lub przestaje opracowywać wskaźnik.

3a. Administrator publikuje lub ujawnia informacje dotyczące wszelkich istniejących lub potencjalnych konfliktów interesów, udostępniając je użytkownikom wskaźnika i odpowiednim właściwym organom, a w stosownych przypadkach również podmiotom przekazującym dane, co obejmuje również informacje dotyczące konfliktów interesów wynikających z własności lub kontroli administratora.

3b. Administrator określa i stosuje odpowiednie strategie i procedury oraz skuteczne ustalenia dotyczące kwestii organizacyjnych w celu identyfikacji i ujawniania konfliktów interesów, zarządzania nimi lub ich łagodzenia i unikania, aby chronić integralność i niezależność ustaleń dotyczących wskaźnika. Owe strategie i procedury podlegają regularnym przeglądom i aktualizacjom. Strategie i procedury uwzględniają konflikty interesów i odnoszą się do nich, a także do stopnia swobody uznania stosowanej w procesie opracowywania wskaźnika oraz zagrożeń, jakie stwarza wskaźnik, a także mają pełnić następujące funkcje:

- a) gwarantować poufność informacji przekazywanych administratorowi lub opracowywanych przezeń, z zastrzeżeniem zobowiązań dotyczących ujawniania informacji i przejrzystości określonych w niniejszym rozporządzeniu; oraz
- b) służyć łagodzeniu szczególnie tych konfliktów, które wynikają z własności lub kontroli administratora i innych interesów w jego grupie, lub są powodowane przez inne osoby mogące mieć wpływ na administratora bądź mogące sprawować nad nim kontrolę w odniesieniu do wyznaczania wskaźników.

3c. Administrator dba o to, aby pracownicy i wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzysta, których usługi pozostają pod jego kontrolą i które są bezpośrednio zaangażowane w udostępnianie wskaźnika, spełniali następujące wymagania:

- a) posiadali odpowiednie kwalifikacje, wiedzę i doświadczenie w zakresie przydzielonych im obowiązków oraz podlegali efektywnemu zarządzaniu i nadzorowi;
- b) nie ulegali nadmiernemu wpływowi ani konfliktom interesów, a wynagrodzenie i ocena wyników tych osób nie wywoływały konfliktów interesów ani nie naruszały w inny sposób integralności procesu opracowywania wskaźnika;
- c) ich interesy i powiązania biznesowe nie wpływały na funkcje administratora;
- d) podlegali zakazowi dostarczania danych na potrzeby wyznaczenia wskaźnika poprzez uczestnictwo w ofertach sprzedaży, ofertach zakupu i transakcjach, w imieniu własnym lub uczestników rynku; oraz
- e) podlegali skutecznym procedurom mającym na celu kontrolowanie wymiany informacji z innymi pracownikami oraz nie angażowali się w działania, które mogą stwarzać ryzyko powstania konfliktu interesów.

3d. Administrator ustanawia szczególne procedury kontroli wewnętrznej, aby zapewnić integralność i wiarygodność pracownika lub osoby wyznaczającej wskaźnik, co może obejmować wewnętrzną procedurę zatwierdzania przez organ zarządzający przed rozpowszechnieniem wskaźnika lub odpowiednie zastąpienie, na przykład w przypadku wskaźnika, który aktualizowany jest na zasadzie śróddziennej lub w czasie rzeczywistym.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

3e. Żadna nieistotna zmiana wskaźnika w odniesieniu do przepisów objętych niniejszym artykułem nie jest uważana za naruszenie umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika. W przypadku wskaźnika kluczowego organ właściwy jest uprawniony do uznania zmiany za istotną.

Artykuł 5a

Wymogi dotyczące funkcji nadzorczej

1. Administrator ustanawia i utrzymuje stały i skuteczny nadzór w celu zapewnienia nadzoru nad wszystkimi aspektami udostępniania przezeń wskaźników.
2. Administrator opracowuje i utrzymuje rzetelne procedury odnoszące się do jego funkcji nadzorczej, które udostępnia się odpowiednim właściwym organom.

Procedury te określają przede wszystkim:

- a) zakres obowiązków związanych z funkcją nadzorczą;
- b) kryteria wyboru członków pełniących funkcję nadzorczą;
- c) zbiorcze dane szczegółowe dotyczące członkostwa w jakiegokolwiek radzie lub komisji pełniącej funkcje nadzorczą, wraz z wszelkimi oświadczeniami dotyczącymi konfliktu interesów, a także procedurami wyboru, nominacji, usunięcia i zastąpienia członków komitetu;
3. Funkcja nadzorcza działa w sposób niezależny i obejmuje następujący zakres odpowiedzialności, który jest dostosowywany w zależności od stopnia złożoności wskaźnika, jego przeznaczenia oraz podatności na manipulację:
 - a) dokonywanie co najmniej raz w roku przeglądów definicji i metody jego opracowywania;
 - b) nadzorowanie wszelkich zmian wprowadzanych w zakresie metody opracowywania wskaźnika oraz upoważnianie administratora do zasięgania porady w odniesieniu do takich zmian;
 - c) nadzorowanie ram kontroli administratora, zarządzania wskaźnikiem i jego funkcjonowania, a jeżeli w opracowywaniu wskaźnika uczestniczą podmioty przekazujące dane – kodeksu postępowania, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
 - d) dokonywanie przeglądu i zatwierdzanie procedur zaprzestania udostępniania wskaźnika, w tym zasięganie wszelkich porad dotyczących zaprzestania;
 - e) nadzoruje wszelkie osoby trzecie zaangażowane w udostępnianie wskaźnika, w tym agentów ds. obliczeń lub rozpowszechniania;
 - f) przeprowadzanie oceny wewnętrznych i zewnętrznych audytów lub przeglądów oraz monitorowanie wdrażania działań naprawczych podkreślonych w wynikach tych ocen;
 - g) jeżeli w opracowywaniu wskaźnika uczestniczą podmioty przekazujące dane – monitorowanie danych wejściowych oraz podmiotów przekazujących dane wejściowe, jak również działań administratora dotyczących kwestionowania lub zatwierdzania przekazywanych danych wejściowych;
 - h) jeżeli w opracowywaniu wskaźnika uczestniczą podmioty przekazujące dane – podejmowanie skutecznych działań w odniesieniu do wszelkich naruszeń kodeksu postępowania; oraz
 - i) jeżeli w opracowywaniu wskaźnika uczestniczą podmioty przekazujące dane – powiadamianie odpowiednich właściwych organów o wszelkich przypadkach niewłaściwego zachowania ze strony podmiotów przekazujących dane lub administratorów, o których dowiaduje się funkcja nadzorcza, oraz o wszelkich nietypowych lub podejrzanych danych wejściowych.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

4. Funkcję nadzorczą pełni albo oddzielny komitet, albo na podstawie innych odpowiednich zasad zarządzania.

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających charakter organów nadzorczych, w tym ich składu i miejsca w strukturze organizacyjnej administratora, tak by funkcja ta była pełniona rzetelnie i przy braku konfliktu interesów.

ESMA rozróżnia różne kategorie wskaźników i sektorów, jak określono w niniejszym rozporządzeniu, i uwzględnia różnice w strukturze własnościowej i kontrolnej administratorów, charakter, skalę i złożoność udostępnianego wskaźnika, jak również ryzyko wiążące się z danym wskaźnikiem i jego wpływ, także w świetle międzynarodowej konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do wymogów w zakresie zarządzania dotyczących wskaźników.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [XXX].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Jednostka pełniąca funkcję nadzorczą może nadzorować więcej niż jeden wskaźnik udostępniany przez administratora, o ile w inny sposób zagwarantuje zgodność z pozostałymi wymogami określonymi w tytułach I i IV.

6. Żadna nieistotna zmiana wskaźnika w odniesieniu do przepisów objętych niniejszym artykułem nie jest uważana za naruszenie umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika. W przypadku wskaźnika kluczowego organ właściwy jest uprawniony do uznania zmiany za istotną.

Artykuł 5b

Wymogi dotyczące ram kontroli

1. Administrator dysponuje ramami w zakresie kontroli, które gwarantują udostępnianie, publikowanie lub upowszechnianie wskaźnika zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Ramy kontroli są proporcjonalne do poziomu zidentyfikowanych konfliktów interesu, zakresu swobody uznania w procesie opracowywania wskaźnika i charakteru danych wejściowych wskaźnika oraz obejmują:

- a) zarządzanie ryzykiem operacyjnym; oraz
- b) procedury awaryjne i procedury odzyskiwania stosowane w przypadku zakłócenia procesu opracowywania wskaźnika.

3. W przypadku gdy dane wejściowe nie są danymi dotyczącymi transakcji zadaniem administratora jest:

- a) ustanowienie środków gwarantujących w zakresie, w jakim jest to możliwe, przestrzeganie kodeksu postępowania, o którym mowa w art. 9 ust. 1, oraz obowiązujących norm dotyczących danych wejściowych przez podmioty przekazujące dane;
- b) ustanowienie środków umożliwiających monitorowanie danych wejściowych, w tym monitorowanie danych wejściowych przed publikacją wskaźnika, oraz sprawdzenie poprawności danych wejściowych po publikacji w celu zidentyfikowania błędów i nieprawidłowości.

4. Ramy kontroli, w stosownych przypadkach, są dokumentowane, poddawane przeglądowi i aktualizacjom oraz udostępniane właściwym organom, oraz – na wniosek – użytkownikom.

5. Żadna nieistotna zmiana wskaźnika w odniesieniu do przepisów objętych niniejszym artykułem nie jest uważana za naruszenie umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika. W przypadku wskaźnika kluczowego organ właściwy jest uprawniony do uznania zmiany za istotną.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Artykuł 5c

Wymogi dotyczące ram w zakresie odpowiedzialności

1. Administrator dysponuje ramami w zakresie odpowiedzialności obejmującymi prowadzenie rejestrów, audyty, przegląd i procedurę składania skarg, które służą gromadzeniu dowodów przestrzegania wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Administrator wyznacza niezależną jednostkę wewnętrzną lub zewnętrzną, która posiada niezbędną zdolność do prowadzenia przeglądów i sporządzania sprawozdań dotyczących przestrzegania przez administratora metody opracowywania wskaźnika oraz niniejszego rozporządzenia.
3. W odniesieniu do wskaźników niekluczowych administrator publikuje i podtrzymuje oświadczenie o zgodności, w którym informuje o przestrzeganiu niniejszego rozporządzenia. Oświadczenie o zgodności obejmuje co najmniej wymogi określone w art. 5 ust. 1, 2a, 3b, 3c i 3d, art. 5a i 5b, art. 5d lit. b) do g), art. 7 ust. 1 lit. aa), b), ba), bb), bc) i c), art. 7 ust. 2a, 3a i 3b, art. 7a, art. 8 ust. 1 i 2, art. 9 ust. 1 i 2, art. 11 i art. 17 ust. 1.

Jeżeli administrator nie przestrzega wymogów określonych w art. 5 ust. 1, 2a, 3b, 3c i 3d, art. 5a i 5b, art. 5d lit. b) do g), art. 7 ust. 1 lit. aa), b), ba), bb), bc) i c), art. 7 ust. 2a, 3a i 3b, art. 7a, art. 8 ust. 1 i 2, art. 9 ust. 1 i 2, art. 11 i art. 17 ust. 1, w oświadczeniu o zgodności wyraźnie podaje się powody, dla których administrator nie przestrzega tych przepisów.

4. Administrator niekluczowego wskaźnika wyznacza niezależnego audytora zewnętrznego, który dokonuje przeglądu w zakresie rzetelności oświadczenia o zgodności złożonego przez administratora oraz przedstawia odpowiednie sprawozdanie. Audyt taki przeprowadza się co najmniej raz na dwa lata oraz w przypadku istotnych zmian dotyczących wskaźnika.
5. Administrator przedstawia audyty, a których mowa w ust. 4, odpowiedniemu właściwemu organowi. Administrator zapewnia lub publikuje szczegóły audytów, o których mowa w ust. 4., na wniosek każdego użytkownika wskaźnika. Na wniosek odpowiedniego właściwego organu lub któregośkolwiek z użytkowników wskaźnika administrator udostępnia lub publikuje szczegółowe informacje dotyczące przeglądów, o których mowa w ust. 4.
6. Odpowiedni właściwy organ może zażądać od administratora dodatkowych informacji dotyczących dostarczanych przez niego wskaźników niekluczowych zgodnie z art. 30 lub wydać administratorowi zalecenie co do zgodności administratora z przepisami objętymi oświadczeniem o zgodności w sposób zadowalający dla właściwego organu. Właściwy organ może opublikować zalecenie na swojej stronie internetowej.

Artykuł 5d

Wymogi dotyczące prowadzenia rejestrów

1. Administrator prowadzi następujące rejestry:
 - a) wszelkich danych wejściowych;
 - b) wszelkich przypadków podejmowania decyzji przez administratora (lub w odpowiednich przypadkach przez asesorów) na podstawie własnego osądu lub swobody uznania;
 - c) wszelkich pominiętych danych wejściowych, w szczególności w przypadku, gdy dane te były zgodne z wymogami metody opracowywania wskaźnika, wraz z uzasadnieniem ich pominięcia;
 - d) innych zmian lub odchyśleń od standardowych procedur i metod, w tym tych ustanowionych podczas okresów skrajnych warunków rynkowych lub zakłóceń na rynku;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- e) tożsamości dostawców danych oraz osób fizycznych zatrudnionych przez administratorów do wyznaczania wskaźników;
- f) wszystkich dokumentów dotyczących skarg; oraz
- g) komunikacji prowadzonej pomiędzy jakąkolwiek osobą zatrudnioną przez administratora a podmiotami przekazującymi dane lub dostawcami danych w odniesieniu do wskaźnika.

2. Jeżeli podstawą wskaźnika są dane przekazane przez podmioty przekazujące dane, podmiot przekazujący dane również prowadzi rejestr odpowiedniej komunikacji, w tym również komunikacji z innymi podmiotami przekazującymi dane.

3. Administrator przechowuje rejestry określone w pkt 1 przez co najmniej pięć lat w formie umożliwiającej powielanie i pełne zrozumienie obliczeń wskaźników oraz przeprowadzenie audytu lub oceny danych wejściowych, obliczeń, osądów oraz swobody uznania. Nagrania rozmów telefonicznych lub zarejestrowaną komunikację elektroniczną udostępnia się na wniosek osobom zaangażowanym w rozmowy lub komunikację elektroniczną i przechowuje przez okres trzech lat.

Artykuł 5e

Postępowanie ze skargami

Administrator posiada i publikuje procedury pisemne w zakresie otrzymywania, badania i prowadzenia rejestrów dotyczących skarg złożonych w odniesieniu do procesu obliczania przeprowadzanego przez administratora. W ramach takich mechanizmów skarg zapewnia się:

- a) posiadanie przez administratora mechanizmu określonego w pisemnych zasadach dotyczących skarg, za pośrednictwem którego subskrybenci mogą składać skargi dotyczące kwestii, czy określone obliczenie wskaźnika jest reprezentatywne w odniesieniu do wartości rynkowej, proponowanych zmian w obliczaniu wskaźnika, stosowania metody w odniesieniu do określonego obliczenia wskaźnika oraz innych decyzji edytorskich w odniesieniu do procesów obliczania wskaźnika;
- b) istnienie procesów i docelowych harmonogramów dotyczących rozpatrywania skarg;
- c) rozpatrywanie przez administratora oficjalnych skarg na administratora i jego personel w sposób terminowy i uczciwy;
- d) przeprowadzanie dochodzenia przez personel niezależny od personelu, który może być zaangażowany w przedmiot skargi;
- e) dążenie przez administratora do szybkiego zakończenia dochodzenia;

Artykuł 5f

Regulacyjne standardy techniczne dotyczące wymogów w zakresie zarządzania i kontroli

ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania wymogów w zakresie zarządzania i kontroli określonych w art. 5 ust. 2a, art. 5 ust. 3a do 3d, art. 5a ust. 2, 3, art. 5b ust. 3, art. 5c ust. 1 do 3. ESMA uwzględni, co następuje:

- a) rozwój wskaźników i rynków finansowych w świetle międzynarodowej konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do wymogów w zakresie zarządzania dotyczących wskaźników;
- b) właściwości różnych kategorii wskaźników i administratorów, w tym właściwości sektorowe i kategorie wykorzystanych danych wejściowych;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- c) rozróżnienie między wskaźnikami kluczowymi i niekluczowymi.
- d) czy wymogi są już częściowo lub w pełni objęte innymi odpowiednimi wymogami regulacyjnymi, w szczególności w przypadku wskaźników opartych na danych regulowanych, przede wszystkim – ale nie tylko – wymogami dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽¹⁾, tak by unikać powielania wymogów lub innych niepotrzebnych obciążeń administratorów.

ESMA przedstawi Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 6

Outsourcing

1. Administratorzy nie zlecają na zasadzie outsourcingu funkcji w zakresie udostępniania wskaźnika w sposób, który w poważnym stopniu niekorzystnie wpływałby na kontrolę administratora nad udostępnianiem wskaźnika lub zdolność odpowiednich właściwych organów do sprawowania nadzoru nad danym wskaźnikiem.

3. Jeżeli administrator zleca dowolnemu usługodawcy na zasadzie outsourcingu funkcje lub inne istotne usługi i działania w zakresie udostępniania wskaźnika, pozostaje on w pełni odpowiedzialny za dopełnienie wszystkich swoich zobowiązań na mocy niniejszego rozporządzenia.

3a. W przypadku outsourcingu administrator dba o spełnienie następujących warunków:

- a) usługodawca ma możliwość, zdolność oraz wszelkie wymagane na mocy prawa zezwolenia, aby w sposób rzetelny i profesjonalny pełnić funkcje, świadczyć usługi lub prowadzić działania zlecone na zasadzie outsourcingu;
- b) administrator udostępnia odpowiednim właściwym organom informacje o tożsamości i zadaniach usługodawcy, który bierze udział w procesie wyznaczania wskaźnika;
- c) administrator podejmuje odpowiednie działania, jeżeli wydaje się, że usługodawca może nie wypełniać swoich funkcji zleconych na zasadzie outsourcingu w sposób skuteczny i zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymogami regulacyjnymi;
- d) administrator zachowuje niezbędną wiedzę fachową, aby skutecznie nadzorować funkcje będące przedmiotem outsourcingu oraz zarządzać ryzykiem związanym z outsourcingiem;
- e) administrator jest informowany przez usługodawcę o wszelkich zmianach, które mogą mieć istotny wpływ na możliwość pełnienia przez usługodawcę funkcji zleconych na zasadzie outsourcingu w sposób skuteczny i zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymogami regulacyjnymi;
- f) usługodawca prowadzi współpracę z odpowiednim właściwym organem w zakresie działań zleconych na zasadzie outsourcingu, a administrator wraz z odpowiednim właściwym organem mają faktyczny dostęp do danych dotyczących działań zleconych na zasadzie outsourcingu, jak również do lokalu przedsiębiorstwa usługodawcy, a odpowiedni właściwy organ ma możliwość egzekwowania przysługujących mu praw dotyczących wspomnianego dostępu;
- g) w stosownych przypadkach administrator ma możliwość wypowiedzenia umowy.
- h) administrator podejmuje rozsądne kroki, w tym przyjmuje plany awaryjne, w celu uniknięcia nadmiernego ryzyka operacyjnego związanego z udziałem usługodawcy w procesie wyznaczania wskaźnika;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Rozdział 2

Dane wejściowe, metoda i zgłaszanie **naruszeń**

Artykuł 7

Dane wejściowe

1. Udostępnianie wskaźnika podlega następującym wymogom dotyczącym jego danych wejściowych :
 - a) danymi wejściowymi są **dane dotyczące transakcji lub, w stosownych przypadkach, dane niedotyczące transakcji, w tym zatwierdzone kwotowania i weryfikowalne szacunki; pod warunkiem że** dokładnie i wiarygodnie odzwierciedlają realia rynkowe lub gospodarcze, których pomiar jest celem danego wskaźnika .
 - aa) dane wejściowe, o których mowa w lit. a), muszą być możliwe do sprawdzenia.*
 - b) administrator otrzymuje dane wejściowe od wiarygodnego i reprezentatywnego panelu lub próby podmiotów przekazujących dane, aby zapewnić rzetelne i reprezentatywne przedstawianie przez uzyskany w ten sposób wskaźnik realiów rynkowych lub gospodarczych, których pomiar jest jego celem ;
 - ba) administrator korzysta jedynie z danych wejściowych pochodzących od podmiotów przekazujących dane, jeżeli podmioty te przestrzegają kodeksu postępowania, o którym mowa w art. 9;*
 - bb) administrator prowadzi wykaz osób, które mogą przekazywać dane wejściowe administratorowi, oraz procedur dotyczących oceny tożsamości podmiotu przekazującego dane oraz wszelkich dostawców danych;*
 - bc) administrator zapewnia, aby podmioty przekazujące dane przekazywały wszystkie odpowiednie dane wejściowe; oraz*
 - c) jeżeli dane wejściowe na potrzeby wskaźnika nie są danymi dotyczącymi transakcji, a udział podmiotu przekazującego dane w wartości transakcji na rynku , którego pomiar jest celem wskaźnika, przekracza 50 % administrator dopilnowuje **w miarę możliwości**, aby dane wejściowe odzwierciedlały rynek podlegający konkurencyjnym siłom podaży i popytu. Jeżeli administrator uzna, że dane wejściowe nie odzwierciedlają rynku podlegającego konkurencyjnym siłom podaży i popytu, zmienia dane wejściowe, podmioty przekazujące dane lub metodę w celu dopilnowania, aby dane wejściowe odzwierciedlały rynek podlegający konkurencyjnym siłom podaży i popytu, bądź zaprzestaje udostępniania tego wskaźnika .
- 2a. Administrator zapewnia uwzględnienie w ramach kontroli w odniesieniu do danych wejściowych:**
 - a) kryteriów określających, kto może dostarczać dane wejściowe administratorowi, oraz procesu wyboru podmiotów przekazujących dane wejściowe;
 - b) procesu oceny danych wejściowych przekazanych przez podmiot przekazujący oraz procesu powstrzymywania podmiotu przekazującego dane przed dalszym przekazywaniem danych wejściowych lub, w stosownych przypadkach, stosowania innych sankcji wobec podmiotu przekazującego dane za brak zgodności; oraz
 - c) procesu sprawdzania poprawności danych wejściowych, w tym w odniesieniu do innych wskaźników lub danych, aby zapewnić ich rzetelność i dokładność. Jeżeli wskaźnik spełnia kryteria określone w art. 14a, wymóg ten ma zastosowanie tylko wtedy, gdy zgodność jest możliwa w granicach rozsądku.

3a. Jeśli dane wejściowe na potrzeby wskaźnika są przekazywane przez jednostkę operacyjną, która oznacza dział, wydział, grupę lub personel podmiotów przekazujących dane, lub którykolwiek z ich oddziałów prowadzący działalność związaną z wyceną, zawieraniem transakcji, sprzedażą, wprowadzaniem do obrotu bądź działalność reklamową, akwizycyjną, strukturyzacyjną lub maklerską, administrator:

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- a) uzyskuje dane również z innych źródeł, które mogą potwierdzić otrzymane dane wejściowe;
- b) upewnia się, że podmioty przekazujące dane dysponują odpowiednimi procedurami nadzoru wewnętrznego i weryfikacji, które przewidują:
 - (i) sprawdzenie poprawności danych wejściowych, w tym procedury wielokrotnych przeglądów przeprowadzanych przez pracowników wyższego szczebla w celu skontrolowania danych wejściowych oraz wewnętrzne procedury zatwierdzania przez organ zarządzający przekazywanych danych wejściowych;
 - (ii) fizyczne oddzielenie pracowników jednostki operacyjnej od struktury raportowania;
 - (iii) pełne uwzględnienie wszystkich środków zarządzania konfliktami, których celem jest wykrycie, ujawnienie, kontrolowanie, minimalizowanie i unikanie istniejących lub potencjalnych zachęt do manipulacji lub wpływanie na dane wejściowe w inny sposób, w tym poprzez politykę wynagrodzeń i konflikty interesów między działalnością polegającą na przekazywaniu danych wejściowych a innymi rodzajami działalności podmiotu przekazującego dane, jego oddziałów lub ich klientów.

Przepisy lit. a) i b) akapitu pierwszego mają zastosowanie do wskaźników, które spełniają kryteria określone w art. 14a tylko wtedy, gdy zgodność jest możliwa w granicach rozsądku.

3b. Żadna nieistotna zmiana wskaźnika w odniesieniu do przepisów objętych niniejszym artykułem nie jest uważana za naruszenie umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika. W przypadku wskaźnika kluczowego organ właściwy jest uprawniony do uznania zmiany za istotną.

3c. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania procedur nadzoru wewnętrznego i weryfikacji podmiotu przekazującego dane, do których administrator dąży zgodnie z ust. 2a i 3a w celu zapewnienia integralności i dokładności danych wejściowych.

ESMA uwzględnia zasadę proporcjonalności w odniesieniu do wskaźników niekluczowych i towarowych; specyfikę różnych kategorii wskaźników, w szczególności wskaźników opartych na danych przekazywanych przez podmioty spełniające kryteria, o których mowa w art. 14a; charakter danych wejściowych, czy wymogi są już częściowo lub w pełni objęte innymi odpowiednimi wymogami regulacyjnymi, w szczególności – ale nie tylko – wymogami dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, tak by unikać powielania wymogów lub innych niepotrzebnych obciążeń administratorów i zapewnić również międzynarodową konwergencję praktyk nadzorczych odnoszących się do wskaźników.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [XXX].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 7a

Metoda

1. Na potrzeby wyznaczania wskaźnika administrator stosuje metodę, która jest:

- a) rzetelna i wiarygodna;
- b) oparta na przejrzystych zasadach, określających sposób i okoliczności zastosowania swobody uznania przy wyznaczaniu danego wskaźnika;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- c) rygorystyczna, stabilna i umożliwiająca sprawdzenie poprawności danych, w tym weryfikację historyczną;
 - d) trwała oraz zapewniająca opracowanie wskaźnika z uwzględnieniem możliwie najszerszego zakresu okoliczności;
 - e) możliwa do prześledzenia i zweryfikowania.
2. Określając metodę opracowywania wskaźnika, administrator wskaźnika:
- a) bierze pod uwagę czynniki takie jak rozmiar i normalna płynność rynku, przejrzystość transakcji oraz stanowiska uczestników rynku, koncentracja na rynku, dynamika rynku oraz adekwatność każdej próbki, aby odzwierciedlić rynek lub realia gospodarcze, których pomiar jest celem wskaźnika;
 - b) ustala, co stanowi aktywny rynek do celów danego wskaźnika; oraz
 - c) określa priorytetowe uwzględnianie różnych rodzajów danych wejściowych.
3. Administrator posiada przejrzyste, podane do informacji publicznej, mechanizmy rozpoznające takie okoliczności, w których ilość lub jakość danych wejściowych przestaje spełniać normy niezbędne dla dokładnego i wiarygodnego wyznaczenia wskaźnika za pomocą wybranej metody i które opisują, czy i w jaki sposób dany wskaźnik zostanie w takich okolicznościach obliczony.
4. Żadna nieistotna zmiana wskaźnika w odniesieniu do przepisów objętych niniejszym artykułem nie jest uważana za naruszenie umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika. W przypadku wskaźnika kluczowego organ właściwy jest uprawniony do uznania zmiany za istotną.

Artykuł 7b

Przejrzystość metody

1. Administrator opracowuje i stosuje dane na potrzeby wskaźnika oraz metodę jego wyznaczania, a także zarządza tymi danymi i tą metodą w sposób przejrzysty.

Administrator publikuje w sposób zapewniający sprawiedliwy i łatwy dostęp

- (i) informacje o metodzie stosowanej do każdego wskaźnika lub rodziny wskaźników; oraz
 - (ii) informacje o procedurze konsultacji w sprawie każdej proponowanej istotnej zmiany w stosowanej przez niego metodzie oraz uzasadnienie każdej takiej zmiany, w tym definicję istotnej zmiany, a także informację o tym, kiedy powiadomi użytkowników o jakichkolwiek zmianach.
2. Gdy wskaźnik spełnia kryteria określone w art. 14a, administrator tego wskaźnika opisuje i publikuje wraz z każdym obliczeniem, w rozsądnym zakresie i bez uszczerbku dla należytej publikacji wskaźnika:
- a) zwięzłe wyjaśnienie wystarczające, aby ułatwić subskrybentowi wskaźnika lub właściwemu organowi zrozumienie sposobu, w jaki dokonano obliczenia, obejmujące co najmniej rozmiar i płynność ocenianego rynku fizycznego (na podstawie takich danych jak liczba i wolumen przedłożonych transakcji), zakres i średni wolumen oraz zakres i średnią cen, a także orientacyjny odsetek każdego rodzaju danych wejściowych, jakie uwzględniono w obliczeniu; stosuje się terminy dotyczące metody wyceny takie jak „oparte na transakcjach”, „oparte na spreadach” lub „interpolowane/ekstrapolowane”; oraz

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- b) zwięzłe wyjaśnienie, w jakim zakresie i na jakiej podstawie wykorzystano osąd obejmujący decyzję o wyłączeniu danych, które pod innymi względami spełniają wymagania stosownej metody obliczenia; ceny podstawowe w oparciu o spready lub interpolację, ekstrapolację lub uwzględnianie wyższych ofert zakupu i sprzedaży niż w zawartych transakcjach dla celów obliczenia.

3. Jeżeli taka publikacja byłaby niezgodna z obowiązującym prawem własności intelektualnej, metoda jest udostępniana odpowiedniemu właściwemu organowi.

4. Jeżeli wprowadzono istotną zmianę w metodzie obliczania wskaźnika kluczowego, administrator zawiadamia odpowiedni właściwy organ o takiej zmianie. Właściwy organ dysponuje 30 dniami kalendarzowymi, aby zaakceptować taką zmianę metody.

Artykuł 7c

Standardy regulacyjne dotyczące danych wejściowych oraz metoda

ESMA opracowuje regulacyjne standardy techniczne celem sprecyzowania kontroli w odniesieniu do danych wejściowych, okoliczności, w jakich dane dotyczące transakcji mogą być niewystarczające, oraz tego, w jaki sposób można o tym poinformować odpowiednie właściwe organy, a także wymogów opracowywania metod, rozróżniających różne kategorie wskaźników i sektorów, jak określono w niniejszym rozporządzeniu. ESMA uwzględnia, co następuje:

- a) rozwój wskaźników i rynków finansowych w świetle międzynarodowej konwergencji praktyk nadzorczych odnoszących się do wskaźników;
- b) właściwości różnych kategorii wskaźników i administratorów;
- c) zasadę proporcjonalności w odniesieniu do wskaźników niekluczowych;
- d) podatność wskaźników na manipulację w świetle stosowanych metod i danych wejściowych.
- e) konieczność udostępniania użytkownikom wystarczająco szczegółowych informacji, aby mogli zrozumieć, w jaki sposób opracowywany jest dany wskaźnik, a tym samym ocenić jego istotność i odpowiedniość jako punkt odniesienia.
- f) czy wymogi są już częściowo lub w pełni objęte innymi odpowiednimi wymogami regulacyjnymi, w szczególności w przypadku wskaźników opartych na danych regulowanych, przede wszystkim – ale nie tylko – wymogami dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, tak by unikać powielania wymogów lub innych niepotrzebnych obciążeń administratorów.

ESMA przedstawi Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Zgłaszanie naruszeń

1. Administrator dysponuje procedurami odnoszącymi się do kierowników, pracowników oraz wszelkich innych osób fizycznych, z których usług korzysta lub które pozostają pod jego kontrolą, umożliwiającymi wewnętrzne zgłaszanie naruszeń niniejszego rozporządzenia i innych przepisów mających zastosowanie.
2. Administrator dysponuje procedurami zgłaszania właściwym organom naruszeń niniejszego rozporządzenia innych przepisów mających zastosowanie.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Rozdział 3

Kodeks postępowania i wymogi dotyczące podmiotów przekazujących dane

Artykuł 9

Kodeks postępowania

1. *Jeżeli wskaźnik opiera się na danych wejściowych przekazanych przez podmiot przekazujący dane*, administrator opracowuje kodeks postępowania w odniesieniu do każdego wskaźnika - *w miarę możliwości we współpracy z podmiotami przekazującymi dane* - kodeks postępowania, w którym wyraźnie określa zakres odpowiedzialności podmiotów przekazujących dane w odniesieniu do *przekazywania danych wejściowych i dopilnowuje, aby dostawcy danych potwierdzali zgodność z kodeksem postępowania, jak również w przypadku każdej zmiany kodeksu*.

2. Kodeks postępowania zawiera co najmniej:

a) *jasny opis danych wejściowych, które mają być dostarczane, i wymogi konieczne do zapewnienia dostarczania danych wejściowych zgodnie z art. 7 i 8;*

b) *strategie mające na celu zadbanie o to, by podmioty przekazujące dane przekazywały wszystkie odpowiednie dane wejściowe; oraz*

c) *systemy i środki kontroli, które podmiot przekazujący dane musi ustanowić, w tym:*

(i) *procedury dostarczania danych wejściowych, w tym wymogi dla podmiotu przekazującego dane dotyczące dokładnego określania, czy dane wejściowe są danymi dotyczącymi transakcji oraz czy dane wejściowe są zgodne z wymogami administratora;*

(ii) *strategie dotyczące stosowania swobody uznania w zakresie przekazywania danych wejściowych;*

(iii) *wszelkie wymogi dotyczące sprawdzenia poprawności danych wejściowych przed przekazaniem ich administratorowi;*

(iv) *strategie dotyczące prowadzenia rejestrów;*

(v) *wymogi dotyczące zgłaszania podejrzanych danych wejściowych;*

(vi) *wymogi dotyczące zarządzania konfliktami.*

2a. *Administrator może opracować jeden kodeks postępowania dla każdej rodziny wskaźników, które udostępnia.*

2b. *W terminie 20 dni od daty rozpoczęcia stosowania decyzji włączającej kluczowy wskaźnik do wykazu, o którym mowa w art. 13 ust. 1, administrator tego kluczowego wskaźnika przedkłada odpowiedniemu właściwemu organowi kodeks postępowania. W terminie 30 dni odpowiedni właściwy organ sprawdza, czy treść kodeksu postępowania jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem.*

3. *ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych* celem sprecyzowania zawartości kodeksu postępowania, *o którym mowa w ust. 2*, w odniesieniu do różnych kategorii wskaźników, oraz w celu uwzględnienia rozwoju wskaźników i rynków finansowych.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Przy opracowywaniu tych projektów regulacyjnych standardów technicznych ESMA uwzględnia zasadę proporcjonalności z poszanowaniem różnych właściwości wskaźników i podmiotów przekazujących dane, w szczególności pod względem różnic między przekazywanymi danymi wejściowymi i stosowanymi metodami, ryzyko manipulacji danymi wejściowymi i międzynarodową konwergencję praktyk nadzorczych odnoszących się do wskaźników. ESMA prowadzi ściśle konsultacje z ACER ESMA w odniesieniu do stosowania kodeksów postępowania w szczególności w odniesieniu do odpowiednich wskaźników.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [XXX].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

■

Artykuł 11

Wymogi dotyczące nadzorowanych podmiotów przekazujących dane

1. W odniesieniu do nadzorowanego podmiotu przekazującego dane **dotyczące kluczowego wskaźnika** mają zastosowanie ■ wymogi w zakresie zarządzania i kontroli **określone w ust. 2a i 3**.
2. Nadzorowany podmiot przekazujący dane dysponuje skutecznymi systemami i środkami kontroli, zapewniającymi rzetelność i wiarygodność wszystkich danych wejściowych przekazywanych administratorowi, w tym:
 - a) dysponuje środkami kontroli podmiotów, które mogą dostarczać dane wejściowe administratorowi, w tym, w stosownych przypadkach, procesem zatwierdzania przez osobę fizyczną wyższego szczebla w stosunku do dostawcy danych;
 - b) zapewnia odpowiednie szkolenie dostawcom danych, którego zakres obejmuje co najmniej niniejsze rozporządzenie oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014;
 - c) dysponuje środkami zarządzania konfliktami, w tym, w stosownych przypadkach, organizacyjnego odseparowania pracowników, oraz postanowieniami dotyczącymi sposobów likwidacji zachęt skłaniających do manipulowania jakimkolwiek wskaźnikiem, wynikających z polityki wynagrodzeń;
 - d) przechowuje rejestry wymiany informacji prowadzonej w odpowiednim okresie w odniesieniu do dostarczania danych wejściowych;
 - e) prowadzi rejestry ekspozycji poszczególnych podmiotów dokonujących transakcji i jednostek odpowiedzialnych za transakcje na instrumenty odnoszące się do wskaźnika w celu ułatwienia audytów, dochodzeń oraz w celu zarządzania konfliktami interesów;
 - f) prowadzi rejestry audytów wewnętrznych i zewnętrznych;

2a. W przypadku gdy dane wejściowe nie są danymi dotyczącymi transakcji lub przekazanymi wycenami nadzorowane podmioty przekazujące dane ustanawiają, oprócz systemów i środków kontroli, o których mowa w ust. 2, strategię dotyczące dokonywania osądu lub stosowania swobody uznania oraz przechowują rejestry uzasadnień każdego przypadku dokonania osądu lub zastosowania swobody uznania, w stosownych przypadkach biorąc pod uwagę charakter wskaźnika i danych wejściowych.

3. Nadzorowany podmiot przekazujący dane prowadzi pełną współpracę z administratorem i odpowiednim właściwym organem w zakresie audytów dotyczących udostępniania wskaźnika i nadzoru nad udostępnianiem wskaźnika, **w tym dla celów określonych w art. 5c ust. 3**, oraz udostępnia informacje i rejestry prowadzone zgodnie z **ust. 2 i 2a**.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

4. ESMA opracowuje **projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania** wymogów dotyczących systemów i kontroli określonych w **ust. 2, 2a i 3** w odniesieniu do różnych kategorii wskaźników.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [XXX].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ III

WYMOGI DOTYCZĄCE ■ KLUCZOWYCH WSKAŹNIKÓW

Rozdział 1

Dane regulowane

■

Artykuł 12a

Dane regulowane

W przypadku gdy wskaźniki są określone przez zastosowanie wzoru do danych określonych w art. 3 ust. 1 pkt 11 i) lub 11 ii), do dostarczania i przekazywania takich wskaźników nie mają zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. ba), art. 7 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 2a, art. 7 ust. 3a, art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 2, art. 9, 11 i 13a. Art. 5d ust. 1 lit. a) nie stosuje się do dostarczania takich wskaźników w odniesieniu do danych wejściowych, które są przekazywane w całości zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 11. Wymogów tych nie stosuje się również do celów art. 5c ust. 3.

Rozdział 2

Kluczowe wskaźniki

Artykuł 13

Kluczowe wskaźniki

1. Wskaźnik, który nie jest oparty na danych regulowanych, uznaje się za kluczowy w następujących przypadkach:
 - a) wskaźnik jest wykorzystywany jako odniesienie dla instrumentów finansowych i umów finansowych o średniej wartości wynoszącej przynajmniej 500 000 000 000 EUR, obliczonej w odpowiednim okresie czasu;
 - b) wskaźnik jest uznany za kluczowy zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2a, 2c i 2e-2 g.

ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych, które:

- określają sposób obliczania wartości rynkowej instrumentów finansowych;
- określają sposób obliczania wartości nominalnej brutto derywatów;
- określają okres będący podstawą do odpowiedniego wyliczenia wartości wskaźnika;
- dokonują przeglądu limitu 500 000 000 000 EUR co najmniej co [trzy] lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [XXX].

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

I

2a. Właściwy organ państwa członkowskiego może uznać wskaźnik stosowany na obszarze jego właściwości za krytyczny – w przypadku gdy średnia wartość referencyjna jest niższa niż kwota określona w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) – jeżeli uzna, że usunięcie tego wskaźnika miałoby znaczący negatywny wpływ na integralność rynków, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych i korporacji na obszarze jego właściwości. W takim przypadku właściwy organ powiadamia ESMA o swojej decyzji w terminie pięciu dni.

2b. W terminie 10 dni od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2a niniejszego artykułu, ESMA publikuje powiadomienie na swojej stronie internetowej i aktualizuje rejestr, o którym mowa w art. 25a.

2c. W przypadku gdy właściwy organ krajowy uzna, że decyzja podjęta zgodnie z ust. 2a przez inny właściwy organ w Unii będzie miała znaczny niekorzystny wpływ na stabilność rynków finansowych, gospodarkę realną lub nadzorowane podmioty przekazujące dane na obszarze właściwości danego organu, kieruje wniosek do tego właściwego organu krajowego z prośbą o ponowne rozważenie decyzji. minie 30 dni od otrzymania wniosku właściwy organ, który podjął decyzję zgodnie z ust. 2a, przekazuje swoją odpowiedź właściwemu organowi, który złożył wniosek.

2d. W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami, właściwy organ, który złożył wniosek, może skierować sprawę do ESMA. minie 60 dni od otrzymania zgłoszenia ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2e. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego lub ESMA uznają, że wskaźnik stosowany w innym państwie członkowskim o średniej wartości referencyjnej niższej niż kwota określona w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) powinien jednak zostać uznany za kluczowy, ponieważ usunięcie tego wskaźnika miałoby znaczący negatywny wpływ na integralność rynków, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych i korporacji na obszarze jego właściwości, kieruje on do właściwego organu krajowego administratora danego wskaźnika wniosek o uznanie tego wskaźnika za kluczowy. minie 30 dni od otrzymania wniosku właściwy organ administratora danego wskaźnika przekazuje swoją odpowiedź właściwemu organowi, który złożył wniosek.

2f. Zgodnie z procedurą określoną w ust. 2e i w przypadku braku porozumienia między właściwymi organami, właściwy organ, który złożył wniosek, może skierować sprawę do ESMA. Przekazuje on udokumentowaną ocenę wpływu wycofania wskaźnika na obszarze jego jurysdykcji, która obejmuje co najmniej:

- a) możliwości wykorzystania wskaźnika przez uczestników rynku oraz jego wykorzystanie na rynkach detalicznych;
- b) dostępność możliwego do realizacji rynkowego wskaźnika zastępczego;
- c) wartość instrumentów finansowych i umów finansowych, które odnoszą się do wskaźnika w obrębie państwa członkowskiego, i jego wagę w porównaniu do dochodu narodowego brutto tego państwa członkowskiego;
- d) koncentracja użycia i – w stosownych przypadkach – koncentracja przekazywania danych w państwach członkowskich;
- e) jakiegokolwiek inny wskaźnik pozwalający ocenić ewentualny wpływ wycofania lub zawodności wskaźnika na integralność rynków, stabilność finansową lub finansowanie gospodarstw domowych i korporacji w danym państwie członkowskim.

Jeżeli ESMA jest właściwym organem występującym z wnioskiem, dokonuje przeglądu wniosku i wydaje wiążącą opinię.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

2 g. W terminie [10] tygodni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2d, oraz po konsultacji z ERRS i pozostałymi właściwymi organami krajowymi, ESMA publikuje wiążącą opinię na temat kluczowego charakteru danego wskaźnika. ESMA przekazuje swoją opinię wraz z wynikami konsultacji Komisji, właściwym organom krajowym i administratorowi. ESMA opiera swoją opinię na kryteriach określonych w ust. 2f i innych właściwych kryteriach.

2h. Po uznaniu danego wskaźnika za kluczowy zgodnie z art. 35 ustanawia się kolegium właściwych organów.

Kolegium właściwych organów występuje o informacje niezbędne do wydania zezwolenia na udostępnianie tego wskaźnika, pod warunkiem że spełnione zostały dodatkowe warunki zawarte w niniejszym rozporządzeniu i obowiązujące kluczowe wskaźniki, o których mowa w art. 23.

2i. Kolegium właściwych organów dokonuje przynajmniej raz na dwa lata przeglądu wskaźników uznanych uprzednio za kluczowe.

2j. Państwa członkowskie mogą, w wyjątkowych okolicznościach, nałożyć dodatkowe wymogi na administratora wskaźnika w odniesieniu do kwestii objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 13a

Obowiązkowe administrowanie kluczowym wskaźnikiem

1. Jeżeli administrator kluczowego wskaźnika zamierza zaprzestać wyznaczania tego kluczowego wskaźnika, podejmuje następujące działania:

- a) natychmiast powiadamia właściwy dla niego organ; oraz
- b) w ciągu czterech tygodni od tego powiadomienia przedstawia ocenę sposobu, w jaki wskaźnik ma zostać przeniesiony do nowego administratora; lub
- c) w ciągu czterech tygodni od tego powiadomienia przedstawia ocenę sposobu wycofania wskaźnika, uwzględniając procedurę określoną w art. 17 ust. 1.

W tym okresie administrator nie może zaprzestać wyznaczania tego wskaźnika.

2. Po otrzymaniu od administratora oceny, o której mowa w ust. 1, właściwy organ w ciągu czterech tygodni podejmuje następujące działania:

- a) informuje ESMA; oraz
- b) przeprowadza własną ocenę sposobu, w jaki wskaźnik ma zostać przeniesiony do nowego administratora, lub sposobu wycofania wskaźnika, uwzględniając obowiązującą administratora procedurę określoną zgodnie z art. 17 ust. 1.

W tym okresie administrator nie może zaprzestać wyznaczania tego wskaźnika.

3. Po zakończeniu oceny, o której mowa w ust. 2, właściwy organ może zobowiązać administratora do kontynuowania publikacji wskaźnika do czasu gdy:

- a) udostępnianie wskaźnika zostało przekazane nowemu administratorowi; lub

Wtorek, 19 maja 2015 r.

b) wskaźnik może zostać wycofany w sposób uporządkowany; lub

c) wskaźnik nie będzie już kluczowy.

Właściwy organ może zobowiązać administratora do kontynuowania publikacji wskaźnika przez ograniczony okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, który w razie konieczności może zostać wydłużony przez właściwy organ o kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 13b

Ograniczenie pozycji rynkowej administratorów kluczowych wskaźników

1. Administrator, kontrolując udostępnianie kluczowego wskaźnika, zwraca należytą uwagę na zasady integralności rynku i ciągłości wskaźników, w tym potrzebę zachowania pewności prawa w przypadku umów odnoszących się do tego wskaźnika.

2. Udostępniając wskaźnik do stosowania w umowach finansowych lub instrumentach finansowych administrator zapewnia, że licencje na wskaźniki i informacje dotyczące wskaźników są udostępniane wszystkim użytkownikom w sposób sprawiedliwy, rozsądny i niedyskryminacyjny, jak określono w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Artykuł 14

Obowiązkowe przekazywanie danych na potrzeby kluczowego wskaźnika

1. Administrator jednego lub kilku kluczowych wskaźników opartych na danych przekazywanych przez podmioty przekazujące dane, z których większość stanowią nadzorowane podmioty, co dwa lata przedstawia właściwemu organowi ocenę zdolności każdego kluczowego wskaźnika do pomiaru odnośnej sytuacji rynkowej lub gospodarczej.

2. Jeżeli co najmniej jeden z nadzorowanych podmiotów przekazujących dane na potrzeby kluczowego wskaźnika zamierza zaprzestać przekazywania danych wejściowych na rzecz tego kluczowego wskaźnika, niezwłocznie powiadamia o tym na piśmie administratora wskaźnika i odpowiedni właściwy organ. W terminie 14 dni od otrzymania takiego powiadomienia administrator informuje właściwy organ i przedstawia ocenę wpływu zaprzestania przekazywania na zdolność wskaźnika do pomiaru odnośnej sytuacji rynkowej lub gospodarczej. Administrator informuje również pozostałe nadzorowane podmioty przekazujące dane na potrzeby danego kluczowego wskaźnika o powiadomieniu dotyczącym zaprzestania przekazywania danych oraz próbuje ustalić, czy inne podmioty też zamierzają zaprzestać przekazywania danych.

Właściwy organ niezwłocznie informuje kolegium właściwych organów i przeprowadza własną ocenę skutków zaprzestania przekazywania danych w rozsądnym terminie. Właściwy organ jest uprawniony do zażądania od podmiotów przekazujących dane, którzy powiadomili o zamiarze zaprzestania przekazywania danych wejściowych na rzecz wskaźnika kluczowego, by nadal przekazywali dane wejściowe do czasu, aż właściwy organ zakończy swoją ocenę.

3. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że zagrożona jest reprezentatywność kluczowego wskaźnika, ma on prawo:

a) wymagać, aby nadzorowane podmioty – określone zgodnie z ust. 4, w tym podmioty, które nie przekazują jeszcze danych na potrzeby danego kluczowego wskaźnika – przekazywały administratorowi dane wejściowe zgodnie z metodą, kodeksem postępowania i innymi zasadami. Taki wymóg ma zastosowanie przez odpowiedni okres przejściowy w zależności od średniego czasu trwania umowy dotyczącej odpowiedniego wskaźnika, lecz nie dłuższy niż 12 miesięcy od daty podjęcia pierwotnej decyzji o nakazaniu przekazywania danych.

b) po przewidzianym w ust. 5b przeglądzie dotyczącym okresu przejściowego, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przedłużyć okres obowiązkowego przekazywania danych na okres nieprzekraczający 12 miesięcy;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- c) określić termin, do którego przekazywane będą dane wejściowe, bez nakładania na nadzorowane podmioty obowiązku dokonania transakcji lub zobowiązania się do transakcji;
- d) zażądać od administratora dokonania zmian w kodeksie postępowania, metodzie lub innych zasadach dotyczących wskaźnika kluczowego w celu zwiększenia reprezentacyjności i dokładności wskaźnika, po omówieniu z administratorem.
- e) zwrócić się do administratora o zapewnienie i udostępnienie użytkownikom wskaźników pisemnego sprawozdania na temat środków, jakie zamierza podjąć w celu zwiększenia reprezentatywności i rzetelności wskaźnika.

4. Nadzorowane podmioty, o których mowa w ust. 3 lit. a), wyznaczane są przez organ właściwy dla administratora przy pomocy organu właściwego dla nadzorowanych podmiotów na podstawie wielkości udziału danego nadzorowanego podmiotu w rynku, którego pomiar jest celem danego wskaźnika, oraz fachowej wiedzy podmiotu przekazującego dane i jego zdolności do przekazywania dokładnych danych wejściowych o odpowiedniej jakości. Należy wziąć pod uwagę istnienie odpowiednich alternatywnych wskaźników, na które mogłyby przejść kontrakty i instrumenty finansowe odnoszące się do danego wskaźnika kluczowego.

5. W przypadku gdy wskaźnik zostanie uznany za kluczowy zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2a-2d, organ właściwy dla administratora jest uprawniony do zażądania przekazywania danych wejściowych zgodnie z ust. 3 lit. a), b) i d) niniejszego artykułu jedynie od nadzorowanych podmiotów z siedzibą w danym państwie członkowskim.

5a. Organ właściwy dla nadzorowanego podmiotu, o którym mowa w ust. 3, pomaga organowi właściwemu dla administratora w egzekwowaniu środków zgodnie z ust. 3.

5b. Do końca okresu przejściowego, o którym mowa w ust. 3 lit. a) właściwy organ administratora we współpracy z kolegium właściwych organów dokonuje przeglądu dalszej konieczności środków ustanowionych w ust. 3 lit. a) i przedkłada wnioski w pisemnym sprawozdaniu. Organ właściwy dla administratora uchyla te środki, jeżeli uzna:

- a) że dany wskaźnik może być nadal stosowany po zaprzestaniu przekazywania danych przez podmioty zobowiązane do przekazywania danych wejściowych;
- b) że w przypadku wycofania obowiązku przekazywania danych podmioty przekazujące dane prawdopodobnie będą kontynuować przekazywanie danych wejściowych przez okres co najmniej jednego roku;
- c) po konsultacji z podmiotami przekazującymi dane i użytkownikami, że istnieje zadowalający wskaźnik zastępczy, a użytkownicy kluczowego wskaźnika mogą przejść na ten wskaźnik przy akceptowalnych kosztach; takie przejście nie jest uznawane za naruszenie obowiązującej umowy; lub
- d) że nie istnieją żadne odpowiednie alternatywne podmioty przekazujące dane, a zaprzestanie przekazywania danych przez odpowiednie podmioty nadzorowane osłabiłoby dany wskaźnik na tyle, że konieczna byłaby likwidacja tego wskaźnika.

W przypadku lit. a) i b) pierwszego akapitu nadzorowane podmioty zamierzające zaprzestać przekazywania danych muszą to zrobić tego samego dnia, który zostanie określony przez organ właściwy dla administratora, przy czym nie może dojść do przekroczenia terminów określonych w ust. 3 lit. b).

Wtorek, 19 maja 2015 r.

5c. W przypadku decyzji o likwidacji kluczowego wskaźnika każdy nadzorowany podmiot przekazujący dane na potrzeby tego kluczowego wskaźnika nadal przekazuje dane w ciągu dodatkowego odpowiedniego okresu określonego przez właściwy organ, który to okres nie może być dłuższy, niż to przewiduje ust. 3 lit. b). Każda zmiana lub przejście na inny wskaźnik nie jest uznawane za naruszenie obowiązującej umowy.

5d. Administrator informuje odpowiedni właściwy organ o naruszeniu wymogów ust. 2 przez podmiot przekazujący dane najszybciej jak to możliwe z praktycznego punktu widzenia.

Artykuł 14a

Wskaźniki towarów oparte na danych pochodzących z podmiotów nienadzorowanych

W przypadku gdy wskaźnik towarów opiera się na danych przekazywanych przez podmioty przekazujące dane, z których większość stanowią podmioty nienadzorowane, których przedmiotem głównej działalności jest świadczenie usług inwestycyjnych w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE lub działalność bankowa na podstawie dyrektywy 2013/36/UE, nie stosuje się art. 5a, 5b, 5c ust. 1 i 2, art. 5d ust. 2, art. 7 ust. 1 lit. ba) i bc) oraz art. 9.

TYTUŁ IV

PRZEJRZYSTOŚĆ I OCHRONA KONSUMENTÓW

Artykuł 15

Oświadczenie dotyczące wskaźnika

1. W terminie dwóch tygodni od wpisania do rejestru, o którym mowa w art. 25a, administrator publikuje oświadczenie dotyczące wskaźnika w odniesieniu do każdego wskaźnika, lub – stosownie – do rodziny wskaźników, przygotowanych i opublikowanych w celu uzyskania zezwolenia lub rejestracji albo zatwierdzenia na podstawie art. 21b, lub uznania zgodnie z art. 21a. Administrator uaktualnia sprawozdanie dotyczące wskaźników dla każdego wskaźnika lub rodziny wskaźników co najmniej co dwa lata. Oświadczenie:

a) wyraźnie i jednoznacznie definiuje realia rynkowe lub gospodarcze, których pomiar jest celem wskaźnika, oraz okoliczności, w jakich pomiar ten może stać się niewiarygodny;

c) wyraźnie i jednoznacznie określa elementy **wskaźnika**, w przypadku których można skorzystać ze swobody uznania i kryteria mające zastosowanie do korzystania ze swobody uznania;

d) informuje, że istnieje możliwość wystąpienia czynników, w tym czynników zewnętrznych, na które administrator nie ma wpływu, wymagających wprowadzenia zmian wskaźnika lub jego wycofania; oraz

e) radzi, aby wszystkie umowy lub inne instrumenty finansowe, które odnoszą się do wskaźnika, były w stanie przetrwać lub w inny sposób uwzględniać możliwe zmiany lub wycofanie wskaźnika.

2. W oświadczeniu dotyczącym wskaźnika należy uwzględnić co najmniej następujące elementy:

a) definicje wszystkich kluczowych terminów dotyczących danego wskaźnika;

b) uzasadnienie zastosowania wybranej metody, procedur dotyczących przeglądu oraz zatwierdzenia danej metody dotyczących danego wskaźnika;

c) kryteria i procedury stosowane do wyznaczania wskaźnika, w tym opis danych wejściowych, priorytetowe uwzględnianie różnych rodzajów danych wejściowych, minimalne dane konieczne do wyznaczenia wskaźnika, zastosowanie jakichkolwiek modeli lub metod ekstrapolacji oraz wszelkich innych procedur służących zrównoważeniu części składowych indeksu wskaźnika;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- d) czynniki kontroli i zasady regulujące każdy przypadek zastosowania swobody uznania lub osądu przez administratora lub wszelkie podmioty przekazujące dane wejściowe, aby zapewnić spójność w stosowaniu takiej swobody uznania lub takiego osądu;
- e) procedury regulujące wyznaczanie wskaźnika w okresach występowania warunków skrajnych lub w okresach, w których źródła danych dotyczących transakcji mogą być niewystarczające, niedokładne lub niewiarygodne oraz ewentualne ograniczenia wskaźnika w takich okresach;
- f) procedury usuwania błędów w danych wejściowych, lub w wyznaczonym wskaźniku, w tym w przypadku, gdy wymagane będzie powtórne wyznaczenie wskaźnika; oraz
- g) identyfikację potencjalnych ograniczeń wskaźnika, w tym jego funkcjonowania na niepiętnych i rozczłonkowanych rynkach oraz ewentualnej koncentracji danych wejściowych.

I

Artykuł 17

Wycofanie wskaźnika

1. Administrator publikuje, wraz z oświadczeniem dotyczącym wskaźnika, o którym mowa w art. 15, procedurę dotyczącą działań podejmowanych przez administratora w sytuacji zmiany lub wycofania wskaźnika, lub wycofania uznania wskaźnika zgodnie z art. 21a, lub zatwierdzenia zgodnie z art. 21b. Ta procedura jest włączona do kodeksu postępowania, o którym mowa w art. 9 ust. 1. Procedura może być opracowana – jeżeli to stosowne – dla rodziny wskaźników i jest aktualizowana oraz publikowana po wprowadzeniu każdej istotnej zmiany.

2. Nadzorowane podmioty, które wykorzystują wskaźnik, sporządzają i przechowują na piśmie rzetelne plany określające działania, które podjęłyby w sytuacji istotnej zmiany lub zaprzestania opracowywania danego wskaźnika. Jeżeli jest to możliwe i zasadne, plany takie mogą wskazywać na jeden lub kilka wskaźników alternatywnych, do których można się odnieść, wskazując dlaczego te wskaźniki mogłyby być odpowiednią alternatywą. Na wniosek nadzorowane podmioty przekazują te plany odpowiedniemu właściwemu organowi oraz w miarę możliwości odzwierciedlają je w stosunkach umownych z klientami.

Artykuł 17a

Odpowiedniość wskaźnika

Administrator zapewnia dokładność wskaźnika w odniesieniu do opisu rynku lub realiów gospodarczych, których pomiar jest celem wskaźnika zgodnie z wymogami w zakresie oświadczenia dotyczącego wskaźnika określonym w art. 15.

ESMA publikuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których to wytycznych ustala definicję odpowiedniości pod względem akceptowalnych poziomów ryzyka podstawowego.

Do grudnia 2015 r. Komisja opublikuje sprawozdanie zawierające analizę istniejących praktyk w odniesieniu do zarządzania ryzykiem podstawowym w umowach finansowych, w związku ze stosowaniem wskaźników takich jak międzybankowe stopy procentowe i wskaźnik walutowy, oraz oceniające, czy przepisy dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej ustanowione w dyrektywach 2008/48/WE i 2014/17/UE są wystarczające do łagodzenia ryzyka podstawowego związanego ze wskaźnikami stosowanymi w umowach finansowych.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

I

TYTUŁ V

STOSOWANIE WSKAŹNIKÓW UDOSTĘPNIANYCH PRZEZ ADMINISTRATORÓW, KTÓRZY UZYSKALI ZEZWOLENIE LUB REJESTRACJĘ LUB ADMINISTRATORÓW Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 19

Stosowanie *wskaźnika*

1. Nadzorowany podmiot może stosować w Unii wskaźnik **lub zestaw wskaźników** jako odniesienie w instrumencie finansowym lub umowie finansowej, jeżeli *wskaźniki te są udostępniane* przez administratora, który uzyskał zezwolenie **lub rejestrację** zgodnie z art. 23 **lub 23a**, lub administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, zgodnie z art. 20, **21a lub 21b**.
2. *W przypadku gdy przedmiotem prospektu, który ma zostać opublikowany zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE lub dyrektywą 2009/65/WE, są zbywalne papiery wartościowe lub inne inwestycje, które odnoszą się do wskaźnika, emitent, oferent lub osoba ubiegająca się o zezwolenie na prowadzenie działalności handlowej na regulowanym rynku zapewniają, aby prospekt zawierał również jasną i widoczną informację o tym, czy wskaźnik został zarejestrowany lub dostarczony przez administratora zarejestrowanego w rejestrze publicznym zgodnie z art. 25a niniejszego rozporządzenia.*
3. *ESMA wycofuje – lub dostosowuje do przepisów ust. 1 niniejszego artykułu – ust. 49 do 62 przyjętych przez ESMA Wytycznych dla właściwych organów i spółek zarządzających UCITS, wytycznych na temat funduszy typu ETF oraz innych kwestii związanych z UCITS⁽¹⁾.*

Artykuł 20

Równoważność

1. Wskaźniki udostępnione przez administratora z siedzibą **lub miejscem zamieszkania** w państwie trzecim mogą być stosowane przez nadzorowane podmioty w Unii, pod warunkiem spełnienia następujących warunków, *chyba że ma zastosowanie art. 21a lub art. 21b*:
 - a) Komisja przyjęła decyzję dotyczącą równoważności zgodnie z ust. 2 **lub 2a**;
 - b) administrator uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany w danym państwie trzecim, w którym podlega również nadzorowi;
 - c) administrator zawiadomił ESMA o swojej zgodzie na stosowanie udostępnianego przez niego istniejącego lub potencjalnego wskaźnika przez nadzorowane podmioty w Unii **■**;
 - d) administrator jest należycie zarejestrowany zgodnie z art. **25a**; oraz
 - e) funkcjonuje porozumienie o współpracy, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.
 2. Komisja może przyjąć decyzję stwierdzającą, że ramy prawne i praktyki nadzorcze państwa trzeciego zapewniają, aby:
 - a) administratorzy, którzy uzyskali zezwolenie lub zostali zarejestrowani w tym państwie trzecim, spełniali wiążące wymogi równoważne wymogom wynikającym z niniejszego rozporządzenia, uwzględniając w szczególności to, czy ramy prawne i praktyki nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność z opublikowanymi w dniu 17 lipca 2013 r. zasadami IOSCO dotyczącymi wskaźników finansowych **oraz z opublikowanymi w dniu 5 października 2012 r. zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny ropy naftowej**; oraz
 - b) wiążące wymogi podlegały skutecznemu, ciągłemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim.
- ba) — istniała skuteczna wymiana informacji z zagranicznymi organami podatkowymi;**
- nie występowały braki przejrzystości przepisów ustawodawczych, sądowych lub administracyjnych;**

⁽¹⁾ 01.08.2014, ESMA/2014/937.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- istniał wymóg istotnej obecności na rynku lokalnym;
- państwo trzecie nie działało jako centrum offshore;
- państwo trzecie nie przewidywało środków podatkowych, które obejmują brak opodatkowania lub opodatkowanie nominalne, oraz by nie przyznawano żadnych korzyści nawet bez jakiegokolwiek rzeczywistej działalności gospodarczej i istotnej obecności gospodarczej w państwie trzecim oferującym takie udogodnienia podatkowe;
- państwo trzecie nie było sklasyfikowane przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jako kraj lub terytorium odmawiające współpracy;
- państwo trzecie w pełni przestrzegało norm określonych w art. 26 modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz gwarantowało skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, łącznie z wielostronnymi umowami podatkowymi.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

2a. Komisja może ewentualnie postanowić, że szczegółowe zasady lub wymogi obowiązujące w państwie trzecim w odniesieniu do indywidualnych i konkretnych administratorów lub indywidualnych i konkretnych wskaźników lub rodzin wskaźników są równoważne z tymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu, a w związku z tym nadzorowane podmioty w Unii mogą korzystać z tych indywidualnych i konkretnych administratorów lub indywidualnych i konkretnych wskaźników lub rodzin wskaźników.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

3. ESMA zawiera porozumienie o współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i praktyki nadzorcze uznano za równoważne zgodnie z ust. 2 i 2a. W ramach takiego porozumienia określa się przynajmniej:

- a) mechanizm wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami danych państw trzecich, obejmujący dostęp do wszystkich **istotnych** informacji dotyczących administratorów, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, których zażąda ESMA;
- b) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA w sytuacji, w której właściwy organ państwa trzeciego uznaje, że nadzorowany przez niego administrator, który uzyskał zezwolenie w tym państwie trzecim, narusza warunki swojego zezwolenia lub inne przepisy **wewnętrzne**;
- c) procedury dotyczące koordynacji działań w zakresie nadzoru ■.

4. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres porozumienia o współpracy, o którym mowa w ust. 3, w celu umożliwienia właściwym organom i ESMA wykonywania całości uprawnień nadzorczych przysługujących im na podstawie niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [XXX].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 21

Cofnięcie rejestracji administratora posiadającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim

■

2. ESMA cofa rejestrację administratora, o którym mowa w art. 20 ust. 1 **lit. d)** w przypadku, gdy **ESMA posiada uzasadnione powody, oparte na udokumentowanych dowodach, aby uznać, że administrator:**

- a) ■ działa z wyraźną szkodą dla interesów użytkowników jego wskaźników lub prawidłowego funkcjonowania rynków;
lub

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- b) dopuścił się poważnego naruszenia **wewnętrznych** przepisów krajowych lub innych przepisów, które mają do niego zastosowanie w danym państwie trzecim i na podstawie których Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 20 ust. 2 **lub art. 20 ust. 2a**.
3. ESMA podejmuje decyzję na mocy ust. 2 jedynie, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:
- a) ESMA przekazał sprawę właściwemu organowi państwa trzeciego, który nie podjął odpowiednich środków niezbędnych do ochrony inwestorów i prawidłowego funkcjonowania rynków w Unii lub nie zdołał wykazać, że dany administrator przestrzega wymogów mających do niego zastosowanie w państwie trzecim;
- b) ESMA powiadomił właściwy organ państwa trzeciego o swoim zamiarze cofnięcia rejestracji danego administratora co najmniej na 30 dni przed jej cofnięciem.
4. ESMA niezwłocznie informuje pozostałe właściwe organy o każdym środku przyjętym zgodnie z ust. 2 i publikuje swoją decyzję na swojej stronie internetowej.

Artykuł 21a

Uznanie administratora posiadającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim

1. Do czasu przyjęcia decyzji dotyczącej równoważności zgodnie z art. 20 ust. 2 wskaźniki udostępniane przez administratora posiadającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim mogą być stosowane przez nadzorowane podmioty w Unii, pod warunkiem że administrator zostanie uprzednio uznany przez ESMA zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiegający się o uprzednie uznanie, o którym mowa w ust. 1, musi przestrzegać wszystkich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu z wyjątkiem art. 11, 13a i 14. W przypadku gdy administrator może wykazać, że udostępniany przez niego wskaźnik opiera się na danych regulowanych lub jest wskaźnikiem towarów, który nie opiera się na danych przekazywanych przez podmioty przekazujące dane, z których większość stanowią podmioty nadzorowane, w przypadku których głównej działalnością grupy nie stanowi świadczenie usług inwestycyjnych w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE lub działalność bankowa na podstawie dyrektywy 2013/36/UE, do administratora tego stosuje się odstępstwa dotyczące takich wskaźników, o których mowa odpowiednio w art. 12a i 14a.
3. Administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiegający się o uprzednie uznanie, o którym mowa w ust. 1, musi mieć również możliwość uczynienia tego przez pełne przestrzeganie wszystkich wymogów określonych w zasadach IOSCO dotyczących wskaźników finansowych lub, jeżeli administrator spełnia kryteria określone w art. 14a ust. 1, zasad IOSCO dla agencji analiz rynkowych zajmujących się cenami ropy naftowej. Taka zgodność jest sprawdzana i poświadczana przez niezależnego zewnętrznego audytora co najmniej raz na dwa lata oraz zawsze gdy do wskaźnika wprowadzona zostaje istotna zmiana, a sprawozdania z kontroli są przekazywane ESMA oraz, na żądanie, udostępniane użytkownikom.
4. Administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiegający się o uprzednie uznanie, o którym mowa w ust. 1, musi mieć przedstawiciela posiadającego siedzibę w Unii. Przedstawiciel jest osobą fizyczną posiadającą miejsce zamieszkania w Unii lub osobą prawną posiadającą siedzibę w Unii. Przedstawiciel jest wyraźnie wyznaczony przez administratora posiadającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim do podejmowania w jego imieniu działań dotyczących wszelkiej komunikacji z organami, w tym ESMA i odpowiednimi właściwymi organami, a także wszelkimi innymi odpowiednimi osobami w Unii w odniesieniu do obowiązków administratora wynikających z niniejszego rozporządzenia.
5. Administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiegający się o uprzednie uznanie, o którym mowa w ust. 1, zwraca się o uznanie do ESMA. Administrator wnioskodawca dostarcza wszystkich informacji, określonych w art. 23 lub 23a, które są niezbędne do stwierdzenia przez ESMA, że w chwili uznania podjęto wszelkie konieczne kroki w celu spełnienia wymogów określonych w ust. 2, lub 2a a także podaje listę aktualnych i ewentualnych wskaźników, które mogą zostać wykorzystane w Unii, oraz, w przypadkach gdy administrator jest nadzorowany przez organ państwa trzeciego, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór tego administratora w państwie trzecim.

W ciągu [90] dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA – po zasięgnięciu opinii odpowiednich właściwych organów – sprawdza, czy warunki określone w ust. 2 lub 2a, 3 i 4 zostały spełnione. ESMA może przekazać to zadanie odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Jeżeli ESMA uzna, że warunki nie zostały spełnione, odrzuca wniosek o uznanie, podając powody tej decyzji.

Bez uszczerbku dla akapitu trzeciego, uznanie następuje tylko z zastrzeżeniem spełnienia następujących dodatkowych warunków:

- (i) jeżeli administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim jest nadzorowany przez organ państwa trzeciego, należy zadbać odpowiednią współpracę pomiędzy odpowiednim właściwym organem lub ESMA i organem państwa trzeciego właściwym dla administratora, aby zagwarantować co najmniej skuteczną wymianę informacji;
- (ii) przepisy ustawodawcze, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego, w którym administrator ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania, nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania przez właściwy organ lub ESMA funkcji nadzorczych wynikających z niniejszego rozporządzenia.

6. Jeżeli administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiega się o uprzednie uznanie przez zachowanie zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, oraz jeżeli administrator uzna, że udostępniony przez niego wskaźnik może skorzystać z odstępstw w świetle art. 12a i 14a, powiadamia o tym niezwłocznie ESMA. Przedstawia on dokumenty na poparcie swojej tezy.

7. W przypadku gdy administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim uzna, że wycofanie dostarczanego przez niego wskaźnika miałoby znaczący negatywny wpływ na integralność rynków, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną lub finansowanie gospodarstw domowych i korporacji w jednym lub wielu państwach członkowskich, może on zwrócić się do ESMA o zastosowanie odstępstwa od jednego lub kilku mających zastosowanie wymogów niniejszego rozporządzenia lub od odpowiednich zasad IOSCO przez określony i ograniczony okres czasu nieprzekraczający 12 miesięcy. Przedstawia on dokumenty na poparcie swojego wniosku.

ESMA rozpatruje wniosek w terminie 30 dni i informuje administratora z państwa trzeciego o ewentualnym zastosowaniu odstępstwa w stosunku do jednego lub kilku wymogów określonych we wniosku oraz okresie trwania odstępstwa.

ESMA może przedłużyć okres stosowania odstępstwa po jego upływie maksymalnie na kolejne 12 miesięcy, jeżeli ma uzasadnione powody tak zrobić.

8. ESMA określa projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania procesu uznawania, formy i zawartości wniosku, o którym mowa w ust. 4, prezentacji informacji wymaganych w ust. 5 oraz wszelkiego przekazania zadań i obowiązków właściwym organom krajowym w odniesieniu do tych ustępów.

ESMA przedstawi Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 21b

Zatwierdzenie

1. Administrator posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w Unii, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany zgodnie z art. 23 lub został zarejestrowany zgodnie z art. 23a, może złożyć do właściwego organu wniosek o zatwierdzenie wskaźnika lub rodziny wskaźników udostępnionych w państwie trzecim do ich stosowania w Unii, jeżeli spełnione są poniższe warunki:

a) zatwierdzający administrator sprawdził i może wykazać przed swoim właściwym organem, że udostępnienie wskaźnika lub rodziny wskaźników, które mają być zatwierdzone, spełnia wymogi, które:

- (i) są co najmniej tak surowe jak wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (ii) gwarantują pełną zgodność z zasadami IOSCO dotyczącymi wskaźników finansowych kontrolowaną i poświadczaną przez niezależnego zewnętrznego audytora przynajmniej raz na dwa lata oraz zawsze gdy do wskaźnika wprowadzona zostaje istotna zmiana; lub
 - (iii) gwarantują pełną zgodność z zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny ropy naftowej kontrolowaną i poświadczaną przez niezależnego zewnętrznego audytora przynajmniej raz na dwa lata oraz zawsze gdy do wskaźnika wprowadzona zostaje istotna zmiana, jeżeli wskaźnik, który ma zostać zatwierdzony spełnia kryteria określone w art. 14a ust. 1;
- b) zatwierdzający administrator posiada wiedzę fachową niezbędną do skutecznego monitorowania czynności związanych z udostępnieniem wskaźnika wykonywanych w państwie trzecim oraz do zarządzania powiązanym ryzykiem.
2. Administrator występujący z wnioskiem przekazuje wszystkie niezbędne informacje pozwalające właściwemu organowi stwierdzić, że w momencie składania wniosku wszystkie warunki, o których mowa w ust. 1, są spełnione, łącznie ze sprawozdaniami z kontroli wymaganymi na mocy lit. a pkt (ii) i (iii) tego ustępu.
3. W ciągu 90 dni od otrzymania wniosku odpowiedni właściwy organ sprawdza wniosek o zatwierdzenie i wydaje decyzję o jego przyjęciu lub odrzuceniu. Odpowiedni właściwy organ powiadamia ESMA o wszelkich zatwierdzonych wskaźnikach lub rodzinach wskaźników oraz o zatwierdzającym administratorze.
4. Zatwierdzony wskaźnik lub zatwierdzoną rodzinę wskaźników uznaje się za wskaźnik lub rodzinę wskaźników udostępnionych przez zatwierdzającego administratora.
5. Administrator, który zatwierdził dany wskaźnik lub rodzinę wskaźników udostępnionych w państwie trzecim, odpowiada za dopilnowanie, aby zatwierdzony wskaźnik lub zatwierdzona rodzina wskaźników spełniały warunki określone w ust. 1.
6. Jeżeli organ właściwy dla zatwierdzającego administratora posiada uzasadnione powody, aby uznać, że warunki określone w ust. 1 nie są już spełniane, organ ten jest uprawniony do cofnięcia zatwierdzenia i informuje o tym fakcie ESMA. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia stosuje się art. 17.

TYTUŁ VI

UDZIELANIE ZEZWOLEŃ I NADZOROWANIE ADMINISTRATORÓW

Rozdział 1

Udzielanie zezwoleń

■

Artykuł 23

Procedura udzielania zezwoleń w przypadku kluczowych wskaźników

1. Osoba fizyczna lub prawna z siedzibą lub miejscem zamieszkania w Unii, która zamierza działać jako administrator co najmniej jednego kluczowego wskaźnika składa wniosek do właściwego organu wyznaczonego na mocy art. 29 w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym osoba ta ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania.
2. Zgodnie z ust. 1 wniosek o udzielenie zezwolenia składa się ■ w terminie 30 dni ■ od zawarcia przez nadzorowany podmiot umowy o stosowaniu indeksu udostępnianego przez administratora jako odniesienie do instrumentu finansowego lub umowy finansowej ■.
- 2a. Po uznaniu wskaźnika za kluczowy, na szczeblu „krajowym” lub „europejskim”, odpowiedni właściwy organ jest odpowiedzialny za wydanie zezwolenia na udostępnienie tego wskaźnika w ramach jego nowego statusu prawnego po sprawdzeniu, że spełnione zostały wszystkie wymogi.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

3. Administrator występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przekazuje wszystkie niezbędne informacje pozwalające właściwemu organowi stwierdzić, że administrator ten dokonał, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkich uzgodnień koniecznych w celu spełnienia wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. **Administrator ten przekazuje również dane niezbędne do obliczenia dla każdego wskaźnika wartości, o której mowa w art. 13 ust. 1, lub jej wartości szacunkowej, jeśli to możliwe.**

4. W terminie **20 dni** od otrzymania wniosku odpowiedni właściwy organ sprawdza wniosek pod kątem jego kompletności i stosownie do okoliczności powiadamia administratora występującego z wnioskiem o udzielenie zezwolenia. Jeżeli wniosek jest niekompletny, administrator występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przedkłada dodatkowe informacje wymagane przez odpowiedni właściwy organ.

5. Odpowiedni właściwy organ rozpatruje wniosek **o zezwolenie** i przyjmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia lub odmowie udzielenia zezwolenia **w terminie 60 dni po otrzymaniu kompletnego wniosku.**

W terminie pięciu dni od przyjęcia decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie udzielenia zezwolenia właściwy organ powiadamia **występującego z wnioskiem** zainteresowanego administratora. Jeżeli właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia administratorowi, przedstawia uzasadnienie swojej decyzji.

5a. Jeżeli odpowiedni właściwy organ odmówi wydania zezwolenia na udostępnianie kluczowego wskaźnika, który wcześniej udostępniano choć nie posiadał on tego statusu, odpowiedni właściwy organ może wydać zezwolenie czasowe na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, podczas których wskaźnik może nadal być udostępniany tak jak wcześniej, w oczekiwaniu na spełnienie odpowiednich wymogów koniecznych do uznania go za kluczowy wskaźnik.

Odpowiedni właściwy organ może wydłużyć czas obowiązywania zezwolenia o dodatkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

5b. Jeżeli po skończeniu tego okresie administrator i/lub podmioty przekazujące dane nadal nie spełniają wymogów, które należy spełnić, aby kontynuować udostępnianie wskaźnika uznanego za kluczowy, zostaje on wycofany zgodnie z art. 17.

6. Właściwy organ powiadamia ESMA o wszelkich decyzjach o udzieleniu zezwolenia administratorowi występującemu z wnioskiem w terminie **10 dni**.

7. Zgodnie z art. 37 Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących środków służących sprecyzowaniu informacji, jakie należy przedstawić we wniosku o udzielenie zezwolenia **i we wniosku o rejestrację**, uwzględniając zasadę proporcjonalności oraz koszty, jakie mają ponieść **wnioskodawcy** i właściwe organy.

Artykuł 23a

Procedura rejestracji w przypadku niekluczowych wskaźników

1. **Osoba fizyczna lub prawna z siedzibą lub miejscem zamieszkania w Unii, która zamierza działać wyłącznie jako administrator niekluczowych wskaźników składa wniosek o rejestrację do właściwego organu wyznaczonego na mocy art. 29 w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym osoba ta ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania.**

2. **Zarejestrowany administrator zawsze przestrzega warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i powiadamia właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach w tym zakresie.**

3. **Zgodnie z ust. 1 wniosek o udzielenie zezwolenia składa się w terminie 30 dni od zawarcia przez nadzorowany podmiot umowy o stosowaniu indeksu udostępnianego przez tę osobę jako odniesienie do instrumentu finansowego lub umowy finansowej, bądź do pomiaru wyników funduszu inwestycyjnego.**

4. **Administrator występujący z wnioskiem przedstawia:**

a) **dokumentację pozwalającą właściwemu organowi stwierdzić, że spełnia on wymogi określone w art. 5 ust. 3a, art. 5c, art. 6 (w stosownych przypadkach), art. 7b i 15; oraz**

b) **całkowitą wartość referencyjną każdego wskaźnika lub jej szacunek, jeśli są dostępne.**

Wtorek, 19 maja 2015 r.

5. W terminie 15 dni od otrzymania wniosku odpowiedni właściwy organ sprawdza wniosek pod kątem jego kompletności i stosownie do okoliczności powiadamia administratora występującego z wnioskiem o udzielenie zezwolenia. Jeżeli wniosek jest niekompletny, administrator występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przedkłada dodatkowe informacje wymagane przez odpowiedni właściwy organ.

6. Odpowiedni właściwy organ rejestruje administratora występującego z wnioskiem o udzielenie zezwolenia w terminie 15 dni od daty otrzymania kompletnego wniosku o rejestrację.

7. W przypadku gdy odpowiedni właściwy organ jest przekonany, że wskaźnik powinien zostać zakwalifikowany jako kluczowy na mocy art. 13 ust. 1, powiadamia on ESMA i administratora w ciągu 30 dni od otrzymania kompletnego wniosku.

8. W przypadku gdy właściwy organ, który dokonał rejestracji jest przekonany, że wskaźnik powinien zostać zakwalifikowany jako kluczowy na mocy art. 13 ust. 2a lub art. 13 ust. 2c, powiadamia ESMA i administratora w ciągu 30 dni od otrzymania kompletnego wniosku i przedkłada ESMA swoją ocenę na podstawie art. 13 ust. 2a lub art. 13 ust. 2c.

9. W przypadku gdy wskaźnik zarejestrowanego administratora jest sklasyfikowany jako kluczowy, administrator składa wniosek o zezwolenie zgodnie z art. 23 w ciągu 90 dni od otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w art. 13 ust. 2b lub opinii zgodnie z art. 13 ust. 2 g.

Artykuł 24

Cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia **lub** rejestracji

1. Właściwy organ cofa lub zawiesza zezwolenie udzielone administratorowi **lub rejestrację** w przypadku, gdy administrator:

- a) wyraźnie zrzeka się zezwolenia lub nie udostępnił żadnych wskaźników w ciągu poprzednich dwunastu miesięcy;
- b) uzyskał zezwolenie **lub rejestrację**, dopuszczając się poświadczenia nieprawdy lub w inny niezgodny z prawem sposób;
- c) przestał spełniać warunki, na podstawie których uzyskał zezwolenie **lub został zarejestrowany**; lub
- d) poważnie lub wielokrotnie naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ powiadamia ESMA o swojej decyzji w ciągu **siedmiu dni** .

2a. Po podjęciu decyzji o zawieszeniu zezwolenia lub rejestracji administratora, oraz gdy wycofanie danego wskaźnika doprowadziłoby do wystąpienia siły wyższej, bezskuteczności lub innego naruszenia warunków dowolnej umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika, odpowiedni właściwy organ państwa członkowskiego, w którym administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, może zezwolić na stosowanie wskaźnika do czasu wycofania decyzji o zawieszeniu. W tym czasie wykorzystanie tego wskaźnika przez nadzorowane podmioty jest dozwolone tylko do instrumentów finansowych lub umów finansowych, które już odnoszą się do takiego wskaźnika. Nowe umowy finansowe lub instrumenty finansowe muszą odnosić się do wskaźnika.

2b. Po przyjęciu decyzji o cofnięciu zezwolenia udzielonego administratorowi lub rejestracji administratora stosuje się art. 17 ust. 2.

Rozdział 2

Powiadamianie o wskaźnikach

Artykuł 25a

Rejestr administratorów i wstępne stosowanie wskaźników

1. ESMA tworzy i prowadzi rejestr publiczny zawierający następujące informacje:

- a) tożsamość administratorów posiadających zezwolenie lub zarejestrowanych zgodnie z przepisami art. 23 i 23a oraz właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad nimi;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- b) tożsamość administratorów, którzy powiadomili ESMA o swojej zgodzie, o której mowa w art. 20 ust. 1 lit. c) i właściwy organ państwa trzeciego odpowiedzialny za nadzór nad nimi;
- c) tożsamość administratorów, którzy zostali uznani zgodnie z art. 21a i właściwy organ państwa trzeciego odpowiedzialny za nadzór nad nimi;
- d) wskaźniki zatwierdzone zgodnie z procedurą określoną w art. 21b oraz tożsamość zatwierdzających administratorów.

2. Zanim nadzorowany podmiot zacznie stosować indeks jako wskaźnik w Unii, podmiot ten sprawdza, czy podmiot udostępniający przedmiotowy indeks figuruje na stronie internetowej ESMA jako administrator, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany lub uznany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Rozdział 3

Współpraca w zakresie nadzoru

Artykuł 26

Przekazywanie zadań między właściwymi organami

1. Zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 właściwy organ może przekazać swoje zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia właściwemu organowi innego państwa członkowskiego **za jego uprzednią pisemną zgodą**. Właściwe organy powiadamiają ESMA o proponowanym przekazaniu na 60 dni przed wejściem w życie takiego przekazania.
2. Właściwy organ może przekazać ESMA **swoje zadania** na podstawie niniejszego rozporządzenia pod warunkiem zawarcia umowy z ESMA. ■
3. ESMA powiadamia państwa członkowskie o proponowanym przekazaniu w ciągu siedmiu dni. ESMA publikuje szczegóły dotyczące uzgodnionego przekazania w ciągu siedmiu dni od powiadomienia.

Artykuł 26a

Naruszenie prawa Unii przez właściwe organy krajowe

1. Jeżeli właściwy organ krajowy nie stosował postanowień niniejszego rozporządzenia lub stosował je w sposób, który wydaje się stanowić naruszenie prawa Unii, ESMA może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 zgodnie z procedurami określonymi w tym artykule oraz może, do celów art. 17 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, przyjąć indywidualne decyzje skierowane do administratorów wskaźników nadzorowanych przez ten właściwy organ krajowy oraz do podmiotów przekazujących dane na potrzeby wskaźników nadzorowanych przez ten właściwy organ krajowy, w przypadkach gdy te podmioty są podmiotami nadzorowanymi.
2. Jeżeli określony wskaźnik jest wskaźnikiem kluczowym ESMA gwarantuje współpracę z kolegium właściwych organów zgodnie z procedurą określoną w art. 34.

Artykuł 27

Ujawnianie informacji z innego państwa członkowskiego

1. Właściwy organ może ujawnić informacje otrzymane od innego właściwego organu jedynie w przypadku, gdy:
 - a) otrzymał pisemną zgodę tego właściwego organu, i informacje ujawniane są wyłącznie do celów, na które ten właściwy organ wyraził zgodę; lub

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- b) takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

Artykuł 28

Współpraca *przy dochodzeniach*

1. Odpowiedni właściwy organ może zwrócić się do innego właściwego organu o pomoc w zakresie kontroli na miejscu lub dochodzenia. **Właściwy organ, do którego trafia wniosek, współpracuje w możliwym i stosownym zakresie.**
2. Właściwy organ zwracający się z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, informuje o tym fakcie ESMA. W przypadku dochodzenia lub kontroli o zasięgu transgranicznym właściwy organ może zwrócić się do ESMA o koordynację kontroli na miejscu lub dochodzenia.
3. Jeżeli właściwy organ otrzyma od innego właściwego organu wniosek o przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia, może on:
 - a) przeprowadzić kontrolę na miejscu lub dochodzenie samodzielnie;
 - b) zezwolić na udział właściwego organu, który złożył wniosek o uczestnictwo, w kontroli na miejscu lub dochodzeniu;
 - c) wyznacza audytorów lub ekspertów do **wspierania lub** przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia;

Rozdział 4

Rola właściwych organów

Artykuł 29

Właściwe organy

1. W odniesieniu do administratorów i nadzorowanych podmiotów przekazujących dane, każde państwo członkowskie wyznacza odpowiedni właściwy organ odpowiedzialny za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i informuje o tym fakcie Komisję i ESMA.
2. Jeżeli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, wyraźnie określa role poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymianę informacji z Komisją, ESMA i właściwymi organami z innych państw członkowskich.
3. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1 **niniejszego artykułu i zgodnie z lit. a) art. 25a ust. 1.**

Artykuł 30

Uprawnienia właściwych organów

1. W celu wypełniania swoich obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia właściwe organy posiadają, zgodnie z prawem krajowym, co najmniej następujące uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe:
 - a) mają dostęp do wszelkich **stosownych** dokumentów i innych danych w dowolnej formie, a także są uprawnione do otrzymywania lub pobierania ich kopii;
 - b) wymagają lub żądają informacji od dowolnej osoby **zaangażowanej w udostępnianie wskaźnika i przekazywanie danych na jego potrzeby, w tym od dowolnego usługodawcy zgodnie z art. 6 ust. 3b**, a także ich kierownictwa, a w stosownych przypadkach – wzywają i przesłuchują taką osobę w celu uzyskania informacji;
 - c) w odniesieniu do wskaźników **towarów** żądają informacji od **podmiotów przekazujących dane** na powiązanych rynkach kasowych zgodnie ze standardowymi formatami **w stosownych przypadkach oraz składają** sprawozdania z transakcji i mają bezpośredni dostęp do systemów podmiotów dokonujących transakcji;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- d) dokonują kontroli na miejscu lub prowadzą dochodzenia w miejscach, które nie są prywatnym miejscem zamieszkania osób fizycznych;
- e) mają wstęp do pomieszczeń osób fizycznych i prawnych w celu zajęcia dokumentów lub innych danych w dowolnej formie, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że dokumenty lub inne dane związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia, mogą być istotne dla udowodnienia naruszenia niniejszego rozporządzenia. Jeżeli zgodnie z prawem krajowym potrzebne jest uprzednie zezwolenie organu sądowego danego państwa członkowskiego, z takiego uprawnienia można skorzystać dopiero po uzyskaniu tego zezwolenia;
- f) żądają istniejących nagrań rozmów telefonicznych, rejestrów komunikacji elektronicznej lub innych przesyłów danych będących w posiadaniu nadzorowanych podmiotów;
- g) żądają zamrożenia lub zajęcia aktywów, lub obydwóch działań;

- i) żądają tymczasowego zaprzestania dowolnej praktyki, którą właściwy organ uzna za sprzeczną z niniejszym rozporządzeniem;
- j) nakładają tymczasowy zakaz wykonywania działalności zawodowej;
- k) podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego informowania społeczeństwa o udostępnianiu wskaźnika, w tym poprzez wymaganie od osoby, która opublikowała lub rozpowszechniała wskaźnik, opublikowania oświadczenia korygującego dotyczącego danych przekazanych w przeszłości na potrzeby wskaźnika lub jego wartości.

ka) dokonuje przeglądu oświadczenia o zgodności oraz występuje o wprowadzenie do niego zmian.

2. Właściwe organy wykonują swoje funkcje i uprawnienia, o których mowa w ust. 1, **oraz uprawnienia do nakładania sankcji, o których mowa w art. 31, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi**, w którykolwiek z wymienionych poniżej sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami lub przedsiębiorstwami rynkowymi;
- c) na ich odpowiedzialność, w drodze przekazania zadań takim organom lub przedsiębiorstwom rynkowym;
- d) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.

Na potrzeby wykonywania tych uprawnień właściwe organy posiadają odpowiednie i skuteczne zabezpieczenia w odniesieniu do prawa do obrony i praw podstawowych.

3. Państwa członkowskie zapewniają wdrożenie odpowiednich środków, aby właściwe organy dysponowały wszelkimi uprawnieniami nadzorczymi i dochodzeniowymi, które są niezbędne do wypełniania ich obowiązków.

4. Osoba nie zostaje uznana za naruszającą jakiekolwiek ograniczenie w zakresie ujawniania informacji nałożone umową lub przepisem ustawowym, wykonawczym lub administracyjnym, jeżeli udostępnia informacje zgodnie z ust. 2.

Artykuł 31

Środki i sankcje administracyjne

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów zgodnie z art. 34, państwa członkowskie, działając zgodnie z prawem krajowym, nadają właściwym organom uprawnienia do podejmowania stosownych środków administracyjnych i nakładania sankcji administracyjnych co najmniej w przypadku:

- a) naruszeń art. 5, **5a, 5b, 5c, 5d**, 6, 7, **7a, 7b**, 8, 9, **11, 14, 15, 17, 19, 23 i 23a** niniejszego rozporządzenia **gdzie mają zastosowanie**; oraz

Wtorek, 19 maja 2015 r.

b) niepodjęcia współpracy lub niepoddania się dochodzeniu lub kontroli lub żądaniu objętych art. 30.

2. W przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie nadają właściwym organom, zgodnie z prawem krajowym, uprawnienia do podejmowania lub nakładania co najmniej następujących środków i sankcji administracyjnych:

a) wydanie decyzji zobowiązującej **administradora lub nadzorowany podmiot odpowiedzialnych** za naruszenie do zaprzestania danego działania i zaniechania powtarzania tego działania;

b) wyrównanie korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ich określenie;

c) publiczne ostrzeżenie, które określa **administradora lub nadzorowany podmiot odpowiedzialnych** za naruszenie i charakter naruszenia;

d) cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia wydanego **administratorowi**;

e) tymczasowy zakaz wykonywania funkcji zarządczych u administratora lub w podmiocie **przekazującym** dane przez dowolną osobę fizyczną, która ponosi odpowiedzialność za takie naruszenie;

f) nałożenie maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej trzykrotnej kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia w przypadkach, w których możliwe jest ich określenie; lub

1) w odniesieniu do osoby fizycznej – maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej:

(i) w odniesieniu do naruszeń art. 5, **5a, 5b, 5c, 5d**, 6, 7, **7a, 7b**, 8, 9, **art. 12a ust.2**, art. 14, 15, **17, 18, 23** i 23 – 500 000 EUR, a w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą, odpowiednia wartość w walucie krajowej z dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; lub

(ii) w odniesieniu do naruszeń art. 7 ust. 1 **lit. b) lub art. 7 ust. 4** – 100 000 EUR, a w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą, odpowiednia wartość w walucie krajowej z dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

2) w odniesieniu do osoby prawnej – do wysokości maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej:

(i) w odniesieniu do naruszeń art. 5, **5a, 5b, 5c, 5d**, 6, 7, **7a, 7b**, 8, 9, **11, 14, 15, 17, 18, 19** i 23, którekolwiek jest wyższe – 1 000 000 EUR lub 10 % całkowitego obrotu rocznego według ostatniego dostępnego sprawozdania zatwierdzonego przez organ zarządzający. Jeżeli osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi przygotować skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, właściwy całkowity obrót roczny stanowi całkowity obrót roczny lub odpowiedni rodzaj dochodu zgodnie z dyrektywą 86/635/EWG w odniesieniu do banków i dyrektywą 91/674/EWG w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń według ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla, lub jeżeli osoba jest stowarzyszeniem – 10 % łącznych obrotów jego członków; lub

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- (ii) w odniesieniu do naruszeń **art. 7** ust. 1 lit. b) i c) którekolwiek jest wyższe – 250 000 EUR lub 2 % całkowitego obrotu rocznego według ostatniego dostępnego sprawozdania zatwierdzonego przez organ zarządzający; jeżeli osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi przygotować skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, właściwy całkowity obrót roczny stanowi całkowity obrót roczny lub odpowiedni rodzaj dochodu zgodnie z dyrektywą 86/635/EWG w odniesieniu do banków i dyrektywą 91/674/EWG w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń według ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla, lub jeżeli osoba jest stowarzyszeniem – 10 % łącznych obrotów jego członków.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i ESMA o przepisach dotyczących ust. 1 i 2 do dnia [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Państwa członkowskie mogą postanowić o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar administracyjnych za naruszenia, które podlegają sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o odpowiednich przepisach prawa karnego wraz z powiadomieniem, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i ESMA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

4. Państwa członkowskie mogą przekazać właściwym organom na podstawie prawa krajowego inne uprawnienia do nakładania sankcji oprócz tych, o których mowa w ust. 1, i mogą przewidzieć wyższe poziomy sankcji niż określone w tym ustępie.

Artykuł 32

Wykonywanie uprawnień nadzorczych i uprawnień do nakładania sankcji **oraz obowiązek** współpracy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przy określaniu typu, poziomu **i współmierności** sankcji administracyjnych właściwe organy wzięły pod uwagę wszystkie istotne okoliczności sprawy, w tym, w stosownych przypadkach:

a) wagę i czas trwania naruszenia;

aa) krytyczność wskaźnika dla stabilności systemu finansowego i gospodarki realnej;

b) poziom odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej;

c) **łączny obrót** odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów odpowiedzialnej osoby fizycznej;

d) wartość korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną, o ile można je określić;

e) poziom współpracy osoby odpowiedzialnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez daną osobę;

f) poprzednie naruszenia popełnione przez daną osobę;

g) środki przedsięwzięte przez osobę odpowiedzialną po naruszeniu, aby zapobiec powtórzeniu naruszenia.

2. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji w okolicznościach określonych w art. 31, właściwe organy ściśle współpracują w celu dopilnowania, aby wykonywanie uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz nakładanie sankcji administracyjnych doprowadziło do pożądaných wyników określonych w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto właściwe organy koordynują swoje działania w celu uniknięcia ewentualnego powielania i nakładania się przy stosowaniu uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz sankcji administracyjnych i grzywnien w sprawach transgranicznych.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

2a. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z art. 31, ustanowić sankcje karne za naruszenie przepisów, o których mowa w niniejszym artykule, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współdziałania z organami sądowymi w ramach ich jurysdykcji na potrzeby otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w związku z możliwymi naruszeniami niniejszego rozporządzenia oraz przekazywania podobnych informacji innym właściwym organom i ESMA w celu wypełnienia swojego obowiązku wzajemnej współpracy i współpracy z ESMA do celów niniejszego rozporządzenia.

2b. Właściwe organy udzielają pomocy właściwym organom pozostałych państw członkowskich. W szczególności wymieniają one informacje i współpracują w zakresie prowadzonych działań dochodzeniowych lub nadzorczych. Właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami innych państw członkowskich w zakresie ułatwiania egzekwowania kar pieniężnych.

Artykuł 33

Publikacja decyzji

1. Właściwe organy publikują na swoich stronach internetowych decyzję nakładającą sankcję administracyjną lub środek administracyjny za naruszenie niniejszego rozporządzenia niezwłocznie po poinformowaniu o tej decyzji osoby podlegającej sankcji. Publikacja powinna obejmować co najmniej informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz o tożsamości osób odpowiedzialnych. Obowiązek ten nie dotyczy decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.

2. Jeśli publikacja informacji o tożsamości osób prawnych lub danych osobowych osób fizycznych jest uznawana przez właściwy organ za nieproporcjonalną na podstawie indywidualnej oceny proporcjonalności publikacji takich danych, lub w przypadku gdy publikacja zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, właściwe organy:

- a) opóźniają publikację decyzji nakładającej sankcję lub środek do momentu, aż powody niedokonania publikacji przestaną istnieć;
- b) publikują decyzję nakładającą sankcję lub środek w sposób anonimowy, który jest zgodny z prawem krajowym, pod warunkiem że taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę danych osobowych. W przypadku podjęcia decyzji o publikacji informacji o sankcji lub środka w sposób anonimowy publikacja określonych danych może zostać przesunięta o rozsądny okres, jeśli przewiduje się, że w takim okresie powody uzasadniające anonimową publikację przestaną istnieć;
- c) nie publikują decyzji nakładającej sankcję lub środek, jeśli warianty określone w lit. a) i b) powyżej uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:
 - i) utrzymania stabilności rynków finansowych; lub
 - ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

3. Jeżeli od decyzji o nałożeniu sankcji lub środka przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego lub innego organu, właściwe organy niezwłocznie publikują na swoich oficjalnych stronach internetowych również tego rodzaju informacje i wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku odwołania. Ponadto publikuje się również wszelkie decyzje unieważniające poprzednią decyzję nakładającą sankcję lub środek.

4. Właściwe organy dopilnowują, aby każda informacja opublikowana zgodnie z niniejszym artykułem, była dostępna na ich stronach internetowych przez okres wynoszący co najmniej pięć lat od jej publikacji. Dane osobowe występujące w takiej informacji są dostępne na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres wymagany na mocy obowiązujących przepisów o ochronie danych.

4a. Państwa członkowskie co roku przekazują ESMA zbiorcze informacje o wszystkich sankcjach i środkach nałożonych zgodnie z art. 31. Obowiązek ten nie ma zastosowania do środków o charakterze dochodzeniowym. ESMA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

W przypadku gdy państwa członkowskie wybierają, zgodnie z art. 31, ustanowienie sankcji karnych za naruszenie przepisów, o których mowa w tym artykule, ich właściwe organy przekazują ESMA co roku anonimowe i zbiorcze dane dotyczące wszystkich przeprowadzonych dochodzeń i nałożonych sankcji karnych. ESMA publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym.

Artykuł 34

Kolegium właściwych organów

1. W terminie 30 dni **■** od wprowadzenia wskaźnika do wykazu kluczowych wskaźników zgodnie z art. 25a, z wyjątkiem kluczowych wskaźników, które mają krajowy charakter zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 21 odpowiedni właściwy organ ustanawia kolegium właściwych organów.

2. Kolegium obejmuje organ właściwy dla administratora, ESMA i organy właściwe dla głównych podmiotów przekazujących dane.

3. Właściwe organy innych państw członkowskich mają prawo zostać członkami kolegium, jeżeli zaprzestanie udostępniania tego **■** wskaźnika miałooby znaczny niekorzystny wpływ na stabilność finansową lub prawidłowe funkcjonowanie rynków, konsumentów lub gospodarkę realną tych państw członkowskich.

Jeżeli właściwy organ zamierza zostać członkiem kolegium zgodnie z akapitem pierwszym, to składa wniosek organowi właściwemu dla administratora wraz z dowodami na spełnianie wymogów tego przepisu. Odpowiedni organ właściwy dla administratora rozpatruje wniosek i w ciągu **30** dni roboczych od otrzymania wniosku powiadamia organ występujący z wnioskiem, czy uznaje, że wymogi te zostały spełnione. Jeżeli organ właściwy dla administratora uzna, że wymogi te nie zostały spełnione, organ występujący z wnioskiem może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z ust. 10.

4. ESMA przyczynia się do promowania i monitorowania skutecznego, wydajnego i spójnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, o których mowa w niniejszym artykule zgodnie z art. 21 rozporządzenia (EU) nr 1095/2010. W tym celu ESMA uczestniczy w tym procesie, w stosownych przypadkach, i jest uznawany za organ właściwy do tego celu.

5. **ESMA** przewodniczy posiedzeniom kolegium, koordynuje działania kolegium oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji między członkami kolegium.

6. Organ właściwy dla administratora ustanawia pisemne ustalenia w ramach kolegium w odniesieniu do:

- a) wymiany informacji między właściwymi organami;
- b) procesu decyzyjnego między właściwymi organami;
- c) przypadków, w których właściwe organy muszą się ze sobą skonsultować.
- d) pomocy udzielanej na podstawie art. 14 **ust. 5a** w egzekwowaniu środków, o których mowa w art. 14 ust. 3.

Jeżeli administrator udostępnia więcej niż jeden wskaźnik, ESMA może ustanowić jedno kolegium w odniesieniu do wszystkich wskaźników udostępnianych przez administratora.

7. Wobec braku umowy dotyczącej ustaleń, o których mowa w ust. 6, każdy członek kolegium, inny niż ESMA, może przekazać sprawę ESMA. Przed zatwierdzeniem ostatecznego brzmienia pisemnych ustaleń dotyczących koordynacji organ właściwy dla administratora należy uwzględnić wszelkie porady ESMA. Pisemne ustalenia dotyczące koordynacji określa się w jednym dokumencie zawierającym wszystkie powody każdego istotnego odstępstwa od porad ESMA. Organ właściwy dla administratora przekazuje pisemne ustalenia dotyczące koordynacji członkom kolegium i ESMA.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

8. Przed przedsięwzięciem środków, o których mowa w art. 24 oraz, w stosownych przypadkach, art. 14 i 23, organ właściwy dla administratora konsultuje się z członkami kolegium. Członkowie kolegium podejmują wszelkie rozsądne działania w ramach swoich uprawnień, aby dojść do porozumienia w ramach czasowych przewidzianych w pisemnych uzgodnieniach, o których mowa w ust. 6. ustanowiony zostaje mechanizm mediacji mający pomagać w znajdowaniu wspólnego stanowiska wśród właściwych organów w przypadku jakiegokolwiek braku porozumienia.

9. Wobec braku porozumienia między członkami kolegium właściwe organy inne niż ESMA mogą zwracać się do ESMA w następujących sytuacjach:

- a) przypadki, w których właściwy organ nie przekazał istotnych informacji;
- b) przypadki, w których w następstwie wniosku złożonego na podstawie ust. 3, organ właściwy dla administratora powiadomił organ występujący z wnioskiem, że wymogi tego ustępu nie są spełnione, lub przypadki, w których organ ten nie rozpatrzył takiego wniosku w rozsądnym terminie;
- c) przypadki, w których właściwe organy nie osiągnęły porozumienia w odniesieniu do kwestii określonych w ust. 6;
- d) przypadki, w których nie ma porozumienia co do środka, podjętego zgodnie z art. 23 i 24.

W przypadku gdy 20 dni po skierowaniu sprawy do ESMA, o którym mowa w akapicie pierwszym, kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, organ właściwy dla administratora podejmuje ostateczną decyzję i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji organom, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz ESMA.

W przypadku gdy ESMA uważa, że organ właściwy dla administratora przedsięwziął jakiekolwiek środki, o których mowa w ust. 8, które mogą być niezgodne z prawem unijnym, podejmuje działania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9a. Którykolwiek z właściwych organów w ramach kolegium, który nie wyrazi zgody na jakiekolwiek środki, które mają zostać przedsięwzięte zgodnie z art. 13a lub 14, może skierować sprawę do ESMA. Nie naruszając postanowień art. 258 TFUE, ESMA może podjąć działania zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9b. Każdy środek przyjęty zgodnie z art. 13a lub 14 musi pozostać w mocy przynajmniej do momentu osiągnięcia porozumienia przez kolegium, zgodnie z ust. 8 i 9a.

Artykuł 35

Współpraca z ESMA

1. Do celów niniejszego rozporządzenia właściwe organy współpracują z ESMA zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy bezzwłocznie przekazują ESMA wszelkie informacje niezbędne do wykonania jego obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2a. Pełniąc funkcje związane z wdrażaniem i monitorowaniem rozporządzenia (UE) nr 1227/2011, Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) oraz inne stosowne organy nadzoru współpracują z ESMA dla celów niniejszego rozporządzenia, wymagana jest konsultacja z nimi podczas opracowywania projektów wszelkich regulacyjnych standardów technicznych i aktów delegowanych; organy te również bezzwłocznie udzielają urzędowi wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków.

3. ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia procedur i form wymiany informacji, o których mowa w ust. 2.

ESMA przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [XXX].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Artykuł 36

Tajemnica służbowa

1. Wszelkie poufne informacje otrzymywane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia podlegają warunkom tajemnicy służbowej ustanowionym w ust. 2.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwego organu lub dla dowolnego organu lub przedsiębiorstwa rynkowego bądź osoby fizycznej lub prawnej, którym ten właściwy organ przekazał swoje uprawnienia, włącznie z zatrudnionymi przez właściwy organ audytorami i ekspertami.
3. Informacje objęte tajemnicą służbową nie mogą być ujawniane żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem przypadków ustanowionych przepisami prawa.
4. Wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami na podstawie niniejszego rozporządzenia dotyczące warunków handlowych lub operacyjnych i innych spraw gospodarczych i osobistych uznaje się za poufne i podlegające wymogom tajemnicy służbowej, chyba że w momencie ich przekazania właściwy organ oświadczy, iż informacje te mogą być ujawniane lub ich ujawnienie jest konieczne na potrzeby prowadzenia postępowania sądowego.

TYTUŁ VII

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 37

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 23 ust. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2 i art. 23 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Z chwilą przyjęcia aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 23 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten jest przedłużany o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 38

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, z uwzględnieniem przepisów jego art. 8.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

TYTUŁ VIII
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 39

Przepisy przejściowe

1. Administrator udostępniający wskaźnik w dniu [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia **lub o rejestrację** na podstawie art. 23 **lub 23a** w ciągu [12 miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

1a. Właściwe organy krajowe analizują, które z zarejestrowanych wskaźników uznaje się za kluczowe. Wybrane wskaźniki przechodzą proces udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 23.

2. **Osoba fizyczna lub prawna, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia lub o rejestrację zgodnie z ust. 1, może nadal udostępniać istniejący wskaźnik, z którego mogą korzystać nadzorowane podmioty, o ile i do czasu, gdy takie zezwolenie nie zostanie udzielone lub rejestracja nie zostanie dokonana.**

3. Jeżeli istniejący wskaźnik nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia, a zmiana tego wskaźnika w celu spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia doprowadziłaby do wystąpienia siły wyższej, bezskuteczności lub innego naruszenia warunków dowolnej umowy finansowej lub instrumentu finansowego odnoszących się do tego wskaźnika, **właściwy organ państwa członkowskiego, w którym osoba fizyczna lub prawna udostępniająca wskaźnik ma swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę, zezwala na dalsze stosowanie tego wskaźnika w istniejących umowach finansowych i instrumentach finansowych do czasu gdy właściwy organ uzna, że wskaźnik można wycofać lub zastąpić go innym wskaźnikiem bez powodowania szkody dla którejkolwiek ze stron umowy.**

3a. Nowe instrumenty finansowe lub umowy finansowe nie odnoszą się do istniejącego wskaźnika, który nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia po [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

3b. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3a nowe instrumenty finansowe mogą odnosić się do istniejącego wskaźnika, który nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia w okresie jednego roku po [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], pod warunkiem że instrument finansowy jest konieczny do celów zabezpieczeń, aby zarządzać ryzykiem związanym z istniejącym instrumentem finansowym, który odnosi się do tego wskaźnika.

4. Nadzorowane podmioty w Unii stosują dany wskaźnik udostępniany przez administratora posiadającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim tylko wtedy, gdy jest on wykorzystywany jako punkt odniesienia w istniejących instrumentach finansowych i umowach finansowych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub gdy jest on wykorzystywany w nowych instrumentach finansowych i umowach finansowych przez okres trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że Komisja przyjęła decyzję dotyczącą równoważności, o której mowa w art. 20 ust. 2 lub 2a.

Artykuł 39a

Termin aktualizacji prospektów emisyjnych oraz dokumentów zawierających kluczowe informacje

Art. 19 ust. 2 pozostaje bez uszczerbku dla istniejących prospektów emisyjnych zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE przed [wejściem w życie niniejszego rozporządzenia]. W odniesieniu do prospektów emisyjnych zatwierdzonych przed [wejściem w życie niniejszego rozporządzenia] zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, dokumenty potwierdzające te dane aktualizuje się przy pierwszej sposobności, a najpóźniej w terminie ...* [[dwunastu] miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Wtorek, 19 maja 2015 r.

Artykuł 40

Przegląd

1. Do dnia 1 **stycznia** 2018 r. Komisja dokona przeglądu i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat niniejszego rozporządzenia, a w szczególności:

- a) funkcjonowania i skuteczności systemu przewidującego kluczowe wskaźniki i obowiązkowe przekazywanie danych na mocy art. 13 i 14 oraz definicji kluczowego wskaźnika zawartej w art. 3; **oraz**
- b) skuteczności systemu nadzoru ustanowionego w tytule VI oraz kolegiów przewidzianych w art. 34 oraz przydatności nadzoru nad niektórymi wskaźnikami przez organ unijny.

1a. Komisja dokonuje przeglądu międzynarodowych zasad, w szczególności zasad mających zastosowanie do wskaźników towarowych, oraz ram prawnych i praktyk nadzorczych w państwach trzecich dotyczących udostępniania wskaźników, i składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do...* [cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] a następnie co cztery lata. W stosownych przypadkach sprawozdaniom towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 41

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się **po 6 miesiącach od ... [data wejścia w życie aktów delegowanych przyjętych przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia]**.

Artykuł 13 ust. 1, **art. 14** oraz art. 34 stosuje się jednak od dnia...[6 miesięcy od dnia wejścia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0199

Niewniesienie sprzeciwu wobec aktu delegowanego: wsparcie rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

Decyzja Parlamentu Europejskiego o niewniesieniu sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 27 kwietnia 2015 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (C(2015)02802 – 2015/2673(DEA))

(2016/C 353/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (C(2015)02802),
- uwzględniając pismo Komisji z dnia 3 lutego 2015 r., w którym Komisja zwraca się do Parlamentu o oświadczenie, że nie zgłosi on sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego,
- uwzględniając pismo Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 maja 2015 r. skierowane do przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji,
- uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 58 ust. 7 i art. 83 ust. 5,
- uwzględniając zalecenie dotyczące decyzji Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- uwzględniając art. 105 ust. 6 Regulaminu,
- uwzględniając fakt, iż nie wyrażono żadnego sprzeciwu w terminie określonym w art. 105 ust. 6 tiret trzecie i czwarte Regulaminu, który to termin upłynął w dniu 19 maja 2015 r.,
- A. mając na uwadze, że art. 19 ust 1 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 przewiduje rewizję wieloletnich ram finansowych w przypadku przyjęcia po dniu 1 stycznia 2014 r. programów w ramach zarządzania dzielonego odnoszących się między innymi do Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w celu przeniesienia na kolejne lata, powyżej odnośnych pułapów wydatków, środków przydzielonych, ale niewykorzystanych w 2014 r.;
- B. mając na uwadze, że programy rozwoju obszarów wiejskich Bułgarii, Republiki Czeskiej, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Chorwacji, Włoch, Cypru, Luksemburga, Węgier, Malty, Rumunii i Szwecji oraz niektóre programy regionalne Belgii, Niemiec, Francji i Zjednoczonego Królestwa nie były gotowe do przyjęcia przed końcem 2014 r.;
- C. mając na uwadze, że w związku z tym za pomocą rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 2015/623 wprowadzono zmiany w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013, przenosząc w przypadku Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich odnośne środki przydzielone, ale niewykorzystane w 2014 r. do pułapów wydatków na rok 2015 i 2016;
- D. mając na uwadze, że należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, w którym określono podział wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w latach 2014–2020;
- E. mając na uwadze, że rozporządzenie delegowane ma zasadnicze znaczenie dla sprawnego i terminowego przyjęcia programów rozwoju obszarów wiejskich oraz że powinno ono wejść w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
- 1. oświadcza, że nie wyraża sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego;
- 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0200

Umowa o handlu, rozwoju i współpracy z Republiką Południowej Afryki (protokół w celu uwzględnienia przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej) ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich protokołu dodatkowego do umowy o handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (07657/2015 – C8-0103/2015 – 2014/0236(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 353/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (07657/2015),
 - uwzględniając projekt protokołu dodatkowego do umowy o handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (13175/2014),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 217 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0103/2015),
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci oraz art. 99 ust. 2, a także art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rozwoju (A8-0146/2015),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Południowej Afryki.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0201

Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (05933/4/2015 – C8-0109/2015 – 2013/0025(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 353/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05933/4/2015 – C8-0109/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 maja 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 23 maja 2013 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0045),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0153/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 11.3.2014., P7_TA(2014)0191.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0202

Informacje towarzyszące transferom środków pieniężnych *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. dotyczącego stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (05932/2/2015 – C8-0108/2015 – 2013/0024(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 353/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05932/2/2015 – C8-0108/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 maja 2013 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 23 maja 2013 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0044),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0154/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 11.3.2014, P7_TA(2014)0190.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0203

Postępowanie upadłościowe *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu z myślą o przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie postępowania upadłościowego (przekształcenie) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 353/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (16636/5/2014 – C8-0090/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 22 maja 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0744),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenia do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Prawną (A8-0155/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Teksty przyjęte z dnia 5.2.2014 r., P7_TA(2014)0093.

Środa, 20 maja 2015 r.

P8_TA(2015)0204

Unijny system certyfikacji własnej importerów niektórych minerałów i metali pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 20 maja 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny system certyfikacji własnej w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw odpowiedzialnych importerów cyny, tantalum i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 353/28)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1***Tekst proponowany przez Komisję*

- (1) Naturalne surowce mineralne na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka — chociaż posiadają ogromny potencjał wspierania rozwoju — mogą być przyczyną sporów, gdy przychody z ich eksploatacji przyczyniają się do wybuchu lub kontynuacji konfliktów z użyciem siły, podważając **krajowe zobowiązania** na rzecz rozwoju, dobrych rządów i praworządności. Zerwanie związku pomiędzy konfliktem a nielegalną eksploatacją minerałów na tych obszarach **ma zasadnicze znaczenie dla** pokoju i stabilności.

Poprawka

- (1) Naturalne surowce mineralne na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka – chociaż posiadają ogromny potencjał wspierania rozwoju – mogą być przyczyną sporów, gdy przychody z ich eksploatacji przyczyniają się do wybuchu lub kontynuacji konfliktów z użyciem siły, podważając **wysiłki** na rzecz rozwoju, dobrych rządów i praworządności. Zerwanie związku pomiędzy konfliktem a nielegalną eksploatacją minerałów na tych obszarach **stanowi kluczowy element zagwarantowania** pokoju, **rozwoju** i stabilności.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

- (1a) **W przemyśle wydobywczym powszechnie dochodzi do naruszania praw człowieka, co może obejmować pracę dzieci, przemoc seksualną, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia oraz niszczenie miejsc kultu lub miejsc o znaczeniu kulturowym.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 61 ust. 2 akapit drugi regulaminu (A8-0141/2015).

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Kwestia ta dotyczy **regionów** bogatych w zasoby, w których rządy i organizacje międzynarodowe wraz z podmiotami gospodarczymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego **mierzą się z wyzwaniem związanym z chęcią ograniczenia do minimum finansowania ugrupowań zbrojnych i sił bezpieczeństwa.**

Poprawka

- (2) Kwestia ta dotyczy **obszarów** bogatych w zasoby, **na których wyzwanie wynikające z chęci zapobiegania finansowaniu ugrupowań zbrojnych i sił bezpieczeństwa zostało podjęte przez rządy i organizacje międzynarodowe wraz z podmiotami gospodarczymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacjami kobiecymi, przodującymi w zwracaniu uwagi na warunki wyzysku narzucane przez wspomniane ugrupowania, jak również na gwałty i przemoc stosowaną w celu kontrolowania miejscowej ludności.**

(Poprawka ta wynika z zastąpienia słowa „regiony” słowem „obszary” i dotyczy całego aktu prawnego.)

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5a) **Niniejsze rozporządzenie to jeden ze środków służących wyeliminowaniu finansowania ugrupowań zbrojnych poprzez sprawowanie kontroli nad handlem minerałami z regionów dotkniętych konfliktami; nie ma ono wpływu na fakt, że działania podejmowane w ramach polityki zewnętrznej i rozwojowej Unii Europejskiej powinny koncentrować się na walce z miejscową korupcją i nieszczelnością granic oraz zapewniać szkolenie miejscowej ludności i jej przedstawicieli w celu eksponowania nadużyć.**

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) **Dnia** 7 października 2010 r. Parlament Europejski **przyjął rezolucję wzywającą** Unię do przyjęcia rozwiązań prawnych zgodnych z kierunkami określonymi w przyjętej w Stanach Zjednoczonych ustawie o „minerałach z regionów ogarniętych konfliktami” tj. sekcji 1502 ustawy „Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act”; natomiast Komisja w komunikatach z 2011 r. i 2012 r. zapowiedziała, że zamierza zbadać sposoby poprawy przejrzystości w łańcuchu dostaw, w tym aspektów należytej staranności. W drugim z tych komunikatów, zgodnie ze zobowiązaniem podjętym na spotkaniu Rady OECD na szczepku ministerialnym w maju 2011 r., Komisja opowiedziała się za zwiększeniem wsparcia i szerszym stosowaniem Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i wytycznych OECD dotyczących należytej staranności – nawet poza państwami należącymi do OECD.

Poprawka

- (7) **W rezolucjach z dnia** 7 października 2010 r., **8 marca 2011 r., 5 lipca 2011 r. oraz 26 lutego 2014 r.** Parlament Europejski **wzwał** Unię do przyjęcia rozwiązań prawnych zgodnych z kierunkami określonymi w przyjętej w Stanach Zjednoczonych ustawie o „minerałach z regionów ogarniętych konfliktami”, tj. sekcji 1502 ustawy „Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act”; natomiast Komisja w komunikatach z 2011 r. i 2012 r. zapowiedziała, że zamierza zbadać sposoby poprawy przejrzystości w łańcuchu dostaw, w tym aspektów należytej staranności. W drugim z tych komunikatów, zgodnie ze zobowiązaniem podjętym na spotkaniu Rady OECD na szczepku ministerialnym w maju 2011 r., Komisja opowiedziała się za zwiększeniem wsparcia i szerszym stosowaniem Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i wytycznych OECD dotyczących należytej staranności – nawet poza państwami należącymi do OECD.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Wzrosła wiedza obywateli Unii i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego na temat przedsiębiorstw działających w ramach jurysdykcji Unii, które nie ponoszą odpowiedzialności z tytułu swoich możliwych powiązań z nielegalnym wydobyciem minerałów pochodzących z regionów dotkniętych konfliktami i handlem tymi minerałami. Skutkiem tego takie minerały, które mogą znajdować się w produktach konsumpcyjnych, łączą konsumentów z konfliktami występującymi poza Unią. W związku z tym obywatele domagali się, zwłaszcza **poprzez składanie petycji**, aby Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **przedstawiono wnioski ustawodawcze nakładające** na przedsiębiorstwa odpowiedzialność zgodnie z wytycznymi ustanowionymi przez ONZ i OECD.

Poprawka

- (8) Wzrosła wiedza obywateli Unii i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego na temat przedsiębiorstw działających w ramach jurysdykcji Unii, które nie ponoszą odpowiedzialności z tytułu swoich możliwych powiązań z nielegalnym wydobyciem minerałów pochodzących z regionów dotkniętych konfliktami i z handlem tymi minerałami. Skutkiem tego takie minerały, które mogą znajdować się w produktach konsumpcyjnych, łączą konsumentów z konfliktami występującymi poza Unią. **W związku z tym konsumenci są pośrednio powiązani z konfliktami, które mają poważny wpływ na prawa człowieka, szczególnie prawa kobiet, ponieważ ugrupowania zbrojne często stosują masowe gwałty jako celową strategię zastraszania i kontrolowania miejscowej ludności w celu ochrony swoich interesów.** W związku z tym obywatele domagali się, zwłaszcza **w petycjach, przedstawienia** Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **wniosków ustawodawczych nakładających** na przedsiębiorstwa odpowiedzialność zgodnie z wytycznymi ustanowionymi przez ONZ i OECD.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 71, 91 i 112
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9a) *Rozporządzenie odzwierciedla potrzebę zachowywania należytej staranności w obrębie całego łańcucha dostaw, począwszy od miejsca pozyskania aż po gotowy produkt, zobowiązując wszystkie przedsiębiorstwa, które jako pierwsze wprowadzają objęte jego zakresem zasoby – w tym produkty zawierające te zasoby – na rynek unijny, do stosowania należytej staranności w swoim łańcuchu dostaw oraz do publikowania sprawozdań w tym zakresie. Zgodnie z charakterem należytej staranności indywidualne obowiązki w zakresie należytej staranności zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny odzwierciedlać progresywny i elastyczny charakter procesów dotyczących należytej staranności oraz potrzebę odpowiedniego dostosowania obowiązków do indywidualnych uwarunkowań poszczególnych przedsiębiorstw. Obowiązki powinny być dostosowane do wielkości, efektu dźwigni i pozycji w łańcuchu dostaw przedsiębiorstwa.*

Poprawka 57
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11a) *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE^(1bis) nakłada na przedsiębiorstwa zatrudniające ponad 500 pracowników wymóg ujawniania informacji dotyczących polityki w określonych dziedzinach, w tym w dziedzinie praw człowieka, zwalczania korupcji i należytej staranności w łańcuchu dostaw. Dyrektywa ta przewiduje, że Komisja opracuje wytyczne mające ułatwić ujawnianie tych informacji. Komisja powinna rozważyć ujęcie w tych wytycznych wskaźników efektywności dotyczących odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów i metali.*

^(1bis) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 9
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11b) *Do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia może się przyczynić wiele istniejących systemów zachowania należytej staranności w łańcuchu dostaw. Istnieją już programy branżowe mające na celu zerwanie powiązania między konfliktem a pozyskiwaniem cyny, tantalu, wolframu i złota. Programy te wykorzystują audyty prowadzone przez niezależne podmioty zewnętrzne do certyfikowania hut i rafinerii stosujących systemy gwarantujące wyłącznie odpowiedzialne pozyskiwanie minerałów. Te programy branżowe mogą zostać uznane w systemie unijnym. Jednak aby umożliwić przestrzeganie wysokich norm i uniknięcie podwójnych audytów, należy wyjaśnić kryteria i procedury uznawania takich systemów za równoważne z wymogami niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12) Przedsiębiorstwa unijne **poprzez konsultacje społeczne** wyraziły zainteresowanie odpowiedzialnym pozyskiwaniem minerałów i **przedstawiały** sprawozdania na temat obecnych programów branżowych służących realizacji ich celów w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, wniosków klientów lub bezpieczeństwa dostaw. Przedsiębiorstwa unijne zgłaszały jednak również niezliczone trudności z zachowaniem należytej staranności w łańcuchu dostaw na skutek długości i złożoności światowych łańcuchów dostaw, obejmujących dużą liczbę podmiotów, które często nie posiadają wystarczającej świadomości lub mają obojętny stosunek do kwestii etycznych. Komisja powinna monitorować koszty odpowiedzialnego pozyskiwania i **ich** możliwy wpływ na konkurencyjność, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw.

- (12) Przedsiębiorstwa unijne **w konsultacjach społecznych** wyraziły zainteresowanie odpowiedzialnym pozyskiwaniem minerałów i **przedstawiły** sprawozdania na temat obecnych programów branżowych służących realizacji ich celów w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, wniosków klientów lub bezpieczeństwa dostaw. Przedsiębiorstwa unijne zgłaszały jednak również niezliczone trudności i **praktyczne problemy** z zachowaniem należytej staranności w łańcuchu dostaw na skutek długości i złożoności światowych łańcuchów dostaw, obejmujących dużą liczbę podmiotów, które często nie posiadają wystarczającej świadomości lub mają obojętny stosunek do kwestii etycznych. Komisja powinna **ściśle** monitorować i **przedstawiać w sprawozdaniach** koszty odpowiedzialnego pozyskiwania i **audytów prowadzonych przez podmioty zewnętrzne, ich konsekwencje administracyjne** i możliwy wpływ na konkurencyjność, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw. **Komisja powinna zapewniać mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom pomoc techniczną i finansową oraz ułatwiać wymianę informacji w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Małe i średnie przedsiębiorstwa z siedzibą w Unii, które importują minerały i metale oraz wprowadzają systemy należytej staranności, powinny otrzymywać pomoc finansową z programu Komisji na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COS-ME).**

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) *Przedsiębiorstwa z siedzibą w Unii działające na niższym szczeblu łańcucha dostaw i dobrowolnie wprowadzające system odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów i metali powinny uzyskiwać od właściwych organów państw członkowskich certyfikat w postaci odpowiedniego oznakowania. Komisja powinna oprzeć się na wytycznych OECD dotyczących należytej staranności w celu opracowania kryteriów przyznawania certyfikatu; może w tym celu zasięgnąć opinii sekretariatu OECD. Warunki przyznawania „europejskiego certyfikatu odpowiedzialności” powinny być równie rygorystyczne, jak warunki wymagane w systemie certyfikacji OECD. Przedsiębiorstwa, które uzyskają „europejski certyfikat odpowiedzialności”, zachęca się do podawania tego faktu na ich stronach internetowych i ujmowania go w informacjach przekazywanych konsumentom europejskim.*

Poprawka 14
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13) Huty i rafinerie są ważnym elementem światowego łańcucha dostaw minerałów, gdyż stanowią zwykle ostatni etap, na którym można skutecznie zapewnić należyłą staranność poprzez gromadzenie, ujawnianie i weryfikowanie informacji na temat pochodzenia minerałów oraz łańcucha dowodowego. Po tym etapie przetwórstwa prześledzenie pochodzenia minerałów często uważa się za niewykonalne. Unijny wykaz odpowiedzialnych hut i rafinerii może zatem zapewnić przedsiębiorstwom działającym na niższym szczeblu łańcucha dostaw przejrzystość i pewność dotyczącą praktyk w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw.

- (13) Huty i rafinerie są ważnym elementem światowego łańcucha dostaw minerałów, gdyż stanowią zwykle ostatni etap, na którym można skutecznie zapewnić należyłą staranność poprzez gromadzenie, ujawnianie i weryfikowanie informacji na temat pochodzenia minerałów oraz łańcucha dowodowego. Po tym etapie przetwórstwa prześledzenie pochodzenia minerałów często uważa się za niewykonalne. **To samo dotyczy metali poddanych recyklingowi, które przeszły jeszcze więcej etapów procesu przetwórczego.** Unijny wykaz odpowiedzialnych hut i rafinerii może zatem zapewnić przedsiębiorstwom działającym na niższym szczeblu łańcucha dostaw przejrzystość i pewność dotyczącą praktyk w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw. **Zgodnie z wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności podmioty działające na wyższym szczeblu łańcucha dostaw, takie jak huty i rafinerie, powinny poddać się audytowi przeprowadzanemu przez niezależny podmiot zewnętrzny w odniesieniu do praktyk w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw, między innymi mając na względzie wpisanie do wykazu odpowiedzialnych hut i rafinerii.**

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 13 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) *Huty i rafinerie, które przetwarzają i importują minerały i ich koncentraty, powinny być zobowiązane do stosowania unijnego systemu zachowania należytej staranności w łańcuchu dostaw.*

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 13 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13b) *Wykorzystywanie wszystkich minerałów i metali objętych niniejszym rozporządzeniem powinno być zgodne z określonymi w nim wymogami. Konieczne jest przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia przez importerów.*

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 15 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) *Aby zapewnić efektywne wykonanie niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć dwuletni okres przejściowy umożliwiający Komisji utworzenie systemu audytów prowadzonych przez podmioty zewnętrzne, a odpowiedzialnym importerom zapoznanie się z obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 15 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15b) *Komisja powinna regularnie prowadzić przeglądy przyznawanej pomocy finansowej i zobowiązań politycznych w odniesieniu do obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, na których wydobywa się cynę, tantal, wolfram i złoto, szczególnie w Regionie Wielkich Jezior, aby zapewnić spójność polityki oraz zachęcić do stosowania zasad dobrego sprawowania władzy, praworządności, a przede wszystkim etyki wydobywania, i poprawić ich przestrzeganie.*

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Komisja powinna regularnie przedstawiać **Radzie i Parlamentowi Europejskiemu** sprawozdania na temat wyników systemu. **Nie później niż trzy** lata po **wejściu w życie** niniejszego rozporządzenia, a następnie co **sześć lat** Komisja powinna dokonywać przeglądu funkcjonowania i skuteczności niniejszego rozporządzenia, **w tym również** w odniesieniu do promowania odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów objętych zakresem jego stosowania, pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka. Sprawozdaniom tym mogą w razie potrzeby towarzyszyć odpowiednie wnioski **legislacyjne**, które mogą wprowadzać środki obowiązkowe.

Poprawka

- (16) Komisja powinna regularnie przedstawiać **Parlamentowi Europejskiemu i Radzie** sprawozdania na temat wyników systemu. **Dwa** lata po **dacie rozpoczęcia stosowania** niniejszego rozporządzenia, a następnie co **trzy lata** Komisja powinna dokonywać przeglądu funkcjonowania i skuteczności niniejszego rozporządzenia **oraz ostatnich skutków programu odczuwanych w terenie** w odniesieniu do promowania odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów objętych zakresem jego stosowania pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka **oraz składać sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie**. Sprawozdaniom tym mogą w razie potrzeby towarzyszyć odpowiednie wnioski **ustawodawcze**, które mogą wprowadzać **dalsze** środki obowiązkowe.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16a) We wspólnym komunikacie z dnia 5 marca 2014 r. Komisja i wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa zobowiązały się do wdrożenia środków towarzyszących, prowadzących do przyjęcia przez UE zintegrowanego podejścia do odpowiedzialnego pozyskiwania, równoległe z niniejszym rozporządzeniem, nie tylko w celu osiągnięcia wysokiego poziomu uczestnictwa przedsiębiorstw w unijnym systemie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, ale również w celu zapewnienia przyjęcia globalnego, spójnego i kompleksowego podejścia służącego propagowaniu odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów i metali z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia unijny system certyfikacji **własnej** w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw w celu ograniczenia możliwości handlu cyną, tantalą i wolframem, ich rudami oraz złotem przez ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa⁽¹²⁾. Ma ono na celu zapewnienie przejrzystości i pewności w odniesieniu do praktyk w zakresie dostaw stosowanych przez importerów, huty i rafinerie pozyskujących surowce na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka.

⁽¹²⁾ „Ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa” zgodnie z definicją zawartą w załączniku II do Wytycznych OECD dotyczących należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka: wydanie drugie, OECD Publishing (OECD (2013). <http://dx.doi.org/10.1787/9789264185050-en>.

Poprawka

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia unijny system certyfikacji w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw w celu ograniczenia możliwości handlu cyną, tantalą i wolframem, ich rudami oraz złotem przez ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa⁽¹²⁾. Ma ono na celu zapewnienie przejrzystości i pewności w odniesieniu do praktyk w zakresie dostaw stosowanych przez importerów, huty i rafinerie pozyskujących surowce na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka.

⁽¹²⁾ „Ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa” zgodnie z definicją zawartą w załączniku II do Wytycznych OECD dotyczących należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka: wydanie drugie, OECD Publishing (OECD (2013). <http://dx.doi.org/10.1787/9789264185050-en>.

Poprawka 154

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw dla unijnych importerów, którzy **decydują się na certyfikację własną jako odpowiedzialni importerzy minerałów i metali zawierających cynę, wolfram, tantal i złoto lub składających się z cyny, tantalu, wolframu i złota, zgodnie z załącznikiem I.**

Poprawka

2. Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw dla **wszystkich** unijnych importerów, którzy **pozyskują minerały i metale objęte niniejszym rozporządzeniem oraz zgodnie z wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności.** Niniejsze wytyczne zostały przygotowane w celu zapewnienia przejrzystości i identyfikowalności praktyk importerów w zakresie dostaw w sytuacji, gdy zaopatrują się oni na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka, w celu ograniczenia konfliktów z użyciem siły i naruszania praw człowieka oraz zapobiegania im poprzez ograniczanie możliwości handlowania tymi minerałami i metalami przez ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa zgodnie z definicją zawartą w załączniku II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. **Metale, co do których można zasadnie przyjąć, że zostały poddane recyklingowi, są wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia.**

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 76, 97, 117 i 135
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. Aby uniknąć niezamierzonych zakłóceń rynku, w niniejszym rozporządzeniu zawarto rozróżnienie między rolą przedsiębiorstw na wyższym szczeblu łańcucha dostaw a rolą przedsiębiorstw na niższym szczeblu tego łańcucha. Zachowanie należytej staranności musi być dostosowane do działalności przedsiębiorstwa i jego wielkości i pozycji w łańcuchu dostaw.

Poprawka 77, 98, 118 i 136
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2c. Komisja, w ramach współpracy w programach branżowych i zgodnie z wytycznymi OECD, może określić dalsze wytyczne dotyczące obowiązków przedsiębiorstw, w zależności od ich pozycji w łańcuchu dostaw, aby zapewnić ujęcie w systemie elastycznej procedury uwzględniającej pozycję MŚP.

Poprawka 155
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 2 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2d. Przedsiębiorstwa działające na niższym szczeblu łańcucha dostaw podejmują, na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie z wytycznymi OECD, wszelkie stosowne kroki w celu identyfikacji zagrożeń i zapobiegania im w swoim łańcuchu dostaw w odniesieniu do minerałów i metali objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W tym kontekście podlegają one obowiązkowi informowania o swoich praktykach w zakresie należytej staranności w odniesieniu do odpowiedzialnego pozyskiwania.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) „metale poddane recyklingowi” oznaczają produkty odzyskane od użytkowników końcowych lub konsumentów lub złom z metali przetworzonych powstały podczas wytwarzania produktów; „metale poddane recyklingowi” obejmują materiały metalowe pochodzące z nadwyżek, przestarzałe, wadliwe i zezłomowane, które zawierają metale rafinowane lub przetworzone nadające się do recyklingu w produkcji cyny, tantalu, wolframu lub złota; minerały częściowo przetworzone, nieprzetworzone lub produkty uboczne z innej rudy nie są metalami poddanymi recyklingowi;

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) „obszary dotknięte konfliktami i obszary wysokiego ryzyka” oznaczają obszary znajdujące się w stanie konfliktu zbrojnego, niestabilne obszary pokonfliktowe, jak również obszary, na których zarządzanie i bezpieczeństwo są słabe lub nie istnieją, takie jak państwa upadłe, **oraz na których odnotowuje się powszechne i regularne** przypadki naruszenia **prawa międzynarodowego, w tym naruszenia** praw człowieka;

e) „obszary dotknięte konfliktami i obszary wysokiego ryzyka” oznaczają obszary znajdujące się w stanie konfliktu zbrojnego, **na których występuje powszechna przemoc i niewydolność infrastruktury cywilnej, a także** niestabilne obszary pokonfliktowe, jak również obszary, gdzie zarządzanie i bezpieczeństwo nie istnieją, takie jak państwa upadłe, **charakteryzujące się powszechnymi i regularnymi przypadkami** naruszeń praw człowieka **zapisanych w prawie międzynarodowym**;

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

g) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną zgłaszającą minerały lub metale objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu **w rozumieniu art. 79 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992** ⁽¹³⁾;

g) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną **mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii**, zgłaszającą **w imieniu własnym** minerały lub metale objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, **lub osobę, na rzecz której dokonuje się takiego zgłoszenia; przedstawiciela dokonującego zgłoszenia, działającego w imieniu i na rzecz innej osoby, lub przedstawiciela działającego w imieniu własnym i na rzecz innej osoby również uznaje się za importera do celów niniejszego rozporządzenia**;

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

h) „odpowiedzialny importer” oznacza importera, który decyduje się na certyfikację własną zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;

skreślona

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

i) „certyfikacja własna” oznacza złożenie oświadczenia o wypełnianiu obowiązków w odniesieniu do systemów zarządzania, zarządzania ryzykiem, audytu przeprowadzanego przez podmiot zewnętrzny i ujawniania informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

skreślona

(Niniejsza poprawka ma zastosowanie w całym tekście)

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera q a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

qa) „program branżowy” oznacza połączenie dobrowolnych procedur, narzędzi i mechanizmów zachowania należytej staranności w łańcuchu dostaw, opracowane i nadzorowane przez odpowiednie organizacje branżowe, obejmujące oceny zgodności prowadzone przez podmioty zewnętrzne;

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litera q b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

qb) „ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa” oznaczają ugrupowania, o których mowa w załączniku II do wytycznych OECD dotyczących należytej staranności;

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) przyjmuje i wyraźnie przedstawia dostawcom oraz podaje do publicznej wiadomości swoją politykę łańcucha dostaw w odniesieniu do minerałów i metali, które mogą pochodzić z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka;

Poprawka

- a) przyjmuje i wyraźnie **oraz systematycznie** przedstawia dostawcom oraz podaje do publicznej wiadomości swoją politykę łańcucha dostaw w odniesieniu do minerałów i metali, które mogą pochodzić z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka;

Poprawka 85 i 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W przypadku gdy jednostka może racjonalnie stwierdzić, że zasoby pochodzą wyłącznie z recyklingu lub złomowania, z należyтым uwzględnieniem tajemnicy handlowej i innych kwestii związanych z konkurencją:

- a) publicznie ujawnia dokonane ustalenia; oraz
- b) opisuje, przy zachowaniu rozsądnego stopnia szczegółowości, środki należytej staranności zastosowane podczas dokonywania takich ustaleń.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Importerzy metali wytopionych i rafinowanych posiadający certyfikat odpowiedzialnego importera są zwolnieni z obowiązku przeprowadzenia audytu przez niezależny podmiot zewnętrzny zgodnie z art. 3 ust. 1a niniejszego rozporządzenia, o ile przedstawią konkretne dowody, że wszystkie huty i rafinerie w ich łańcuchu dostaw przestrzegają postanowień niniejszego rozporządzenia.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 40
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7a

Wykaz odpowiedzialnych importerów

1. Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie w sprawozdaniach, o których mowa w art. 15, Komisja przyjmuje i publicznie udostępnia decyzję zawierającą wykaz nazw i adresów odpowiedzialnych importerów minerałów i metali objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przyjmuje wykaz z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku Ia oraz zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 13 ust. 2.
3. Komisja we właściwym czasie uaktualnia i publikuje, w tym w internecie, informacje zawarte w wykazie. Komisja usuwa z wykazu nazwy importerów, których państwa członkowskie nie uznają już za odpowiedzialnych importerów zgodnie z art. 14 ust. 3, ponieważ nie zastosowali oni wystarczających działań naprawczych.

Poprawka 43
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7b

Obowiązki hut i rafinerii w zakresie należytej staranności

1. Huty i rafinerie z siedzibą w Unii, które przetwarzają i importują minerały i ich koncentraty, zobowiązane są do stosowania unijnego systemu zachowania należytej staranności w łańcuchu dostaw lub systemu zachowania należytej staranności uznanego przez Komisję za równoważny.
2. Właściwe organy państw członkowskich zapewniają właściwe stosowanie przez huty i rafinerie europejskiego systemu zachowania należytej staranności. W razie uchybienia tym obowiązkom organy powiadamiają o tym fakcie hutę lub rafinerię i zwracają się do niej o podjęcie działań naprawczych w celu spełnienia wymogów europejskiego systemu zachowania należytej staranności. W razie systematycznego uchybienia obowiązkom, właściwe organy państw członkowskich nakładają kary za naruszenie niniejszego rozporządzenia. Kary te są zdejmowane z chwili, gdy huta lub rafineria zastosuje się do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie w **ich** sprawozdaniach, o których mowa w art. 15, Komisja przyjmuje i publicznie udostępnia decyzję zawierającą wykaz nazw i adresów odpowiedzialnych hut i rafinerii **minerałów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia**.

Poprawka

1. Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie w sprawozdaniach, o których mowa w art. 15, Komisja przyjmuje i publicznie udostępnia decyzję zawierającą wykaz nazw i adresów odpowiedzialnych hut i rafinerii.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W wykazie, o którym mowa w ust. 1, Komisja **identyfikuje** odpowiedzialne huty i rafinerie, które pozyskują surowce – przynajmniej częściowo – z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka.

Poprawka

2. W wykazie, o którym mowa w ust. 1, Komisja **wskazuje** odpowiedzialne huty i rafinerie, które pozyskują surowce – przynajmniej częściowo – z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka. **Wykaz ten sporządza się z uwzględnieniem istniejących równoważnych branżowych, rządowych lub innych programów zachowania należytej staranności obejmujących minerały i metale objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.**

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja przyjmuje wykaz **zgodnie ze wzorem określonym** w załączniku II oraz procedurą **regulacyjną**, o której mowa w art. 13 ust. 2. Komisja konsultuje się z sekretariatem OECD.

Poprawka

3. Komisja przyjmuje wykaz **z wykorzystaniem wzoru określonego** w załączniku II oraz **zgodnie z** procedurą **doradczą**, o której mowa w art. 13 ust. 2. Komisja konsultuje się z sekretariatem OECD.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja we właściwym czasie uaktualnia informacje zawarte w wykazie. Komisja usuwa z wykazu nazwy hut i rafinerii, które przestają być uznawane przez państwa członkowskie za odpowiedzialnych importerów zgodnie z art. 14 ust. 3 lub nazwy hut i rafinerii występujących w łańcuchu dostaw importerów, którzy przestają być uznawani za odpowiedzialnych importerów.

Poprawka

4. Komisja we właściwym czasie uaktualnia **i publikuje, w tym w internecie**, informacje zawarte w wykazie. Komisja usuwa z wykazu nazwy hut i rafinerii, które przestają być uznawane przez państwa członkowskie za odpowiedzialnych importerów zgodnie z art. 14 ust. 3, lub nazwy hut i rafinerii występujących w łańcuchu dostaw importerów, którzy przestają być uznawani za odpowiedzialnych importerów.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Komisja przyjmuje decyzję o opublikowaniu, w tym w internecie, wykazu właściwych organów **zgodnie ze wzorem określonym** w załączniku III oraz procedurą **regulacyjną**, o której mowa w art. 13 ust. 2. Komisja regularnie uaktualnia ten wyraz.

Poprawka

2. Komisja przyjmuje decyzję o opublikowaniu, w tym w internecie, wykazu właściwych organów z **wykorzystaniem wzoru określonego** w załączniku III oraz **zgodnie z** procedurą **doradczą**, o której mowa w art. 13 ust. 2. Komisja regularnie uaktualnia ten wyraz.

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają właściwe kontrole ex post celem zapewnienia, aby **posiadający certyfikację własną** odpowiedzialni importerzy minerałów lub metali objętych w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia wypełniali obowiązki określone w art. 4, 5, 6 i 7.

Poprawka

1. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają właściwe kontrole ex post celem zapewnienia, aby odpowiedzialni importerzy minerałów lub metali objętych w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia wypełniali obowiązki określone w art. 4, 5, 6 i 7.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka. Ponadto kontrole **mogą być** przeprowadzane, gdy właściwy organ posiada istotne informacje, w tym na podstawie uzasadnionych wątpliwości wyrażonych przez osoby trzecie, dotyczące przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez odpowiedzialnego importera.

Poprawka

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka. Ponadto kontrole **te są** przeprowadzane, gdy właściwy organ posiada istotne informacje, w tym na podstawie uzasadnionych wątpliwości wyrażonych przez osoby trzecie, dotyczące przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez odpowiedzialnego importera.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 51**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 12 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 12a

Z myślą o jasności i pewności oraz spójności między podmiotami gospodarczymi, zwłaszcza MSP, Komisja po konsultacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i OECD przygotuje niewiążące wytyczne w postaci podręcznika dla przedsiębiorstw, wyjaśniając w nim, jak najlepiej stosować kryteria na obszarach, które mogą być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia. Podręcznik opiera się na definicji obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka podanej w art. 2 lit. e) niniejszego rozporządzenia i uwzględnia wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w tej dziedzinie.

Poprawka 52**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 2 – akapit drugi**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość zwykła członków komitetu.

skreślony

Poprawka 53**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 13 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 55
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 15a

Środki towarzyszące

1. W stosownym przypadku Komisja przedstawia w okresie przejściowym wniosek ustawodawczy ustanawiający środki towarzyszące w celu zwiększenia skuteczności niniejszego rozporządzenia zgodnie ze wspólnym komunikatem do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Odpowiedzialne pozyskiwanie minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka. Ku zintegrowanemu podejściu UE” (JOIN (2014)0008).

Środki towarzyszące zapewniające zintegrowane podejście UE do obowiązku odpowiedzialnego pozyskiwania surowców przewidują:

- a) wspieranie przedsiębiorstw prowadzących odpowiedzialne pozyskiwanie w postaci zachęt, pomocy technicznej oraz wytycznych dla przedsiębiorstw, z uwzględnieniem sytuacji małych i średnich przedsiębiorstw oraz ich miejsca w łańcuchu dostaw, aby ułatwić przestrzeganie wymogów niniejszego rozporządzenia;
 - b) bieżący dialog polityczny z państwami trzecimi i innymi zainteresowanymi stronami, obejmujący możliwość harmonizacji z krajowymi i regionalnymi systemami certyfikacji oraz współpracy z inicjatywami publiczno-prywatnymi;
 - c) dalszy rozwój ukierunkowanej współpracy na rzecz rozwoju z państwami trzecimi, w szczególności pomoc we wprowadzaniu do obrotu minerałów pochodzących z obszarów nieobjętych konfliktami i poprawę zdolności miejscowych przedsiębiorstw do stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - d) ścisłą współpracę z państwami członkowskimi w podejmowaniu inicjatyw uzupełniających w dziedzinie informowania konsumentów, inwestorów i klientów, a także dalsze zachęty do odpowiedzialnego zachowania przedsiębiorstw i stosowania klauzul wykonania w umowach w sprawie zamówień publicznych podpisywanych przez organy krajowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE^(1a).
2. Komisja przedstawia roczne sprawozdanie z wyników dotyczące środków towarzyszących wdrożonych na podstawie ust. 1, ich oddziaływania oraz skuteczności.

^(1a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s.65).

Środa, 20 maja 2015 r.

Poprawka 56**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16 – akapit pierwszy a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... (*)

(*) Dwa lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.**Poprawka 59****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik II – kolumna C a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Kolumna Ca: Rodzaj minerału

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL